

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"ERGENEKON" DAN YARGILANMA REHBERİ

BEHİÇ GÜRCİHAN

Bir 'Ergenekoncu'nun
'Hukuk' Maceraları

Paraf

Ücretsiz PDF Kitap Ekleme <https://rantey.org>

TÜRKİYE
CUMHURİYETİ
ANAYASASI

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

PARAF YAYINLARI

PARAF YAYINLARI: 130

Yakın Tarih

Eser: "Ergenekon"dan Yargılanma Rehberi

Yazar: Behiç Gürcihan

Genel Yayın Yönetmeni: Burak Fazıl Çabuk

Editör: M. Murat Sezer

Düzeltili: Gül Süpçeler - Bulut Fikret Çöloğlu

Kapak Tasarım: Yunus Bora Ülke

İç Tasarım: ARTalan (542-278 2335)

Baskı-Cilt: Şenyıldız Yay. Hed. Eşya ve Teks. San. Ltd. Şti.

Maltepe Mh. Gümüşsuyu Cd.

Topkapı-İstanbul 0212-483 47 91

ISBN: 978-605-5539-23-8

1. Basım: Ağustos 2010

© Behiç Gürcihan - Paraf Yayınları

Bu kitabın basım hakları Paraf Yayınları'na aittir... Yazarın ve yayınevinin izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

Paraf Yayınları

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cd. Dalgıç İş Merkezi No:3/114-116

Topkapı Zeytinburnu İstanbul

Tel: 0212 483 47 96 Faks: 0212 483 47 97

web: www.parafyayinlari.com e-posta: info@parafyayinlari.com

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

Bir ‘Ergenekoncu’nun ‘Hukuk’ Maceraları

Behiç Gürcihan

*Namussuzlara inat, tutsak sevdiklerini sabırla bekleyenlere;
Sevdiklerini beklerken daha çok sevilenlere*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	9
Gözüaltına Alınma Safhası.....	11
Dinleme İzinleri.....	13
Emir Kulları.....	15
Aranma ve Tutanak.....	17
Bilgisayar Kayıtları.....	19
Gözüaltı Süresi ve Avukat Hataları.....	25
Polisler.....	28
Polise İfade Vermek.....	31
Görüntülenme ve Dinlenme.....	34
Teknik Takip Karmaşası.....	37
Anayasal Hakkı Kullanmak.....	39
Nezarethaneleler.....	43
Kelepçeli Eller.....	45
Terör Suçu.....	46
Örgüt Propagandası.....	48
Örgüt Üyesi Olmak.....	50
Soruşturma Gizliliği.....	52
Susma Hakkı.....	53
Polis, Savcı ve Hâkim.....	54

Suç Unsuru.....	58
Leh - Aleyh - İftira.....	60
Suç Kapsamı.....	65
Şüpheliyi Davet.....	66
Şüphelinin İfadesi.....	68
Avukat Suiistimali.....	71
İlaç Vermek.....	73
Sağlıksız Bir Zemin.....	74
Devlet Güvenliği ve Kişisel Bilgi.....	78
Gizlilik Kararı.....	82
Kimler Tutuklanacak?.....	85
Nöbetçi Mahkemeler ve Hâkimler.....	86
Sanık Savunmasının Tersine.....	91
Tutuklama Nedeni.....	95
Bayrampaşa Yolunda.....	98
İtiraz Mekanizmaları.....	100
Tutukluluğa Gerekçe.....	105
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi.....	109
Cezaevinde Verimli Zamanlar.....	112
Şih Şamil Tayyar.....	115
Ya Diğer Yazarlar? Gazeteler?.....	118
Tekzip Müessesesi.....	121
Ergenekoncu Terörist?!.....	124
Amatör Bir Hukuk Gezginiinden Öneriler.....	130

EKLER.....	159

EK - I

Örnek Tekzip Metni.....	161

EK - II

Tutukluluğa İtiraz dilekçesinin önüne koyacağınız, cezaevine hitaben dilekçe.....	162

EK - III

Örnek Tutukluluğa İtiraz Dilekçesi.....	163

EK -IV

Ergenekon Savunması.....	164

EK - V

Ergenekon Savcılarını Takviye Davayı Sulandırdı Mı?.....	286

EK - VI

Yeni Başlayanlar İçin F Tipi.....	292

EK - VII

Facebook Kriminolojisi.....	295

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

ÖNSÖZ

“Ergenekon” operasyonunu kurgulayanların kurduğu sahnenin ön sırasında otururken;

– bir mahkeme salonunda, “Adalet mülkün temelidir” değişimin ve Mustafa Kemal’in büstünün huzurunda – kaleme alıyorum bu satırları.

Adaletin, mülkün temeli olduğu tezini ciddiye alacaksak; adalet dağıtılmayan her salonda, her mahkemede, her duruşmada devlete ve rejime karşı bir başkaldırının mevcut olduğunu düşünmek zorundayız. Bu hem adaleti, hem de mülkün gerçek anlamını bilenler açısından ciddiye alınması gereken bir varsayım.

Bir vatandaş olarak kendinizi “Ergenekon” gibi bir operasyonun ortasında bulduğunuzda elinizdeki tek dayanak, yasa metinleri olacaktır. Bu gibi olağanüstü dönemlerde devletin; kırmızı kaplı yasa kitaplarıyla değil de mühürlü sarı zarflarla yönetildiğini ve yönlendirildiğini düşünebilirsiniz. Çok da yanlışmış olmazsınız. Sahne arkasında dolaşan sarı zarfların, sahne önündeki mahkûmların kaderini belirlediği ortamlarda, kırmızı kaplı yasa kitaplarının ne kadar işe yarayacağı haklı bir sorudur. Bu sorunun cevabı üzerine sayfalar kaleme alınabilir. Bu konuya “Ergenekon” operasyonu ile ilgili diğer kitaplarda değinilecektir fakat bu kitabın temel maksatları açısından, en

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

azından uzun vadede kırmızı kaplı yasa kitaplarının içeriğinin mühürlü sarı zarfların içeriğine üstün geleceğini varsaymak durumundayız.

Kitapta adım adım gözaltına alınma aşamasından mahkeme safhasına kadar başınıza gelebilecekler, yaşananlar karşısında kullanabileceğiniz, ihtiyaç duyabileceğiniz hukuki, idari ve beşeri konular ele alınacak.

Gözaltına alınmayla başlayıp, cezaeviyle sonuçlanan süreçteki aşamaları anlatırken, yaşananları kişiselleştirmeden, sanıkların hukuki olarak vermeleri gereken mücadelenin ayrıntılarını okuyacaksınız. “Ergenekon” gibi ülkemiz tarihinin en çetrefilli davasında sanık olarak yargılananların yaşadıklarından yola çıkılarak derlenen bu çalışmanın; ülkemizin, hukuk ve demokrasi adına çok da iç açıcı olmayan yargı sürecinin, her an nesnesi olmaya aday vatandaşa ışık tutacağı ümidini taşıyorum.

Behiç Gürcihan, 2010

Gözüaltına Alınma Safhası

Gözüaltına alınma; vatandaş devlet ilişkisinde, vatandaş adına çok ciddi bir kırılma noktasıdır. Bugüne kadar; askerlikten vergi dairesine, kimlik kontrolünden ruhsat kontrolüne kadar çeşitli şekil ve eylemler üzerinden muhatap olduğu devlet, bu sefer karşısına en keskin hatlarıyla çıkar; elinde kelepçelerle.

Bu ilişki diğerlerinden farklı olarak bir alışveriş ilişkisi değil; tek taraflı olarak devletin ilgili kurumu aracılığıyla uyguladığı yasal zor kullanma hakkıdır. “Ergenekon” soruşturma sürecinde yaşananlar göz önüne alındığında; usulüne uygun çok kibar bir şekilde gerçekleştirilen gözüaltılar da vardır, aranan ortamda terör ortamı yaratılarak psikolojik baskının en şiddetli şekilde uygulandığı vakalar da mevcuttur. Yaya takibi sonucu yolda kelepçelenenler de olmuştur, işyerinden kibarca çağrılıp kelepçesiz olarak minibüse bindirilenler de.

Devletin görünürdeki en önemli zor kullanım aygıtı Emniyet Genel Müdürlüğü’dür. Şehir dışında bu rol Jandarma’ya aittir. “Ergenekon” soruşturması sırasında, bir iki istisna dışında bütün gözüaltılar Emniyet ve bünyesindeki Terörle Mücadele ekipleri tarafından gerçekleştirilmiştir. Gözüaltına alınanların geneline bakıldığında, gözüaltı işlemlerinin çoğu saygılı bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Ne var ki kötü muameleye maruz kalan birkaç sanığın sosyal statüye sahip olmayan, gariban olarak tanımlanabilecek kişiler olduğu göz önüne alınırsa; Emniyet’in gözüaltı işlemleri sırasında vatandaşa eşit muamele yap-

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

madığı tezi güçlenmektedir. Türk polisinin eğitim kalitesini arttırmak adına bu, not edilmesi gereken bir gözlem.

Gözaltı işleminin saygılı bir ortamda gerçekleşmesi, hukuki olduğu anlamına gelmez.

Yasalarımıza göre polisle yüz yüze geldiğiniz ve şanslı değilseniz kelepçelendiğiniz andan, Emniyet’teki nezarete konulduğunuz ana kadar olan sürecin hukuki olması için aşağıdaki şartların yerine getirilmesi gerekir:

Hukuki bir gözaltına alma gerekçesi

Hukuki muamele

Hukuki arama ve delil zaptı

Gözaltı süresi

Ceza Muhakemesi kanunumuzda çok az insanın farkında olduğu ilginç bir müessese mevcut. Bunu bir tür “vatandaş tutuklaması” olarak özetleyebiliriz. Teknik olarak “geçici yakalama” olarak tarif edilen bu yöntemle göre bir vatandaş veya polis, kişiye suç işlerken rastlarsa veya suçüstü bir fiilden dolayı izlenen kişinin kaçma olasılığının bulunması veya hemen kimliğini belirleme olanağı yoksa geçici yakalama yapabilir. Bu durumla kalan vatandaşsa kolluk kuvvetini, kolluk kuvvetiyse derhal savcıcıyı bilgilendirmeli ve savcının talimatına göre hareket edilmelidir.

“Ergenekon” soruşturması sırasında CMK 90/1 maddesinde tanımlanan yakalama şekli söz konusu olmamıştır çünkü ortada bir suçüstü durumu söz konusu değildir. Her halükarda; en olağanüstü yakalama durumunda bile yasamız savcılık makamını en kritik konuma yerleştirmiştir.

Genel bir gözlem olarak, ülkemizde savcılarla polislerin gereğinden fazla iç içe çalıştığı ve bunun hukukun tarafsız bir

şekilde uygulanmasında belli sakıncaları da beraberinde getirdiğini söyleyebiliriz. Çok yoğun bir iş yükü altında çalışan savcılar, polisten veya jandarmadan gelen talepleri yeterli etüt etme fırsatı bulamamaları veya yakalama emirlerini ayrıntılı olarak vermemeleri suiistimallere kapıyı açık tutmaktadır. Her meslek grubunda yer alan çürük elmaların mesleklerini, üniformalarını lekeleme potansiyelleri de göz önüne alındığında birçok alanda olduğu gibi yakalama ve gözaltılarla ilgili suiistimallerin istisna olup olmadığı tartışılabilir.

Dinleme İzinleri

İzmir’de özel yetkili Cumhuriyet Savcısı Murat Gök’ün; bölgede adliyedeki rüşvet olaylarıyla ilgili yürüttüğü soruşturma sırasında yaşananlar Türkiye’de dinleme izinlerinin nasıl işleme konulduğunun trajikomik bir örneğidir. Savcı Gök; bir sanığın ihbar dilekçesiyle başlattığı soruşturma çerçevesinde adliyedeki birçok isme yönelik çalışma yapıyordu ve he-defleri arasında iki hâkim de bulunuyordu. Bu iki hâkim aynı zamanda soruşturma için gerekli dinleme izinleri vermesi gereken Özel Yetkili 10. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Asım Korkut ve Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Erdem Yandımata’ydı. Savcı Gök bu engeli aşmanın kendince bir yolunu buldu ve hâkimlere dinleme izni vermeleri için uzunca bir telefon listesi sundu. Önlerine gelen izin talebini gerekli özeni göstermeden imzalayan hâkimler böylece kendi telefonlarının da dinlenmesine izin vermiş oldular ve soruşturma kapsamına girdiler. Vakayı, hâkimler açısından daha da vahim kılan, bu izinlerin yasa gereği her ay tekrarlanması gerektiğinden hâkimler kendilerinin dinlenmesi yolundaki izni on kez tekrarlamış oldular. Sonuçta; “Yengeç” operasyonu adı verilen bu operasyon sonrasında 20 kişi gözaltına alındı ve aralarında hâkim

Asım Korkut ve Erdem Yandımata’nın da bulunduğu 4’ü avukat 8 kişi tutuklandı. Yandımata tutuklandıktan 5 gün sonra tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edildi.

Dinleme taleplerini gerekli şekilde incelemediği için kendi kendini dinleme kararlarının altına imza atabilen hâkimlerin bulunduğu ülkemizin İçişleri Bakanı Beşir Atalay Aralık 2008’de yayımladığı ve 81 ilin Emniyet Müdürlüğü’ne gönderdiği genelgede yakalama ve gözaltı konularında aşağıdaki hususlara özen gösterilmesini istemiştir:

- Polisin yasal sınırlar ve makul ölçüler içerisinde işlemler yapması,

- Kolluka verilen talimatla işlemin yerine getirilmesine dair açık bir zaman tayini yapılmışsa bu zaman dilimine uyulması,

- Talimatta zaman tayini yapılmamışsa; yakalama işlemlerinde, kişinin aile fertleriyle yakın çevresinin mağdur olmamasına, haysiyet ve onurunun zedelenmemesine ve kamu vicdanının rahatsız edilmemesine özen gösterilerek, uygun zamanın seçilmesi,

- Soruşturma evresinin gizli olduğu göz önünde bulundurularak; kişinin “suçlu” olarak kamuoyuna duyurulmamasına, basın önüne çıkarılmamasına ve teşhir edilmemesi,

- Soruşturmaya ilişkin bilgi ve belgeleriyle soruşturma yol ve yöntemlerine dair detaylı bilgilerin yayınlanmaması.

Ve en önemlisi polisin; mesleki etik ilkelerine uygun olarak, özgürlükle güvenlik arasındaki dengeyi daima gözetmesi istenmiştir bu genelgeyle.

Aslında 81 ilin Emniyet Genel Müdürü’ne hatırlatılan bu ilkeler, 01.06.2005 tarihinde Resmî Gazete’de yayınlanan “**Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği**”nde yer

almaktadır. Fakat ne yazık ki yasalar ve içerdikleri ilkelerin sürekli bakanlık genelgeleriyle hatırlatılması gerekmektedir.

“Ergenekon” soruşturması sürecinde de yukarıdaki ilkeler açısından ciddi ihlaller yaşanmıştır.

Zanlıların adliyeye getirilirken kelepçeli ve kollarında polisler olduğu halde bir basın ordusu önünden geçirilmeleri bu ihlallerin en vahimidir. Nitekim bu görüntüler; “Ergenekon” soruşturmasının psikolojik mihmandarlığını üstlenen medya unsurları tarafından propaganda unsuru olarak kullanılmıştır. Daha da vahimi; savcılık ve kolluk kuvvetleri birçok sanığın teşhiri konusunda gerekli özeni göstermezken, bazı statü sahibi sanıklar Beşiktaş Adliyesi’nin arka kapısından içeri alınıp, basının görüntü alması engellenerek gerekli yasal ve insani özen gösterilmiştir.

Hâlbuki bu konuda; herkesin yasalar önünde eşit muamele hakkına sahip olduğunu belirten Anayasa ilkesi ve TCK’nın 285/4. Maddesi çok açıktır.

TCK 285/4

Soruşturma ve kovuşturma evresinde kişilerin suçlu olarak damgalanmalarını sağlayacak şekilde görüntülerinin yayınlanması halinde, altı aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

Emir Kulları

Size, yakalama ve gözaltına alma işlemini uygulayan memurların emir kulu olduğunu asla unutmayın. Kendilerine verilen görevi yerine getiren bu memurlarla iletişim kanallarını açık tutun. Onlara net bir şekilde; asıl sorumluluğun onlarda değil, onları yönlendiren amirlerin ve savcılık makamı olduğunun bilincinde olduğunuzu belli ederek, uyguladıkları usulsüzlüklerin yasadışı olduğunu hatırlatın ve onları yasaları

harfiyen uygulamaya davet edin. Her meslekte var olabilecek çürük elmalar bir yana; size usulsüz davranan bir memurun bu cüreti kendinden değil onu bu şekilde davranmaya iten veya böyle bir davranışa müsamaha eden bir üst ve dış etkenden aldığı varsaymanız en sağlıklı davranış olacaktır.

“Ergenekon” soruşturması sürecinde Terörle Mücadele’de görevli polislerle tecrübelerimiz, bu polislerin alt kadrolarının, devletin güç kullanma yetkisine sahip en uç noktada görev yapan şahıslar olarak çok zor şartlar altında ve ağır baskı altında görev yaptığı yönünde olmuştur.

Aralarında çeşitli siyasi veya cemaat etiketlendirmelerine layık şahıslar da mevcuttur ama çoğunun temel özelliği ve belki de suçlanabilecekleri yegâne sıfat genç olmalarıdır. Bu gençlik, aralarındaki birkaç deneyimli “eski toprakla” dengelenmeye çalışılsa da hangi siyasi/ideolojik etiketi taşıyor olurlarsa olsunlar bu gençlerin ellerindeki sınırlı doneyle aşırı çıkarım yapmaya fazlasıyla meyilli oldukları gözlemlenmiştir. Buna bir yandan amirlerin yukarıdan gelen baskısı, diğer yandan sürekli kelli koltukta yapılan görevin stresi ve yükselme ihtirası eklendiğinde, bu memurlarla bire bir kuracağınız iletişimin önemini daha iyi anlarsınız.

İster kötü ister iyi muamele görün; bu muamelenin şahsi olmadığını bilmeniz, bu muameleyle yasal ve insani yollarla baş etmeniz gerektiğinde daha sağlıklı bir strateji çizmenize yardımcı olacaktır. Polis; önüne pet şişe konulsa bile ona ya suçlu, ya da suç delili muamelesi yapmasını şart koşan bir görev tanımına sahiptir. Bu kafa yapısıyla dansınızda, adımlarınızı sakın ve bilinçli atmanızda, yasalar birincil yardımcınız olacaktır.

Sizi yakalayıp gözüaltına alan polislerin kanuni haklarınızı okuması gerektiği herkesçe bilinen bir gerçek. ABD filmle-

rinden alışık olduğunuz bu sahne artık ülkemizde de geçerli. Terör suçlamasıyla tutuklandığınızda kelepçelenmekten kurtulmanız düşük bir olasılık olsa da CMK 93 çerçevesinde şansınızı denemekte fayda var.

Yasa der ki;

CMK 93

Yakalanan veya tutuklanarak bir yerden diğer bir yere nakledilen kişilere, kaçacaklarına ya da kendisi veya başkalarının hayat ve beden bütünlükleri bakımından tehlike arz ettiğine ilişkin belirtilerin varlığı hallerinde kelepçe takılabilir.

Yasanın kelepçelemeyi belli özel şartlara bağlamasına rağmen; riske girmek istemeyen polis memurlarının açık mekânlarda kelepçelemeyi bir alışkanlık haline getirmesi makul karşılanabilir. Makul karşılanamayacak olan; çevresi üç-beş polis memuruyla çevrili bir şekilde arabada naklettikleri veya kapalı bir mekânda tuttukları zanlıya kelepçe takmalarıdır. Bu, ya o memurların ya da onlara kelepçe konusunda kesin emir veren amirlerinin işgüzar yorumundan başka bir şey değildir. İşgüzarlık ise yasalarla değil ancak mesleki etik, akıl ve vicdan etiklerinin yükseltilmesiyle aşılabilir.

Aranma ve Tutanak

Gözültüne alınmanızla tutuklanmanız arasında geçen sürede hukuki açıdan dikkat etmeniz gereken bir diğer husus ise arama konusudur.

Hem üzerinizin hem de size ait evin veya işyerinin aranmasında bulunan unsurlar mutlaka bir tutanağa bağlanmalı ve bu tutanakta mutlaka sizin veya vekilinizin imzası bulunmalıdır.

Yakalama ve gözültüne alınma anı sizin için ne kadar travmatik olursa olsun, mutlaka ama mutlaka tutanakta yer veri-

len unsurların ve arama sırasında el konulan eşya tutanağında listelenenlerin bizzat size ait olduğundan emin olun. Bu konu; ileriki aşamalarda karşı karşıya kalacağınız yasal süreci başlı başına etkileyebileceğinden; tutanakları aceleyle getirmeden inceleyin. Muhtemeldir ki “hadi acelemiz var” tarzı psikolojik baskılarla da karşılaşacaksınız. Bunların hepsine direnin ve tutanağı ayrıntılı bir şekilde inceledikten sonra altına imza atın.

Bu noktada iki önemli olasılık karşısında hukuki gerekçelerinizi hazır bulundurmalısınız.

1) İlgili tutanaklarda sizde bulunmayan unsurların veya size ait olmayan bilgilerin listelendiğini göreceksiniz.

2) Size ait olmadığı halde; herhangi bir gerekçe nedeniyle uhdenizde bulunan bir eşya arama tutanağına girebilir.

Birinci olasılıkla karşılaştığınızda; aramayı yapan memurlara itiraz edin ve ilgili maddeyi tutanaktan çıkarmadıkları takdirde imzalamayacağınızı, bunun sahte bir evrak olacağını ve evrakta sahtecilik suçuna alet olmayacağınızı belirtin. Büyük ihtimalle bu yanlışlık düzeltilecektir. Fakat ola ki yanlışında ısrar eden bir anlayışla karşı karşıya geldiniz, bu durumda aşağıdaki öneriyi hatırlayın.

Yakalama ve gözaltına alma sırasında karşılaştığınız usulsüzlüklere ve hukuksuzluklara karşı ilerde kullanılmak üzere elinizde bir koz bulunması için ilgili tutanakların altına şu ibareyi koyarak imzalayın: “İş bu tutanağı CMK’nın ilgili maddeleri uyarınca şerhimi koyarak imzalıyorum.”

Bu şerh ilerleyen aşamalarda yapacağınız itirazların zeminini güçlendirecektir.

Yukarıda belirtilen ikinci olasılıkla karşılaştığınızdaysa işinize yarayacak bir CMK maddesi mevcut:

CMK 121/2

Birinci fıkrada belirtilen belgelerde (arama tutanağı kastediliyor); hakkımda arama işlemi uygulayan kimsenin, el konulan eşyanın mülkiyetine ilişkin görüş ve iddialarına yer verilir.

Bu madde uyarınca; aramada, sizde ele geçtiği halde size ait olmayan, farklı gerekçelerle uhdenizde bulunan eşyalarla ilgili iddialarınıza arama tutanağında yer verilmek zorundadır.

“Ergenekon” soruşturması sırasında bir sanığın başına gelenler bu maddenin önemini bir kere daha ortaya koymuştur. Sanık; ayrıldığı işyerinden alacağına binaen uhdesinde bulunan ve atıl durumda tuttuğu bir dizüstü bilgisayarındaki dosyalar nedeniyle “kişisel verileri kaydetme” suçlamasıyla karşı karşıya kalmıştır. Sanığın, CMK 121/2 çerçevesinde zamanında arama tutanağına düştüğü şerh, mahkeme aşamasında bu konuyla ilgili yaptığı itirazlarda elini güçlendirmiştir.

Arama sırasında evinizde bulunan bazı belgeler ve mektuplara el konulamaz. “*El konulamayacak mektuplar ve belgeler*” başlıklı CMK’nın 126. Maddesi uyarınca, CMK 45 ve CMK 46’da tanıklıktan çekinebilecek kişilerle aranızdaki mektup ve belgelere el konulamaz. Tek şart; söz konusu belgelerin bu kişilerin “nezdinde” bulunmasıdır. “Nezdinde” ifadesinin nasıl yorumlanacağı muallâkta olsa da CMK 45 ve CMK 46’da “tanıklıktan çekinebilecek kişiler” net olarak listelenmiştir. Eşiniz, kan hısımlarınız, avukatınız, doktorunuz, müşavirleriniz ve nişanlınız bu liste kapsamındadır.

Bilgisayar Kayıtları

Tekrar ve tekrar önemle vurgulanması gereken madde CMK 134’tür.

Bu madde çok açık ve net ifadelerle şunu der:

CMK 134 – Bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve el koyma

- 1) Bir suç dolayısıyla yapılan soruşturmada, başka surette delil elde etme imkânının bulunmaması halinde, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine şüphelinin kullandığı bilgisayar ve bilgisayar programları ile bilgisayar kütüklerinde arama yapılmasına, bilgisayar kayıtlarından kopya çıkarılmasına, bu kayıtların çözülerek metin haline getirilmesine hâkim tarafından karar verilir.
- 2) **Bilgisayar, bilgisayar programları ve bilgisayar kütüklerine şifrenin çözülememesinden dolayı girilememesi veya gizlenmiş bilgilere ulaşılamaması halinde çözümün yapılabilmesi ve gerekli kopyaların alınabilmesi için, bu araç ve gereçlere el konulabilir.** Şifrenin çözülmesi ve gerekli kopyaların alınması halinde, el konulan cihazlar gecikme olmaksızın iade edilir.
- 3) Bilgisayar ve bilgisayar kütüklerine el koyma işlemi sırasında, **sistemdeki bütün verilerin yedeklemesi yapılır.**
- 4) İstemesi halinde, bu yedekten bir kopya çıkarılarak şüpheliye veya vekiline verilir ve bu husus tutanağa geçirilerek imza altına alınır.
- 5) Bilgisayar veya bilgisayar kütüklerine el koymaksızın da sistemdeki verilerin tamamının veya bir kısmının kopyası alınabilir. Kopyası alınan veriler kâğıda yazdırılarak, bu husus tutanağa kaydedilir ve ilgililer tarafından imza altına alınır.

Evinizde ve size ait bir mekânda yapılan aramada, bilgisayarınızla ilgili uygulanması gereken yasal prosedürü bilmeniz şart.

Öncelikle, yasa maddesi, açıkça bilgisayar kayıtlarınıza ancak şifrenin çözülememesinden dolayı girilememesi veya giz-

lenmiş bilgilere ulaşamaması halinde el konulabileceğini söylese de kolluk kuvvetlerinin bu kısıtlı pratik gerekçelerle işlevsiz kılması ve her halükarda bilgisayarlara otomatik olarak el koyması sıkça rastlanan bir vaka.

Bu durumda geri çekileceğiniz savunma hattı maddenin 4. fıkrasında gizli. Bu madde, bilgisayarınızdan 3. fıkra gereği alınan yedeğin bir kopyasının şüpheliye veya vekiline verilmesini şart koşmuştur.

Yasa koyucu ve yasa uygulayıcı bu fıkra bünyesine vatandaşın cahilliğine güvenerek bir ibare eklemiş ve bu kopyanın şüpheli veya vekiline ancak “istemesi halinde” verileceğinin altı çizilmiştir.

“Ergenekon” soruşturması sürecinde birçok sanık bu maddeden haberdar değildi ve iddia makamıyla kolluk kuvvetleri el koydukları bilgisayarların kopyalarının verilmemesinin gerekçesi olarak 4. fıkradaki ibareyi gerekçe gösterdiler: *“Bizden istenmedi ki...”*

Hâlbuki isteyenler de olmuştu ve isteyenlereyse iş yoğunluğu, teknik donanım yetersizliği gerekçe gösterildi. Doğru olsa bile, bu vatandaş-devlet ilişkisinde vatandaşı bağlayan bir gerekçe olamaz. Keza iddia makamı; dava süresince sanıkların ve avukatlarının bu konuda bilinçlenerek baskılarını yoğunlaştırması üzerine CMK 134’ü daha titiz uygulamaya başladılar. Ertaç Giray’ın gözaltına alınması sırasında soruşturma savcılarlarından Mehmet Ali Pekgüzel; Giray’ın bilgisayarlarını bizzat Giray’ın evinde kopyalattırdı. Giray gibi avukat olan Keriñsiz’in ofisindeki bilgisayarlarınaysa aynı özenin gösterilmediği görüldü. İddia makamının, sanıkların statüsüne göre yasal süreci farklı özen seviyelerinde götürmesinin bir diğer göstergesi emekli Orgeneral Hurşit Tolon ve Şener Eruygur’un bilgisayarları oldu. Diğer sanıklara bilgisayarların kopyasını verme-

yen iddia makamı; Emniyet’e yazdığı talimatta Tolon ve Eruygur’un bilgisayarının kopyalarının verilmesini özellikle talep etti. 1 Temmuz 2008 tarihli yazıda, *“kanun gereği, alınacak olan image’ın hazır bulunan şüpheli vekiline de verilmesi”* ibaresi yer aldı.

Kanun uygulayıcının, kanunu vatandaşın statüsüne göre farklı uygulama lüksü olmadığı anayasal bir hüküm fakat gelin görün ki *“Ergenekon”* soruşturması sırasında bazı gazeteciler tutuklanırken, gazeteci Ufuk Çelebi, kendisini serbest bırakan mahkemenin gerekçeli kararında da belirtildiği üzere *“sosyal statüsü”* göz önüne alınarak tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Günümüzde teknoloji herhangi bir sayısal (dijital) kaydın; herhangi bir sayısal ortama (sabit disk, CD, DVD, v.s.) istenilen formatta (eski tarihli, v.s.) yerleştirilmesini mümkün kılmaktadır. Teknoloji çağında; *“Adamı tutuklatmak için cebine eroin koydular”* hikâyelerinin yerini *“Adamı tutuklatmak için bilgisayarına belge yerleştirdiler”* hikâyeleri almaktadır. Bu hikâyelere *“Ergenekon”* soruşturması süresince bolca rastlanmıştır.

Bu nedenle; soruşturma veya kovuşturma aşamasında, size ait olmayan bir belge veya dosyanın sizden habersiz bilgisayarınıza konulmasını engellemek adına yegâne dayanağınız CMK 134’tür. *“Ergenekon”* soruşturması sırasında savcılık makamı bilgisayarlara herhangi bir dış müdahale olmadığını kanıtlamak adına bilgisayar inceleme tutanaklarındaki *“Acquisition Hash”* ve *“Verification Hash”* değerlerinin aynı olduğunu ortaya koymuştur.

Savcılığın bu yöntemi teoride doğru fakat *“Ergenekon”* sanıklarının maruz kaldığı pratik açıdan yanlıştır. Şöyle ki:

“Hash” değeri herhangi bir sayısal kaydın (Word belgesi, film dosyası, sabit diskin tamamı, v.s.) sayısal imzasıdır. MD5

veya diğer algoritmaların söz konusu sayısal kayıt üzerine uygulanmasıyla hesaplanan bu değeri kriminolojik açıdan değerli kılan iki özelliği bulunur:

- Herhangi bir sayısal kaydın tek bir hash değeri hesaplanabilir.

- Bu kayıt üzerinde tek bir harf, tek bir bit değişse bile hash değeri değişir.

Söz konusu hash değerine sahip tek bir sayısal kayıt vardır.

Aynı hash değerine sahip başka bir kayıt üretilemez.

Örnek olarak;

“Bizde ısrar yok” cümlesinin MD5 algoritmasıyla üretilen hash değeri aşağıdadır.

03d8229d001f5d8107d6c40ae1304da4

Bu cümlede tek bir harf değiştirip cümleyi “Bizde esrar yok” ‘a dönüştürürseniz hash değeri aşağıdaki şekilde değişir.

1c8ff59455943059cc1b65163ebecdbd

Hatta bırakın bir harf değiştirmeyi cümledeki “Bizde”yi büyük harf yerine küçük harfle yazdığınız takdirde bile hash değeri değişir. Aşağıda olduğu gibi:

a6199e6769245edd3fa1f021efd1053e

ve yukarıdaki değerleri başka herhangi bir cümleyle elde edemezsiniz.

Savcılığın; şüphelilerde ele geçen bilgisayar üzerinde oynama yapılmadığını kanıtlamak adına kullandığı “Acquisition” ve “Verification” hash değerleri ise; ilgili sabit diskin incelenmeye başlanmadan önce alınan ve bir de inceleme bittikten sonra alınan “hash” değerleridir. Bu iki rakamın aynı olması; incelemenin başladığı anla incelemenin bittiği an arasında

diske bir şey eklenmediğinin kanıtıdır pekâlâ. Fakat sorun uygulanan teknolojinin tekniği değil, uygulanan pratiğin yanlış olmasıdır.

Görevini suiistimal etmeye meyilli bir zihniyetin bilgisayarınızın evinizden alındığı anla bilgisayarınızın incelenmeye başladığı an (Acquisition Hash’in ilk hesaplandığı an) arasında bilgisayarınıza ekleme yapıp yapmadığının hiçbir garantisi yoktur ki “Ergenekon” soruşturmasındaki bazı isimler için aradaki bu süre bazen günleri bulmaktadır.

Mahkemede, sunduğumuz savunmanın ilgili bölümünde de belirttiği üzere:

“Delillerin yasallığına özen gösteren bir anlayış, bilgisayar disklerinin kopyalarını (image) veremese bile hash değerini olay yerinde hesaplayarak şüpheliye veya vekiline teslim etmelidir. Aynen diğer delilleri; Emniyet’e götürdükten sonra değil, olay yerinde kayda geçirip bir kopyasını şüpheliye veya vekiline teslim ettiği gibi.”

Evinizde ele geçen sayısal kayıtlar (bilgisayar, CD, v.s.) yukarıda tanımlanan yöntemlerle işlenip bir kopyası size veya müvekkilinize teslim edildiği andan itibaren içiniz rahat edebilir. Aksi takdirde, üzerindeki üniformayı veya makamı suiistimal etmeye meyilli bir zihniyetin kurbanı olmaya her an hazır olun. Bu kötümser senaryoyu göz önüne alarak tutanağın altına koymanızı tavsiye ettiğimiz şerhi aşağıdaki şekilde ayrınıltandırabiliriz:

Tutanak Şerhi

İstediğim halde dijital kayıtlarımın bir kopyası verilmediği için CMK’nın 134 ve diğer ilgili maddeleri uyarınca şerhimi koyarak imzalıyorum.

Gözetli Süresi ve Avukat Hataları

Polisle karşı karşıya gelip, gözetline alındığınız andan itibaren gözetli süresi başlar.

Normal şartlarda CMK 91/1 maddesine göre gözetli süresi yirmi dört saati geçemez. CMK 91/3'te ise bu maddenin sizi ilgilendiren istisnai hükmü belirtilmiştir. Bu hükme göre savcı; delillerin toplanmasında güçlük veya şüpheli sayısının çokluğu durumlarında bu süreyi dört güne kadar uzatabilir. Avukatınızın ve sizin teknik olarak dikkat etmesi gereken husus; savcının her ek gün için ayrı bir uzatma kararı vermesi ve emri yazılı iletmesi gerekir.

Gözetline alındığınız andan itibaren aileniz ve yakınlarınızın bilmesi gereken bir madde varsa o da CMK'nın 91/4 nolu maddesidir.

Bu madde size, avukatınıza, kanuni temsilcinize, eşinize ya da birinci ve ikinci derecede kan hımsınıza sulh ceza hâkimliğine gözetli süresinin uzatılmasına itiraz hakkı tanır. Sulh ceza hâkimi 91/4 uyarınca bu başvuruyu 24 saat içinde inceleyip sonuçlandırmak zorundadır. Eğer itirazınız haklı bulunursa kolluk kuvveti sizi derhal soruşturma evrakıyla savcı karşısına çıkarmakla yükümlüdür.

Bu maddeye dayanarak gözetlündeyken siz de itiraz etme hakkına sahip olsanız da sizi gözetline alan kolluk kuvvetlerinin hukuk ve prosedür bilincinin yasanın öngördüğü seviyeye ulaşmamış olma riskini göz önüne alarak bu madde hakkında ailenizi ve avukatınızı bilinçlendirmekte fayda vardır.

Avukatların, Türkiye'deki genel mesleki çürümeden payını almış bir meslek grubu olarak, bilinçlendirilmeye muhtaç olduğu tespiti size garip gelebilir. *"Avukat nasılsa biliyordur, gereğini yapacaktır"* anlayışı sizi çoğu zaman açıkta bırakabilir. "Er-

genekon” soruşturması bünyesinde birçok sanık avukatlarına aşırı güvenme sonucunda haklarını kaybetmiş, hakları zaman aşımına uğramıştır. Birçok avukatın, deneyimli olanlar dâhil, yeni CMK ve usulleri konusunda tecrübesiz olduğu dikkatlerden kaçmamıştır.

Bazıları avukatları yüzünden tutukluluk sürelerinin altı ayı geçemeyeceğini zannetmiş; bazıları bilgisayarlarının yedeğinin kendisine verilmesi gerektiği gibi bir hakka sahip olduğunun bile farkına varamamış; bazıları haklarında çıkan yalan yanlış haberler konusunda ancak dava bitiminde dava açabilecekleri zannına kapılarak zaman aşımı sürelerinin kurbanı olmuşlardır.

Sanıkları mağdur bırakan bu avukat hatalarının ne kadar bilinçli ne kadar mesleki yetersizlikten kaynaklandığını tarih ortaya çıkaracak. Sizin, bir sanık olarak bilmeniz gereken, avukatınızı her şeyinizle teslim olacağınız bir bilen değil, her zaman sorgulamanız gereken bir danışman olarak görmeniz gerektiğidir. Maddi imkânlarınız elveriyorsa, birbirini tanımayan iki farklı avukatla çalışmanız en sağlıklıdır. Her halükarda sizin avukatı değil, avukatın sizi temsil ettiğini asla unutmadan; avukatın sizi değil, sizin avukatı yönlendirdiğiniz mesafeli bir ilişkiyi korumanız gerekir.

Bazı avukatların kendilerini, müvekkillerine rağmen temsil etme yeteneğine sahip bir konumda gördüklerine şahit olabilirsiniz. Avukatlık yasasına dayanarak; kendilerini temsil etmekle yükümlü oldukları müvekkillerinden bağımsız kılmaya çalışan bu tip avukatlar mahkemenin asil olarak vekili değil müvekkili aldığını unutmaktadır. “Ergenekon” duruşmaları sırasında bazı avukatlar müvekkillerini savunmanın ötesinde; kendi ideolojik ve kurumsal irtibatları çerçevesinde siyasi savunmalar yaparak kamuoyu önünde prim yapmaya çalıştılar.

Bu avukatların ihmal ettikleri nokta; savunmaları uzadıkça medyanın ve kamuoyunun ilgisinin azalması ve sönmesiydi. Dolayısıyla binlerce sayfa savunma okumakla övünen avukatların söyledikleri gazetelerde ya hiç yer almadı ya da birkaç satırla geçiştirildi. En uzun savunma yapma konusunda yarışı Kemal Keriñsiz kazandı derken; Kemal Alemdaroğlu'nun avukatı Metin Çetinbaş 18 gün savunma yaparak Keriñsiz'in rekorunu elinden aldı. Çetinbaş rekor kırarken olan, savunmanın bitmediği her gün tutukluluk süreleri bir gün daha uzayan "Ergenekon" sanıklarına oldu.

Avukatınızın sizin üzerinizden ve daha kötüsü size rağmen siyasi prim yapmaya çalışması, avukat-müvekkil ilişkisinin suiistimalidir. Bu ilişkinin suiistimal edildiği noktada; bu ilişkiyi suiistimal eden avukatı ya mahkemede söz alıp yaptığı savunmayı kabul etmediğinizi belirterek ya da avukatınızı azlederek gereken noktaya çekebilirsiniz.

"Ergenekon" duruşmaları sırasında sanık Hüseyin Görüm avukat-müvekkil ilişkisinin suiistimalinin en net vakalarından birine maruz kalmıştır. Hüseyin Görüm'e baro tarafından tahsis edilen avukat, Görüm'den habersiz müvekkilinin akıl sağlığının incelenmeye muhtaç olduğu mealinde sözler sarf edince; Görüm ayağa fırlayarak bunu kabul etmediğini, avukatından şikâyetçi olduğunu belirtmek zorunda kalmıştır.

Gözüne alındığınız andan itibaren avukatınız olmadığı takdirde baro tarafından avukat tahsis edilecektir. "Ergenekon" soruşturması sırasında baro tarafından tahsis edilen avukatların polislerin etkisinde kaldığı yolundaki iddialar yaygın olup, bu yasadışı ilişkinin bazı açık emareleri de duruşmalar sırasında ortaya dökülmüştür. Bu avukatların; polis tarafından alınan ve arasına yalan-yanlış ifadeler sokuşturulan ifadeleri müvekkilleri doğru düzgün okuma fırsatı bulamadan, hatta

bazı durumlarda hiç okuyamadan imzalaması için baskı kurdukları öğrenilmiştir.

Av. Mehmet Sami Selçuk bu manada duruşmalar sırasında gündeme gelen en belirgin isim olmuştur. Ali Yiğit, Rasim Görüm ve Muzaffer Şenocak’a baro tarafından tahsis edilen bu avukat müvekkillerini yanlış yönlendirerek; ifadelerini okutmadan imzalamaya teşvik etmekle, polislerin kurduğu psikolojik baskıya destek olmakla suçlandı.

Statülü ve prestijli isimler olarak “Ergenekon” şüphelileri Emniyet’te nispeten rahat şartlarda gözaltına tutuldular. Fakat arkası olmayan “gariban” şüphelilerin bayılıta kadar sandalye üzerinde sorgulanma yöntemleri veya “buranın 7 kat daha altı var” tarzı üstü örtülü tehditlerle karşılaşmadığı anlamına gelmiyor. Genele baktığınızdaysa en azından “Ergenekon” şüphelileri açısından Emniyet’in gözaltı şartlarında belli bir hukuki ve insani standardı tutturduğunu teslim etmemiz gerekiyor. Umudumuz daha da iyileştirilmesi gereken bu standartların, bu ülkenin gariban ve ünlü olmayan şüphelileri için de geçerli olması.

Polisler

“Ergenekon” şüphelilerinin savcı huzuruna çıkmadan önce son durakları genellikle Vatan Caddesi’ndeki Emniyet Genel Müdürlüğü oldu. Bazı şüpheliler Terörle Mücadele Şubesi’nde sorgulanırken, bazıları Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüğü bünyesinde sorgulandı. Buradaki polislerle ilgili birçok sanık daha sonra gözlemlerini yazarken ve anlatırken; “modern çocuklar”, “kulağı küpeli”, “yakışıklı çocuklar” gibi tanımlamalar kullandılar. Polislerin, herkesin kafasındaki klişe imaja uymadığı gerçek. Birer yıl arayla iki kez gözaltına alınmış bir isim olarak, bu polislerin bir sene içinde çok farklı

kılıklara ve fiziki şemallere bürünbildiklerine şahit oldum. KOM’da sorgulanan şüpheliler; TEM’de sorgulanan şüphelilere göre daha sert muameleye tabi olmaktan şikâyetçiydi. Bu noktada yapılması gereken en önemli tespitlerden biri söz konusu polislerin çoğunun genç olmasıdır. Birçok konuda dinamizm kazandıran gençlik, “Ergenekon” soruşturması sırasında Emniyet’in aynı zamanda en yumuşak karnıydı. Kendine özgüvenleriyle bilgi birikimleri ters orantılı olan polislerin; “Ergenekon” ‘un anlı şanlı sanıklarının birikimleri karşısında sorgulayıcı konumdan dinleyici konuma geçtikleri birçok vaka yaşandı. Gençlik, bu polislere birçok konuda yanlış yaptırdı. “Ergenekon” iddianamesi; Türkiye’nin yakın tarihinden ve temel kültür birikimlerinden bihaber genç polislerin maddi hatalarıyla dolu.

Emniyet’te geçireceğimiz zaman sırasında şaşırmamanız gereken bir diğer unsur TEM’deki polisler arasında Kurtlar Vadisi lakaplarının yoğunlukla kullanıyor oluşu. O yüzden TEM’de “Bozo”, “Abdülhey” lakaplı polisler tarafından sorgulanmaya hazır olun. Özellikle “Bozo”nun elinde Mümin Sekman’ın kişisel gelişim kitaplarını görürseniz kendisine benden selam söyleyin.

Polislerin “Kurtlar Vadisi” lakaplarına olan bu merakı aslında bir tezat teşkil ediyor. Kurtlar Vadisi, devletin polisini; bir çapulcu çetesinin yanında beceriksiz ve kapasitesiz bir ayak takımı olarak gösteren; olaylara sonradan intikal eden bir yeteksizler gurubu olarak gösteren birçok sahneyle dolu. Buna rağmen sizi “devlete hakaret etmekle” suçlayan polisler, kendilerini küçümseyen Kurtlar Vadisi’nin hayranı.

Emniyet’teki sorgunuz sırasında, kurumdaki Fetullahçı örgütlenme iddialarının kanıtı gibi dolaşmaktan imtina etmeyen memurlara rastlayacaksınız. Bu örgütlenmenin bütün yapıyı

kapladığı yolundaki iddiaların ise abartılı olduğunu tespitini yapmak zorundayız. “Emniyet Fetullahçıların eline geçti” iddiası aynı zamanda Fetullahçıların tipik propaganda faaliyetlerinden biri olarak dikkat çekiyor. Bu iddiaların abartılı bir dille sürekli tekrarlanması Fetullahçıların propagandasına dönüşmekte ve insanlar “bu adamlar her yerde” yığınlığına kapılmaktadır. Hatta “Fetullahçı” suçlamasını en çok, kurum içindeki rakiplerini bertaraf etmek isteyen Fetullahçılar kullanıyor. Takiyeyi ana taktiği olarak belirleyen bir yapı açısından bunlar çok da şaşırtıcı olmayan yöntemler.

Gözlemimiz; çoğu memurun görevini yapmaktan başka kaygısı olmayan bürokratik bir mantığa sahip olduğu; geride kalan %30’luk kesiminse muhafazakâr ve devletçi çizgide tipik sağ bir profil taşıdığı. Bu genel tespitler; bazı memurların ve amir konumundakilerin, iktidar partisi yandaşlıklarını, “Niye AKP karşıtlığı yapıyorsunuz ki? Görmüyor musunuz Türkiye iyiye gidiyor?” tarzı sorularla açıkça ortaya koyacak kadar şirazelerinden çıkmadıkları anlamına gelmiyor.

Bazı Emniyet mensuplarının üzerindeki üniformanın AKP’nin değil, devletin ve milletin onlara emanet ettiği üniforma olduğunu unutup açıkça AKP propagandası yaptıklarına dair en çarpıcı anekdotlardan biri “Ergenekon” sanıklarından Kuvva-i Milliye Derneği Başkanı Bekir Öztürk’e aittir.

Kendisi de bir devlet hastanesinde çalışan sağlık memuru olan Bekir Öztürk bazı polis memurlarının AKP’nin ne kadar başarılı olduğuna dair açık propagandalarından bunaldığı noktada şöyle tepki vermiştir:

“Arkadaşlar; sizler kısıtlı memurlarsınız. Ben istesem dernek kurabilirim ama sizin özel statülü memurlar olarak buna bile hakkınız yok. Siz nasıl bu kadar fütursuzca siyaset yapabiliyorsunuz; ben bile bu kadar siyaset yapmadım bugüne kadar.”

Bazı amirlerin masalarında Osmanlı tuğrası dururken, karşılarına aldıkları şüphelilere neden ABD ile birlikte hareket edilmesi gerektiğini anlatmaya çalışmalarıysa bu genç polislerin kafa karışıklığı ve doktrinasyonu konusunda, “Fetullahçı” suçlamalarının ötesinde bir fikri kireçlenmesiyle karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor.

Polise İfade Vermek

Poliste vereceğiniz ifade konusunda iki tez mevcut.

Bazı şüpheliler ve avukatları alternatif bir yaklaşım olarak Emniyet’te ifade verilmeyerek susma hakkının kullanılması gerektiğini savundular ve bunu uyguladılar. Bazılarıysa susma hakkını kullanmadı ve poliste ifade verdi. Poliste susma hakkını kullanmayıp, ifade veren bu kitabın yazarının amacı savcılıkta veya mahkemede karşısına çıkarılabilecek bir sürprizle karşılaşmamak adına karşısına çıkabilecek soruları önceden tespit etmek ve hazır olmaktı. Keza; bir suç işlemediğime emin olduğumdan poliste ifade vermekte bir sakınca görmedim. Fakat yaşananlar karşısında geriye dönüp baktığımda; şüphelilerin, poliste susma hakkını kullanması gerektiği tezinin ciddiye alınması gereken bir tez olduğunu düşünüyorum. Şüphelilerin ifadelerinin daha avukatlarına verilmeden basına sızdırılması bu tezi daha da güçlendiriyor. Psikolojik baskı ve yorgunluk altında ifadelerinizde elinizde olmayan hatalar yapabileceğinizi düşünüyorsanız veya polisin ifadenize işbirlikçi avukatların da katkısıyla küçük ama önemli anlam kaymaları sağlayacak eklemeler yapabileceğinden şüpheleniyorsanız da poliste ifade vermeme seçeneğini daha güçlü değerlendirmenizde fayda var.

Emniyet’te kalış süreniz yasalar uyarınca en fazla dört gündür. “Ergenekon” soruşturması sırasında Emniyet bu süreyi sonuna kadar kullandı. Yaklaşık iki ayda bir onlarca kişinin gö-

zaltına alındığı bir ortamda Terörle Mücadele Şubesi, Evrakla Mücadele Şubesi’ne dönüşmüştü. Emniyet’te gözaltında olduğumuz süreçte, Terörle Mücadele Şubesi polisleri işi gücü bırakmış bir şekilde sanıklardan çıkan binlerce sayfa belgeyi fotokopi çekmek ve onlarca bilgisayardaki dokümanları okumaya çalışmakla meşguldü. Bazıları bu dava nedeniyle tayinlerini doğuya çıkartacakları esprisini yapıyordu. Neden diye sordüğümüzda verdikleri cevap şu oldu:

“En azından orada gözaltına alacağımız adamlar böyle okumuş, yazmış adamlar olmaz. Onlardan böyle tonlarca, sayfalarca yazı çıkmaz. Sizlerin yazılarını taramaktan işimizi yapamaz olduk.”

Emniyet’te geçirdiğiniz zaman süresince polislerle kurduğunuz diyaloglarda sürekli yasal haklarınızı hatırlatmanız ve bu hakların sonuna kadar takipçisi olacağınızı vurgulamanız faydalı olacaktır.

Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında usulsüz olarak yakalanan veya tutuklanan; yasal süre içinde hâkim önüne çıkarılmayan; yakalama veya tutuklama nedenleri ve haklarındaki suçlamalar kendine yazıyla veya buna hemen olanak olmadığı hallerde sözle açıklanmayan; yakalanmaları ve tutuklanmaları yakınlarına bildirilmeyen; hakkındaki arama kararı ölçüsüz bir şekilde gerçekleştirilen; eşyasına veya diğer malvarlığı değerlerine koşulları oluşmadığı halde el konulan (Bkz: Bilgisayarınıza el konulma şartları) kişilerin maddi ve manevi her türlü zararlarını devletten tazmin edebileceğini hükmeden CMK 141 bu bağlamda bilmeniz ve bildiğinizi de karşı tarafa hissettirmeniz gereken bir maddedir.

Memurun işlediği hatayı devletin ödeyecek olması memur için caydırıcı olmayacaktır. Savcı Zekeriya Öz’e; “Ergenekon” operasyonunu kurgulayan güçlerin böyle bir garanti verip ver-

mediği her zaman bir spekülasyon konusu olarak kalacak. Hiç kimse; bir soruşturma sırasında yaptığı bu kadar vahim hatalarla gündeme gelen bir savcının yüzlerce sanık tarafından açılacak karşı tazminat davalarının altından tek başına kalkabileceğine imkân vermiyor. Bir savcı üzerindeki HSYK ve Adalet Bakanlığı korumasınınsa bir ömür boyu süremeyeceği, en azından bir iktidarın ömrüyle sınırlı olduğu düşünüldüğünde, memurların ya da memur gibi davrananların hatalarının bedelini ödemeyecekleri düşünceleri amatörce olacaktır. Ayrıca Borçlar Kanunu’nun 41. Maddesi ve son yargı içtihatları, memur ve bürokratin sebep verdiği ve devletin ödemek zorunda kaldığı tazminatın söz konusu memur ve bürokrata rücu ettirileceğini karara bağlamıştır. Bu yasa maddeleri ve içtihatlar, süreç içerisinde maruz kalabileceğiniz usulsüzlükler karşısında bilmeniz ve muhataplarınıza hatırlatmak zorunda olduğunuz içtihatlardır.

Emniyet’teki birinci gününüzün sonundan itibaren gözaltı sürenizin uzatılması kararının her gün size ayrıca tebliğ edilmesi gerekmektedir. Ayrıca eğer “terörle” suçlanıyorsanız ilk gün avukatınızla görüşme hakkınız yasal olarak kısıtlanabileceği halde, ikinci günden itibaren böyle bir kısıtlama olamaz.

Aslında, her gün size yapılması gereken gözetim sürenizin uzatıldığına dair kararların tebliği; gözaltı süresinde karşılaştığınız usulsüzlükleri kayda geçirmek için önemli bir fırsattır. Nezarethanede beklerken ilgili memur tarafından size tebligat yapıp, uzatma kararının altına imzanız istenirken; imzayı şerhinizi belirtecek şekilde atın. Örnek olarak eğer gözetim sürenizle ilgili itiraz dilekçesi konusunda size imkân tanınmadıysa; gözetim sürenizin uzatıldığına dair tebligatı imzalarken imzanızı şu şerh metniyle birlikte atabilirsiniz:

“Gözaltında iken itiraz haklarım tanınmadığından, iş bu kararı şerhimi koyarak imzalıyorum.”

Bu şekilde itirazınızı kayda geçirmiş ve mahkeme önünde elinizi güçlendirmiş olursunuz.

Görüntülenme ve Dinlenme

Teyakkuzda olmanız gereken bir diğer konu Emniyet’te her yerde görüntülenme ve dinlenme riskiniz bulunduğu. “Ergenekon” sanıkları Emniyet’te avukatlarıyla görüştükleri odada bile dinlendikleri yolundaki şüphelerini dile getirmişlerdir. Görüntülediğiniz ve dinlendiğinize emin olmanız gereken anlardan biriye mülakat anıdır.

Yasalarımızda mülakat diye bir kavram mevcut değil. Yasalarımız, polis ve savcı önünde size resmî olarak sorulan soruları cevapladığınız görüşmeyi ifade; mahkeme önündeki açıklamalarınızıysa sorgulama olarak tanımlamış durumda. Teoride yapılan bu tanımlara rağmen, polislerimizin yasalardaki tanımları kendilerini bağlayıcı olarak görmediklerine şahit olacak ve pratikte sohbet veya mülakat denilen bir yöntemle karşı karşıya kalacaksınız.

Polisler, sizin psikolojinizde tespit ettikleri ilgiye muhtaç noktaları da kullanarak sizinle kendi odalarında sohbet edecekler. Klasik iyi polis-kötü polis numaralarını görmeye hazır olun. Ve o samimi ortamda yapılan sohbetin de mutlaka görüntüleneceğini ve oradan elde edilen donelere ve bilgilere göre resmi ifadenizde karşınıza çıkacak sorulara son şeklin verileceğinin bilincinde olun.

İfadenizin alınması sırasında size karşı o güne kadar gerçekleştirilen teknik takiplerin ses ve görüntü kayıtlarıyla karşılaşacaksınız. Özellikle telefon konuşmalarınız gündeme ge-

lecektir. Bu konuşmaların yasal süreçlere uygun bir şekilde kaydedilip kaydedilmediğini öğrenmek en büyük hakkınız. İfadenizin alınması sırasında bu telefon konuşmaları gündeme geldiğinde, bu görüşmelerle ilgili mahkeme kararlarını görmeyi talep edin. Özellikle, yoğunlukla telefon görüşmelerinin dinlenmesinden ibaret olan “Ergenekon” soruşturması gibi bir soruşturmada, Emniyet güçlerinin dinlemenin yasal kurallarına çoğunlukla uyduğu görülse de dosyada birçok usulsüz dinleme yer aldı. Dolayısıyla size sorulan “tape”lerin (dinleme kayıtları) yasalara aykırı olarak kaydedilmesi durumunda bunu netleştirerek o sorulara cevap vermeniz ve söz konusu tapelerin dosyadan çıkarılmasını talep etmeniz en doğrusu olacaktır.

Türkiye’de 2005 yılında yapılan yasal değişiklikle Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 135. Maddesi ülkemizde yapılan iletişim tespitlerinin yasal dayanağını oluşturmaktadır. Bu maksatla ayrıca devlet içinde dinleme başıbozukluğunu gidermek amacıyla Telekomünikasyon Kurumu bünyesinde Telekomünikasyon Başkanlığı kurulmuş ve bütün kurumların dinleme talepleri bu bünye içerisinde koordine edilmeye başlanmıştır. Bu kurumun yapısıyla ilgili tartışmalar “Ergenekon” soruşturmaları sırasında gündeme geldi ve Anayasa Mahkemesi’nin 3 yıldır gündeme almadığı bir yasa iptal istemi; “Ergenekon” soruşturması sırasında yaşanan dinleme usulsüzlüklerinin yarattığı kamuoyu etkisiyle gündeme alındı. Anayasa Mahkemesi TİB’in kuruluş yasasıyla ilgili bazı itirazları haklı buldu ve kurumun başkanının başbakan tarafından değil üçlü kararnameyle atanması gerektiği ve denetiminin başbakanlık tarafından yapılamayacağı kararını verdi. Bu satırların yazıldığı tarih itibariyle henüz karar vermediği ama esastan incelemek üzere gündemine aldığı konuya kurumun yapısından çok dinlemelerin niteliğiyle ilgili.

Manisa 4. Asliye Ceza Mahkemesi gördüğü bir davayla ilgili sunulan dinleme dosyasındaki usulsüzlükler üzerine; *“Türkiye’de bir dinleme paranoyası oluşturuluyor.”* gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi’ne CMK’nın 135. Maddesi ile ilgili başvurdu.

Mahkeme dava için yapılan dinlemeler sırasında; dinlemenin hedefinde olan kişiler dışında onlarla konuşan kişilerin de dinlemeye alınmasının, yasanın ve anayasanın ruhuna aykırı olduğu gerekçesiyle bu başvuruyu yaptı. CMK 135’in ayrıca dinlemeyi sonsuza dek uzatmaya müsait bir açığı da barındırdığı mahkemenin bir diğer önemli tespitiydi. MİT ve Emniyet’e bütün Türkiye’yi anayasa ve yasalara aykırı olarak dinleme iznini verenin Diyarbakır’daki tek bir mahkeme olduğu göz önüne alındığında; Türkiye’de mahkemelerin demokrasi ve insan hakları adına tek başlarına oynayabilecekleri olumlu veya olumsuz rol bu vakayla daha da netleşmiş oluyor.

Telefon dinlemelerindeki usulsüzlükleri Türkiye’ye özgü kılansa MİT’e Türkiye çapında dinleme yetkisi veren hâkimin kendisinin bir yolsuzluk soruşturması çerçevesinde dinlemeye takılıp, rüşvet verdiğinin tespit edildiğinin gazetelere düşmesi oldu.

Anayasa Mahkemesi’nin henüz bu satırlar yazılırken sonuçlanmayan CMK 135’le ilgili incelemesi sadece “Ergenekon” değil, Türkiye’deki bütün soruşturma ve dava süreçlerini kökten etkileyebilecek mahiyettedir.

CMK 135/3’e göre savcılık tarafından talep edilen ve hâkimce onaylanması gereken kararda dinlemenin bütün teknik ayrıntıları, en önemlisi tedbir kararının türü, kapsamı ve süresi belirtilmelidir. CMK 135/3, dinleme kararının biri uzatma olmak üzere en fazla ikişer üçer aylık süre için toplam altı ay için geçerli olabileceğini belirtmiş fakat hemen sonrasında Manisa 4. Asliye Ceza Mahkemesi’nin de itirazına sebep olan bir

“ama”yı yasa metnine eklemiştir. Buna göre hâkim; “Örgütün faaliyetleri çerçevesinde izlenen suçlarla ilgili olarak, gerekli görülmesi halinde, bir aydan fazla olmamak üzere müteaddit defalar.” uzatabilmektedir. Bu kritik “ama” çerçevesinde bir şahsın istenildiği kadar dinlenmesinin önü açılmaktadır.

Mobil telefonun yer tespiti konusundaysa yasa maddesi daha sınırlayıcıdır. CMK 135/4, mobil telefonun yer tespiti işleminin biri uzatma olmak üzere ikişer üçer aydan toplam altı ayla sınırlandırmıştır.

Özellikle 2. “Ergenekon” davasının başlamasıyla birlikte; telefon dinlemelerindeki usulsüzlükler yeniden gündeme gelmiştir. Bu davanın sanıkları; kendileri tutuklu olduğu halde haklarındaki telefon dinlemelerinin devam ettiği ve hatta ailelerinin fertleri ve evlerindeki telefonlarının hâlâ dinlenmeye devam ettiğini ileri sürmüşlerdir. “Ergenekon” davalarında âdet olduğu üzere bu iddiaların da üzerine yeterince gidilme- miş ve gidileceği de benzememekte.

Şahsınızın; sizin hakkında tanıklıktan çekinebilecek kişilerle aranızdaki konuşmaların kayda alınmayacağı ve alınsa dahi derhal imha edilmesi gerektiği gerçeğini daha önceki sayfalarda ayrıntılandırmıştık.

Teknik Takip Karmaşası

Yasal haklarınızın ve bu yasa maddeleriyle ilgili tartışmaların bilincinde bir vatandaş olarak önünüze konan tapelere kuşkuyla bakmanız gerekir. “Ergenekon” soruşturmaları sırasında telefon tapeleriyle ilgili yaşanan en önemli usulsüzlüklerden biri telefon konuşmalarındaki ifadelerin, konuşmanın bütününden kopartılarak suç unsuru olarak sunulması olmuş-

tur. Bazı yerlerde ifadelerin ufak değişikliklere tabi tutularak anlam kaymaları yaratıldığı görülmüştür.

Bunun en çarpıcı örneklerinden birini bu kitabın yazarı yaşamıştır.

Telefonda geçen Tevhide Kütük ismi, Tevhide Küçük yapılarak; “Bu kişinin Veli Küçük’le alakası ne?” gibi sorular sorulabilmiştir. Keza birçok sanık, konuşmanın bütününe bakıldığında espri mahiyetinde olduğu anlaşılabilecek sözler nedeniyle suçlanmıştır. İyi niyetli bir yorum yapılması gerekirse; bazen Aziz Nesin romanlarını aratmayacak nitelikteki soruların müessibi soruşturmayı yapan polislerin gençliği ve paranoyaları diyebiliriz. Öyle ki iki arkadaş arasında halı saha maçı ayarlamak için yapılan konuşmada geçen “Çekirdek ekip tamam ama senin de adam bulman lazım” ve “Her zamanki yerde mi?” tarzı ifadelerle ilgili “Çekirdek ekip kim?”, “Her zamanki yer neresi?” soruları sorulmuştur. Şaka gibi gelen bu çarpıtılmış gerçeklik anlayışı çerçevesinde gözaltına alınan bazı kişiler, evlerine su istemek için sucuyu aradıklarında kullandıkları “damacana” kelimesiyle ilgili olarak “Damacana neyin şifresi?” tarzı sorularla bile muhatap olmuşlardır. Türk Devleti’nin aklını yerlerde süründüren ve Aziz Nesin romanlarını aratmayan bu sahneleri kötü niyetli bir yoruma tabi tuttuğunuz noktadaysa bu soruşturmanın amacının hukuk değil toplumsal paranoya yaratmak olduğu ve bu yolda eğitimsiz/toy polislerin kullanıldığı yorumları gerçeklik kazanacaktır.

Eğitimsizliğin ve hukuksuzluğun kol gezdiği bir ülkede telefonda sohbet ederken “Godot’u bekliyorum” şeklinde sarf ettiğiniz bir sözün karşınıza “odayı bekliyorum” diye çıkması an meselesidir.

“Ergenekon” soruşturması sırasında teknik takip adı verilen izleme birinci iddianamede yer alan sınırlı sayıda sanık

(Veli Küçük, Fikri Karadağ) için kullanılmıştır. Dinlemeye göre daha fazla kaynak ve zaman gerektiren bu yönteme maruz kalma riskiniz daha az olsa da teknik araçlarla izlemeyi düzenleyen CMK 140 bilginiz dâhilinde olmalı.

Bu madde sanığın ancak kamuya açık yerler ve işyerinde izlenip ses ve görüntü kaydının alınabileceğini belirtmiştir. CMK 140/5 teknik araçlarla izlemenin kişinin konutunda yapılamayacağını özellikle hükme bağlamıştır. Yasaya göre teknik izleme en çok dört haftalık süre için verilebiliyor ve bu süre bir defalık uzatılabiliyor. Ancak, hâkim örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili gerekli görmesi halinde bu süreyi müteaddit defalar birer haftalık sürelerle uzatmaya yetkilidir. Dolayısıyla polisle yakın mesai içindeki bir hâkim teorik olarak bir sanıkla ilgili takibi istediği kadar uzatabilir.

Anayasal Hakkı Kullanmak

Terör suçlamasıyla karşı karşıya kalıp gözaltına alındıktan sonraki 24 saat içinde polis müdafininle görüşmenizi engelleyebilir fakat ikinci günden itibaren bu tarz bir kısıtlama yapılamaz. CMK 149/2 gereği, ifadenizin alınması sırasında yanınızda en fazla üç avukat bulunabilir fakat Terörle Mücadele Kanunu'nun ilgili maddesi gereği bu hak terörle ilgili suçlarda bir avukatla sınırlandırılmıştır.

CMK 154 gereği avukatınız olarak istediğiniz kişiye vekâlet verip vermemiş olduğunuz önemli değildir. Yasa gereği bu sonradan halledebileceğiniz bir formalitedir. Tutukluluğunuzun ikinci gününden itibaren avukatınızla görüşmek için ısrarcı olun. Avukatınız olmadığı takdirde baro tarafından Emniyet'e yollanacak avukat konusunda çok dikkatli olmanız gerektiği daha önce belirtilmişti. Yine CMK 154 gereği, avukatınızla başkalarının duyamayacağı bir ortamda görüşme hak-

kına sahiptiniz. Ayrıca avukatınızla aranızdaki yazışmanın da hiçbir denetime tabi tutulamayacağı bu hükümle sabit. Normal şartlarda tutuklandığınızda cezaevinden başkalarına yolladığınız mektuplar cezaevi yönetimi tarafından denetime tabi tutulduğu için mektuplarınızı açık zarf içinde vermekle yükümlüsünüz. CMK 154 gereği avukatınıza yolladığınız mektupları kapalı zarfta verip aynen yollanmasını talep edebilirsiniz. Keza, polisteki ifadeniz sırasında avukatınızla ayrı bir odada görüşme imkânı sağlansa da Emniyet güçlerinin zihniyetiyle yasanın öngördüğü zihniyet arasındaki olası makası öngörerek mekânda herhangi bir dinlemeye karşı, hassas konuları kâğıt üzerinde konuşma tedbirini uygulayabilirsiniz.

Emniyet’te geçireceğiniz sürecin psikolojik ve maddi zorluklarla kuşatılacağı aşikâr; işkence veya yakın bir uygulamaya tabi tutulmanız dahi. Doğasında şüphencilik olan kamu görevlileri karşısında masumiyetinizi ortaya koymakla yükümlüsünüz fakat bu yükümlülüğünüzü profesyonelce, gereksiz açıklamalardan kaçınarak yerine getirmelisiniz. Net, kısa ve karşı tarafı sürekli hukuki zemine çekmeye çalışan bir tavır etkili olacaktır. Sizi sorgulayanların insan sarrafı ve psikolojik baskı uzmanı olduklarını asla unutmayın ve bir poker oyunu oynarcasına elinizi belli etmeden oynayın.

Polise yalan beyan vermek suçtur. Araştırdığı bir konuya yardımcı olacak bir bilgiyi özellikle gizler konuma düşmek şüpheleri üzerinize çekecektir ama asla sorulmadığı için anlatmadığınız konulardan dolayı ne suç, ne töhmet altında kalırsınız. Sorulan sorularla ilgili bildiklerinizi net olarak anlatın ama asla Anayasa’nın 25. Maddesini aklınızdan çıkarmayın.

Anayasa’nın 25. Maddesi ne der:

“Hiç kimse düşünce ve kanaatlerinden dolayı suçlanamaz.”

Dolayısıyla size herhangi bir konuda düşünce ve kanaatinizi soran polis anayasal suç işlemektedir. Kendisini, bu maddeyle ilgili uyararak, sorulan sorunun kendinize atfedilen suçla ne alakası olduğunu sorun ve uygun gördüğünüz noktalarda cevaplamama yönündeki anayasal hakkınızı kullanın.

Daha öncede vurgulandığı üzere; yasal olarak bir tanım olmasa da polis, sizi avukatınızın da hazır bulunacağı yasal ifadeniz öncesinde mülakat adı verilen, sizi çözmeye yönelik sohbetlere konuk edecektir. Temel yöntem sizi uzun saatler boyunca bir sandalye üzerinde oturtup, uykusuz bırakıp sürekli soru yağmuru altında bir açığınızı yakalamak olacaktır. İfademiz sırasında, meslektaşlarının “eski toprak”, “dede” niye nitelendirdiği bir yaşlıca polis memuru, “Dua et ki AB süreci öncesinde değiliz” demiştir. Hâlbuki AB süreci, bazı polislerin bazı sanıklara, “Unutma, buranın 7 kat altı var” şeklinde ima yollu tehditler dile getirmesine engel olmamıştır. Yapılan bütün psikolojik baskılara, hak mahrumiyetlerine ve yer yer kötü muameleye rağmen “Ergenekon” soruşturmaları sırasında işkence şikâyetlerine rastlanmaması şanstır. Bu şanstan “Ergenekon” sanıkları gibi ünlü, statülü, “arkası sağlam” olmayan ve kamuoyunun gözü önünde gerçekleşen bir davada yargılanmayan normal vatandaşlarımızın da yararlanıyor olması tek dileğimiz.

Yukarıda sözü edilen mülakat süreci yasal bir süreç olmadığından, bu sürece dâhil olmama veya olsanız dahi istediğiniz noktada susma hakkını devreye sokarak resmi ifade alma sürecine kadar bekleyebileceğinizi unutmayın. Bu yolda kullanılabileceğiniz bir gerekçe; *“Şüphelinin ve sanığın beyanı özgür iradesine dayanmalıdır. Bunu engelleyici nitelikteki kötü davranma, işkence, ilaç verme, yorma, aldatma, cebir veya tehditte bulunma, bazı araçları kullanma gibi bedensel veya ruhsal müdahaleler yapılamaz”* şeklindeki CMK’nın 148. Maddesi olabilir.

Mülakatı baştan sona götürerek Emniyet güçlerine yardımcı olmaya karar verseniz de mülakatın kaydedilme, dışarıdan izlenerek gidişatına göre ekrandan izleyenlerin talimatıyla ek sorularla yönlendirilme olasılığı mevcuttur. Karşılaşabileceğiniz “ahlaksız” ve “yasadışı” tekliflere de bu süreçte maruz kalacaksınız.

Var olduğuna inandığı bir örgütü çökertmek adına polislerin zihniyeti açısından olağan sayılabilecek bu yöntem; namuslu ve suça bulaşmamış bir vatandaş olarak size onur kırıcı gelecektir. *“Bize şu sanık hakkında şunları söyle, seni serbest bıraktıralım.”* tarzı teklifler içinde bulunduğunuz durum açısından aslında şaşırtıcı değildir. Polis; “tutukluluk paradoksunu” kullanarak, var olduğuna inandığı örgütün üyeleri olduğunu zannettiği kişiler arasına nifak sokmaya çalışacaktır. Sizinse, namuslu, suça bulaşmamış ve söz konusu kişilerle beşeri, insani ilişkiler dışında bir ilişkisi olmayan vatandaş olarak yapmanız gereken şeyse çok nettir:

“Ben söz konusu kişinin kefiili değil, arkadaşayım. Ben yasadışı bir hareketine ne şahit ne de aracı oldum. Bu kişiyi suçlamak için benim yalan ifadelerime ihtiyaç duyuyorsanız demek ki elinizde yeteri kadar delil yok. Elinizde yeteri kadar delil varsa da o zaman benim yalan ifadelerime ihtiyacınız yok.”

Şeklinde bir ifade sonrasında size bu teklifi yapan polislere CMK 142/2’yi hatırlatın.

CMK 142/2 – İfade Alma ve Sorguda Yasak Usuller

İfade alma ve sorguda, kanuna aykırı bir yarar vaat edilemez.

Nihayetinde söz konusu mülakat/sohbet müdafii hazır bulunmadığı için CMK 148/4 uyarınca hiçbir yasal değer taşımamaktadır. Olsa olsa Emniyet’in istihbarat arşivini zenginleş-

tirmek ve polisin hem sizi hem de üyesi olduğunuza inandığı örgütü çözmek adına kullanılacaktır.

CMK 148/5 polisteki mesainizle ilgili bilmeniz gereken bir diğer maddedir.

CMK 148/5 – İfade Alma ve Sorguda Yasak Usuller

Şüphelinin aynı olayla ilgili olarak yeniden ifadesinin alınması ihtiyacı ortaya çıktığında bu işlem ancak Cumhuriyet savcısı tarafından yapılabilir.

Nezarethaneler

Bilindiği kadarıyla “Ergenekon” soruşturması kapsamında Emniyet bu kurala uymuş ve ikinci kez gözaltına alınan sanıklar sadece savcılıkça sorgulanmıştır. Tabii bu Emniyet’i, sanıkları yasal sürecin sonuna kadar savcıya çıkarmadan nezarethane tutmaktan alıkoymamıştır.

Nezarethane şartları, kafanızda olabilecek önyargılara kıyasla iyi; şirin bir Ege pansiyonuna kıyasla kötüdür. Mavi renkli, kalınca bir şilte yatağınız olacak. Yumuşak ve temiz bir yüzeyde yatarken, size bir de battaniye tahsis edilecek. Genellikle iki kişilik, yaklaşık 15 metrekaarelik bir hücrede, 24 saat kamera denetimi altında dört gün geçireceksiniz. Polisler her öğün özel yemek şirketinden gelen yemeği size imza karşılığı teslim edecek. Sabah kahvaltısını yarım ekmek ve bir dilim peynir veya 3/5 zeytinle geçiştirmek zorunda kalsanız da öğlen ve akşam yemekleri tatmin edici diyebiliriz. Hücrenizi, kapı üzerinden ve dışarıdan aydınlatan bir ışığın sağladığı loşluğu altında kitap okuma şansına da sahipsiniz. Nezarethane girişinde bulunan TEM Kütüphanesi listesinden seçeceğiniz bir kitap zamanı geçirmek adına en iyi tercih olmakla kalma-

yıp, aynı zamanda içine düştüğünüz soruşturma sürecinin çelişkilerine yeni kanıtlar sunabilir.

Bu kitabın yazarı ikinci kez gözaltına alındığında CMK 148/5 gereği polis tarafından sorgulanamayacağı için nezarethanede kaldığı dört gün boyunca bol bol uyuma ve kitap okuma fırsatına sahip oldu. TEM kütüphanesinden alıp okuduğu kitaplardan bir tanesi Mustafa Balbay’a ait; “Irak Bataklığı’nda Türk-ABD İlişkileri” başlıklı kitaptı.

Terörle Mücadele Şubesi’nin onaylı kitap listesinde bulunan Balbay yaklaşık bir ay sonra terörist suçlamasıyla “Ergenekon” soruşturmasına dâhil edildi. Tarihe, çarpıklıkları, hukuksuzlukları, çelişkileriyle geçecek “Ergenekon” sürecinin gariplikler listesine böylece bir madde daha eklenmiş oldu. TEM, kitabını okuttuğu yazarı terör suçlamasıyla içeri aldı. Kitabın yazarı açısından bu anekdotu anlamlı kılan TEM onaylı kitabın bünyesinde Genelkurmay’a ait gizli belgelerin yayınlanmış olmasıydı. TEM kütüphanesi aracılığıyla devletin gizli belgelerini okuma fırsatı bulan şahsım daha sonra devletin gizli belgelerini ele geçirme suçlamasıyla karşı karşıya kaldım. Hâlbuki şahsımda ele geçen gizli belge değil, aynen Mustafa Balbay’ın kitabı gibi, bu belgeye gönderme yapan bir kitaptı.

Nezarethanede her sanığın ayrı bir hücreye konulması yolunda bir temayül bulunsa da fazla sanığın bulunduğu durumlarda tek hücrede iki kişi kalabilirsiniz. Bu durumda sizinle aynı hücreye konulan isim konusunda tedbirli olmanız gerektiği tecrübeyle sabittir. “Ergenekon” soruşturması sırasında bir sanığın yanına, nezarethanede konulan avukatın polislerle yakın ilişkisi gözden kaçmamıştır. Herkese tek porsiyon yemek verilirken, iki porsiyon yemek verilen ve ayrıca meşrubat servisi yapılan bu avukat polislerin huzurunda Tayyip Erdoğan ve Emine Erdoğan’a en ağır küfürleri etmesine rağmen hiçbir iş-

lem yapılmayarak, el üstünde tutulmuştur. Şaibeli ve provokatif davranışlarıyla dikkat çeken bu avukat, nezarethanede yanına konduğu sanığın sürekli ağzını arayarak soruşturmaya yardımcı olmaya çalışan bir görüntü çizmiştir.

10. dalga sırasında özellikle emekli paşaların avukatlarından kaynaklı haberlerde nezarethanelerin soğuk ve rahatsız olduğu belirtilmiştir. Bunun üzerine Emniyet yayınladığı fotoğraflarla nezarethanelerle ilgili iddiaları yalanlamaya çalışmıştır. Şikâyetçi olan şahısların maruz kaldığı şartları bilemesek de ve nezarethanede olduğum süre yaz olması nedeniyle hücrelerin ısıtılıp ısıtılmadığı konusunda bir karşılaştırma yapacak durumumuz olmasa da nezarethanelerin durumunun “Ergenekon” sürecinin diğer usulsüzlükleri, yanlışlıkları ve eksiklikleri göz önüne alındığında fazlasıyla mübalağa edildiği söylenebilir. Bu süreçte insanları zora sokan fiziksel durumların değil, zihinsel durumların yetersizliği olmuştur.

Kelepçeli Eller

Poliste geçirdiğiniz zaman süresince her gün doktora çıkarılacaksınız. Doktora nakliniz sırasında kelepçelenip, kelepçelenmemek konusunda polisler uyarınızı CMK 93 kapsamında hatırlatmayı unutmayın. Polislerle bireysel bağlamda kuracağınız iletişim polisin CMK 93’ü sizin lehinize yorumlayarak kelepçesiz götürülüp getirilmenize fırsat yaratabilir fakat hiçbir samimiyetin amirin verdiği emri kesemeyeceğinin de bilincinde olun.

Nakiller sırasında sadece CMK 93’ten değil Adalet Bakanlığı’nın 01.06.2005 tarihli 25832 sayılı “Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma” yönetmeliğini de hatırlatmanızda fayda olacaktır. Emniyet, bazı üst düzey sanık, statülü sanıklar dışında, şüpheli konumdaki insanları suçluymuş gibi elleri ke-

lepçeli medyaya teşhir etmekte hiçbir sakınca görmemiş ve gazetecilere istedikleri malzemeyi sunmuştur. Söz konusu yönetmeliğin “soruşturmanın gizliliğinin uygulanması başlıklı” maddesi der ki:

Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği – 01.06.2005

(27) şüphelinin basın önüne çıkartılmasına, kişilerin basınla sorulu, cevaplı görüştürülmelerine, görüntülerinin alınmasına, teşhis edilmelerine sebebiyet verilemez ve soruşturma evrakı hiçbir şekilde yayınlanamaz.

Yukarıdaki maddenin uygulanmasından aynı yönetmeliğin 29. Maddesine göre kolluk kuvvetleri sorumludur.

Maalesef; “Ergenekon” soruşturması sürecinde bu sorumluluk havada kalmıştır. Bugün televizyonlarda “Ergenekoncu” olarak yaftalanan şüpheli ve sanıkların kamuoyuna suçlu olarak teşhir edilen görüntüleri işte bu anayasa, yasa ve hatta yönetmeliklerdeki “masumiyet karinesini” korumaya yönelik açık hükümlerin ihlali sonucu gerçekleşmiştir. Maruz kaldığınız hukuksuzluklar açısından ileride açacağınız tazminat davalarında bu ihlal en temel ve somut iddia olarak hem kolluk kuvvetlerinden, hem medyadan tazminat taleplerinizin temel dayanağı olacaktır.

Terör Suçu

Dört günlük gözaltı süreniz sonrasında savcılık sefahatiyle karşılaşacaksınız.

Ülkemizin geldiği noktada, bir insana yöneltilebilecek en ağır suçlama olan terör suçu aynı zamanda en kolay suçlanabileceğiniz suç haline dönüşmüştür.

Bir kişiyi tanımak o kişiyle örgütsel temas içinde olmakla, kaleme aldığınız bir yazıdaki ifadenin örgüt dokümanı olduğu

iddia edilen bir metindeki ifadeyle benzeşmesiye örgüt propaganda yapmakla suçlanmanız için yeterli olacaktır. Hatta “Ergenekon” iddianameleri, birbirleriyle kanlı bıçaklı olan insanları örgütünün aynı biriminin üyesi yapmıştır. “Ergenekon”a ait olduğu iddia edilen dokümanlarda örgütün Cumhuriyet gazetesini ve Aydınlık/Ulusal kanalı ele geçirmeyi hedeflediği iddia edilmektedir. Ne gariptir ki aynı iddianame İlhan Selçuk ve Doğu Perinçek’i; Cumhuriyet ve Aydınlık’ı ele geçirmeye çalıştığı iddia edilen örgütün üst düzey yöneticisi olmakla suçlamaktadır. Kendi yayınlarını ele geçirmeye çalışan bir örgüt ve yöneticilerinden söz ediyoruz.

Aklı, hukuku ve vicdanı ayaklar altına alan bu sürecin hukuk ve mantık adına yaptığı en büyük katliamlardan bir tanesi de suç delili kavramına getirdiği özgün kıstastır. En çarpıcı örneklerden biri İlhan Selçuk’la ilgilidir. Savcılık makamı İlhan Selçuk’un cep telefonu kullanmıyor oluşunu örgüt ilişkisinde gizliliğe verdiği önemin delili olarak sunmuştur. Dünya hukuk tarihinde belki ilk defa suç aletinin yokluğu suçun delili olarak sunulmuştur.

“Ergenekon” soruşturması sürecinde yaşanan ve iddianameye yansıyan temel mantık hatalarını kitabın savunma bölümünde bulabilirsiniz.

Polisten savcılığa götürülürken, aklı, vicdanı ve hukuku bu kadar ayaklar altına alabilen bir zihniyetin karşınıza çıkarabileceği sürprizleri düşünmelisiniz. Ne kadar masum olursanız olun, birisine “saygılarımla” ibaresiyle biten bir yazı yazdınız diye o kişiyle alt-üst ilişkisi içinde olmakla suçlanabilir; bir kişiyi tanıyorsunuz diye o kişinin veballerine ortak olmanız istenebilir.

Savcının karşısına bu tarz sürprizlere hazırlıklı ve terör örgütüne üye olma ve yardımcı olmanın hukuki tanımlarına dair teknik ayrıntılara hâkim olarak çıkmalısınız.

Yasalarımızda örgüt tanımı birkaç ayak üzerine kurulmuştur. Bir örgütün varlığı için:

Gevşek de olsa, bir ilişki ağına sahip olması,

Araç ve gereçler bakımından suçları işlemeye elverişli olması,

Söz konusu suçun ancak doğrudan kasıtlı işlenmesi,

Üyeliğin fiili bir katılımı ile gerçekleşmesi gerekmektedir.

Örgüt Propagandası

Bir örgüt ile ilişkiniz olmasa bile, zorlama ve hukuk dışı yöntemlerle ilişkilendirilmeniz söz konusuysa bir örgüt üyesinin örgüt ile ilişkisini tanımlayan TCK 220'nin ve TMK 6'nın ayrıntıları önem kazanır.

TCK 220/8; örgütün veya amacının propagandasını yapan kişiyi örgüt üyesi olmakla suçlamaktadır. “Ergenekon” soruşturması sırasında, sanıklar tarafından birçok kez “görev suiistimali”yle suçlanan savcılık, bu maddeyi neredeyse milyonları örgüt üyesi yapacak şekilde yorumlamıştır.

“Ergenekon” iddianamesine göre, “Ergenekon”un örgüt belgesi olduğu iddia edilen belgelerde bağımsızlık, milli hükümet gibi kavramlardan, hedeflerden söz etmektedir. Savcılık, yazılarında bağımsızlık, milli hükümet gibi kavramlardan söz eden insanları, “Ergenekon belgeleriyle benzeşiyor” gerekçeyle örgüt propagandası yapmakla suçlamıştır. Bu hukuk dışı mantık yürütmenin, hukuku kendi misyonlarına alet etmek

isteyen bir zihniyetin elinde hangi sınırlara götürülebileceği mahkeme safahatında net bir şekilde ortaya konmuştur.

Bu kitabın yazarı; **örgütün propagandası suçlaması** için “benzeşme” kriterinin kullanılması durumunda Tayyip Erdoğan’ın aynı anda hem “Ergenekon” hem de El Kaide örgütünün propagandasını yapmakla suçlanabileceğini ortaya koymuştur.

Tayyip Erdoğan Ağustos 2008’de yapılan son YAŞ toplantısı defterinde Anıtkabir defterine yazdığı notta;

“Cumhuriyetimizin 100. Yılı’nı dünyanın müreffeh ve daha ileri ülkeleri arasında karşılama hedefi”nden bahsetmiştir.

Bu sözler ve hedef; iddianameye “Ergenekon” belgesi olarak konulan belgelerdeki tam bağımsız Türkiye söylemleriyle fazlasıyla “benzeşmektedir”. Savcı Zekeriya Öz’ün mantığıyla(!) bezenmiş bir savcı gün gelip Tayyip Erdoğan’ı da “Ergenekon”un propagandasını yapmakla suçlayabilir.

Tezada bakın ki aynı başbakan aynı benzeşme mantığıyla El-Kaide propagandacısı bile ilan edilebilir. Hikmetyar’la diz dize çektirdiği resimleri saymasak bile Erdoğan’ın kamuoyuna yönelik en az 3 çocuk yapılması yönündeki telkinleri hatırlanmalıdır. 12 Eylül’de İngiltere gazetelerinde yayınlanan bir habere göre Londra’da El-Kaide’ye bağlı bir grup düzenlediği basın toplantısında Müslümanlara “daha çok çocuk doğurma” çağrısında bulundu. Hukuk dışı “benzeşme” kriterini ciddiye alan bir savcının elinde Tayyip Erdoğan’ın El-Kaide propagandası yapmakla suçlanması an meselesi demektir.

Hâlbuki yasalarımızda ve içtihatlarımızda propaganda kavramı net olarak tanımlanmıştır. “Büyük savcı” olarak propagandası yapılan ve Türk hukuk tarihine mahkeme huzurunda akıl ve ruh sağlığının tespiti için ilk defa talepte bulunulan

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

savcı olarak tarihe geçen Savcı Öz’ün bu tanımlardan haberdar olmadığı anlaşılmaktadır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 25.06.1979 tarihli, 9/24-310 sayılı kararı aynen şöyle der:

Yargıtay’a göre propaganda ile övmek arasındaki fark

Propaganda belli bir düşüncenin toplumda yayılması için her türlü maddi ve manevi vasıtaya başvurarak telkin, teşvik ve etkide bulunmaktır. Muhataplarının düşüncelerini değiştirip örgüte katılmasını sağlayacak etkili eylemlerdir. Propaganda, başkalarını caydırıcı, yönlendirici ve etkisi altına alıcı icrai eylemleri gerektirdiği halde övme niteliği itibarı ile pasiftir.

Hukukumuz, propagandayla övme arasındaki nitelik farkına bu kadar özen gösterirken savcıların yeni ve hukuk dışı bir “benzeşme” kriteri üzerinden insanları örgüt propagandası yapmakla suçlaması karşılaşılabileceğiniz hukuk dışılığın sınırı açısından güzel bir örnek teşkil eder.

Örgüt Üyesi Olmak

Örgüt üyesi olmak için hiyerarşik bir ilişki içinde olmak şartı aransa da TCK 220/7 önemli bir istisna getirmektedir. Bu maddeye göre; bir kişi örgütün hiyerarşik yapısına dâhil olmasa bile bilerek ve isteyerek yardım ettiği takdirde örgüt üyesi muamelesi görecektir.

Terörle Mücadele Kanunu’nun 6. Maddesinde de bu prensip tekrarlanmaktadır. Bu maddenin gerekçesinde şöyle yazar:

Terörle Mücadele Kanunu 6. Maddesinin Gerekçesi

Hiyerarşik yapıya dâhil olmamakla birlikte, örgüte bilerek ve isteyerek yardım eden kişi de terör örgütünün üyesi olarak cezalandırılacaktır. Ancak dikkat edilmelidir ki; suçun oluşabilmesi için yardımın bilerek yapılması gerekir; yani yardım edilen oluşumun bir terör örgütü olduğunun bilinmesi gerekir. **Bu suç ancak doğrudan kastla işlenebilir.**

Madde ve gerekçesi, anlamak isteyen, hukuk dışı bir zihniyete sahip olmayan herkes için açıktır. İddianamede yer alan ve daha sonra mahkeme safhasında da ortaya çıkan birçok yazışma, devletin MİT, Genelkurmay, Emniyet gibi üst düzey birimlerinin bile “Ergenekon Terör Örgütü” gibi bir örgütten haberdar olmadığını ortaya koymuştur. “Ergenekon” zanlısı olarak gözaltına alınıp serbest bırakılan MGK Eski Genel Sekreteri Tuncer Kılınç; devletin bütün istihbaratının geldiği bir kurumun başkanı olarak bugüne kadar böyle bir örgütten haberdar olmadığını duyurmuştur.

Devletin bile haberdar olmadığı bir örgüte; hele hele beşeri ilişkiler içinde olduğunuz insanların böyle bir örgüte üyesi olup olmadığını bilemeyeceğiniz bir ortamda, bilerek ve isteyerek yardım etmiş olmanız, yani doğrudan kast söz konusu olamaz. Ne yazık ki Savcı Zekeriya Öz’ün temsil ettiği zihniyet sizi, “bağımsızlık” lafı ettiğiniz için bir “Ergenekon”cu; bir itirafçı sizin hakkınızda, “o gizemli adamdır” diye ek ifade verdiği için örgüt üyesi ilan edebilir. Elde başka hiçbir destekleyici delil, hiç kimseyle hiyerarşik bir ilişkiniz olmadığı halde, hukuk maskesine bürünmüş bu zihniyetlere karşı çıkarabileceğiniz “gümüş haçlar” yukarıda sözünü ettiğimiz maddelerdir.

Türk Ceza Kanunu’nun 220. Maddesine göre örgüt için yeterli üye sayısı 3’tür. Fakat Terörle Mücadele Kanunu’nun 3. Maddesi örgüt yeter sayısını 2’ye indirgemıştır. “Terörün”; küresel güçlerin kendi meşruiyet alanlarını yaymak adına, “Yeni Komünizm” bahanesi olarak kullanıldığı günümüzde, teknolojik gelişmeler bahane edilerek, “tek kişilik örgüt” kavramının da hukuk sistemine sokulacağı günler yakındır.

Suç işleyen veya yasal güçlerden kaçan bir vatandaş olmadığınız için örgütün hukuki olarak 3 kişiden mi, 2 kişiden mi teşekkül ettiği tartışması teknik bir tartışma olarak görülebilir

fakat anayasa gerekçesinde bile yer alan kavramların terörle özdeşleştirilebildiği mevcut zihniyet kuraklığında bu teknik ayrıntılar bile esası etkileyen bir manivela olarak kullanılabilir.

Soruşturma Gizliliği

Türk Ceza Kanunu’nun, “soruşturmanın gizliliğinin ihlali” başlıklı maddesi açıkça şöyle demektedir:

TCK 285/1 – Soruşturmanın Gizliliğinin ihlali

Soruşturma veya kovuşturma evresinde kişilerin suçlu olarak damgalanmasını sağlayacak şekilde görüntülerinin yayınlanması halinde, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası hükmolunur.

Bu açık hükme rağmen Emniyet’ten Beşiktaş’taki eski DGM, yeni Ağır Ceza Mahkemelerinin bulunduğu binaya getirildiğinizde şöhretinize ve statünüze göre iki farklı muameleye tabi kalacaksınız. Şöhretli, statülü, arkası sağlam bir “şüpheli”yseniz Emniyet sizi adliyenin arka kapısından, polis kalkanlarıyla medyanın görüntülenmesi perdelenerek içeri sokacak. Eğer yukarıdaki kategorilerden birine dâhil değilseniz, adliyenin otopark tarafındaki girişinden, kameralar önünden geçirilerek, elleriniz kelepçeli olarak binaya sokulacaksınız ve bu görüntüler soruşturmanın psikolojik harp ayağını üstlenen medya organlarında teşhir edilecek. Anayasamız, yasalarımız, yönetmeliklerimiz, tarafı olduğumuz uluslararası anlaşmalar ve en önemlisi hukuk ve vicdanın temel karinesi olan masumiyet karinesi şahsınız nezdinde defalarca ihlal edilmiş olacak. Hazırlıklı olun. Gerekli görüyorsanız yüzünüzü kapatarak adliye binasına girmekten çekinmeyin.

Adliyeye getirilmenizle savcı önüne çıkarılmanız arasındaki süreç normal şartlarda uzamayacaktır ama “Ergenekon” soruşturmasının her dalgasında onlarca şüpheli aynı anda gö-

zaltına alındığından, bazı şüpheliler bazen tam güne yakın sandalye üzerinde beklemek, hatta sandalye üzerinde uyumak zorunda kalmışlardır.

Susma Hakkı

Emniyet’te olduğu gibi savcı önünde de susma hakkına sahipsiniz. Bu hakkı soruşturma çevresinde gözüaltına alınan şüpheliler/sanıklardan, ikinci iddianame bünyesinde ismi geçenlerden Av. Hüseyin Buzoğlu ve Yrb. Mustafa Dönmez kulandı. Dönmez; mahkeme önünde de susma hakkını kullanan tek kişi oldu. (Mustafa Dönmez’in davası daha sonra Ergenekon’dan ayrılarak, askeri mahkemede görülmeye başlandı.)

Tavsiyemiz, Emniyet’te susma hakkını kullansanız dahi, savcı önünde ifade vermenizdir. Türkiye’de susma hakkı genellikle suçluluğun ikrarı olarak algılandığından savcı ve özellikle mahkemeye bu tarz bir psikolojik koz vermemeniz lehinize olacaktır. Önünüze konulan bütün suçlamaları (ne kadar saçma olursa olsun), net bir şekilde cevaplamamız elinizi güçlendirecektir. Mamafih; “Ergenekon” gibi siyasi bir dava çuvalının içine atıldığınızda asla masumiyetiniz veya yapacağınız o “muhteşem” savunmanın özgürlüğünüzü sağlayacağı gibi bir kanaate sahip olmayın. Hayal kırıklığı kapının eşğinde beklemektedir.

“Ergenekon” sanıklarından Erol Ölmez’in anlattığı bir anekdot bu açıdan aydınlatıcıdır. Ölmez; diğer sanıklarla birlikte adliyede beklerken polis memuruna tutuklanıp tutuklanmayacakları yolunda fikrini sorduğunu ve memurun önündeki listeye bakıp birkaç kişinin ismini sayarak; “bunlar tutuklanacak” dediğini anlatmıştır. Tesadüfe bakın ki mahkeme önüne çıkan şüpheliler, polis memurunun verdiği listenin birebir tuttuğunu görmüşlerdir. Birçok sanık daha mahkemeye çıkma-

dan üzerlerine çarpı konulduğu, hatta bazı dosyaların üzerinde çarpı işaretiyle mahkemeye sunulduğu yolundaki izlenimlerini ve gözlemlerini paylaşmıştır.

Üzerinize, mahkemeye çıkmadan çarpı konulmuş olsa dahi, savcı önündeki performansınız, tutuklanın veya tutuklanmayın, yargı sürecinin ileriki aşamalarında işinize yarayacak.

Polis, Savcı ve Hâkim

Öncelikle savcının dava diyalektiğinin, aynen avukat gibi sadece bir tarafı olduğunu asla unutmayın. Dava diyalektiği açısından, “tanrısal” konumda olan hâkim/mahkemenin aksine savcının sadece bir taraf olduğunu bilmeniz şart. Bunu özellikle avukatınızın bilmesi şart. Avukatınızın kalitesini ölçmek adına, savcı karşısında göstereceği eşit duruş önemli bir gösterge.

Türkiye’ye özgü hukuk şartları nedeniyle savcılar mahkeme salonunda hâkimin yanında veya avukatların karşısında daha yüksek bir platformda yer alsalar dahi; hukuk ve yargı süreci diyalektiği açısından savcıyla avukat arasında hiçbir fark yoktur. İkisi de kamu adına karşı tarafları temsil eder. Bunun farkında ve bilincinde olmayan bir avukat; savcı önünde bu bilinçsizliğini vücut dili ve üslubuyla belli ettiği noktada kendinizi maça 1-0 yenik başlamış sayabilirsiniz. Saygılı olmakla, hürmetkâr olmak arasındaki çizgiyi çekemeyen bir avukat sizin adınıza savcıyla yapması gereken savaşı veremeyecektir. Savcı Zekeriya Öz gibi delil karartmaktan, delil üretmeye, sahte belge üretmekten, intihale kadar birçok suçlamayla karşı karşıya kalan bir savcı karşısında avukatınızın savaşçı olması ve savcıyla eşit düzeyde iletişim kurması, geleceğiniz açısından çok şey fark ettirir. Savcının sorgu sırasında sunduğu delillerin hukuksuzluğu, yaptığı suçlamaların yasa dışılığı ve yürüttüğü

sürecin usulsüzlüğü gibi birçok konunun ifadenin alınması sırasında savcının önüne konulması gerekir. Bütün bunların da üstüne rapor sunan bir astın söylemiyle değil; adalet önünde karşı karşıya gelen iki eşitin söz/fikir/delil düellosu şeklinde gerçekleşmesi avukatınızın kalitesine bağlıdır. İyi bir avukat üzerinize çarpı konulsa bile ipten/savcıdan dönme ihtimalinizi güçlendirecektir.

“Ergenekon” soruşturması birçok sanık tarafından savcının değil polisin yürüttüğü bir soruşturma olarak nitelendirilmiştir.

Bu konuyu açıklığa kavuşturmak adına Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu’nu (CMK) açtığınızda karşınıza iki madde çıkar. CMK 122/1 der ki:

CMK 122 – Belge veya kâğıtları inceleme yetkisi

- (1) Hakkında arama işlemi uygulanan kimsenin belge veya kâğıtlarını inceleme yetkisi Cumhuriyet savcısı ve hâkime aittir.

CMK 122/1, el konulan belge veya kâğıtları polislerin erişimi dışında tutarken CMK 160/2 şöyle der:

CMK 160 – Bir suçun işlendiğini öğrenen Cumhuriyet savcısının görevi

- (2) Cumhuriyet savcısı maddi gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılması için emrindeki adli kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelilerin haklarını korumakla yükümlüdür.

Ülkemizde bu maddede tanımlanan tarzda bir adli kolluk bulunmamaktadır. Bunun yerine polis bünyesinde oluşturulan çalışma grupları savcının emrinde çalışmaktadır.

Hukukçular CMK 160/2 ile CMK 122/1 arasında aslında bir çelişki olmadığına dair bir yorum yapılabilir ama hukuk

gezgini bir vatandaş olarak bu iki maddeyi yan yana koyduğunuzda çok ciddi bir çelişki göze çarpmaktadır. Bir madde; polisle savcının inceleme yetkileri arasına net bir çizgi çekerken, diğeri soruşturmada savcının görevinin nerede başlayıp, polisinkinin nerede bittiği konusunda net bir tavır sergilememektedir. “Ergenekon” soruşturması sırasında savcıyla polis arasındaki görev çizgisi iyice muğlâklaşmıştır. Savcılığın, Emniyet’ten gelen müzekkereleri aynen iddianameye yansıttığı, polislerin bu müzekkerelerde savcının görev alanına girmesi gereken hukuki değerlendirmelerde bulunduğu görülmüştür. (Polis müzekkerelerinde geçen bir örnek ifade: “Şüphelinin bu malle hakli isyana teşvik ettiği görülmüştür.”) Savcıların, şüphelilere sordukları soruların Emniyet tarafından hazırlandığı ve savcılarının sadece Emniyet’ten gelen soru listesini okuyan kişi konumuna düştükleri birçok sanığın ortak gözlemidir. Savcılık mesleğinin onurunu ayaklar altına alırken; Emniyet’e gereksiz yük yükleyen ve polisi siyasallaştıran bu görev karmaşıklığı hukuk sistemimizin en önemli açıklarından biridir.

Siz de büyük ihtimalle polisten gelen soru listesini, polisin getirdiği USB disk üzerinden bilgisayarına yükleyip size ekrandaki listeden soru okumaya başlayan bir savcıyla karşılaşacaksınız.

Savcıyla bu gerçek konusunda yüzleşin ve kendisine CMK 122/1’i hatırlatın. Polisin müzekkerelerinde yer alan hukuk dışı tespitleri kabul etmeyeceğinizi ve savcı olarak hukuki değerlendirmeleri ancak kendilerinin yapabileceğini hatırlatın. Bu net tavır, fütursuzluğun derecesini azaltacaktır, yok etmese de.

Hukuksal sürecin pratiği açısından polis ve savcılığın görevlerinin iç içe geçmişliği konusunda polis ve savcılık, bazıları makul sayılabilecek birçok gerekçe sunmaktadır. Bu gerekçelerin en anlaşılabilir olanı; “Ergenekon” soruşturması gibi her

şüpheliden binlerce sayfa belgenin çıktığı bir soruşturmada ister istemez “belgelerin sadece savcı tarafından incelenebileceği” kuralının esnetilmek zorunda kalındığı. Emniyet’teki onlarca polisin sadece belge yığınlarının tasnifi ve okunmasıyla uğraştığına şahit olan biri olarak ve hatta bu konuda, “Terörle Mücadele Evrakla Mücadeleye Dönüştü” ifadesini kullanmış bir kişi olarak bu tespite katılıyorum. İtirazım; bu tespitin ortaya koyduğu sorunun giderilmesine yönelik bir adım atılmasından ve bu tespitin giderilmesiyle ilgili atılan adımların yanlış yönde atılmasıyla ilgili.

Adli kolluk mekanizmasının kurulması daha orta vadede bir tedbir olsa da yukarıda özetlenen mazereti gidermenin yolu soruşturma ile ilgili polis sayısı kadar savcı sayısını da arttırmaktır. Bu yolla, hukuk nosyonu olmayan ve adalet değil suç/suçlu arama misyonuyla eğitilen polisler kendilerini savcı yerine koymak zorunda kalmazlar. Savcılara yollanan müzekkeler suçun ve delilin teknik tespit sınırları içerisinde kalırken; savcılar deliller ve suç isnadı çerçevesinde şüphelilerle yöneltecekleri soruları bizzat kendileri hazırlama şansını elde ederler.

Ne yazık ki “Ergenekon” soruşturması bazı güçler tarafından bir savcı etrafında mitoslaştırıldığı için savcı sayısının artırılması dava sürecinin sulandırılması olarak topluma dayatılmaya çalışılmıştır. Hâlbuki Savcı Zekeriya Öz’ün altına imza attığı iddianame bütün hukuksuzlukları, çelişkileri, mantıksızlıkları ve eksiklikleriyle ortadadır. “Ergenekon Savcılarını Takviye Davayı Sulandırdı mı?” başlıklı yazımızda da (Bkz. Sf 286) savunduğumuz üzere Zekeriya Öz’ün ek savcılarla desteklenmesi sürecin sulandırılması değil, aksine ciddileşmesini sağlayacaktır. Savcı Zekeriya Öz; ileride de daha net bir şekilde ortaya çıkacağı üzere ne karakter ne akıl ne hukuk seviyesiyle bazılarının resmetmeye çalıştığı gibi ne Di Pietro’dur ne de Fellice Casson.

Bir başbakanın ve bir bakanın idamıyla sonuçlanan meşhur Yassıada iddianamesinin altında 12 savcının imzası vardır. Savcı Zekeriya Öz; ister bir çizgi roman süper kahramanı ister bir Aziz Nesin karakteri olsun, bu çapta bir soruşturmanın altından tek başına kalkmasının hiçbir mantığı olmadığı halde; savcılık müessesesini Emniyet’le ikame etmek isteyen güçler Zekeriya Öz’ü nebze hak etmediği zirvelerde yalnız tutmaya çalışarak “Ergenekon” operasyonunu istedikleri çizgide tutmaya çalışmışlardır.

İki sene önce savcılık yaptığı kasabada “Gladio” isimli bir dükkân açılrsa bunu İtalyan ayakkabı markası zannedecek kadar birikime sahip olduğu birçok sanığın ortak tespiti olan bu savcı, nedense birileri için çok gerekli bir “kahramandır.”

Tekrar vurgulamakta yarar var. Yasal sistemimizin teorik pratiği açısından sorunlar olsa da hukuk teorimiz açısından savcı ve avukat eşit seviyede bulunmaktadır. Dolayısıyla “tanrı” konumundaki mahkeme heyetine göstereceğiniz saygıyla savcılık makamına göstereceğiniz saygı arasında nitelik ve nicelik farkı olmalıdır.

Örnek vermek gerekirse...

Savcıya, ifade alma ve sorguda yasak usulleri belirleyen CMK 148 maddesinin 1. fıkrası gereği ifade sırasında şüphelinin yorulamayacağını hatırlatarak ifade sırasında oturunuz. Bu muhatabınıza karşısında yasayı ve usulü bilen bir vatandaş olduğunu net bir şekilde gösterecektir.

Suç Unsuru

“Ergenekon” soruşturması benzeri bir soruşturmaya karşılaştığınızda normal şartlarda suç kapsamına girmeyecek bir konu ve unsur karşınıza suç unsuru olarak konacaktır. Örnek

olarak, bir telefon konuşmasında niye hükümeti eleştirdiğinize yönelik yasadışı bir soruyla karşılaşabilirsiniz. Anayasayla garanti altına alınmış düşünce, kanaat ve siyaset özgürlüğünüze kasteden bu tarz sorularla karşılaştığınızda izlemeniz gereken yöntem, kendinizi açıklamaya çalışmak değil savcıya ihlal ettiği anayasa ilkelerini ve maddelerini hatırlatmak olmalıdır. Savcıya; Türk Devleti’ni yasalar ve uluslararası hukuk önünde suçlu duruma düşürmeme çağrısında bulunarak, bu çağrınızı da ifadenize aynen geçirtin.

Savcılar size isnat ettikleri suçu açıklama ve bu suçla ilgili soru sormakla yükümlüdürler. (CMK 147/1-b).

Hukuk tekniği açısından savcıların karşılarına aldıkları kişilerle ilgili tutanağa bağlamadıkları bir işlem yapmaları mümkün değildir. İster kişinin ifadesine tanık, ister şüpheli olarak başvurulsun.

Ne yazık ki; “Ergenekon” soruşturması sırasında savcı Zekeriya Öz bilgisine başvurmak için çağırdığı Can Dündar ve Erdal Sarızeybek gibi isimlerle kişisel sohbetler ederek nabız yoklamış ve kendilerine yasadışı ahlaksız tekliflerde bulunmuştur.

Emekli Albay Erdal Sarızeybek’in; soruşturma çerçevesinde daha önce gözaltına alınan emekli Orgeneral Şener Eruygur’la olan ihtilafını değerlendirmek isteyen savcı: “Siz paşa olacak adammışsınız, sizi harcamışlar Albayım.” gibi karakterine ve seviyesine yakışır bir şekilde Sarızeybek’i Eruygur aleyhine ifade vermeye davet etmiştir. Tabi ki Sarızeybek, her onurlu insan ve Türk subayı gibi, kişisel ihtilafını iftira atmak adına bir bahane olarak kullanmamış ve elinde yeterli delil olmadığı için delil üretmeye çalışan bir görüntü veren zihniyete prim vermemiştir. Oktay Yıldırım aleyhinde ifade vermesi tek-

lif edilen bu kitabın yazarının da bu teklif karşısında tavrı net olmuştur:

“Oktay Yıldırım aleyhinde elinizde delil varsa benim, aleyhinde ifade vermeme ihtiyacınız yok demektir. Benim aleyhte ifade vermeme ihtiyaç duyuyorsanız da o zaman elinizde delil yok demektir. Ben onunla ayda 2-3 kez sohbet eden biri olarak hukuk dışı bir eylem ve tavrına şahit olmadım.”

Leh - Aleyh -İftira

Fakat bazı sanıklar kişisel husumetlerini bahane etmeye müsait karakterleriyle Savcı Zekeriya Öz’e istedikleri fırsatı sunmuştur. Bunun en güzel örneklerinden biri Ümit Sayın’dır.

Ümit Sayın’la Açık İstihbarat sitesinde yaşadığımız bir ihtilaf tesadüfe bakın ki ilk gözaltına alındığım tarih olan 27 Haziran’dan dört gün sonra 30 Haziran tarihinde manşet olmuştur. Savcı Zekeriya Öz, Ümit Sayın’ı Emniyet’e davet etmiş ve “Biz bu tartışmada tehdit gördük” diyerek Ümit Sayın’ı bu kitabın yazarı hakkında suç duyurusunda bulunmaya teşvik etmiş ama ikna edememiştir. Ümit Sayın, savcıya aramızdaki tartışmada tehdit değil hakaret olduğunu ve bana hakaret davası açtığını belirterek aleyhimde savcının istediği yönde ifade vermeyi reddetmiştir. Savcı; ilk gözaltına alınışımın dördüncü gününde karşısına ifade vermek için çıkarıldığımda bana o günkü Hürriyet gazetesinin manşetini göstererek: “Biz burada tehdit unsuru gördük, o yüzden seni gözaltına aldık.” demiştir.

Kısacası savcı; beni 4 gün sonra çıkacak bir gazetenin manşetini dört gün önceden bilerek gözaltına aldığını kendi ağzıyla beyan etmiştir. Savcı aşağıdaki soruyu ise cevapsız bırakmıştır:

“Savcı Bey, siz beni dört gün önce gözaltına aldıldınız; dört gün önceden Hürriyet’in bugünkü manşetini nasıl biliyordunuz?”

Bu soruya savcı bir cevap veremedi. Belki bir gün, bu kadar küçük bir haberi Hürriyet’e manşet olan Toygun Atilla ile birlikte “adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs” ve “görevi sui-istimal” suçlamasıyla yargı önüne çıktıklarında bu sorunun cevabını verebilirler. İlk gözaltına alındıktan sonra mahkeme tarafından serbest bırakıldım ve yaklaşık bir yıl sonra yeniden gözaltına alındığımda karşıma yine Ümit Sayın çıktı. Bu arada Ümit Sayın, kendisine hakaret ettiğim iddiasıyla dava açmış ve bu davayı kaybetmişti. Tesadüfe bakın ki bana açtığı davayı kaybettikten tam 10 gün sonra Ümit Sayın tutuklu bulunduğu cezaevinden savcılığa çağrılarak; kendi iddiasına göre savcılığın ağır telkinleri, savcılığın iddiasına göreyse kendi rızasıyla hakkımda ağır yalan ve iftira içeren ek ifade vermiştir. Savcı bu ek ifadeyi; 4 Haziran 2008 tarihinde CMK 91/5 uyarınca beni yeniden gözaltına aldirmek için ek ve yeterli delil olarak kullanmıştır. Savcının karşısına ikinci kez çıktığımda bu ek yalan ve iftira dolu ifadedeki unsurları tek tek yalanlayıp, aksini kanıtlasam da fayda etmedi ve tutuklandım. Bana karşı şahsi husumeti olan ve koğuş arkadaşlarının anlatımına göre hapis-tenyken yoğun ilaç alımı nedeniyle akıl ve ruh sağlığı dengesizleşen bir şahsın bana karşı açtığı davayı kaybedişinin ardından verdiği iftira dolu ek ifade, yeniden gözaltına alınmam için gerekçe olarak kullanılmış ve beni tutuklatmayı kafasına koyan savcı amacına ulaşmıştır.

Savcı Öz; soruşturma sırasında gerekli özeni göstermediği için vefat eden Kuddusi Okkır konusunda da tamamen yasadışı davranmış ve Okkır’ın sağlığını pazarlık konusu yapmıştır. Savcı Öz; Okkır’ın son günlerinde onunla aynı koğuştaki ve kişisel bakımını üstlenen Erol Ölmez’in huzuruna çıkıp:

“Lütfen bu adamla ilgilenin, ölecek.” yolundaki ricalarını: “Sen bana istediklerimizi anlat, hem onunla ilgilenir, hem de seni tahliye ettiririm.” mealinde tekliflerle karşılaşmıştır. İftira karşılığı can pazarlığı yapan bu zihniyet mahkeme aşamasında savcı hakkında TCK 83 uyarınca suç duyurusu yapılmasına vesile olmuştur.

“İhmali davranışla adam öldürme” başlıklı TCK83 şunu der:

TCK 83 – Kasten öldürülmenin ihmali davranışla işlenmesi

- 1) Kişinin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi dolayısıyla meydana gelen ölüm neticesinden sorumlu tutulabilmesi için; bu neticenin oluşumuna sebebiyet veren yükümlülük ihmalinin icrai bir davranışa eşdeğer olması gerekir.
- 2) İhmali ve icrai davranışın eşdeğer kabul edilmesi için kişinin;
 - a. Belli bir icrai davranışta bulunmak hususunda kanuni düzenlemelerden veya sözleşmeden kaynaklanan bir yükümlülüğünün bulunması,
 - b. Önceden gerçekleştirdiği davranışın başkalarının hayatı ile ilgili olarak tehlikeli bir durum oluşturması gerekir.

Kısacası Savcı Zekeriya Öz, kanunen maddi ve manevi sağlığından sorumlu olduğu Kuddusi Okkır'ın hayatını yasadışı delil üretmek adına pazarlık konusu yaparak ağır bir ihmalle ölüme sebebiyet verme suçlamalarına maruz kalmıştır. Bu konuda Savcı Zekeriya Öz hakkında tek suç duyurusu mahkeme safhasında bu kitabın yazarı tarafından yapılmış ve sadece bu yazar savunmasında, daha önce hiç tanımadığı bu kişiye insani vefa adına özel bir bölüm ayırmıştır. “Ergenekon” diye bir örgüt olmadığını tali kanıtlarından biri de en yakın mesai arkadaşı dâhil hiçbir “Ergenekon” sanığının savunması esnasında

Kuddusi Okkır vakasına değinmemesidir. Elemanına bir satır bile sahip çıkmayan bir örgütün davasıdır “Ergenekon”. Bu konuyla ilgili ayrıntıyı savunmamın ilgili kısmında bulabilirsiniz. (Bkz:.....)

Savcılığın sizi sadece telefon görüşmeleriyle hele hele özel hayatınızı ve düşüncelerinizi içeren telefon konuşmalarının içeriği üzerinden suçlayamayacağı Yargıtay 8. Ceza Dairesi’nin 9 Şubat 2009 tarihli aldığı kararla bir kez daha netleşmiştir. Yargıtay bu kararında aynen şöyle demiştir:

Yargıtay 8. Ceza Dairesinin telefon dinlemeleri ile içtihat oluşturan kararı – 22 Ocak 2009

“İçeriği maddi bulgularla desteklenemeyen, telefon görüşmelerine dayalı iletişim kayıtları dışında cezalandırılmalarına yeter kesin ve inandırıcı delil elde edilemediği, sanıkların üzerlerinde ve evlerinde yapılan aramalarda herhangi bir suç unsuruna rastlanmadığı gözetilmeden atılı suçtan beraatları yerine ceza tayin edilmesi bozmayı gerektirmiştir.”

Aynı daire bu karardan bir kaç ay sonra, 22 Mayıs 2009 tarihli bir başka kararında şunu belirtmiştir:

Yargıtay 8. Ceza Dairesinin telefon dinlemeleri ilgili ikinci kararı – 22 Mayıs 2009

‘Bu sanıkların yaptıkları telefon görüşmelerinden elde edilen bilgilere ilişkin maddi kanıtlarla desteklenmeyen belirti kanıtların cezalandırılmalarına yeterli kesin ve inandırıcı olmaması, sanıkların üzerlerinde ve evlerinde yapılan aramalarda herhangi bir suç unsuruna rastlanmaması karşısında, sanıklar hakkında beraat yerine mahkûmiyet kararı verilmesi hükmün bozulmasını gerektirmiştir.’

Yukarıdaki kararda, Yargıtay’ın maddi kanıtlarla belirti delil kavramları arasında yaptığı ayrım önemlidir.

Dolayısıyla telefonda herhangi bir sebeple bir öfke, hırs, kendini bilmezlik veya haddini aşma anında söylediğiniz sözlerin somut unsurlarla desteklenmedikçe delil olamayacağı en üst yargı kurumu tarafından karara bağlanmıştır.

“Ergenekon” soruşturması kapsamında birçok sanık bazen boşboğazlıktan, bazen karşı tarafa hava atmak içgüdüsünden, bazense “Kurtlar Vadisi” etkisi diyebileceğimiz her şeyi “sıkarak halletme” içgüdüsünden dolayı telefonlarda normal şartlarda kamuoyu önünde yapıldığı takdirde suç sayılabilecek birçok konuşmaya imza atmıştır.

Aralarında: “O başbakanın kafasına sıkacağım.” şeklinde konuşan da vardır; “Ergenekon” davasına bakan 13. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı’nı tanıyor havası atmak için, “*Merak etme Köksal bizim adamımız, bir şey olmaz.*” şeklinde konuşan da.

Telefonda bu şekilde “yüksekten atanlar” mahkeme huzurunda: “*Efendim ben arkadaşşıma hava atıyordum. Ben kim, başbakan kim. Ben bir çocukluk yaptım keşke savcılar bana bir iki tokat atıp babacanlık yapıp eve yollasaydı.*” demiş ya da “*Olur mu Sayın Başkan, ben Köksal değil, Göksal demek istedim, başka birini kastettim.*” şeklinde konuşarak telefondaki boşboğazlıklarından çark etmeye çalışmışlardır.

“Yurdum insanı” olarak nitelendirilebilecek bu kişilerin boşboğazlıklarını kınayabilir, eleştirebilir ve kamu vicdanında mahkûm edebilirsiniz ama mahkemenin temsil ettiği kamu hukuk önünde değil. Hukuk; özellikle ceza hukuku, maddi gerçeklik üzerine kurulu bir disiplindir.

Bir ülkede birçok insan birçok sebepten dolayı başbakana kızgınlığını “öldürme” fiiliyle ifade edecek noktaya gelebilir. Hatta ikisi arasındaki bir özel sohbette ortaya çıkan bu ifade devletin istihbarat örgütleri açısından, önleyici tedbirler kapsamında bir anlam ifade edebilir ve o kişi olası durumlara karşı

tedbiren takibe alınabilir. Fakat hukuk açısından o kişiyi mahkeme önüne çıkarmak için ne hukuku ne insani ne siyasi hiçbir açıdan tasvip edilemeyecek bu düşüncenin hazırlık aşamasına gelmesini beklenmelidir.

Telefon konuşmaları veya e-posta yazışmaları aleni nitelik taşımadığından dolayı bu görüşmelerde bir kişi kurum veya hükümet aleyhinde ettiğiniz herhangi bir sözün hukuki anlamda hakaret veya hükümete karşı bir suç kapsamında değerlendirilmesi mümkün değildir. Çünkü hakaret gibi suçlarda aleniyet, hükümete karşı suçsa “cebir ve şiddet” şartı aranır. Silahlı isyan suçunda maddi temel halkı isyana tahrik etmektir ki bir telefon konuşması veya e-postanın muhatabının halk olmadığı açıktır.

Suç Kapsamı

Ceza hukukumuz birçok suçta teşebbüsü de suç kapsamına almıştır; adam öldürmeye veya darbeye teşebbüs gibi. Fakat bir suça yönelik hazırlık aşaması birçok açıdan istihbaratın/devletin radar kapsamında yer alsa da hukuk radarının kapsama alanı dışındadır. Bunun, “Ergenekon” sürecini de ilgilendiren en önemli istisnası darbe suçudur.

Örnek vermek gerekirse; bir vatandaş olarak bir evi soy-maya karar verdiğiniz halde kapısına kadar gidip, son anda vazgeçseniz dahi (kapıyı zorlama aşamasından önce) hukuk açısından suç işlememiş sayılırsınız. Fakat bir general olarak, hiç teşebbüs etmeseniz dahi darbeye yönelik planlar hazırlarsanız suç işlemiş olursunuz. Darbe; hazırlık aşamasında da sadece istihbarat değil hukuk radarına da giren önemli suçlardan birisidir.

“Ergenekon” süreci açısından kamuoyunun tartışma gündemine giren konulardan biriye hiçbir hazırlık ve teşebbüsü-nüz olmasa da “askeri hükümeti savunmanın” suç olup olmadığı tartışmasıdır.

“Bölücülük” propagandasının AB-D desteğiyle kendisine bu kadar hukuki teneffüs alanı sağladığı bir ülkede, “bölücülük propagandası” nasıl suç olmaktan çıktıysa, “Darbeyi savunmak niye suç olsun?” soruları da haklı olarak bu tartışmayla birlikte sorulmaya başlanmıştır. Bu soru; ülkeyi ve devleti kendi kuyruğunu yiyen bir yılan gibi ölümcül bir kısırdöngüye sokanların boynuna asılması gereken bir yaftadır. “Bölücülük” nasıl halkın bir kısmının diğerine ve devlete ancak “terör” yoluyla dayatabileceği bir seçenekse, askerî hükümet de anayasanın temel ilkelerinin ihlali olmadan gerçekleşmesi mümkün olmayan bir seçenektir. Yazarın şahsi görüşü; “fikir özgürlüğü” prensibi adına bu iki görüşün de ifadesine fırsat tanınması ama kamuoyu önünde bu iki fikri savunanların fikirle/hazırlık eylemi sınırında yapacakları en ufak dansa bile hukuk adına net sınırlar çizilmesidir. Çünkü bu iki düşünce de doğası gereği – istisnai haller dışında – ancak terör/şiddet yoluyla gerçekleştirilebilecek ve demokratik kararların ana prensibi olan “geri dönülebilirlik” şartını bünyesinde taşımayan düşüncelerdir. Türk milletinin tarihten süzülüp gelen feraseti bu iki düşünce-nin de marjinal ve dolayısıyla ülke bütünlüğünü bozmayacak noktada kalmasının garantisidir fakat bu devletin ve hukukun ülkenin bütünlüğünü ve geleceğini destekleyici mekanizmalar üretmesine engel değildir.

Şüpheliyi Davet

“Ergenekon” duruşmalarını yakından izleyen ve 9 Şubat 2009 tarihinde ifadesine başvurulmak üzere savcılığa çağrılan

Fatma Sibel Yüksek'in hem gösterdiği hem de maruz kaldığı tavır hukuk sistemimizin işleyişi adına "Ergenekon"un öğretici bir etki yaptığını gösteren olumlu bir örnektir.

Savcılık makamı uzun süreden sonra ilk defa bir şüpheliyi gözaltına aldırmadan davet usulü çağırmıştır. Fatma Sibel Yüksek, her sorumlu vatandaşın yapması gerektiği gibi çağrıya aynı gün anında uymuş, Emniyet'e gitmiş ve oradan da kelepçesiz, usulüne uygun olarak savcılığa götürülmüştür.

Yüksek; ifadesinin Savcı Zekeriya Öz tarafından alınmasına itiraz etmiştir. Yüksek'in sunduğu gerekçe nettir:

"Ben Savcı Öz'ü, soruşturmayla alakası olmadığı ve sanık Behiç Gürcihan'ın nişanlısı olduğum halde kanuna aykırı olarak iddianameye konulan ve basına sızdırılan görüşmelerimden dolayı mahkemeye verdim. Kendisiyle hukuki ihtilafım var dolayısıyla kendisine ifade vermem."

Bu gerekçe haklı bulunmuş olacak ki Fatma Sibel Yüksek'in ifadesini, soruşturmaya sonradan atanan diğer savcılar almıştır. Yüksek, bu ifade sırasında kendisine özel telefon görüşmelerinin sorulması üzerine savcılara şunu söylemiştir:

"Sayın Savcım; ben buraya size özel hayatımın hesabını vermeye gelmedim. Eğer beni suçladığınız konuyla ilgili somut bir şey varsa sorun. 50 oturumdur duruşmayı izliyorum. İddianame bu tarz özel telefon görüşmeleriyle şişirilmiş durumda. Gelin ne siz ne de ben buna yardımcı olalım."

Bu itirazı: "Haklısınız, bazı yanlışlar olmuş." sözleriyle karşılayan savcılar telefon görüşmeleriyle ilgili sorularını kısıtlı tutarak 20 dakika gibi kısa bir sürede ifade almayı sonlandırmış ve Yüksek'i serbest bırakmıştır.

Haklarının bilincinde olan Yüksek'in bu net tavrı Yüksek'e, savcı ve Emniyet'te en az süre tutulan şüpheli unvanını kazan-

dırmıştır. Bu unvan ise Yüksek’in ikinci iddianamede 33 No’lu sanık olarak yerini almasına engel olamamıştır.

Bu tarz bir yaklaşım herkes için olumlu sonuç vermeyebilir ve siz karşı karşıya kaldığınız suçlamaların çokluğu ve mahiyeti nedeniyle farklı bir yöntem izlemeyi uygun bulabilirsiniz ama şurası net ki savcılık ve Emniyet, soruşturma konusunu ilgilendirmeyen özel hayatınızın ve özel ilişkilerinizin hesabını vereceğiniz, normal beşeri ilişkilerin bir suç unsuru olarak ortaya konacağı bir makam değildir. Bu; anayasamız, yasalarımız, uluslararası hukuk ve yukarıda örneğini verdiğimiz üst düzey mahkeme içtihatlarıyla da desteklenen bir tutumdur.

Şüphelinin İfadesi

Şüphelinin ifadesinin nasıl alınacağı CMK 147 ile açıkça düzenlenmiştir. Aşağıda bu maddenin tam metnini bulabilirsiniz:

CMK 147 – İfade veya Sorgulama Tarzı

- (1) Şüphelinin veya sanığın ifadesinin alınmasında veya sorguya çekilmesinde aşağıdaki hususlara uyulur:
 - a. Şüpheli veya sanığın kimliği saptanır. Şüpheli veya sanık kimliğine ilişkin soruları doğru olarak cevaplandırmakla yükümlüdür.
 - b. Kendisine yüklenen suç anlatılır.
 - c. Müdafî seçme hakkının bulunduğu ve onun hukuki yardımından yararlanabileceği, müdafîin ifade veya sorgusunda hazır bulunabileceği, kendisine bildirilir. Müdafî seçecek durumda olmadığı ve bir müdafî yardımından faydalanmak istediği takdirde, kendisine baro tarafından bir müdafî görevlendirilir.
 - d. 95. Madde hükmü saklı kalmak üzere, yakalanan kişinin yakınlarından istediğine yakalandığı derhal bildirilir.

- e. Yüklenen suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni hakkı olduğu söylenir.
- f. Şüpheden kurtulması için somut delillerin toplanmasının isteyebileceği hatırlatılır ve kendisi aleyhine var olan şüphe nedenlerini ortadan kaldırmak ve lehine olan hususları ileri sürmek olanağı tanınır.
- g. İfade verenin veya sorguya çekilenin kişisel ve ekonomik durumu hakkında bilgi alınır.
- h. İfade ve sorgu işlemlerinin kaydında, teknik imkânlardan yararlanılır.
- i. İfade veya sorgu tutanağa bağlanır. Bu tutanakta aşağıda belirtilen hususlar yer alır:
 - i. İfade alma veya sorguya çekme işleminin yapıldığı yer ve tarih.
 - ii. İfade alma veya sorguya çekme sırasında hazır bulunan kişilerin isim ve sıfatları ile ifade veren veya sorguya çekilen kişinin açık kimliği.
 - iii. İfade almanın veya sorgunun yapılmasında yukarıdaki işlemlerinin yerine getirilip getirilmediği, bu işlemler yerine getirilmemiş ise nedenleri.
 - iv. Tutanak içerisinde ifade veren veya sorguya çekilen ile hazır olan müdafî tarafından okunduğu ve imzalarının alındığı.
 - v. İmzadan çekinme halinde bunun nedenleri.

Bu maddenin gönderme yaptığı 95. Madde, yabancılar için bir istisna getirmektedir. Bu maddeyle yakalanan veya gözaltına alınan yabancıya, yazılı olarak karşı çıkması halinde, bağlı olduğu devletin konsoloslukuna bildirimde bulunulmaması hakkı tanınmıştır.

CMK 148 ise açıkça ifade sırasında nelerin yapılamayacağını listelemiştir:

CMK 148 – İfade Alma ve Sorguda Yasak Usuller

- 1) Şüphelinin veya sanığın beyanı özgür iradesine dayanmalıdır. Bunu engelleyici nitelikte kötü davranma, işkence, ilaç verme, yorma, aldatma, cebir veya tehditte bulunma, bazı araçları kullanma gibi bedensel veya ruhsal müdahaleler yapılamaz.
- 2) Kanuna aykırı yarar vaat edilemez.
- 3) Yasak usullerle elde edilen ifadeler rıza ile verilmiş olsa da delil olarak değerlendirilemez.
- 4) Müdafî hazır bulunmaksızın kollukça alınan ifade, hâkim veya mahkeme huzurunda şüpheli veya sanık tarafından doğrulanmadıkça hükme esas alınamaz.
- 5) Şüphelinin aynı olayla ilgili olarak yeniden ifadesinin alınması ihtiyacı ortaya çıktığında, bu işlem ancak Cumhuriyet savcısı tarafından yapılabilir.

“Avukatım olmadan asla” kuralını hiçbir zaman unutmayın ve küçümsemeyin. İster Emniyet ister savcılık önünde olsun, avukatsız kaldığınız anlar o an için küçük ama ileride önemli sayılabilecek ayrıntılara maruz kalabileceğiniz anlardır ve avukatınız hiçbir şey yapmayıp sadece yanınızda olsa bile ileride mahkeme önünde inandırıcılığı olan bir şahit olarak bir değer ihtiva eder.

Kendi avukatınız olmadığı noktada barodan bir avukata ihtiyacınız olduğu noktadaysa kitabın daha önceki bölümlerinde söz ettiğimiz deneyimlerin çerçevesinde, avukatın polis ve/veya savcılıkla yakın irtibat içinde olmayan bir avukat olduğuna emin olun. Polislerin ve savcılığın barodan kendileri için

“doğru” avukatı getirtme konusunda ilginç bir yeteneğe sahip oldukları tecrübeyle sabittir.

Savcılık önünde yaptığınız her konuşmanın her satırı tutanağa geçmek zorundadır. Savcılar sordukları sorulara verdiğiniz cevapları kendi cümleleriyle mevcut olan kâtip aracılığıyla kayda geçirirler. Dikkatli olmanız gereken konu; savcının sizin verdiğiniz cümleleri, kendi cümleleriyle kayda geçirtirken anlam kaymalarına sebep olacak değişiklikler yapmamasıdır. Bu konuda en ufak bir tereddüdünüz olduğu anda anında müdahale edip, tutanağa aynen sizin sözlerinizle dikte ettirilmesi için ısrarcı olunuz ve aksi takdirde tutanağı imzalamayacağınızı vurgulayınız. Bir savcı için aldığı ifadenin tutanağının imzalanmaması veya şerh düşülerek imzalanması mahkeme önünde inandırıcılığını azaltacak önemli bir konudur. Bu yüzden, bir savcının şüpheliye rağmen ifade yazdırması için ancak mesleğinden aşırı soğumuş ve hukuksuzluk konusunda gözünü karartmış bir savcıya denk gelmeniz lazım. Tarihi hukuksuzluklar ve usulsüzlüklerle suçlanan Savcı Zekeriya Öz bile o derecede fütursuzlaşmamıştır. Buna rağmen günlerdir gözaltında oldukları ve biran önce bu eziyetten kurtulmak istedikleri için dikkatleri dağılan sanıkların ifade tutanaklarında anlam kaymalarına yol açacak cümle girişimleri olmuştur. Avukatlarına aşırı güvenen sanıkların “Nasılsa avukat okudu.” diyerek okumadan imzaladıkları tutanaklarda da daha sonra o sanıkların mahkeme aşamasında reddettiği ifadeler çıkmıştır.

Avukat Suiistimali

Avukat suiistimallerine dair en popüler vaka İbrahim Şahin örneğidir. İbrahim Şahin’e Genelkurmay’ın özel bir terör birimi kurduracağı yolundaki akla ziyan ifadeleri içeren ifadelerini Radikal gazetesi manşetine taşımış ve daha sonra Genel-

kurmay’ın sert bir yalanlamasıyla karşı karşıya kalmıştı. Radikal, dünya gazetecilik tarihine geçecek bu habercilik gafını: “Ama bize bu ifadeleri Şahin’in avukatı verdi.” özü arkasına sığınarak kapatmaya çalıştı ve İsmet Berkan bu olay üzerine özür üzerine özür yazısı yazdı. İbrahim Şahin yaptığı açıklamada ifadelerin kendisine ait olmadığını, iddiaları içeren soruların kendisine sorulmadığı halde altına “cevap vermemiştir” yazarak kendisinin ve Genelkurmay’ın zan altında bırakıldığını açıkladı. Bu avukat kazasının ayrıntısı daha da ilginçti. İbrahim Şahin’in avukatı, bu ifadeleri medyaya kendisinin vermediğini, savcılık aşamasında İbrahim Şahin’in yanında başka avukat olduğunu ve imzasız olan bu ifade metnini söz konusu avukatın medyaya sızdırdığını yazdı. Şahin’in avukatı; altında müvekkilinin imzası bulunan ifade metnininse gizlilik gerekçesiyle kendisine verilmediğini vurguladı.

Yaşananlar göstermektedir ki Emniyet’te olduğu gibi, savcılık huzurunda da ne kadar yorgun olursanız olun veya ne kadar zaman kısıtları gibi örtülü psikolojik baskı altında kalırsanız kalın, koltuğa rahatça yaslanın ve ifadenizi satır satır okuduktan sonra imzalayın. İfadenizde bir anlam kayması mahkemece kastınıza yönelik yanlış yorumlanabilir ve suç kastının varlığına bağlı olduğu için kendinizi o bir anlık dalgınlığınızın kurbanı olarak bulabilirsiniz. Hukuk sürecinde dik durmakla yetinmeyip gerekirse dikleşmeniz gereken tek an varsa o da tutanakları okuyup imzalayacağınız andır. Bu fırsatı sakın harcamayın.

İfadeniz sırasında lehinize delillerin toplanmasını istemek ve ortaya sürmek hakkına sahiptir. “Gladyo” aleyhinde kitaplar ve yazılar kaleme alsanız dahi “Gladyo/Ergenekon” üyesi olmakla suçlanmak gibi bir garabetle karşılaşabilirsiniz. CMK 160/2’ye aykırı olarak savcı sizin lehinize hiçbir delil toplamış olabilir. Bu durumda CMK 147/1-f yardımcınızdır. Yu-

karıdaki örnek üzerinden devam edersek böyle bir durumda; CMK 147 uyarınca “Gladyo” ya karşı yazdığınız kitap ve yazıların dosyaya eklenmesi için getirilmesini isteyebilirsiniz.

İlaç Vermek

CMK’nın ifade alma ve sorguda yasak usulleri sıralayan 148. Maddesi işkence, aldatma, tehdit, kötü davranmayla ilgili maddeleri sıralarken araya bir de “ilaç vermeyi” eklemiştir. İşkence, kötü muamele ve yorma gibi yasadışı yöntemler ülkemiz için maalesef henüz gündemden kalkmamışsa da “ilaç vermenin” bir yöntem olarak yasaklanan yöntemler arasında sıralanması dikkat çekicidir. Farmapsikolojik biliminin ilerlediği bir çağda insanları iradeleri dışında konuşturmanın işkenceye kıyasla çok daha “insancıl” yöntemleri vardır ve bu madde buna karşı önlem almaktadır. Bu yöntemleri sıkça kullanılan ve hatta Guantanamo gibi merkezlerde bu yöntemler üzerinde deneyler yapan güçlerle içli dışlı olan devlet kurumlarının, yabancı meslektaşlarının insanlık dışı yöntemlerine ne kadar özendiğini bilemeyiz. Bu maddenin caydırıcı etkisinin olacağına söylemek güç. Hrant Dink suikastinde başrolde yer alan isimlerden Erhan Tuncel ve Yasin Hayal gibi isimlerin, “Emniyet’teki Nescafe” gibi şifrelerle kamuoyuna mesaj yollamalarıysa insanları ilaçla konuşturmanın kurumlarımızın çok yabancı olmadığı bir yöntem olmadığına dair şüphe uyandırmakta. Yasa koyucu belki de bunu bildiği için yasak yöntemler arasına “ilaç vermeyi” de ekliyor.

Sorgulanırken odada savcılar, kâtip ve avukatınız dışında başka kimse olmaması gerekir. Odada ifadeniz alınırken bu kişiler dışında kimse varsa bu kişilerin çıkmasını isteyiniz. Bu, özellikle polislerle savcıların iç içe geçtiği “Ergenekon” soruş-

turması gibi soruşturmalarda bu sınırı kendi lehinize, altını çizmeye yarayacaktır.

Sağlıksız Bir Zemin

Ne yazık ki; “Ergenekon” süreci ilerledikçe polis, savcı ve hâkimlerin, güçler ayrılığı ilkesinin yerleştiği hiçbir ülkede kabul edilemeyecek kadar iç içe geçtikleri fotoğraflarıyla kanıtlanmıştır. “Ergenekon” soruşturmasının başladığı dönemde, “Ergenekon” soruşturmasını yürüten polis şefleri, savcılar ve hâkimleri bir tekne gezisinde ve yemekte yan yana samimi pozlarda gösteren fotoğraflar, “Ergenekon” davasının ne kadar sağlıklı bir zeminde yürüdüğünü bir kez daha ortaya koymuştur. Türkiye’deki yasal sürecin pratik işleyişi bakımından; yoğun mesai içinde bulunan savcılar ve polislerin yan yana olması bir nebze anlaşılabilir olsa da hiçbir gerekçe hâkimlerin polislerle bu kadar samimi pozlar vermesini açıklayamaz. Öncelikle ODA TV internet sitesinde yayınlanan bu fotoğrafları medya görmeyi reddetmiş ve sadece Cumhuriyet gazetesi manşetinden vermiştir. Hukukun egemen olduğu bir ülkede muhalefeti ayağa kaldırıp, hükümeti istifa ettirecek bu fotoğrafların üzerine gitmeyi medya da, muhalefet de reddetmiştir. Bu fotoğraflar Türkiye’de hukukun geldiği noktanın en son resmidir.

“Ergenekon” soruşturması sırasında Emniyet’ten gelen soruları bilgisayarlarına yükleyip aynen sormaktan çekinmeyen savcılar bir yandan sizin ifadenizi alıp bir yandan yemeklerini yemesi gibi laubaliliklere de şahit olunmuştur. Bu tavır; sizin yapacağınız savunmadan bağımsız olarak ne söylerseniz söyleyin tutuklanacağınızdan emin olan bir zihniyetin ihsası reyidir aslında. “Ne söylersen söyle, ben her halükarda senin tutuklanmanı talep edeceğim.” diye suratınıza bas bas bağırın

bu hukuk dışı zihniyeti sorumlu bir vatandaş olarak ciddiyete davet etmekten hiç çekinmeyin.

Savcılıkta önünüze delil veya suç unsuru olarak konulan unsurların/belgelerin varsa asıllarını göstermelerini isteyin savcıdan. Normal şartlarda bir hukuk devletinde anayasa ve yasalara bağlı savcılardan beklemeyeceğiniz davranışlara maa- lesef ülkemizde rastlayabilirsiniz. Savcıların suç üretmek adına sahte belge ürettiğine bile tanık olabilirsiniz ki “Ergenekon” sürecinde savcılar bu ithamla birçok kez karşı karşıya kalmıştır.

Sanıklar arama tutanaklarında yer almayan CD’lerdeki bel- gelerle suçlanmış veya yazdıkları yazıların sonuna “saygıla- rımla arz ederim” gibi ibareler eklenerek ast-üst ilişkisi yaratıl- maya çalışılmıştır. İddia makamı, sırf Veli Küçük’le bağlantılı gösterebilmek için bir telefon tapeindeki Tevhide Kütük is- mini Tevhide Küçük olarak değiştirecek kadar mesleğinin eti- ğini ayaklar altına almaktan çekinmemiştir. Dolayısıyla savcı- lıktaki sorgulama sırasında suçlandığınız belgelerin/bilginin aslını görmekte ısrarlı olun; bu tarz beşeri veya mesleki sapma- lardan muaf kalmak içindir.

Savcıların, telefon görüşmelerini hem nitelik, hem nicelik olarak başlı başına bir suç unsuru ve örgütsel ilişki kanıtı ola- rak kullanma yolundaki aşırılıkları “Ergenekon” soruşturması sırasında zirve yapmıştır. İnsanlar telefon üzerinde gerçekle- ştirdikleri ve her iki faninin yapabileceği boşboğazlıklar, geve- zelikler ve hakaretler yüzünden “silahlı isyana teşvike” kadar varan akıldışı suçlamalarla karşı karşıya kalmıştır.

Telefonda herhangi biriyle herhangi bir konuda küfürleşe- biliyor, ülkeyi kurtarmaya dâhil etik veya hukuk dışı yöntem- ler hakkında amiyane tabirle “geyik yapıyor” olabilir ve hatta “devlet büyükleri” olarak adlandırılan zevata küfrediyor olabi- lirsiniz. Bu konuşmalar ancak despot rejimlerde sizin boynu- nuza pranga vurabilir çünkü despot rejimlerin hukuk düzeni

istihbarat ve polis teşkilatları üzerinden yürür. Bu teşkilatlar görevleri gereği başbakana küfreden veya “bu hükümet darbesiz gitmez” diyen birini “olası tehdit” kategorisine sokabilirler ama hukukun temel olduğu rejimlerde bu tür suçlar için aranan birinci şart aleniyettir. Aleniyetse ceza hukukumuzda en az üç kişinin varlığını gerektirir.

Örnek olarak hakaret suçunu düzenleyen TCK’nın 125. Maddesi şöyle der:

TCK 125 - Hakaret

Bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat eden veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldıran kişi üç aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.

Mağdurun gıyabında hakaretin cezalandırılabilmesi için fiilin en az üç kişiyle ihtilat ederek işlenmesi gerekir.

Kaza hükümete karşı suçu düzenleyen TCK 312, suçun varlığı için cebir ve şiddeti şart koşturmuştur. Telefonda iki kişi arasında yapılan “vatani, hükümetten kurtarmak” geyiği ancak akli, vicdani ve hukuku zorlayan bir yorumla bu kapsama sokulabilir.

Savcı önünde telefon konuşmalarınızla ilgili hesap verirken savcıya “aleniyet” ilkesini ve “cebir ve şiddet” şartını hatırlatmalısınız. Bir insanla sık sık konuşmanızı önünüze örgütsel ilişkinin kanıtı olarak koyacak savcıya vereceğiniz cevap ise nettir:

“Sayın Savcım, bu konuşmaların içeriğinde benim bu kişiyle hiyerarşik ilişki içinde olduğum; maddi olgularla desteklenir biçimde bir suç için anlaştığım ve beşeri ilişkilerin dışında bir alışveriş içinde olduğum veya işlediği/işleyeceği bir suça dair şahitliğim veya yataklık ettiğime dair bir bulgu var mı? Eğer yoksa bu kişiyle bu kadar sık görüşmem olsa olsa onun veya benim geveze olduğumu kanıtlar.”

“Ergenekon” iddianamesinde telefon konuşmalarının bir kriminoloji aracı olarak yaratıcı kullanımına dair sayısız örnek mevcuttur. İddia makamı iki kişi arasındaki irtibatı daha güçlü göstermek için görüşme sayılarını abartmıştır. Hâlbuki görüşme kayıtlarının ayrıntıları ortaya çıktığında cevapsız aramaların ve mesajların da konuşma olarak kayıtlara geçtiği görülmüştür. Ayrıca iddianamede A şahsıyla ilgili B şahsıyla görüştüğü iddia edilen sayıyla B şahsının ilgili bölümünde aynı A şahsıyla ilgili görüştüğü iddia edilen rakam tutmamaktadır. Bu da “Ergenekon” iddianamesinin ne kadar özensiz bir zihniyetin eseri olduğunu bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Ayrıca mahkeme sürecinde; sanıklar mahkemenin dikkatini İnternet üzerinden gerçekleştirilebilecek özel bir teknolojik uygulamaya çekmiştir. İnternet üzerinde “bedava VOLP” olarak geçen bu uygulamaları kullanarak; bir web sitesi üzerinden herhangi bir numarayı başka bir numaradan arıyor gibi göstermeniz mümkün. İnternet üzerinde bu servisi aradığınız zaman karşınıza birçok servis çıktığını göreceksiniz. “Ergenekon” duruşmaları sırasında sanıklar diğer sanıklarla aralarındaki telefon görüşmelerinin bu yöntem kullanarak şişirilmiş olabileceğini mahkeme heyetinin dikkatine sunmuştur.

Nasıl evinizde yapılan arama kararlarıyla ilgili; polisin arama kararını göstermesini istiyorsanız; aynı şekilde savcılıktan da yapılan dinlemelerin yasallığına dair mahkeme kararlarını isteyiniz. Bu kararlarda ne kadar süreden beri dinlendiğinizi de öğrenebileceksiniz. Eğer önünüze suç unsuru olarak konulan telefon görüşmelerinde nişanlınız, eşiniz veya CMK 145’te tanımlanan akrabalarınızla yapılan görüşmeler varsa savcıyı CMK 135/2 gereği söz konusu kayıtları derhal yok etmesi ve CMK 137 uyarınca yok etme işlemi sonrasında bilgilendirmesini talep ediniz.

CMK’nın: “Kararların yerine getirilmesi ve iletişim içeriklerinin yok edilmesi.” başlıklı CMK 137. Maddesi iletişim dinlemesi konusunda hâkim onayı alınamaması halinde dinlemeye savcı tarafından derhal son verilmesi ve dinleme kayıtlarının savcı denetimi altında en geç 10 gün içinde yok edilerek, durumun tutanakla tespit edilmesini istemektedir. CMK 137/4 bu yok etme işlemi konusunda ilgili kişinin yazılı olarak haberdar edilmesini de emretmiştir.

Devlet Güvenliği ve Kişisel Bilgi

Hukuk sistemimizde, siyasi misyonlarına hukuku alet etmek isteyenlerin elinde suiistimal konusu olabilecek konulardan bir tanesi devlet güvenliği belgeleri, diğeryse kişisel bilgi kavramıdır.

Yasalar önünde sorumlu ve devletiyle sorunu olmayan bir vatandaş olarak devletin güvenliğiyle ilgili belgelerin veya sırların şahsınızda bulunması ihtimali düşük bir ihtimaldir. Fakat bu kavramları karşısındakini karalamak için esnetmekte sakınca görmeyen bir zihniyet size bu maddeler üzerinden her türlü çamuru atabilir. TCK’da 326, 327, 329, 334 ve 339. maddelerde düzenlenen, yasaklanan bilgileri temin, devletin güvenliğine ilişkin belgeleri bulundurma suçlarının kastınız dışında radarına girmemek için TCK 327’nin gerekçesi belli nirengi noktaları ortaya koymaktadır.

Bu madde gerekçesinde gizli bilgileri öğrenmek için çaba göstermek ve bu hususta vasıtalara başvurmak gereğini ortaya koymuştur. Ayrıca ilgili mevzuat hükümlerine göre gizli kalmasının gerekip gerekmediğinin belirlenmesi, bilginin sır niteliğinde olması ve temin edilmeden önce açıklanmamış olması gerekir. Dolayısıyla internette dolaşan, merak edip indirdiğiniz bir belge (Örnek: İnternette farklı noktalarda bulunan, devle-

tin kırmızı kitabı olduğu iddia edilen metin) bu bilgiyi elde etmek için çaba göstermediğiniz ve önceden açıklandığı için normal şartlarda bu madde kapsamında değerlendirilemez. Keza TCK 339, belgeyi elinde bulundurmak için kabul edilebilir bir neden gösterildiği durumları istisna olarak tespit etmiştir. Bir gazetecinin araştırması için elinde bulunan belgelerin bu kapsamda değerlendirilip değerlendirilemeyeceği tartışma konusudur fakat piyasa gizli damgalı birçok belgeyi konu alan kitapla doludur. Bu kitabın yazarı; gizli istihbarat raporlarını konu eden bir kitaptan dolayı, o gizli raporlar kendisinde bulunmadığı halde, sırf kitabın bir kopyasından dolayı gizli belgeleri temin suçlamasıyla karşı karşıya kalmıştır. Bu mantıkla o kitabı satın alan herkesin ve yayıncısının da aynı suçla tutuklanması gerekir. Hukuksuzluğun toplumu nasıl bir cendereye sokabileceğinin soruşturma bünyesindeki yüzlerce örneğinden biridir bu. Bu tarz zihniyetlerin savcı olabildiği bir ülkede; okuduğunuz kitapta sözü edilen bir belge sizi her an yukarıda sıraladığımız maddelerden birinin kapsamına sokabilir.

Keza yine demokrasimizi bıçak sırtında tutan maddelerden biri “kişisel verilerin kaydedilmesi” başlıklı TCK’nın 135. Maddesidir. Bu madde şöyle der:

TCK 135 – Kişisel Verilerin Kaydedilmesi

- 1) Hukuka aykırı olarak kişisel verileri kaydeden kimseye altı aydan 3 yıla kadar hapis cezası verilir.
- 2) Kişilerin siyasi, felsefi veya dini görüşlerine, ırkı kökenlerine, hukuka aykırı olarak ahlaki eğilimlerine, cinsel yaşamlarına, sağlık durumlarına ve sendikal bağlantılarına ilişkin bilgileri kişisel veri olarak kaydeden kimse yukarıdaki fıkra hükmüne göre cezalandırılır.

Meşru kaygılarla yola çıkılıp, muğlâk ifadelerle demokrasi-miz için bir Truva atına dönüştürülen örnek maddelerden bi-ridir TCK 135.

Bu madde her vatandaşın üzerinde Demokles’in kılıcı gibi durmaktadır ve hukuku siyasallaştırmak isteyen bir zihniyetin elinde bir koza dönüşecektir. “Ergenekon” soruşturması sırasında bu madde fazlasıyla suiistimal edilmiştir. Bir sanık hakkında, bilgisayarında kişilerin e-posta adresleri, telefon noları ve adresleri bulunduğu için bu madde işletilmiştir. Hâlbuki bu bilgiler, bilgisayar kullanan herkesin bilgisayarında bulunan Outlook gibi bir programın bünyesinde ilgili alanlara kaydedilen standart bilgilerdir. Savcılık; kendi kullandığı program dâhil herkesin kullandığı bu bilgisayar programındaki standart fihrist özelliklerini kişisel verileri kaydetme suçu çerçevesinde değerlendirmiştir. Keza; bir siyasi araştırma kuruluşunun yaptığı siyasi analizler çerçevesinde milletvekilleriyle ilgili tuttuğu değerlendirme notları “fişleme” olarak nitelendirilmiştir. Bu mantıkla yola çıkıldığında Türkiye’de her şirket elemanı her araştırmacı gazeteci, ilgilendiği konular çerçevesinde insanları fişlemektedir. Birileri hakkında; “şu görüşleri var, şu sendikaya üye” gibi aldığınız notların “fişleme” olarak nitelendirilmesi ve suça konu edilmesi kastınızdan bağımsız olarak hayatın olağan akışına aykırı bir uygulamadır. Bugün birçok meslek doğası gereği temasta olduğu insanı “fişlemektedir”; buna gazeteciler, araştırmacılar, şirketlerin insan kaynakları departmanları, psikologlar, meslek kuruluşları, siyasi partiler, öğretmenler örnek gösterilebilir.

Tamamen meşru sebeplerle ve hayatın olağan akışına uygun bir şekilde insanlar hakkında tuttuğunuz notlar/bilgiler TCK 135 kapsamında önünüze konulduğu takdirde savcıya bu maddenin ruhunun farklı bir amaç güttüğünü ve kendisinin bu maddelerin sınırlarını insan hakları, düşünce özgürlüğü

aleyhine usulsüz olarak genişlettiğini hatırlatınız. TCK 135; Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanan ve 28 Ocak 1981 tarihinde imzalanan “Kişisel Nitelikte Verilerin Otomatikman İşleme Tabi Tutulması Karşısında Şahısların Korunmasına Dair Sözleşme”ye uyum çerçevesinde ceza hukukumuzda girmiştir. Bu sözleşmenin ruhu ve doğası gereği insanlara dair verileri toplayan bir mesleki/idari/sosyal kulvarın bu verilerin suistimalini önlemeye yöneliktir. Her insanın; ister yazılı, ister elektronik fihristlere, tanıştığı insanlarla ilgili kaydettiği notlar hayatın olağan akışına uygun olup bu madde kapsamında değerlendirmesi mantık dışıdır. İnsan doğası gereği karşısındaki insanı belli sosyal/kültürel/vb. kategoriler çerçevesinde değerlendirir ve kıymetlendirir. Hatta bazı makalelerde – örnek gazeteciler – kişiler temasa geçtikleri insanlara dair notlar tutarlar; o gözlemleri ve bilgileri ileride referans olarak kullanmak için. Örnek olarak bir gazeteci haber çalışması çerçevesinde meclisteki milletvekillerinin hangisinin Alevi, hangisinin Sünni, hangisinin Hristiyan olduğuna dair bir çalışma yapabilir. Bu kamuoyunu ilgilendiren bir bilgidir. Keza aynı milletvekillerinin nükleer enerji konusundaki duruşlarının derlenip haberleştirilmesi yine tamamen meşru bir gazetecilik faaliyetidir. Bu yönde milletvekillerini izleme komiteleri birçok ülke gibi zamanında bizim ülkemizde de kurulmuştur. Dolayısıyla TCK’nın 135. Maddesinin sınırları net olarak çizilemeyen muğlak ifadeleri doğru yorumlanmadığı takdirde her türlü meşru bilgi toplama/derleme/yayma faaliyetini Demokles’in kılıcı olarak vatandaşın tepesine asmaktadır. Savcıyı bu maddeyi hayatın olağan akışına ve insan özgürlüğünü genişletecek bir şekilde yorumlaması gerektiği konusunda uyarmalısınız. Bu yolda TCK 26/1’den faydalanabilirsiniz. Bu madde der ki:

TCK 26/1 – Hakkın kullanılması ve ilgilinin rızası

Hakkını kullanan kimseye ceza verilemez.

Siz, önünüze suç olarak konulan bilgileri anayasadaki haber alma, haber verme, siyaset yapma, örgütlenme, ifade özgürlüğü gibi temel vatandaşlık hakkınız çerçevesinde bulundurduğunuz ve söz konusu bilgileri yasaya aykırı şekilde kullanmadığınızı ortaya koyarsanız savunmanız güçlenecektir.

Savcılık önünde ifade alma işlemi tamamlandıktan sonra ifade tutanağınız bilgisayardan çıkarılacak ve imzalamanız için önünüze konulacak. Arkanıza yaslanın ve hiç acele etmeden satır satır okuyun ve yanlış bulduğunuz yerleri düzelttirin.

Savcı ya sizi doğrudan savcılık makamı olarak serbest bırakacak ya da tutuklanmanız talebiyle mahkemeye sevk edecektir.

Gizlilik Kararı

“Ergenekon” soruşturması çerçevesinde dosyadaki gizlilik kararı nedeniyle avukatlar dâhil kimseye dosyadaki belgeler verilmemiştir. Savcılık; kişilerin kendi ifadelerini bile yasak kapsamına almış ve bu tavır tartışmalara neden olmuştur.

CMK’nın “Müdafii dosyayı inceleme yetkisi” başlıklı 153. Maddesi, müdafii dosya içeriğini inceleme ve belgelerden kopya alma hakkını tanımlamaktadır. Bu maddenin belirlediği iki istisna aşağıda dikkatinize sunulmuştur:

CMK 153 – Müdafii Dosyayı İnceleme Yetkisi

- (2) Müdafii dosya içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek alması, soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecek ise; Cumhuriyet savcısının istemi üzerine, sulh ceza hâkiminin kararıyla bu yetkisi kısıtlanabilir.
- (3) Yakalanan kişinin veya şüphelinin ifadesini içeren tutanak ile bilirkşi raporları ve adı geçenlerin hazır bulunmaya yetkili oldukları diğer adli işlemlere ilişkin tutanaklar hakkında ikinci fıkra hükmü uygulanmaz.

Birinci istisna; savcının soruşturma amacının tehlikeye düşebileceğine inandığı noktada sulh ceza hâkiminin kararıyla dosyayı incelemeye kapatabileceğini belirler fakat 3. Madde istisnaya bir istisna getirerek bu kısıtlamanın şüphelinin ifade tutanağı için geçerli olamayacağını açıkça vurgulamıştır. Dolayısıyla bu madde açıkça dosya üzerinde gizlilik kararı olsa dahi savcının size kendi ifade tutanağınızı vermeme gibi bir lüksü olmadığını belirtir. Buna rağmen “Ergenekon” soruşturmasında CMK 153/3’e aykırı olarak kişilere veya avukatlarına kendi ifade tutanakları bile gizlilik gerekçesiyle verilmemiştir.

Savcılık makamı kanunun açık maddesine muhalefeten yaptığı bu uygulamaya yönelik şikâyetleri İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 06.02.2008 tarihli ve Soruşturma No: 2007/1536 sayılı kararıyla karşılamaya çalışmıştır. Mahkeme bu kararında CMK 153’e Terörle Mücadele Kanunu’nun (TMK) 10/d Maddesiyle sınırlama getirmiş ve sanık lehine CMK 153/3 ile getirilen istisnayı geçersiz kalmıştır.

Bu mahkeme kararı tartışmalıdır ve soruşturmanın ilerleyen safhalarında sanıklara verilmeyen ifade tutanaklarının bizzat savcılar eliyle gazetecilere sızdırıldığının ortaya çıkmasıyla bu tartışmalar daha da yoğunlaşmıştır. Bu kitabın yazarı mahkeme huzurunda savcının ve mahkemenin bu gerekçelen-dirmesine itiraz etmiştir. İtirazın gerekçesi Türk Ceza Kanunu’nun 5. Maddesidir:

TCK 5 – Özel Kanunlarla İlişki

(1) Bu kanunun genel hükümleri; özel ceza kanunları ve ceza içeren kanunlardaki suçlar hakkında da uygulanır.

Bu madde Türk Ceza Kanunu’nu diğer özel kanunlar üzerinde konuşlayan kilit maddedir. TMK’nın 10/d maddesi bir özel ceza kanunun hükmüdür ve CMK 153/2’nin birebir aynıdır. CMK 153/3; 153/2’ye şüpheli hakları lehine bir istisna

getirirken; Terörle Mücadele Kanunu’nun 10. Maddesi bu istisna hükme yer vermemiştir.

Keza Türk Ceza Kanunu’ndan hiyerarşik olarak daha üst seviyede olan anayasa ve tarafı olduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Terörle Mücadele Kanunu’nun 10/d maddesini aşan ifadeler içermektedir. Anayasamızın 36. Maddesiyle belirtilen adil yargılama hakkı ve AİHM’nin hazırlık evrakının incelenmesine izin veren 6/9-c maddesi de savcıların sanıklardan kendi ifadelerini içeren tutanakları bile saklamasını hukukla açıklamayı imkânsız kılmaktadır.

Savcılık ve İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi, TMK 10/d maddesinin birebir aynısı olan CMK 135/2’nin, CMK 153/3 ile çerçevesi sınırlanan bir madde olduğunu göz ardı ederek; TCK’daki bu kısıtlamayı TMK açısından göz ardı etmiştir.

Savcı karşısında siz ve avukatınız yukarıdaki gerekçelerin bilincinde olarak dosya üzerindeki gizlilik kararının kendi ifade tutanağınız için geçerli olmayacağını ısrarla vurgulayınız. Savcının ifade tutanağını size vermeyi reddetmesi durumunda bunu tutanağa geçirtin ve tutanağa şerhinizi koyarak imzalayın.

Örnek Şerh Metni

Anayasa’nın 36. AİHM’nin 6/3-c maddesi ve CMK’nın 153/3 maddesine aykırı olarak bir kopyası tarafıma verilmeyen ifade tutanağımı şerhimi koyarak imzalıyorum.

Şahıslara kendi ifade tutanaklarının bile gizlilik bahanesiyle verilmemesi esprilere konu olmuştur. Bazı sanıklar; ifadelerin verilmemesini savcılar nezdinde protesto eden avukatlarını: “Dert etmeyin avukat bey, nasılsa yarın gazetelerden kendi ifademizi okuruz.” sözleriyle teselli etmişlerdir. Her türlü hukuk ve ahlak kuralı ve prensibini çiğneyerek medyaya açıkça

şahısların ifadelerini servis eden zihniyetle mücadelede sonuç alınamadığı noktada mizah kaçış noktası olmuştur.

Savcıların huzurundan ayrılırken münasip bir üslupla savcılar, ifadenizin basına sızması konusunda doğrudan sorumlu tutacağınızı ve her türlü ceza ve tazminat davası açacağınız konusunda uyarınız.

Kimler Tutuklanacak?

Mahkemeye çıkmayı beklerken polislerle yapacağınız sohbet hukuk sistemimizin nasıl işlediği konusunda aydınlatıcı olacaktır. Siz ve sizlerle birlikte mahkemeye sevk edilen başka sanıklar mevcutsa; polislerle diğer sanıkların tutuklanıp tutuklanmayacağı konusunda iddiaya giriniz. Polislerin tahminlerinin tuttuğuna şahit olacaksınız.

“Ergenekon” soruşturması sırasında mahkeme salonu önünde kimin tutuklanacağı yönündeki iddiaları polislerin sürekli kazandıkları görülmüştür. İki örnek vermek gerekirse; “Ergenekon” sanıklarından Erol Ölmez ve Vedat Yenerer mahkemeye girmeyi beklerken polislerin, “şunlar tutuklanacak şunlar serbest bırakılacak” şeklinde yaptıkları “tahminlerin” birebir tuttuğuna şahit olmuşlardır.

Polislerin, mahkemenin kimi tutuklayacağını bu kadar şaşmaz şekilde bilmesi, kimin tutuklanacağını mahkeme dışındaki odaklar tarafından belirlenip, mahkemelerin sadece tasdik makamına dönüştürüldüğü yolunda yorumlara neden olmuştur. “Ergenekon” süreci maalesef, ülkemizde mahkemelerin devletin ve hükümetin noter makamına dönüştüğü yolundaki iddiaları güçlendirmiştir.

Nöbetçi Mahkemeler ve Hâkimler

“Ergenekon” soruşturması sürecinde sanıkların çoğu Nöbetçi Mahkeme mekanizmasıyla karşı karşıya kalmışlardır. “Ergenekon” soruşturması çerçevesinde gözaltına alınanların çoğu nedense çarşamba ve sonraki günlerde gözaltına alınmış ve bu nedenle gözaltı sürelerinin yasal dolum süresi, nöbetçi mahkemelerin görevli olduğu hafta sonuna denk gelmiştir. Tesadüflerle açıklanamayacak kadar fazla sayıda sanığın bu şekilde nöbetçi mahkemeye denk düşmesi, savcıların gözaltı tarihlerini belirlerken yakın irtibat içinde oldukları hâkimlerin nöbetçi mahkemelerde görevli oldukları zamanı gözettileri yolunda yorumlara ve iddialara neden olmuştur.

Ağır Ceza Mahkemeleri biri yedek hâkim olmak üzere toplam dört hâkimden teşekkül eden mahkemelerdir. Yedek hâkim; hâkimlerden biri herhangi bir mazeretle duruşmaya katılmadığı noktada duruşmaya katılır. Mahkemenin en kıdemli üyesi başkan sıfatını ve bununla beraber CMK’nın kendisine tanıdığı yetki ve sorumlulukları taşırken; en kıdemli ikinci üye “kıdemli üye” ve en kıdemsiz üye “üye” sıfatıyla mahkeme oturumlarına katılır. Nöbetçi Mahkeme’yse, özü itibarıyla bir Ağır Ceza Mahkemesi olmasına ve karşısına çıkarılan sanığın hayatını kökten değiştirecek kararlar verme yetkisine sahip olduğu halde sadece tek hâkimden oluşmaktadır.

Hayatınızı karartabilecek olan tutuklama kararı işte bu tek hâkimin iki dudağı arasındadır. Söz konusu olan cezanın mahiyeti göz önüne alındığında; tek hâkimlik bir mahkemede bu kadar önemli bir kararın alınması adil yargılanma hakkının ihlali olarak bile yorumlanabilir. Neticede; hâkimler önündeki somut delillere dayanarak vicdanlarına göre karar verirler ve üç hâkimin yanılma/etkilenme olasılığı, tek hâkime göre çok daha azdır. Fakat yasal gözaltı süresinin dolmasının hafta so-

nuna denk getirildiği bir durumda bu emrivakiyi bertaraf etme şansınız da bulunmamaktadır. Aşağıda tarif edilen tartışmalı ve denenmiş yöntemi test etmeyi denemek istemiyorsanız...

Aşağıda açıklanacak olan yöntem test edilmemiş olup, sadece Ceza Muhakemesi Kanunu'nun ilgili maddeleri üzerinden yapılan bir zihin jimnastiğinden ibarettir. Bu yöntemi denemenin amacı hukuki bir boşluğu yasal süreci akamete uğratmak için suiistimal etmek değil, adil yargılama hakkınız çerçevesinde nöbetçi mahkeme gibi olağanüstü bir mahkeme önünde değil daha doğal bir mahkemede yargılanmayı temin etmek olmalıdır.

Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 22-32 maddeleri arasındaki "Hâkimin Davaya Bakmaması ve Reddi" başlıklı 5. Bölümü ayrıntılı olarak hâkimin ve zabıt kâtibinin reddi mekanizmalarını anlatmaktadır. Bizi bu kitap kapsamında özellikle ilgilendiren 24, 25, 26, 27 ve 31. Maddelerdir.

CMK 24; CMK 22'de sıralanan, hâkimin davaya bakamayacağı haller dışında (şüpheli veya mağdurla akrabalık, evlilik bağı, suçtan kendisi zarar görme, v.s.), hâkimin aynı zamanda tarafsızlığını şüpheye düşürecek sebeplerden dolayı reddinin istenebileceğini belirtmiştir.

CMK 25, tarafsızlığını şüpheye düşürecek sebeplerden dolayı hâkimin reddine yönelik isteğin sorgu başlayıncaya kadar yapılabileceğini belirtir. Sanık olarak bu isteğinizi mahkemeye bir dilekçe sunarak veya zabıt kâtibine bir tutanak düzenlemesi için başvurarak yapabilirsiniz. Mahkeme huzuruna çıktığınızda, bu hukuki yolu denemeye karar verdiyseniz ilk iş olarak bu başvurunuzu ya dilekçe vererek ya da zabıt kâtibi nezdinde tutanak tutturarak kayda geçirmelisiniz.

Bu işlemi gerçekleştirdiğiniz noktada, aynı zamanda ret sebeplerinizin tümünü de bir defada açıklamakla yükümlü oldu-

ğunuz CMK 26/2’de belirtilmiştir. Aynı maddenin 3. Fıkrası’ysa ret sebepleri hakkında hâkimin görüşlerini yazılı olarak bildirmesini şart koşmaktadır.

Daha önce hiç denenmemiş bu hukuki testin kilit mekanizması, “Hâkimin reddi istemine karar verecek mahkeme” başlıklı CMK’nın 27. Maddesi bünyesinde mevcuttur.

Bu madde özetle şunları söylemektedir:

Bir mahkeme hâkimin reddi istemiyle karşı karşıya kaldığında bu talebi kendisi karar bağlar.

Bu talep karara bağlanırken reddi istenen hâkim müzakereye katılamaz. Dolayısıyla üç kişilik bir mahkeme heyeti, reddi istenen hâkimi dışarıda bırakarak karar verir.

Mahkemenin tek hâkimden oluştuğu durumlardaysa; söz konusu hâkim müzakereye katılamayacağı için mahkeme hâkimsiz kalacaktır. Bu durumda CMK 27’ye göre şu mekanizma işler:

Reddi istenen hâkim asliye cezanınsa, aynı yargı çevresi içinde bulunan ağır ceza mahkemesince,

Reddi istenen hâkim ağır cezanınsa ağır cezanın birden fazla dairesinin bulunması halinde numara olarak kendisini izleyen mahkemeye, son numaralı mahkemeyse 1 numaralı daireye, tek dairesi bir ağır ceza mahkemesiyse en yakın ağır ceza mahkemesince,

Eğer reddi istenen sulh ceza hâkimiyse; yargı çevresinde bulunan Asliye Ceza Mahkemesi ve tek hâkime karşıysa, yargı çevresinde bulunan ağır ceza mahkemesince karar verilir.

Dolayısıyla yukarıda ayrıntılandırılan mekanizma gereği; tek hâkimli Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesi huzuruna çıktığınızda usulüne uygun bir reddi hâkim talebinde bulunduğunuz

takdirde; reddi istenen hâkim müzakereye katılamayacağından ve bu durumda tek hâkimli Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesi teşekkül edemeyeceğinden, reddi hâkim talebinizin bir üst ağır ceza mahkemesi tarafından incelenmesi gerekir ve CMK 29/1 gereği hâkim ret hakkında karar verilinceye kadar yalnız gecikmesinde sakınca olan işlemleri yapabilir.

Bu durumda; varsayalım, yasal gözaltı sürenizin olduğu dördüncü günün sonunda 10 Ağır Ceza Mahkemesi önüne cumartesi veya pazar günü çıkarıldınız ve reddi hâkim talebinde bulundunuz.

Teorik olarak yukarıda tarif ettiğimiz süreç işlerse Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesi'nin talebinizi kendi bünyesi içinde değerlendirmesi mümkün olmayacaktır. Bu durumda CMK 27 gereği talebinizi bir sonraki mahkeme olan 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin değerlendirmesi gerekmektedir. Fakat hafta sonu olduğu için 11. Ağır Ceza Mahkemesi önüne pazartesi gününe kadar çıkarılamayacağınızdan ve yasal olarak da tutukluluk süreniz dört günle sınırlı olduğundan dolayı tutuklanmanız mümkün olmayacaktır.

Zamanında CMK'nın inceliklerini bilmeyen bu kitabın yazarı burada sözü edilen yöntemi deneme fırsatı bulamamıştır ve deneyen birisi de bilgisi dâhilinde değildir. Bu yöntemi avukatınız nezdinde danışmanız gereken, bir amatörün hukuk fantezisi veya kaybedecek bir şeyiniz olmadığı bir noktada deneyebileceğiniz bir olasılık olarak bir kenara not ediniz.

Bu deneyi uygularken; nöbetçi mahkemenin tek üyesi olan hâkim CMK 31 uyarınca redd-i hâkim talebinizi reddedebilir. CMK'nın "ret isteminin geri çevrilmesi" başlıklı maddesi aşağıdaki durumlarda mahkemenin talebi reddedebileceğini belirtmektedir. Bunlar:

- Ret istemi süresinde yapılmamışsa,

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

- Ret sebebi ve delili gösterilmemişse,
- Ret isteminin duruşmayı uzatmak amacıyla yapıldığı açıkça anlaşılıyorsa.

Mahkemeye sunduğunuz ret talebi, mahkeme hâkimi tarafından bu gerekçelerden herhangi biri kapsamına sokulmaya çalışılabilir fakat CMK 31’in çok önemli bir ayrıntısı vardır. Madde; bu gerekçelerin hâkimce ancak “kovuşturma evresinde” kullanılabileceğini vurgulamıştır. Hâkime ret talebinizi iletirken, henüz hakkınızda iddianame hazırlanmadığı için kovuşturma aşamasında değil soruşturma aşamasında huzura çıkarıldığınızı ve dolayısıyla CMK 31’deki gerekçelerin sizin durumunuza uymadığının altını ister sözlü, ister yazılı bir dilekçeyle çiziniz.

“Ergenekon” gibi savcılıkla kolluk kuvvetlerinin iç içe geçtiği bir süreçte, nöbetçi mahkeme huzuruna tutuklanma isteğiyle çıkarıldığınızda; hele hele onlarca insanın ucu açık bir soruşturmaya konu olduğu bir zincirin parçasıysanız, tutuklanma olasılığınızın yüksek olduğu aşîkârdır. Psikolojik olarak kendinizi bu olasılığa hazırlayarak, mahkeme önünde savunmanızı net bir şekilde yapınız.

Mahkemeler doğaları gereği, savcılık kurumuna kıyasla daha “tarafsız” ve “demokratik” bir yapı olduğundan; mahkeme hâkimiyle kuracağınız diyalog lehinizdeki delilleri ön plana çıkaracak şekilde olmalıdır. Keza mahkeme hâkimine, Emniyet ve savcılık esnasında maruz kaldığınız usulsüzlükleri ayrıntılandırarak, Emniyet ve savcılık ifadelerinizdeki eksiklikleri ve yanlışlıkları hâkim huzurunda düzelttirin.

Maruz kaldığınız suçlamalarla ilgili soruları net ve ayrıntılı bir şekilde cevaplandırın. Emniyet ve savcılık ifadelerinizle tutarlı bir ifade vermeniz ve çelişkilere düşmemeniz, hâkim nezdinde olumlu etki yaratacaktır. “Ergenekon” soruşturmasında

sanıklar dört gün sonunda ve mahkeme koridorlarında sandalye üzerinde saatlerce bekletildikten sonra mahkeme huzuruna çıktıkları için mahkeme huzuruna takatlarının son virajında çıktılar.

Öyle ki bazı sanıklar, “cezaevine gitsek de biran önce uyu-sak” psikolojisine girdiler. Mahkeme huzurundaki sorgunuzu “bir an önce bitirmek” psikolojisine yenilmeden tamamlayınız. Mahkeme hâkimine yorgunluğunuzu açıkça beyan ederek, bu yorgunluk nedeniyle ifadelerinizin ayrıntılarında ve tarihlerle ilgili hata yapma ihtimalini baştan vurgulayınız.

Unutmayın; temel kural Emniyet ve savcılıktaki ifadelerinizle çelişmemektir. Mahkemeler, temkinli ve muhafazakâr yapılar olarak, sanık lehine kullanılması gereken şüpheyi malesef kamu/devlet lehine kullanarak ceza muhakemesi kanununun bir temel ilkesini ters yüz etmektedir.

Sanık Savunmasının Tersı

Yine ceza muhakemesi kanununun bir temel ilkesi; sanığın savunmasının tersinin ispat edilmesidir. “Ergenekon” soruşturması bu ilkenin de ters yüz edildiğini göstermiştir. Savcılık makamı; suçlamalarını hiçbir somut olaya dayandırmadan sanığın üzerine yığmış, “*Ben suçlayayım, sen mahkemede akla-nırsın.*” mantığını uygulamıştır. Bu Yargıtay içtihatlarıyla da sabitlenen genel ceza hukuku prensibine aykırıdır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun YCGK 6/81-110, 4/559-138 ve 1559-183 nolu kararlarına göre:

“Ceza hukukunda kural savunmanın ispatlanması değil, savunmanın aksinin ispatlanmasıdır. Sanığının savunmasının aksini kanıtlaması kendisinden beklenemez.”

Mahkeme huzurunda işinize yarayabilecek bir diğer Yargıtay içtihadıysa Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 6/79-108 nolu kararıdır. Bu karar der ki:

“Ceza yargılamasının amacı hiçbir duraksamaya yer vermeden maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasıdır. Bu araştırmalarda, yani gerçeğe ulaşmada mantık yolunun işlenmesi gerekir. Gerçek akla uygun ve realist, olayın bütünü veya bir parçasını temsil eden kanıtların bir bütün olarak değerlendirilmesiyle ortaya çıkarılmalıdır. Yoksa birtakım varsayımlara dayanılarak sonuca ulaşılması, ceza yargılamasının amacına kesinlikle aykırıdır.”

Gerçeğe ve akla uygun olmayan bir sözde kanıtlar demeti üzerinden suçlanma olasılığınız yüksek olduğundan mahkeme huzurunda bu unsurların ceza hukuku ilkeleri ve Yargıtay içtihatlarına göre gerçeğe, akla ve mantığa uygun olmadığını ve delil statüsünde olmadığını belirtiniz.

Özellikle, “Ergenekon” soruşturmasında olduğu gibi bir kişiyle iki-üç kez sohbet ettiniz diye örgütsel bir ilişki içinde olduğunuz varsayılıyor fakat başka hiçbir somut delille desteklenmiyorsa bunun hem ceza hukukundaki örgüt tanımına, hem de varsayımlara dayanılarak sonuca ulaşamayacağı yolundaki Yargıtay içtihatlarına aykırı olduğunu vurgulayınız.

Varsayımlara dayanılarak insanların “terörist” ilan edildiği “Ergenekon” sürecinde savcılar insanların “vatan sevgisi” konusunda bile niyet okuyarak, iddianamede aşağıdaki tarzda varsayımlara imza atabilmişlerdir:

“Kurulan derneklerin hedef ve gayelerinin de vatan sevgisinin ön plana çıkarılarak, Ergenekon oluşumunun farklı versiyonlarda hayata geçmesini sağlamak olduğunun anlaşıldığı”

Suçlandığınız konulardan bağımsız olarak mahkemeden tutuklanmadan çıkmak için mahkeme hâkimini ikna etmeniz gereken ayrıntılar CMK'nın 100. Maddesinde mevcut.

“Tutuklanma nedenleri” başlığını taşıyan bu madde; istisnai bir tedbir olması gereken tutuklamanın hangi şartlar altında gerçekleştirilebileceğinin temel ilkelerini ortaya koymaktadır. Maalesef; “Ergenekon” soruşturması tutuklamanın ülkemizde istisnai bir tedbir olarak değil, rutin bir uygulama haline dönüştüğünü göstermiştir. Bu nedenle mahkeme önünde savunmanızı yaptıktan sonra beraatinızı, aksi takdirde tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmanızı talep ederken bu maddenin ayrıntılarını kullanarak talebinizi gerçekleştirin.

CMK 100'e göre şüpheli veya sanık kuvvetli suç şüphesinin varlığı ve bir tutuklama nedeninin bulunması durumunda tutuklanabilir.

Ülkemizde birçok vakada, kanun metninde yer alan bu “VE” ifadesi “VEYA” olarak algılanmakta; ya tutuklama nedeni ya da kuvvetli şüphe tutuklama için yeterli koşul sayılmaktadır.

Ceza Muhakemesi Kanunu'nda üç tür şüphe kategorisi tanımlanmıştır.

Bir savcının yakalama kararı vermesi için basit şüphe; mahkemenin tutuklama kararı vermesi için kuvvetli şüphe, dava açılması için yeterli şüphe şart koşulmuştur.

Kuvvetli şüphe; somut olaylara dayanan inandırıcı bilgi, belge ve delil olarak tanımlanmaktadır.

Adalet Bakanlığı'nın 25832 sayılı ve 01.06.2005 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin 6. Maddesinde makul şüphe şu şekilde tanımlanmıştır:

Madde 6 – Makul Şüph

Makul şüph, hayatın akışına göre somut olaylar karşısında genellikle duyulan şüphedir.

Makul şüph, aramanın yapılacağı zaman, yer ve ilgili kişinin veya onunla birlikte olanların davranış tutum ve biçimleri, kolluk memurunun taşındığından şüph ettiği eşyanın niteliği gibi sebepler göz önünde tutularak belirlenir.

Makul şüphede, ihbar veya şikâyeti destekleyen emarelerin var olması gerekir. Belirtilen konularda şüphenin somut olgulara dayanması şarttır.

Arama sonunda belirli bir şeyin bulunacağını veya belirli bir kişinin yakalanacağını öngörmeyi gerektiren somut olgular mevcut bulunmalıdır.

“Şüph” gibi öznel bir kavramın bir nicelik cetveline oturulması hukukun önemli bir zayıf noktası. Bu kavramı nasıl yorumladığı; bir hâkim ve savcının akıl ve vicdan terazisinde tartması gereken bir dirhem. Hâkim/savcının bu teraziyi demokrazi ve bireysel özgürlükler lehine mi, yoksa otorite/güvenlik lehine mi yorumlayacağı bir birey olarak aylarca boş yere içeride yatıp yatmayacağını belirleyecektir. Maalesef “Ergenekon” soruşturması sürecinde ne hâkimler ne de savcılar, “şüph sanık lehine kullanılır” ilkesini dikkate almamıştır. Bu tabloyla karşılaşan vatandaş da yargı sisteminde ve özellikle eski adı Devlet Güvenlik Mahkemesi olan Ağır Ceza Mahkemeleri’nde yargı terazisinin millet/vatandaş lehine değil, devlet/kamu lehine yorumlandığı yolunda bir intiba oluşmaktadır. Hâlbuki mahkemeler kararlarını “Türk Milleti” adına verirler; en azından teoride.

“Ergenekon” davaları süresince bu intibayı güçlendiren birçok olay yaşanmıştır. Bunlardan en önemlisi 31 Mart 2009 tarihinde gerçekleşmiştir. Kendisi de bir avukat olan Kemal Kerinçsiz’in avukatı Tolga Akalın’ın yaptığı ve savcılık makamı

tarafından tekzip edilmeyen ifşaat, dinleyenleri şaşkına çevirmiştir. Tolga Akalın ve Kemal Kerinçsiz'in daha sonra 06 Nisan ve 14 Nisan'da tekrarladığı iddia aynen şöyledir:

“Zekeriya Öz kendisi de görüşmelerimiz sırasında bize ‘Tolga Bey; MİT bizim kulağımıza fısıldar, biz gereğini yaparız’ demiştir.”

Polisin ve MİT'in yargı sistemiyle bu kadar iç içe, fısıltı mesafesinde olduğu bir sistemde kişisel güvenlik ve özgürlük haklarınızın hangi âli menfaatler uğruna feda edileceği aşîkârdır.

Tutuklama ancak ceza hukukunda niceliklerine göre tasniflendirilen şüphe kategorilerinden en güçlüsünün, yani kuvvetli şüphenin bulunduğu durumlarda uygulanabilecek bir tedbirdir. Yasa bununla da yetinmemiş ve tutuklama için kuvvetli suç şüphesinin yanı sıra bir tutuklama nedeninin de varlığını şart koşmuştur. Peki, tutuklama nedeni nedir?

Tutuklama Nedeni

CMK 100'ün 2. Fıkrası aşağıdaki halleri kuvvetli suç şüphesiyle birlikte var olması gereken nedenler olarak listelemiştir:

- Şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması ve kaçacağı şüphesi uyandıran kuvvetli olgular varsa,
- Şüpheli veya sanığın davranışları
- Delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,
- Tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması,
- Girişiminde bulunma hususlarında kuvvetli şüphe oluşturunca.

CMK 100/1 ayrıca; “işin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiriyle ölçülü olmaması halinde” tutuklama kararı verilemeyeceğini belirtmiştir.

Bütün bu kıstaslara rağmen; yukarıda sıralanan tutuklama nedenlerinden hiçbirisi var olmamasına rağmen; Gülhane Parkı’nda bir çınar olsanız, yani kaçma, delilleri karartma, tanıkları ve sanıkları tehdit etme şansınız olmasa dahi; kuvvetli suç şüphesi olması durumunda tutuklanabileceğiniz özel durumlar vardır.

CMK 100/3; başka özel kanunlarla da tanımlanan 16 suç başlığını (katalog suçlar) listeleyerek; şüpheli hakkında bu suçları işlediğine dair kuvvetli şüphe bulunması halinde, yukarıda sıralanan tutuklama nedeni olmasa dahi tutuklama yapılabileceğini belirtmektedir.

Sıralanan katalog suçlar arasında; suç işlemek amacıyla örgüt kurmak, devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar da bulunmaktadır. “Ergenekon” soruşturması sırasında şüpheliler bu suçlarla suçlandırıldığından haklarında tutuklama nedeni olmasa dahi, sadece kuvvetli suç şüphesi bulunduğu bahanesiyle tutuklanmışlardır.

Birçok sanık ortada yok edilebilecek bir delil olmamasına, kaçma şüphesi bulunmayacak şekilde sabit ikametgâh sahibi olmasına (1 yıl arayla, bu kitabın yazarını iki kez gözaltına alan polisler, yazarı aynı evde, bir önceki tutuklamada bulunan aynı “suç delilleri”yle gözaltına almışlardır) ve başkalarını tehdit etmek gibi bir geçmişe/sosyal profile sahip olmamalarına rağmen; “Ergenekon” soruşturmasında kuvvetli suç şüphesi bulunduğu iddiasıyla tutuklanmışlardır.

Birçok avukat CMK 100’ün ayrıntılarına hâkim olmadığından müvekkillerinin tahliyesi yönünde talepte bulunurken, müvekkillerinin kaçma veya delilleri karartma şüphesi bulun-

madığı yolunda savunmalar yapmışlardır. Hâlbuki “terörle” suçlandığınız andan itibaren, Gülhane Parkı’nda çınar bile ol-
sanız mahkeme kuvvetli suç şüphesinin var olduğuna inandığı
sürece sizi tutuklayacaktır. İster delilleri karartma veya kaçma
şüpheniz olsun veya olmasın.

Bunun bilincinde bir vatandaş olarak mahkeme huzurunda
tahliyenizi isterken nihai talebinizi eğer katalog suçlardan bi-
riyle suçlanıyorsanız, şu şekilde gerçekleştiriniz:

“CMK 100/3 kapsamındaki suçlarla bir alakam olma-
dığı gibi, hiç kimseyle örgütsel, hiyerarşik bir ilişkim yoktur.
CMKK 100/3 kapsamında olmadığım için tutuksuz yargılan-
mayı talep ediyorum.”

Muhteşem bir savunma yaptığı için suçsuzluğunu kanıt-
layarak serbest kalan sanıklara Hollywood filmlerinde bolca
rastlayabilirsiniz. Haksız yere yıllarca hapislerde çürüyen in-
sanların hikâyeleri de Hollywood’un favorileri arasındadır.
Türkiye’de maruz kalacağınız senaryo büyük ihtimalle ikincisi
olacak ve haksız yere tutuklanarak cezaevinin yolunu tutacak-
sınız.

Nöbetçi mahkemenin tek hâkimi, sizi salondan karar ver-
mek için çıkartıp, kararı bildirmek için geri çağırdığında yü-
zünü iyi izleyin. “Ergenekon” soruşturması sırasında birçok
hâkim şüphelilere tutuklama kararlarını yüzlerinde bir mah-
cubiyet ifadesiyle okumuşlardır. Bu, “elimden bir şey gelmez”
ifadesi hâkim sıfatını taşıyan birisi için taşınması zor bir ifade-
dir ama yargının bu kadar siyasallaştığı bir ortamda hâkimler
kendilerini adalet dağıtan değil, arasında sıkıştıkları dengeleri
idare eden bir hukuki bürokrat konumunda bulmuşlardır.

Mahkeme kararıyla tutuklanıp polis arabasıyla cezaevine
götürüldüğünüz an, bir yönüyle hayatınızın en uzun, bir yö-
nüyle en kısa yolu olacak. Kendinize yediremediğiniz tutuk-

luluk hali ve biraz sonra kendinize bugüne kadar asla yediremediğiniz bir cezaevinde olacak olmanız, bu anı hayatınızın en travmatik anına dönüştürecektir. Silkinin ve “her şerde bir hayır vardır” ilkesini hatırlayın.

Tutuklanma anına kadar inatla koruduğunuz özgürlük umudunun çökmesi sonucu altında kaldığınız enkazdan eninde sonunda çıkıp, haklılığınızı ve suçsuzluğunuzu ispat edeceğiniz umudunu beslemeye başlayın. Özgürlüğünüze her saniye daha fazla yaklaşıyorsunuz ve bir siyasi hesaplaşmanın kurbanı olarak haksız yere sokulduğunuz çuvaldan çıktığınızda bu ülke için ödeyebileceğiniz en büyük bedellerden birini ödemiş olarak yolunuza devam edeceksiniz. Siz artık bu ülke tarihinde sayıları on binleri bulan bir düşünce suçlusunu ve bir hukuk gazisisiniz. Sistemin kurbanı olarak çıkışınız yine sistemin içinde ve hukukta gizli; yeter ki bilinçli, sabırlı ve suçsuz olun.

Bayrampaşa Yolunda...

Bu başlık sizin için “Tekirdağ”, “Kocaeli”, “Edirne”, “Metris” veya “Silivri” yolunda şeklinde atılabilir. “Ergenekon” şüpheli ve sanıkları soruşturma aşamasında Tekirdağ, Kocaeli ve Edirne’de F tipi cezaevlerine konulmuştur fakat duruşma gününe doğru; Silivri Cezaevi kampüsündeki inşaatın da kısmen tamamlanmasıyla, bu cezaevi yerleşkesinde 5 ve 6 nolu cezaevlerine nakledilmişlerdir. Bu kitabın yazarı, kapatılan Bayrampaşa cezaevinden son çıkarılan mahkûm olma unvanına sahiptir. Övünülecek bir unvan olmadığı kesin ama tarihi bir unvan olduğu da yadsınamaz.

Birçok Ergenekon sanığı gibi bu sanık da esas ikamet edeceği cezaevine nakledilmeden önce Bayrampaşa cezaevine nakledilmiştir. Tahliye çalışmaları süren Bayrampaşa cezaevinin karantina koğuşunda son kalan kişi olma payesi de bu kita-

bın yazarına aittir. Bayrampaşa'dan son koğuyla birlikte Tekirdağ F-1 cezaevine nakledilmeden 8 metrekarelik hücrelerinde dokuz gün tek başına kaldım. Taşınacağı için tam bir viraneye dönüşen cezaevinin koğuşları da hücreleri de normal şartlara kıyasla bile rezalet konumdaydı.

“Ergenekon” sanığı olmamız ayrıca dikkat celb ediyordu. Cezaevine ilk getirildiğim gün karantina koğuşunda bulunan ve çoğu çek suçundan içeri alınmış olan tutuklular bir “Ergenekoncu” görmenin merakı içindeydi. Hücremin kapısına bir yara bandıyla tutturulan kâğıda “Ergenekon” yazılmıştı ve tutuklular dar koridorda voltalarını koridorun sonunda yer alan hücremin bulunduğu noktaya kadar uzatıp, içerideki “Ergenekon”u görmeye çalışıyorlardı. Kendimi hayvanat bahçesine yeni getirildiği için merak edilen bir egzotik hayvan gibi hissettim. Aylar süren mahpushane maceram duvarları bin bir duvar yazısıyla süslü, şilteleri pislikten yatılmayacak konumda olan bu karantina hücrelerinde başladı. Kısa bir süre sonra karantinadaki diğer tutuklular cezaevinde açık tutulan son iki koğuyla aktarıldı ve hücrelere ayrılmış karantina koğuşunda tek başıma kaldım. Tek gördüklerim ara sıra yemek getiren veya sohbet etmek için uğrayan gardiyanlar oldu. Daha önce aynı koğuştan geçen diğer “Ergenekoncularla” olan sohbetlerini ve maceralarını dinlemek 9 günlük hücre hayatımın en renkli anları oldu. Geri kalan zamanlar uyumakla ve her baktığımda farklı bir yazı gördüğüm için Salvador Dali tablosunu andıran duvarları okumakla geçti. Salvador Dali tablosuna benziyordu duvarlar çünkü duvarlarda orada geçen herkesin bıraktığı irili ufaklı onlarca yazı ve resim vardı ve her seferinde kıyıda köşede farklı bir tanesini keşfedip şaşıırıyordum. En ateşli sloganlar “El-Kaidecilere” aitti ve yatağın tam karşısındaki duvarda büyük harflerle yazılan yazı şöyle diyordu: “Sizi kimse kurtaramaz, Ergenekoncular bile”. Bu hayli militan sloganın sonun-

daysa sloganın militanlığıyla tezat oluşturan bir “gülen yüz” (smiley) çizilmişti. Duvarlar, en “büyük”, “ateşli” ideallere inanıp, kendilerini en küçük hücrelerde bulan insanların içine düştükleri tezadın petroglifleri (kaya resimleri) misali bu tür yazılarla doluydu ve bu yazılar karşısında günlerimi geçirirken, başına kötü bir olay gelen insanların yaşadıkları psikolojik evreleri tecrübe etme fırsatım oldu.

Psikologlar kötü bir olayla karşılaşan insanın (Örnek: kansere yakalandığını öğrenen biri) aşağıdaki evrelerden geçtiğini söyler:

İnkâr

İsyân

Pazarlık

Depresyon

Kabullenme

İkamet edeceğiniz cezaevine aktarılmadan önce konuk edildiğiniz bu geçici mekânınız yukarıda saydığım evreleri tamamlamak için yeterli süreyi vermeyecektir fakat tavsiyem kendinizi en kötü senaryoya psikolojik olarak hazırlayıp, en iyi senaryo için biran önce mücadele etmeye hazırlanmaktır.

En kötü senaryo; bu haksız tutukluluğunuzun aylarca ve hatta yıllarca süreceği ve haklılığınızı kanıtlamanın uzun sürecektir. En iyi senaryoysa şahsınıza yönelik bu hukuki yanlışın en kısa sürede itiraz mekanizmaları sonucu düzeltilerek özgürlüğüne kavuşacak olmanızdır.

İtiraz Mekanizmaları

İtiraz mekanizmalarını hem sizin hem ailenizin bilmesi gerekir.

Tutukluluk haline itiraz mekanizmaları Ceza Muhakemesi Kanunu 104, 105 ve 108. Maddelerinde tanımlanmıştır.

104 nolu, “Şüpheli veya sanığın salıverilme istemleri” başlıklı madde soruşturma ve kovuşturmanın her evresinde mahkemeye salıverilme istemiyle başvurabileceğinizi belirtmektedir.

104. Madde uyarınca mahkemeye yapacağınız başvuru üzerine mahkeme talebinizle ilgili Cumhuriyet Savcısı ve sizin veya müdafininizin görüşünüzü alır ve üç gün içinde isteminizi kabul veya reddeder.

Salıverilme isteğinizin reddedilmesi durumunda mahkemenin kararına itiraz edebileceğiniz yine CMK’nın “Usul” başlıklı 105. Maddesinde ayrıca belirtilmektedir.

Cezaevine düştüğünüz andan itibaren yapacağınız ilk iş gerekçelerinizle birlikte CMK 104 uyarınca mahkemeye tutukluluğunuzla ilgili itirazda bulunup salıverilmenizi talep etmektir. Bu başvuruyu, “tutukluluğun incelenmesi” başlıklı CMK 108 uyarınca da yapabilirsiniz.

Bu madde asli olarak; soruşturma evresinde şüphelinin tutukluk halinin en geç 30 günlük süreler itibarıyla Cumhuriyet Savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından gözden geçirileceğini öngörmektedir. Normal şartlarda bir şüphelinin tutukluluk halini sürekli gözetim altında tutarak haksız tutuklamaları en kısa zamanda engelleme görevi üstlenmesi gereken bu madde; ağır dava yükü ve hukuk dışı devreler arasında sıkışmış mahkemelerin elinde rutin “tutuklama halinin devamına” şeklinde kararların çıkmasından başka bir işe yaramamaktadır. Bu maddenin ikinci fıkrası, tutukluluk durumunun incelenmesi yukarıda belirtilen süreler içinde şüpheli tarafından da istenebileceğini belirtmektedir.

CMK’nın 104. ve 108. maddeleri karşılaştırıldığında, tutukluluğunuza itirazı CMK 104 gereği yapmanız daha avantajlı

gözükmektedir. Öncelikle CMK 104 gereği yaptığınız talebin reddi durumunda buna itiraz edebileceğiniz madde bünyesinde açıkça belirtilmişken, CMK 108’de böyle bir açık itiraz hakkından söz edilmemektedir. Ayrıca CMK 104 hem soruşturma, hem kovuşturma evresinde (iddianamenin mahkeme tarafından kabulü sonrası) faydalanabileceğiniz bir maddeyken; CMK 108 bünyesinde itiraz hakkınız sadece soruşturma evresinde geçerlidir.

Ayrıca 5275 sayılı Ceza İnfaz Kanunu(CİK)’nun 59. ve 68. Maddeleri aklınızda olsun:

CİK’in İnfaz Kurumlarında Avukatlar ve Dilekçeler ile İlgili Maddeleri

Avukat ve noterle görüşme hakkı

MADDE 59 .- (1) Hükümlü, avukatlık mesleğinin icrası çerçevesinde avukatları ile vekâletnamesi olmaksızın en çok üç kez görüşme hakkına sahiptir.

(2) Avukat ve noter ile görüşme, meslek kimliklerinin ibrazı üzerine, tatil günleri dışında ve çalışma saatleri içinde, bu iş için ayrılan görüşme yerlerinde, konuşulanların duyulamayacağı, ancak güvenlik nedeniyle görülebileceği bir biçimde yapılır.

(3) Avukatlar, vekâletnameleri olsa da aynı anda birden fazla hükümlü ile görüşme yapamazlar.

(4) Avukatların savunmaya ilişkin belgeleri, dosyaları ve müvekkilleri ile yaptıkları konuşmaların kayıtları incelemeye tâbi tutulamaz.

(5) Yabancı ülkelerde haklarında soruşturma veya kovuşturma yapılmakta olan, yabancı ülke veya uluslararası yargı mercilerinde dava açmak isteyen, leh veya aleyhine açılmış davası olan Türk vatandaşı veya yabancı uyruklu hükümlülerle yabancı uyruklu avukatları, bu soruşturma ve kovuşturma, açılacak veya açılmış davalarla sınırlı olmak ve vekâletname sunmak koşuluyla görüşebilirler. Vekâletnamesi olmayan yabancı uyruklu avukatlar, hükümlü ile Türkiye barolarına kayıtlı bir avukatla birlikte görüşme yapabilirler.

“Mapus” damına düştüğünüz andan itibaren aileniz dışarıdan, siz içeriden yasal itiraz mekanizmalarını işletmeye başlayın. İtiraz mekanizmalarını işletmek için cezaevine nakledilmenizi beklemeyin ve gardiyanlardan bir kâğıt isteyerek tutukluluğunuza ilk itiraz dilekçesini yazın.

Şahsi durumunuza göre ayrıntılarını değiştirebileceğiniz bir dilekçe örneği EK-III’te dikkatinize sunulmuştur.

Ekteki dilekçeyi ilgili bölümleri şahsınızla ilgili gerçekleri anlatarak doldurduktan sonra, koğuşunuzu düzenli olarak ziyaret edecek olan görevlilere teslim ediniz.

Cezaevi içerisindeyken bir tutuklu olarak cezaevi yönetimi ve dış dünyayla hukukunuzun ayrıntılarını 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirleri’nin İnfazı Hakkında Kanun belirlemektedir.

İtiraz dilekçenizi cezaevi yönetimine iletirken bu kanunun sizi ilgilendiren maddesi 68. Maddesidir.

Hükümlünün mektup, faks ve telgrafları alma ve gönderme hakkı başlıklı madde şöyle der:

ÇİK 68 – Hükümlünün Mektup, faks ve telgrafları alma ve gönderme hakkı

(1) Hükümlü bu maddede belirtilen kısıtlamalar dışında kendisine gönderilen mektup, faks ve telgrafları alma ve ücretleri kendisince karşılanmak koşuluyla gönderme hakkına sahiptir.

- (2) Hükümlü tarafından gönderilen ve kendisine gelen mektup, faks ve telgraflar, mektup okuma komisyonu bulunan kurumlarda bu komisyon, olmayanlarda kurumun en üst amirince denetlenir.
- (3) Kurumun asayiş ve güvenliğini tehlikeye düşüren, görevlileri hedef gösteren, terör ve çıkar amaçlı suç örgütü ve diğer suç örgütleri mensuplarının haberleşmelerine neden olan, kişi veya kuruluşları paniğe yöneltecek yalan ve yanlış bilgileri, tehdit ve hakareti içeren mektup, faks ve telgraflar hükümlüye verilmez. Hükümlü tarafından yazılmış gönderilmez.
- (4) Hükümlü tarafından resmi makamlara veya savunması için avukatına gönderilen mektup, faks ve telgraflar denetime tabi değildir.

Bu madde ve özellikle 4. Fıkrası uyarınca cezaevi yönetimine mahkemeye, avukatınıza veya resmi bir devlet kurumuna iletmek üzere verdiğiniz bir dilekçe; bu maddenin diğer fıkralarında belirtilen denetimlere tabi tutulamaz. Bu dilekçeyi kapalı zarf içinde yolladı ınız takdirde bu mektuplar açılıp okunamaz.

Cezaevindeyken mahkemeler huzurunda yapacağınız başvuruların hukuki çerçevesini çizen bir diğer madde CMK’nın 263. Maddesidir. Bu madde şöyle der:

CMK 263 – Tutuklunun kanun yollarına başvurması

- (1) Tutuklu bulunan şüpheli veya sanık, zabıt kâtibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne beyanda bulunmak suretiyle veya bu hususta bir dilekçe vererek kanun yollarına başvurabilir
- (2) Zabıt kâtibine başvuru halinde, kanun yollarına başvuru beyanı veya dilekçesi ile ilgili deftere kaydedildikten sonra bu hususları belirten bir tutanak düzenlenerek tutuklu bulunan şüpheli veya sanı a bir  rne i verilir.

- (3) Kurum müdürüne başvuru halinde ikinci fıkra hükmüne göre işlem yapılarak, tutanak ve dilekçe derhal mahkemeye gönderilir. Zabıt kâtibi başvuruyu ilgili deftere kaybeder.
- (4) Zabıt kâtibi veya kurum müdürü tarafından ikinci fıkra hükmüne göre işlem yapıldığı zaman kanun yolları için bu kanunda belirtilen süreler kesilmiş sayılır.

Dolayısıyla kurum müdürüne hitaben bir dilekçe yazıp, ekine de esas dilekçeyi eklemeniz halinde CMK 263 uyarınca bu dilekçenin yerine ulaştırılmaması suç oluşturacaktır.

Ayrıca yapacağınız başvurunun yasal olarak bir son süresi/ zaman kısıtlaması varsa (Örnek: yedi gün içinde itiraz hakkı bulunan mahkeme kararları); CMK 263 uyarınca kurum müdürüne dilekçeyi sunduğunuz andan itibaren “kanunda belirtilen süreler kesilmiş sayılır”. (CMK 263/4)

İmkânınız olursa itiraz dilekçenizi APS’li mektupla yollamanız en sağlıklı olacaktır. Dilekçenizi hem hızlı hem de dilekçenizin hangi tarihte alındığını belgeleyebileceğiniz bir şekilde ulaştırmış olursunuz.

CMK 104 uyarınca yaptığınız itirazları mahkeme savcılıktan ve müdafininizden görüşleri aldıktan sonra, CMK 105’e göre üç gün içinde karara bağlamakla yükümlüdür.

İlk yaptığınız itirazlardan ve daha sonraki itirazlarınızdan olumlu bir sonuç alabileceğiniz konusunda ümitli olmayın. İlk safhada yapacağınız bu itirazların ana amacı tahliye olmaktan çok, ileriki aşamalar için bir yasal gerekçe zinciri oluşturmaktır.

Tutukluluğa Gerekçe

Yaptığınız itirazın reddine dair karar cezaevinde elinize ulaştığında kararın altındaki gerekçeyi okuyun. “Ergenekon”

soruşturması sırasında onlarca tutukluluğun devamı kararı aşağıdaki mutat gerekçeyle verildi.

“Ergenekon” Sanıklarının Sıkça Karşılaştıkları Mutat Gerekçe

İsnat edilen suçların vasıf ve mahiyeti, bu suçlar için kanunda öngörülen ceza miktarları, şüphelilerin atıl suçladıkları işlediklerine ilişkin kuvvetli suç nedenlerinin varlığını gösteren olguların bulunması, dosyadaki şüpheli sayısının çokluğu, dosyanın çok hacimli olması, tutuklama sebeplerinin henüz ortadan kalkmamış olması nazara alınarak CMK’nın 108/1 maddesi gereğince tutukluluk hallerinin devamına

Yasalarımız ve ulusal/uluslararası hukuk prensipleri gereği her hukuki karar gerekçeli olmak zorundadır.

Ceza Muhakemesi Kanunu’nun “duruşma tutanağının içeriği” başlıklı 221. Maddesi, duruşma tutanağında gösterilmesi zorunlu istemlerin reddi halinde gerekçesinin yazılması gerektiğini belirtir. Duruşma tutanağında hüküm maddesinin de yer alması gerekir ve CMK 230, hükmün gerekçesinin hangi hususları içermesi gerektiğini ayrıntılandırır.

Bütün ayrıntılı mevzuata rağmen, “tutukluluk halinin devamı” gibi belirli aralıklarla müteaddit defalar verilebilecek bir kararın nasıl gerekçelendirilmesi gerektiğiye yazarlarımızda net değildir. Bu yüzden mahkemeler; fotokopi makinesinden çıkmış misali mutat gerekçeleri bu kararlarının arkasına, adeta kes/yapıştır yöntemiyle yapılmış izlenimi verecek şekilde eklemekte sakınca görmemektedir.

Tutukluluğun devamı kararlarıyla ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin koyduğu standartlar 26772/95 başvuru nolu Labiba-İtalya kararında bütün netliğiyle ortadadır. Bir itirazının ifadesine dayanarak yapılan tutuklamayla ilgili Anayasamızın 90. Maddesi gereği iç hukukumuzun bir parçası olan

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) içtihatları şunu demektir:

AİHM'nin Labiba – İtalya davasında 6 Nisan 2000 tarihli kararı

Mevcut davada başvuru sahibi aleyhindeki iddialar tek bir kaynaktan iletilmiştir. 1992 yılında bir pentito (itirafçı) başvuru sahibinin mafya tipi bir örgütün saymanlığını yaptığını dolaylı yollardan öğrenmiş olduğunu ifade etmiştir. İlgili mercilere göre, Mayıs 1992 tarihinde bu ifadeler başvuru sahibinin alıkonulmasını haklı kılan yeterli delil teşkil etmekteydi.

Mahkeme, İtalyan makamlarının mafya ile mücadelesinde pentitin (itirafçılar) işbirliğinin son derece önemli bir araç olduğunun gerçeğinin bilincindedir. **Ancak pentitin (itirafçılar) kullandığı ifadeler, özellikleri itibarı ile manipülasyona açık olduğu ve yalnızca İtalyan kanunlarının pentitiye sağladığı avantajları elde etmeye ya da kişisel intikam almak almaya yönelik olarak kullanılmış olabilmesi sebebiyle çeşitli problemler de ortaya çıkabilmektedir.**

Dolayısı ile bu tür ifadelerin zaman zaman muğlâk özellikte olması ve bir kişinin doğrulanmamış ve mutlak surette tarafsız olmayan iddialara dayanarak suçlanabileceği ve yakalanabileceğine yönelik risk de göz ardı edilmemelidir. (*Bkz. Contrada-İtalya davası kararı, Başvuru No: 27143/95; 14 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı, Decisions and Reports 88-B; s.112*)

Bu sebeplerden ötürü ulusal mahkemelerin de kabul ettiği şekilde, pentitin **ifadesi diğer delillerle desteklenmelidir. Ayrıca, ikinci ağız ifadelerin objektif delillerle desteklenmesi de gerekir.**

Bu durum, Mahkemenin görüşüne göre, özellikle yargılama devam ederken tutukluluk uygulamasının devamına ilişkin bir karar verileceği hallerde geçerlidir. **Kovuşturmanın başlangıcında şüpheli bir kişinin pentitin ifadeleri doğrultusunda haklı bir şekilde tutulduğu hallerde, özellikle soruşturma süresince başka bir delil bulunmadıysa bu tür bir ifadenin zaman geçtikçe önemi azalacaktır.**

Mevcut davada Mahkeme, Trapani Bölge Mahkemesi ile Palermo Temyiz Mahkemesinin de başvuru sahibinin beraatı doğrultusunda kararlarında teyit etmiş oldukları üzere, B.f. isimli şahsın ikinci ağız ifadesini destekleyecek başka bir delil bulunmadığını müşahade etmiştir. Tam tersine, B.F.’nin asıl ve dolaylı kaynağı 1989 yılında ölmüş ve B.F. sorgulamasından önce bu bilgileri bu sefer de sorgulanmadan öldürülen bir başka şahıstan edinmiştir. Ayrıca B.F.’nin ifadesi soruşturma sırasında başvuru sahibini tanımadıklarını ifade eden diğer pentitiler tarafından da yalanlanmıştır.

Bu şartlar altında başvuru sahibinin uzun süre (iki yıl yedi ay) tutuklu kalmasının 5. Madde 3. Fıkra uyarınca haklı olabilmesi için son derece zaruri koşulların bulunması gerekirdi.

“Ergenekon” sürecinde bazı savcıların haklarında yolsuzluk suçlamasında bulunan kişilere karşı gizli tanık olup, bu kişiler hakkında “Ergenekon beni keneye zehirlemeye çalıştı” ifadeleri verdiği hatırlandığında; yukarıdaki karar hem bu süreçte fütursuzca kullanılan “gizli tanık”lık, hem de tutukluluk süreci açısından ne durumda olduğumuzun resminin negatifi-dir adeta.

Erdem-Almanya davasında AİHM 5 Temmuz 2001 tarihli kararında şöyle demiştir:

“Ayrıca ulusal mahkemeler neredeyse harfiyen daha önce belirtilen gerekçeleri sıralamış ve başvuru sahibinin tutukluluk halinin devam ettirilmesini haklı kılan herhangi bir yeni unsura da değinmemiştir.”

Görüldüğü üzere AİHM, “tutukluluğun” sürekli incelenmesinin özel bir durum olduğunu vurgulamakta ve “tutukluluğun devamı” kararının her seferinde daha ayrıntılı ve daha güçlü gerekçelerle temellendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Çünkü tutukluluk bir ceza değil tedbirdir ve doğası gereği zaman geçtikçe hukuki, idari ve mantıki meşruiyeti zayıf-

layan bir tedbirdir. Bu nedenle mahkemenin tutukluluk halinin incelenmesine özel bir önem vermesi ve eğer tutukluluk halinin devamına karar veriyorsa, bunu her seferinde daha güçlü ve yeni gerekçelerle gerekçelendirmesi gerekir.

Maalesef gerçek, bu hukuki ideallerin yakınından bile geçmemektedir.

Mahkemelerin tutukluluğunun devamı kararları için aylık olarak yaptıkları yasal incelemeleri angarya olarak gördükleri ve dosya üzerinde gerekli incelemeyi yapmadan fotokopi şeklinde “tutukluluğun” devamı kararı verdikleri gözlemlenecektir.

Bunu siz de ikinci kez tutukluluğunuza itiraz ettiğinizde, gelen karar metnindeki gerekçenin bir öncekiyle neredeyse birebir aynı olduğunu gördüğünüzde tecrübe edeceksiniz.

Yukarıda tarif edilen yöntemlerle ikinci kez itiraz etmenizin asıl sebebi mahkemenizin tutukluluğunuzu ulusal ve uluslararası yasal normlara göre incelemeyeceğinin delilini elde etmektir. İtirazlarınızı üst mercilere taşıdığınızda adil bir yargılanma hakkından mahrum bırakıldığınızın ve kişisel hürriyetinizin hukuk dışı olarak ihlal edildiğinin delili bu mutlak kararlar olacaktır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne bir davayla ilgili yapacağınız başvuru, normal şartlarda dava kesin olarak sonuçlandıktan sonra yapılabilmektedir. Bunun bir istisnası, tutukluluk süresiyle ilgili yapılacak itirazlardır. AİHM; davanın sonuçlanmasından bağımsız olarak, tutukluluk süresinin uzamasına yönelik başvuruları da kabul etmektedir.

AİHM; tutukluluk süresinin kaçınıcı aydan itibaren “aşırı”, “hukuk dışı” olarak değerlendirilebileceğine yönelik net bir kıstas koymamıştır.

Bunun yerine AİHM, “davanın niteliğine ve kapsamına göre” tutukluluk süresinin hukukiliğini değerlendirmektedir. Bugüne kadar yapılan uygulamalar göz önüne alındığında AİHM’nin genellikle altıncı aydan itibaren tutukluluğun itiraz taleplerini değerlendirmeye alıp, sonuçlandığı görülmektedir.

Hem tutukluluk süresinin uzaması, hem de tutukluluğun devamı kararlarının yukarıda açıklandığı üzere mutata olması AİHM nezdinde elinizi güçlendirecektir.

AİHM’de açtığınız davanın Türkiye’deki hukuki sonuçları sınırlıdır. AİHM’deki davayı kazanmanız Türkiye’deki davanın otomatikman düşmesi veya lehinize sonuçlanması anlamına gelmez. Alacağınız tazminatsa gördüğünüz maddi ve manevi zararın yanından ufak bir teselli olacaktır. AİHM’de haklılığınızı ispat etmenin dava sürecinde yaratacağı psikolojik etki ötesinde somut hukuki sonucunun ne düzlemde olacağı CMK’nın 311. Maddesinde gizlidir. Bu maddenin f bendi şöyle der:

CMK 311 – Hükümlü lehine yargılamanın yenilenmesi nedenleri

(f) Ceza hükmünün, insan haklarını ve ana hürriyetlerini korumaya dair sözleşmenin veya eki protokollerinin ihlali suretiyle verildiğinin ve hükmün bu aykırılığa dayandığının, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin kesinleşmiş kararıyla tespit edilmiş olması. Bu halde yargılamanın yenilenmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararının kesinleştiği tarihten itibaren bir yıl içinde istenebilir.

Aynı maddenin 2. Fıkrası, f bendinin AİHM’nin 2003 yılından sonra verdiği kararlar için geçerli olduğunu belirtir.

Dolayısıyla AİHM’den alacağınız lehinize bir kararı; hakkınızdaki dava aleyhinizde sonuçlandığı noktada yargılanmanın yenilenmesi yolunda kullanabilirsiniz ve yeniden yargılanma aşamasında anayasamızca bir üst hukuk normu olarak kabul edilen AİHM kararları belirleyici olacak ve lehte bir hüküm çıkma şansını arttıracaktır.

AİHM ile hukukumuzun etkileşimi bu kitabın kapsamı dışında fakat maruz kalabileceğiniz olası hukuk ihlalleriyle ilgili, seçme AİHM kararlarını kitabın eklerinde bulabilirsiniz.

“Ergenekon” duruşmalarında yaptığımız savunmada da vurguladığımız üzere yasalarımız birçok açıdan yeterlidir fakat iyi niyet ve ciddiyet yoksunluğu yasalarımızın uluslararası standartlarda uygulanmasının önünü kapamakta ve AİHM önünde ülkemiz ve devletimiz zor durumda kalmaktadır.

“Ergenekon” daha soruşturma aşamasında AİHM’de başvurulara sebep olmuştur ve soruşturma/kovuşturma aşamasında yaşanan usulsüzlükler göz önüne alındığında “Ergenekon” davası CMK 311 gereği birçok kez yenilenmek zorunda kalacak ve onlarca sene nihayetlenmeyecektir.

Bu süreci başlatanların amacı da zaten adaleti tesis etmek değil; Türk hukuk sistemini bir çıkmaza sürüklemek ve bu çıkmaz üzerinden hedeflediği toplumsal mühendislik/psikolojik harp hedeflerine ulaşmaktır. Türkiye’nin uluslararası hukuk ve AİHM nezdinde kalacağı zor durum bu güçler açısından önemli olmayıp, onlar için sadece devlet bütçesinden ayrılacak özel bir ödenekle telafi edilebilecek bir ayrıntıdır.

Sizinse bir vatandaş olarak vereceğimiz mücadeleye kendi kişisel haklılığınızı ortaya koymanın ötesinde, gelecek nesiller adına bir gram dahi olsa demokrasi ve hukuk kazanımı elde etmeniz önemlidir.

Cezaevinde Verimli Zamanlar

Cezaevindeyken bolca zamanınız olacak. Bu zamanı verimli bir şekilde geçirmek ve hayatınızdan kaybettiğiniz bir zamanı başka bir alanda kendinizi geliştirerek telafi etmek psikolojinizi ayakta tutar. Ya kendinize yeni bir dil öğrenme ya okuyamadığınız kitapları okuma ya da bu kitabın yazarının yaptığı gibi kendinizce bir hukuk tahsili yapma hedefini koyun. “Ergenekon” davasındaki birçok sanık spor yapmaktan, kitap yazmaya hatta ud çalmayı öğrenmeye kadar birçok alanda kendini geliştirme fırsatı buldu. Normal şartlarda özgür hayatınızın koşuşturması içinde zaman bulamayacağınız faaliyetler tutsaklığınızın tesellisi olacaktır.

Cezaevindeki hayatınızın nasıl geçeceği, nelere karşı hazırlıklı olmanız gerektiği, dış dünya ve cezaevi yönetimiyle hukukunuzun ayrıntıları bu kitabın kapsamı dışında fakat Silivri Cezaevi’nde koğuş arkadaşım olan Bekir Öztürk’ün kaleme aldığı “Yeni Başlayanlar için F Tipi” başlıklı kitabı bizzat bu konuyla ilgili. “Ergenekon” iddianamesinin “örgüttaş” olduğumuzu iddia ettiği fakat Silivri’de aynı koğuşa düşene kadar iki-üç kez yüz yüze konuştuğum ve birkaç kere de e-posta alışverişi yaptığım Bekir Öztürk; bir mahkûm hayatının ayrıntılarını, ilgili yasa ve yönetmeliklerle destekleyerek alanındaki ender eserlerden birini kaleme aldı.

Ben içine atıldığımız “Ergenekon” çuvalının içinden çıkmak için TCK ve CMK ile boğuşurken; Öztürk, Ceza İnfaz Kanunu’nu hatmederek, cezaevi hayatıyla barışık bir tablo içerisinde hem kitabını yazdı hem de cezaevi yaşamımızı daha katlanabilir kıldı. Uduyla koğuşumuzu renklendiren Bekir’e hep bunla ilgili takıldım:

“Şu CİK (Ceza İnfaz Kanunu) ile uğraştığın kadar TCK ve CMK ile uğraşsaydın şu ana kadar çoktan çıkmıştık.”

Bekir Öztürk'ün kitabında değerlendirmesi için yazdığım “Yeni Başlayan için F-Tipi” başlıklı yazıyı kitabın ekinde bulabilirsiniz.

Medya Nezdinde Hakkınızı Nasıl Arayacaksınız

Cezaevindeyken moralinizi en fazla bozacak şey gazete-lerde ve TV’de seyredeceğiniz haberler olacak. “Ergenekon” davasında koğuşlarda en fazla izlenen TV kanalı Samanyolu’ydu; sanıkların dilindeki ismiyle “*Yalanyolu*.”

Samanyolu gazetecilik ilkelerine; haber dili ve içeriğiyle öyle bir tecavüz ettik ki Emniyet bir TV kanalı kurup soruşturmayla ilgili haber yapsa ancak bu kadar yapabilirdi. Sanıklar soruşturmada karşılarna çıkabilecek konuları Samanyolu üzerinden takip ettiler çünkü bu kanal soruşturmadaki bütün gizlilik prensiplerini altüst ederek; “Emniyet ve savcılığın yönlendirmesi altında yayın yapan kanal” imajını dava boyunca sürdürdü ve fazlasıyla hak etti. Kanal; duruşmalardaki yapılan savunmaların içeriğini de ahlaksızca çarpıtmaktan kaçınmadı. Örnek olarak bir sanığın; “miting sonrasında bir orduvinde oturup çay içtik.” şeklindeki sözlerini, “Şok iddia” başlığı altında, “Sayın seyirciler miting sonrası orduvinde ağırladıkları ortaya çıktı.” şeklinde vererek, 3-5 kişinin orduevinin salonunda çay içmesini bu şahısların TSK tarafından kurumsal bir ağırlanmaya tabi tutuldukları şeklinde verdi. Keza bu kitabın yazarının savunmasında; “Gladyo diye bir örgüt vardır ama buradakiler bu örgüt olamaz.” mealindeki sözleri; “Ergenekon örgütü itiraz etti!” tarzı başlıklarla sunmaktan çekinmedi. Hâlbuki savunma, davadaki sanıkların değil, bu davayı kurgulayanların Gladyo olduğu tezi üzerine kurgulanmıştı.

Samanyolu’nun “Ergenekon” soruşturmasını her derde deva bir çamur banyosu olarak kullanmasının en trajikomik

örneklerinden birine BBP lideri Muhsin Yazıcıoğlu’nun helikopterinin düştüğü günlerde şahit olundu.

BBP liderinin Anadolu’nun göbeğinde iki gün süreyle bulunamamasının beslediği şaibe ortamı beraberinde birçok soruyu da gündeme getirdi. “Ergenekon” Türkiye’de her faili meçhulü, her karanlık şebekeyi açıklayacak diğer bir deyişle örtbas etmek için nasıl kullanılabileceğini Samanyolu bu vesileyle bir kez daha kanıtladı. Samanyolu; helikopterin arama çalışmalarıyla ilgili haberlerin ardından; “*Ergenekon’un uçak düşürme merakı*” başlıklı bir haber servis etti.

Bu habere göre, davanın tutuklu sanıklarından Jandarma Teknik istihbarat’tan sorumlu Atilla Uğur telefon görüşmesinde uydu üzerinden uçak düşürme teknolojisinin mevcut olduğundan bahsediyor. Aslında bu teknik konulara meraklı bir kişinin rahatlıkla vakıf olabileceği bir konu fakat Samanyolu bu haberi veriş şekliyle bir “Ergenekoncu”yu Yazıcıoğlu’nun helikopter kazasıyla ilişkilendirmeyi başardı.

Samanyolu’nun gazetecilik ve gerçek adına yüz kızartıcı performansının yazılı basındaki muadili Taraf, Yeni Şafak, Vakit ve Star gibi gazeteler oldu. Emniyet; “Ergenekon” soruşturmasıyla ilgili bir gazete çıkarsa ana sayfaları bu gazetelerinkinden farklı olmazdı. Bünyesinde yazar olarak birçok polis ve istihbaratçı istihdam ettiği halde kendini “demokrat” olarak pazarlamayı başaran Taraf gazetesi; “Ergenekon” duruşmaları sırasında haberlerini utanmaz başlıklarla süsledi. İş, sanıklarda çıkmayan belgeleri, “bilgisayarda darbe günlükleri çıktı” başlıklarıyla var göstermeye kadar götürdü.

“Ergenekon” duruşmalarının ilk günü salondaki kalabalık nedeniyle yaşanan karmaşayı; “*Bu çete kaosu seviyor*” başlığıyla sürmanşete çekmekten çekinmedi ve bu “haber” kılığına bürünmüş propaganda nedeniyle suç duyurusuna maruz kaldı.

Haberciliği; ideolojik çamur atmayla karıştıran ve gerçekleri çarpıtmakta bir beis görmeyen bu mevkutelerle yarışan bir diğer gazeteysen Vakit'ti. Vakit, militan üslubuyla Taraf'ı aratmadı ve siyasi tarihimizin neredeyse bütün cinayetlerini "Ergenekon" işi olarak damgalayıp bu cinayetlerin arkasındaki güçleri örtbas etme işlevine fazlasıyla hizmet etti. Vakit yazarları köşelerinde uçak kazalarını bile "Acaba bu da mı Ergenekon işi?" tarzı akla zarar fikir yürütmelere, daha doğrusu fikir süründürmelere kadar vardırıdı.

Şıh Şamil Tayyar

Bu sürecin yıldızıysa tabii ki açık ara Şıh Şamil Tayyar isimli "gazeteci" oldu. Baştan itibaren "Ergenekon" operasyonunu yürütenlerin vakanüvisti olarak sanıkların kişilik hakları ve soruşturmanın gizliliğini ayaklar altına alan Şamil Tayyar bu hizmetlerinin karşılığını onlarca baskı yapan kitaplar ve "Ergenekon Uzmanı" olarak şöhret kazanarak aldı. Bütün bunlara rağmen; insanların kişilik haklarını ve soruşturmanın gizliliğini fütursuzca çiğnemesi üzerine açılan onlarca davadan birinden hüküm giyince de ortalığı "demokrasi için kalemi kırılan yazar" havalarında velveleye verdi.

Kendisinin "Ergenekon" tarafından hedef gösterildiğini iddia ederek ucuz kahramanlıklara özendiği anlaşılan bu şahıs, kitaplarında "Ergenekon" sanıklarının açık ev adreslerini yayınlamaktan çekinmedi. Bu "uzman"; bombaların üzerindeki katile numaralarını bilinçli olarak seri numarası gibi kamuoyunun önüne sermekten çekinmedi. Bu kritik çarpıtma, "Ümraniye'de çıkan bombalarla Cumhuriyet'e atılan bombalar aynı kafileden" yalanı üzerinden toplumda bu iki farklı olayın aynı örgütün işiymiş gibi gösterilmesinde kilit rol oynadı. Hâlbuki işin gerçeği bu bombalar aynı kafileden değildi ve iki

bombanın aynı kafiye numarasına sahip olmasıyla aynı seri numarasına sahip olmasının farklı anlamlar ihtiva ettiği kamuoyundan saklandı. Bir kafilede duruma göre 8 binle 12 bin arasında bomba olduğu gerçeği göz önüne alındığında, “Ümraniye’de çıkan bombalarla, Cumhuriyet’e atılan bombalar aynı kafileden” cümlesiyle “cinayeti beyaz Mercedes’le işlediler, bu galeride beyaz Mercedes bulundu” cümlesi arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. En azından namuslu gazetecilerin nezdinde...

Tayyar’ın alet olduğu bir diğer yalan; “Veli Küçük’ün Alparslan Aslan ile fotoğraf çektiği”ydi. “Ergenekon” soruşturmasının ilk dönemlerinde, Veli Küçük ile Alparslan Aslan arasındaki ilişkinin kanıtı olarak medyada sürekli bir resim kullanıldı. Bu resimde; Veli Küçük, bir toplantı sırasında, yanlarındaki birkaç kişiyle birlikte Danıştay suikastinin sanığı Alparslan Aslan beraber poz vermiş gözüküyordu. Mahkeme sürecinde ortaya çıktı ki; fotoğrafta Alparslan Aslan’a benzeyen kişi aslında Veli Küçük’ün yurtdışındaki bir Azerbaycan Kongresi’nde tanıştığı farklı bir isimdi. Bu gerçek ortaya çıkmasına rağmen; Şamil Tayyar, utanmadan bu fotoğrafı “Veli Küçük-Alparslan Aslan” ilişkisinin kanıtı olarak kullanmaya devam etti. Namuslu bir gazeteci, başta hata yapsa bile bu gerçek ortaya çıktıktan sonra yanlışını düzeltir veya en azından susardı.

Şamil Tayyar’ın namus ve gazetecilikle olan ilişkisi bu şekilde bir kere daha ortaya çıktı.

Şamil Tayyar’ın “Ergenekon” vakanüvistliği birçok çelişkiyi de beraberinde getirdi. Tayyar; her yönüyle şüpheli bir karakter olan Tuncay Güney figürünün yalan-yanlış beyanları üzerinden bir “Ergenekon” masalı tutturdu ve hatta kendisini uzun süre 1 numarayı bilen gazeteci olarak pazarladı. Sonra nedense bildiğini iddia ettiği 1 numarayı açıklama cesaretini gös-

terdi. Bu kafalarda: “Acaba 1 numara mı yok, yoksa Şamil Tayyar gazeteci mi değil?” sorularını uyandırdı. Süreç ilerledikçe; Tayyar’ın bu “1 numara tüccarlığının” boyutları trajikomik bir hal almaya başladı. Tayyar; kimi zaman baş harfler üzerinden kendince bazı isimleri “1 numara” olarak hedef gösterdi, daha sonra Veli Küçük’ü işaret etti, sonra Veli Küçük 1 numara değil ama ilk 10’da mealinde demeçler verdi ve en sonunda 2009-2010 başlarında “Ergenekon uzmanı” sıfatıyla medyaya verdiği demeçlerde: “Şu anda tutuklu olanlar suyunun suyu bile değil.” şeklinde sözler sarf etti.

Şamil Tayyar’ın 1 numara tüccarlığı karakterinin ve zekâsının çapıyla sınırlı kaldı.

İşine geldiği zaman Tuncay Güney’in beyanlarını “Ergenekon” örgütünün ana kanıtı olarak ortaya koyan Şamil Tayyar; iki kritik noktada Tuncay Güney’in beyanlarını bütünüyle görmezden geldi.

Güney; mahkemeye sansürlenerek yollanan orijinal ifadesinde, “Ergenekon” un kilit ismi olduğu iddia edilen Veli Küçük’ün Fetullah Gülen’le yakın mesaisinden söz ediyor ve “Ergenekon” örgütünün şemasına işadamı Ethem Sancak ismini de yerleştiriyordu.

Nedense “Ergenekon” hakkında onlarca yazı kaleme alıp, onlarca insanın hakkı üzerinden kendine şöhret edinen Şih Şamil Tayyar nedense Tuncay Güney’in ifadelerindeki Gülen ve Ethem Sancak isimlerini hiç ağzına almadı. Tayyar’ın Gülen’i sansürlemesine şaşmayabilirsiniz ama ola ki Ethem Sancak’ı niye “Ergenekon” çuvalından muaf tuttu diye düşünüyorsanız onun da cevabı basit:

Sancak; Tayyar’ın yazdığı Star gazetesinin sahibi yani patronu. Patronunun sesi olmakla, gazeteci olmak arasında seçim yapması gerektiğinde Tayyar hep en rahat yolu seçti ve “Ergene-

nekon” süreciyle ilgili onlarca gerçeği çarpıttığı halde onu sahneye sürenler sayesinde kendini “Ergenekon Uzmanı” olarak pazarlamayı başardı.

Ya Diğer Yazarlar? Gazeteler?

Sakın, Zaman, Yeni Şafak gibi gazeteleri veya Fehmi Kuru, Mümtazer Türköne gibi isimleri unuttuğumu sanmayın. Zamanında Türkiye’deki faili meçhullerin sorumlusu olan militan çizgiye, *“bu ülke için kurşun atan da kurşun yiyen de bizimdir”* gibi cümlelerle hizmet eden zihniyetlerin bugün kendilerini utanmadan demokrat liberal olarak pazarlayabilmeleri ancak sahiplerinin kamuoyunu yönlendirme ve yanıltma gücü sayesinde olabilir. Yalan, ancak iktidarın köpekliğini yaptığı sürece hayatta kalır ta ki haram ekmek geçirdiği boğazına gerçeğin kemiği saplanana kadar.

“Ergenekon” operasyonunda medyanın oynadığı rolü farklı bir kitap bünyesinde ayrıntılandırmak gerekiyor.

Kaba hatlarıyla birkaç örnek üzerinden geçiştirdiğim bu medya terörü “Ergenekon” sürecine benzer bir sürecin kurbanı olduğunuz noktada sizi vuracağından bu seçme örnekler dikkatinize sunuldu.

Sadece “yandaş” medya olarak tabir edilen medyanın kurbanı olacağınız gibi bir yanılgıya da düşmeyin. “Ergenekon” operasyonu gibi kapsamlı operasyonları kurgulayabilecek olanların elinde medya bütün yelpazeyle bir araç konumundadır ve Hürriyet, Milliyet, Radikal ve hatta Cumhuriyet gibi bu sürece belli bir mesafede durmaya çalışan medya kurumları bile zamanı geldiğinde kritik haberler ve manşetlerle bu sürece hizmet etmişlerdir.

Bu kitabın yazarını; “Ulusalci Sitede Şerefsiz Ödlek Kavgası” başlığıyla yalan yanlış bir şekilde manşete oturtan ve bu şekilde “Ergenekon” savcılarına istedikleri malzemeyi sunan Hürriyet gazetesidir. Bu manşet soruşturmayı yürüten savcı tarafından; “*biz bu olayda tehdit unsuru gördük*” ifadesiyle gözetine alınma gerekçesi olarak kullanılmıştır.

Söz konusu savcı; sorgu sırasında bu beyanda bulunurken ufak bir ayrıntıyı atlamıştır. Tutuklama gerekçesi olarak ortaya koyduğu gazete 27 Haziran 2007 tarihli. Tutuklamaysa bu manşetten 3 gün önce gerçekleşmiştir.

Bu durumda savcı; “*Siz beni bu gazetede ki manşet gerekçesiyle tutukladığınızda bu manşetin atılacağını üç gün önceden nereden biliyordunuz?*” sorusunu cevaplayamamıştır. Bu haberi yapan Hürriyet gazetesi muhabiri Toygun Atilla ve üç gün sonra atılacak manşeti tahmin eden savcı hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur.

Danıştay olayıyla Muzaffer Tekin’i ilişkilendiren gazetelerden biri Cumhuriyet’tir.

Daha sonra bu ilişkilendirme üzerinden soruşturmayı derinleştiren savcılık aynı Cumhuriyet gazetesinin yöneticilerini ve yazarlarını kendi gazetelerini bombalattıran kişiler olarak tutuklatmıştır. Cumhuriyet aslını astarını araştırmadan kazdığı gazetecilik kuyusuna daha sonra kendisi düşmüştür. Ne hikmetse Uğur Mumcu davasıyla ilgili müdahil olma ihtiyacı duymayan bir gazete; Uğur Mumcu’nun kardeşi Ceyhan Mumcu’nun da mahkeme sürecinde açıkça şikâyetçi olduğu üzere; kendi yazarlarının örgüt yöneticisi olmakla suçlandığı davada müdahil olmak gibi bir tezada düşmüştür.

Radikal; gerçekliği yalan aynasında çarpıtan bu süreçte en radikal dönüşlerin altına imza atan gazetelerden biridir.

Soruşturmanın ucu Doğan Grubu’na dokunduğunda diğer Doğan Grubu gazeteleri gibi suskunluğa bürünen Radikal; konu TSK’ya dokunduğunda en akıl almaz iddialara prim vermeye başlamıştır. Genelkurmay’ın İbrahim Şahin gibi hükümlüye özel örgüt kurduracak kadar akıldan ve ferasetten uzaklaşabileceği yalanına inanarak, “Ergenekon” çevresinde koparılan yalan rüzgârına basın tarihine geçecek ibretlik bir manşetle hizmet etmiştir. İsmet Berkan daha sonra özür yazılarıyla bu müthiş gazetecilik fiyaskosunun üstünü örtmeye çalışmıştır. Şizofrenlerin gizli örgüt kurup, “albay” olarak çevrelerini kandırabildiği bir ülkede, gazeteciliğin İsmet Berkan ve Şamil Tayyar gibiler tarafından temsil edilmesi kimseyi şaşırtmamalıdır.

Radikal bu müthiş gazetecilik başarısını(!) affettirmek için olsa gerek “Ergenekon” iddianamesindeki en büyük ve kilit iddialarından birinin gerçek dışı olduğunu aylar sonra manşetten vererek:

“Ergenekon-Danıştay-Cumhuriyet bağlantısı zayıflıyor” başlığını atmıştır.

Açık İstihbarat’ın dava başladıktan 3 gün sonra; 23 Ekim 2008 tarihinde haberleştirdiği ve Radikal’in ancak 5 ay sonra görebildiği gerçek şudur:

İddianamede; Osman Yıldırım isimli suç makinesine dayanarak ve başka hiçbir somut delille destekleme gereği duymadan; Muzaffer Tekin’in Rasim Görüm, Fikri Karadağ, Oktay Yıldırım gibi isimlerin de huzurunda Cumhuriyet’e atılan bombaları Ataşehir’de bir villada kendisine verdiğini iddia etmiştir. Bu iddianın tamamen asılsız bir iftira olduğu bu kişilerin baz istasyon kayıtlarıyla alenen ortaya çıkmış; ismi geçen şahısların o tarihlerde sadece ayrı semtlerde değil aynı zamanda ayrı şehirlerde olduğu ortaya çıkmıştır. Açık İstih-

barat'ın davanın en başında haberleştirdiği bu gerçeği ne yandaş medya, ne diğer medya aylarca hiçbir şekilde görmemiştir; ta ki Radikal suçluluk duygusunu gidermek adına söz konusu manşetle çıkana kadar.

Dolayısıyla söz konusu iktidardan/patrondan bağımsız gazetecilik olduğunda; bir resimde Veli Küçük ile birlikte görülen ismin Alparslan Aslan olduğu yalanını (o kişinin Azerbaycanlı bir genç olduğu dava sürecinde kanıtlanmıştır) aylarca utanmadan ağzında sakız yapan Şamil Tayyar ile TSK'yı vurma şansını verdiği sürece "Ergenekon" yalanlarını manşetine taşımakta mahsur görmeyen ve sonra çark eden İsmet Berkan'ın özü aynıdır.

Ülkenin, köşelerine yerleştirilen bu şeytani ve omurgasız öz karşısında kendinizi savunmasız hissedeceksiniz. Şeytana karşı kullanabileceğiniz tek kurşun var ve o da yasalarda gizli.

Bir vatandaş olarak Türkiye'de tekzip müessesesinin nasıl işlediğini öğrenmelisiniz.

Tekzip Müessesesi

Basın kanunumuzda tekzip müessesesi net olarak tanımlanmıştır. Kanunun 14. Maddesi şöyle der:

Ne yazık ki birçok yasa maddesi gibi bu madde de kâğıt üzerinde durduğu gibi durmuyor gerçek hayatta. Tekzip ancak gücünüz oranında yararlanabileceğiniz bir hakka dönüşmüş durumda. Basın kuruluşlarının; yasaların, mahkeme salonlarının ve arka koridorlarının kurdu olmuş avukatlarıyla bu müessesenin açıklarını çok rahatlıkla aleyhinize kullandığını ve bütün yasal prosedürleri yerine getirmenize rağmen tekziplerinizi yayınlamamakta ısrar ettiğini göreceksiniz. Ceplerinin ve politik bağlantılarının daha güçlü olmasına dayanan bu ısrar

rın gücünü kırmak için basında aleyhinize bir haber çıktığında aşağıda sıralanan adımları aynen uygulayarak yasal olarak elinizi güçlendirebilirsiniz.

Medyada yer alan bir haberi aşağıdaki 3 neden üzerinden hedefleyebilirsiniz.

Haber soruşturmanın gizliliğini ihlal eden unsurlar içerebilir. Örnek olarak; soruşturma aşamasındayken, daha avukatlarınıza bile sizinle ilgili suçlamalar söylenmezken, soruşturmaya konu olan unsurların haberleştirildiğini (Örnek: özel konuşmalar, belgeler, v.s.) görebilirsiniz. İçeriği doğru bile olsa bu haber içeriğine göre hem soruşturmanın gizliliğinin, hem de kişisel haklarınızın açık bir ihlalidir. Ayrıca bu TCK’nın adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs başlıklı 288. Maddesinin de ihlali kapsamında değerlendirilebilir. Haberde konu edilen unsurların gerçek dışı olması durumunda TCK’nın iftira başlıklı 267. Maddesiyle birlikte basın kanununun “yargıyı etkileme” başlıklı 19. Maddesi suç duyurusuna konu edilebilir.

Bu maddenin gerekçesi incelendiğinde; soruşturma süreciyle ilgili yayınlama yasağı, cumhuriyet savcısı, hâkim ve mahkemenin soruşturmaya ilgili işlemlerinin ve belgelerinin içeriğiyle ilgili olduğu görülecektir. İşlemin yapıldığına veya belgenin bulunduğu ilişkin yayınlar haber niteliğinde değerlendirilip, bu yasağın kapsamında bırakılmıştır.

İkinci fıkrada hâkim ve mahkeme işlemleriyle ilgili mütalaa yasağıysa, mütalaa niteliği taşımayan değerlendirmeler için geçerli değildir. Maddenin gerekçesinde; söz konusu işlemleri olumlu veya olumsuz, doğru veya yanlış olarak nitelendirmeyen, sadece işlem yapıldığını ifade eden haberlerin bu yasağa dâhil olmadığı vurgulanmıştır.

Ekranada veya gazetede fotoğrafınızı elleri kelepçeli, polisler arasında gördüğünüz takdirde, kitapta daha önce söz ettiğ-

miz anayasa, yasa ve Adalet Bakanlığı'nın ilgili yönetmelikleri gereği suç duyurusunda bulunabilirsiniz. Bu gerekçeyle Savcı Zekeriya Öz hakkında yapılan suç duyurusundan ilgili paragrafı aşağıda bulabilirsiniz:

Gerektiğinde diğer şüphelileri adliyenin arka kapısından alarak görüntülenmelerini engelleyen savcının aynı hassasiyeti şahsıyla ilgili göstermeyip, adliyeye getirilmem sırasında kelepçeli olarak görüntülenmemeye zemin hazırlayan ve bu davranışı ile **25832 sayılı Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği'nin**, soruşturma evresindeki bir kişinin suçlu olarak teşhir edilmesine sebebiyet verilemeyeceğini belirten 27. Maddesine; bu yönetmeliğe uyulması gerektiğini belirten **CMK 99. maddesine, TCK 285/4'e** ve suçluluğu hükmen sabit olana kadar kimsenin suçlu sayılamayacağını hükmeden **Anayasa'nın 38. maddesine muhalefetten**

Gözaltına aldıkları şüphelilerin kişisel haklarını korumak adına gerekli önlemleri almayan savcıların suç ortağı bu görüntüleri fütursuzca yayınlayan basın olmuştur.

Hakkınızda çıkan haberin dili ve içeriği şahsınıza hakaret niteliği taşıyabilir. Haber dili sadece kişilik hakları açısından değil gazetecilik etiği açısından da hassas bir dildir. Gazeteci; kanıtlanmamış olguları iddia olarak yansıtmak ve olayları mümkün olduğu kadar nesnel ölçüler içinde okuyucusuna yansıtmalıdır. Yasal içtihatlarımızda da bu prensip haberin yasalara uygunluğunun denetlenmesi ve kamunun haber alma hakkıyla bireysel haklar arasındaki dengenin tutturulması noktasında ayrıntılandırılmıştır. Basın Kanunumuz ve ilgili yasal içtihat haberin yasalara uygunluğu için aşağıdaki kriterleri şart koşmuştur.

Basın Kanunumuz çerçevesinde oluşan Yargıtay içtihatları uyarınca bir yayının hukuka uygun olması için:

- Gerçekçi olması,

Güncel olması,

Haberin verilmesinde kamu yararı bulunması,

Açıklanış biçimiyle konusu arasında düşünsel bağ bulunması şartı aranmaktadır.

Birkaç örnek sıralamak gerekirse Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’nun (HGK) 11.05.2005-170/136 nolu karara göre;

“Varsayıma dayalı olan ve gerçekliği kanıtlanmayan yayın tazminat gerektirir.”

HGK’nın 23.3.2005-197/189 nolu kararına göre;

“Haber somut gerçekle tam olarak örtüşmese de görünen gerçeğe uygunsa tazminat gerektirmez. Politikacılar ağır biçimde eleştirilebilir.”

Ergenekoncu Terörist?!

“Ergenekon” soruşturması sırasında birçok gazete ve yazar “Ergenekoncu” sıfatını aşağılayıcı bir şekilde kullanmış ve insanlara “terörist” yaftasını yapıştırmaktan imtina etmemiştir. “Darbeci”, “terörist” gibi sıfatlar açıkça hakaret niteliği ve kastı taşımaktadır. Keza; dava sürecinde, henüz ortada, “Ergenekon Terör Örgütü” olarak kesinleşmiş bir yapı olmamasına rağmen Emniyet Genel Müdürlüğü’nün bile web sitesinde “Ergenekon Terör Örgütü” ibaresi kullanılması mahkeme sürecinde sanıklar arasında rahatsızlığa sebep oldu ve mahkeme nezdinde şikâyet konusu yapıldı. Bunun üzerine 13. Ağır Ceza Mahkemesi bir karar alarak, henüz süregiden bir dava söz konusu olduğu ve Emniyet’in bile bu davaya kadar böyle bir örgütten haberdar olmadığı göz önüne alınarak, “iddia edilen Ergenekon Terör Örgütü” ibaresi kullanılmaması gerektiğini kamuoyuna duyurdu. Bu karar yasal olarak resmî kurumlar; etik olarak ise

özel kurumlar ve basın nezdinde yaptırım olmasi gereken bir karardır. Bu karar sonrasında; adı sanıklar arasında Yalanyolu'na çıkan Samanyolu TV bile haberlerinde iddia edilen Erge-
nekon Terör Örgütü ibaresini kullanmamak durumunda kalmıştır.

Kötü niyetli medya kaleşörlerinin sıkça kullandığı tekniklerden biri de haberin içeriğıyle başlığı arasında fark yaratmaktır. Haberın içeriğı, yaşananları tarafsızca ve nesnel bir şekilde aktarmasına rağmen, haberın başlığı haberın içeriğini çarpıtan bir anlayışla verilerek okuyucu üzerinde istenen psikolojik etki yaratılabilmektedir.

Duruşmanın ilk gününde yer darlığı ve katılımcıların çokluğu nedeniyle yaşanan karmaşayı haberın içeriğinde nesnel bir şekilde aktaran Taraf'ın; sürmanşetten bu haberi; "Bu çete kaosu seviyor" başlığıyla vermesi bu kötü niyetli yaklaşıma bir örnektir. Muhabir ne kadar dürüst ve gazetecilik ilkelerine uygun olarak haberi kaleme alsada bu haberın namusu, gazetesinin mutfağında yer alanlar tarafından ayaklar altına alınabilmektedir.

Haberın başlığıyla içeriğı arasında anlam ve niyet makasının açılması yasal içtihatlarımızda belli ölçülerde mazur görülmektedir.

HGK'nın 10.03.2004-149/146 nolu kararındaki iki cümleyi okuyalım:

"Haberın çarpıcı bir başlık altında okuyucuya sunulması ve içeriğıyle ilgili mesajın başlıkla birlikte verilmesi basın mesleğinin vazgeçilmez gereklerindendir. Yeter ki yapılan nitelendirme, getirilen yorum ve kullanılan başlıkta, haberın içerik ve niteliğine göre abartı ve aşırılık bulunmasın."

Bu tarz bir haberle karşılaştığınızda bir vatandaş olarak çok fazla yasal yaptırım gücüne sahip değilsiniz. Mahkemeler genelde, haberin başlığı temel prensiplere aykırı olsa bile, haber metni yukarıda sıralanan temellere uygun olduğu sürece basın özgürlüğü ilkesi çerçevesinde gazete lehine karar vermektedir.

Fakat haber metninin içeriğinde “iddia” olarak yazılması gereken olgular somut olguymuş gibi yansıtılıyor; “terörist”, “darbeci” gibi sıfatlarla isminiz yan yana kullanılıyor, hakkınızdaki somut gerçeklikler çarpıtılıyor, özel bilgileriniz ve soruşturmanın gizli kalması gereken bilgi/belgeleri afişe ediliyorsa, görüntüleriniz elleriniz kelepçeli ve/veya polisler arasında yayınlanıyorsa, üzerine gidebileceğiniz ve tekziple birlikte bilahare yasal süreçleri işletebileceğiniz somut bir vaka söz konusu demektir.

Aşağıdaki adımları ve unsurları göz önüne alarak basın ve hukuk nezdinde hakkınızı aramaya başlayabilirsiniz.

Yukarıda anlatılan çerçevede haklarınızın çiğnendiği haberle ilgili **EK-I ‘deki şablonu** göz önüne alarak tekzip metnini hazırlayın.

Tekzip metninde meramınızı anlatırken mümkün olduğu kadar öz ve konuyla bağlantılı cümleler kullanın. Haber içeriğinden bağımsız olarak üçüncü şahısları ilgilendirecek ifadelerden kaçının aksi halde bu gazete tarafından yasadaki tanım çerçevesinde tekzipin yayınlanmama gerekçesi olarak kullanılacaktır.

Basın Kanunu’nun 14. Maddesi uyarınca tekzip metninde üçüncü kişilerin hukuken korunan menfaatlerine aykırı ifadeler yer almamalıdır.

Tekzip metninde söz konusu olan haberin yayın tarihini, sayfasını ve varsa muhabir ismini açık ve net olarak irdeledik-

ten sonra haberin kısa bir özetini yapın. Bu tekzibinizin yayınlandığı noktada, sizinle ilgili haberi okumamış olan bir okuyucuya tekzibinizin içeriğini daha anlamlı kılacaktır.

EK-I ‘de gösterilen şablon; yayın kuruluşunun şekil şartlar üzerinden tekzibi yayınlamayı reddetme ihtimalini azaltacaktır. Tekzibin uzunluğunu haberin uzunluğuyla doğru oranda kurgulayın. BK 14 uyarınca düzeltme ve cevap ilgili yazıdan uzun olamaz.

Düzeltilme ve cevabınızı süreli yayınlarda yayın tarihinden itibaren iki ay içinde ilgili yayın organına ulaştırmanız gerekmektedir. Basın Kanunu’nun “Dava Süreleri” başlıklı 26. Maddesi süreli yayınlar (gazete) için ceza davalarının açılma süresini iki ay diğer basılmış eserler açısından dört ayla sınırlandırmıştır.

“Ergenekon” sürecinde birçok avukat ya bilgisizliklerinden ya da kötü niyetlerinden müvekkillerini yanlış yönlendirerek basını ciddi bir tazminat ve tekzip yayınlama yükünden kurtarmıştır. Birçok avukat müvekkillerine haklarında çıkan haberleri, yayınları daha süreci sonunda tekzip edebileceklerini belirterek yasa maddesindeki iki aylık süreyi kaçırmalarına vesile olmuştur.

Bu kitabın okuyucusu olarak; avukatınız sizi bilinçli veya bilinçsiz olarak yanlış yönlendirmeye kalktığında artık ne diyeceğinizi biliyorsunuz.

Tekzip metnini mutlaka ilgili yayının sorumlu yazı işleri müdürüne hitaben kaleme alın ve bu kişiye yollayın. Haberin muhabirine, yazarına ve yayın bünyesindeki bir başka (sorumlu olmayan) yazı işlerine yapılan tebligat ilgili içtihatlar gereği geçerli sayılmamakta ve basın kuruluşları ve basın kuruluşları bu ayrıntıyı bilmeyenlerin düzeltme yazılarını yayınlamak için bu yasal gerekçeyi kullanmaktadır.

Düzeltilme cevabını mümkünse noter aracılığıyla değilse APS alındısıyla ilgili makama (yayının idare merkezi) yollanmalıdır.

Bu yöntemlerden birini uygulamadığınız takdirde; “elimize ulaşmadı” bahanesi öne sürüldüğü takdirde düzeltmeyi yolladığınıza veya zamanında yolladığınıza dair bir kanıt elinizde olmayacaktır. Noter aracılığıyla yollama masraflı olsa da en güvenli yoldur.

Düzeltilmeniz ilgili makama tebliğ tarihinden itibaren yasadaki süre işlemeye başlar. Tebliği tarihini noter aracılığıyla veya tarafınıza ulaştırılan APS alındısı üzerinden öğrenebilirsiniz.

Basın Kanunu’nun 14. Maddesi gereği sorumlu müdür yukarıda belirtilen kurallara uygun şekilde kendisine ulaştırılan düzeltme metnini, günlük süreli yayınlarda yazı kendisine tebliğ edildiği tarihten itibaren en geç 3 gün içinde; diğer süreli yayınlarda (dergiler, v.s.) yazıyı aldığı tarihten itibaren 3 gün sonraki ilk nüshada; ilgili sayfa ve sütunlarda aynı puntolarla ve aynı şekilde yayınlamak zorundadır.

Yayının sorumlu müdürünün bu yasal yükümlülüğe uymaması veya düzeltme kanunda belirtilen kanunda usullere aykırı olarak yayınlanmaması durumunda neler yapabileceğinizse yine yazıda mevcuttur.

Yolladığınız tekzip metni tebligat tarihinden itibaren üç gün içerisinde yayınlanmazsa veya yasaya aykırı bir şekilde (eksik, aynı sütunlarda veya aynı puntolar olmadan) yayınlanırsa on beş gün içerisinde bulunduğunuz yer sulh ceza hâkimliğine ilgili tekzip metnini ekleyerek bir dilekçeyle başvurup, tekzipinizin yayınlanması için mahkeme kararı alınmasını talep edebilirsiniz.

Sulh ceza hâkimi bu talebinizi üç gün içinde duruşma yapmaksızın karara bağlamakla yükümlüdür.

Sulh ceza hâkiminin kararına siz veya yayıncı itiraz edebilir. İtirazı üç gün içinde inceleyip kararı verecek olan yetkili makamın kararıysa kesindir.

Tekzip metninin yayınlanmasına karar verilmesi durumunda; bu karar sulh ceza hâkimi tarafından kesinleştirildiği andan itibaren veya itirazı değerlendiren yetkili makamın kararının tebliğinden itibaren 3 gün içerisinde düzeltme metniniz yayınlanmak zorundadır.

Kesinleşmiş mahkeme kararının dahi yayıncı tarafından dikkate alınmaması veya eksik yayınlanması durumunda Basın Kanunu'nun "Düzeltilme ve Cevabın Yayınlanmaması" başlıklı 18. Maddesi devreye girer. Bu madde şöyle der:

Md. 18: Düzeltme ve cevabın yayınlanmaması

Düzeltilme ve cevabın yayımlanmasına ilişkin kesinleşmiş hâkim kararlarına uymayan sorumlu müdür ve sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkili, on milyar liradan yüz elli milyar liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Ağır para cezası, bölgesel süreli yayınlarda yirmi milyar liradan, yaygın süreli yayınlarda elli milyar liradan az olamaz.

Sorumlu müdür ve sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkili hakkında verilen ağır para cezasının ödenmesinden yayın sahibi, sorumlu müdür ve sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkili ile birlikte müteselsilen sorumludur.

Düzeltilme ve cevap yazısının yayımlanmaması veya 14'üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen şartlara uyulmaksızın yayımlanması hallerinde hâkim ayrıca, masraflar yayın sahibi tarafından karşılanmak üzere, bu yazının tirajı yüz binin üzerinde olan iki gazetede ilân şeklinde yayımlanmasına da karar verir.

Tekzip maceranız ne kadar zorlu veya pürüzlü olursa olsun; yayıncı tekzibinizi hiçbir sorun çıkarmadan yayınlarsa dahi, haber dolayısıyla diğer cezai ve tazminat davası hakkınız

saklıdır. Tekzibin yayınlanması yayın sahibini hukuk önündeki diğer sorumluluklarından muaf tutmaz.

Siz yeter ki ceza davası açmak için Basın Kanunu’nun 26. Maddesinde belirtilen süreleri aşmayın.

Mahkemelerin, demokrasi adına hayırlı sayılacak bir anlayışla takdir haklarını genellikle basından yana kullanmaları vatandaş olarak kişilik haklarınızın korunması konusunda sizi zorlayacaktır. Basın bu gerçeğin farkında olarak kişilik hakkıyla kamusal yarar arasındaki çizgiyi suiistimal etmekte bir beis görmemektedir ve ceza yeme pahasına sıradan vatandaşa tekzip hakkını kullandırmamaktadır.

İyi bir avukat bu zamanlarda belli olur.

Hem mahkeme sürecindeki kararlılığı, hem de gazete yönetimiyle kuracağı diyalogla tekzibinizi yayınlatabilen ve maddi/manevi zararlarınızı tazmin edebilen bir avukat iyi avukattır. *“Tekzip metnini yolladık yayınlamadılar.”* veya *“Mahkeme kararına rağmen yayınlamadılar, ne yapabiliriz ki?”* şeklinde konuşan bir avukatla arzuhalci arasında pratikte bir fark yoktur.

Tekzip maceranız ne yönde sonuçlanırsa sonuçlansın, bu süreç sonunda hem gazetecileri, hem avukatınızı daha yakından tanıyacağınız kesindir.

Amatör Bir Hukuk Gezgininden Öneriler

Yaşadıklarınızdan şikâyetçi olup alternatifler geliştirmek veya önermemek yanlış olurdu. Hukukçu olmamak bir mazeret olamaz. Sonuçta mühendisler; kullanıcılarından gelen öneriler doğrultusunda uzmanlıklarının pratiği olan ürünleri geliştirirler. “Ergenekon” sürecinde hukuku bütün yönleriyle kullanan bir vatandaş olarak daha demokrat, daha adil ve

daha insani bir ülke adına hukuk sistemimizdeki eksikliklerin ve aksaklıkların nasıl giderilmesi gerektiğine dair birçok tecrübe edindim.

Kitabın başlangıcında da belirtildiği üzere bu kitap bir hukukçunun değil, hukuk ormanındaki bir gezginin anıları olarak okunmalı ve profesyonel görüş yerine ikame edilmemelidir. Bu hukuk gezgini; hukuk ormanındaki gözlemleri doğrultusunda, bazıları profesyonel hukukçular tarafından saçma, sıra dışı veya yanlış bulunabilecek aşağıdaki önerilerini paylaşmayı bir kamusal borç bilir.

Aşağıdaki öneriler; medyada sıkça rastladığınız yargının ve yargı mensuplarının daha bağımsızlaşması ve işlevselliğinin artması adına önerilen kapsamlı reformlardan ziyade; pratiğe dair daha mikro önerileri kapsamaktadır.

1) Ceza sistemimizde ceza mahkemeleri hiyerarşisi sulh ceza, asliye ceza, ağır ceza ve özel kanunlarla kurulan diğer ceza mahkemeleri olarak belirlenmiştir. 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri'yle Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun 9. Maddesine göre sulh ceza ve asliye ceza mahkemeleri tek hâkimden; ağır ceza mahkemeleri ise bir başkan ve iki üyeden oluşurlar.

Yine aynı kanunun 10. Maddesine göre iki yıla kadar hapis cezaları ve bunlara bağlı adli para cezalarıyla bağımsız olarak hükmedilecek adli para cezalarına ve güvenlik tedbirlerine ilişkin hükümler sulh ceza mahkemelerinin yetki alanındadır.

11. Madde; sulh ceza ve ağır ceza mahkemelerinin görevleri dışında kalan ara basamağaysa asliye ceza mahkemelerini yerleştirmektedir.

Aynı kanunun 12. Maddesiye Ağır Ceza Mahkemesinin yetkilerini aşağıdaki şekilde sıralamıştır:

a) Yağma (TCK m. 148); intikap (TCK 250/1 ve 2); resmî belgede sahtekârlık (TCK m. 204); nitelikli dolandırıcılık (TCK m. 158) hileli iflas suçları (TCK m. 161) suçları

b) Ağırlaştırılmış müebbet hapis, müebbet hapis ve 10 yıldan fazla hapis gerektiren suçlar.

Hangi mahkeme önünde yargılanıyor olursanız olun, ceza mahkemeleri hayatınızı köklü şekilde etkileyebilecek kararların alındığı mahkemelerdir. Bu kritik kararların sulh ve asliye cezada 1; ağır cezada 3 hâkimin dudağının arasında olması, yanlış bir kararın hayatınızı ne ölçüde etkileyebileceği göz önüne alındığında matematik ve hakkaniyet ölçüleriyle uyusmamaktadır.

Sokrates bazı kaynaklara göre 2300, bazı kaynaklara göreyse 501 hâkim tarafından yargılanmıştır. Ucunda, baldıran zehri içmeyle eşdeğer bir cezayla karşılaşma riski bulunan ortamlarda sanığın mümkün olan en fazla sayıda hâkim tarafından yargılanmak istemesi en doğal hakkıdır. Bu çoğulluk; yanlış veya etki altında karar verme ihtimali önünde doğal bir set oluşturmaktadır.

Dolayısıyla ceza sistemimizde alınan kararları daha az şaibeli kılmak adına sulh ve asliye ceza mahkemelerinin en az 3; ağır ceza mahkemelerinin en az 5 hâkimden oluşması faydalı olacaktır.

Ülkemizde hâkim sayısının yetersiz olması bu değişikliğin önünde en büyük engel olarak gösterilebilir. Doğrudur fakat nasıl hakem sayısının yetersiz olması futbol maçının 2 hakemle oynanmasını gerektirmiyor ve devlet yeter sayıda hakem yetiştirmesi ve maçlarda görev alması için gerekli tedbirleri alıyorsa; devletin hâkim sayısını arttırmak yönünde gerekli tedbirleri alması sadece bu önemli kapsamında değil, mahkemelerin iş yükünü azaltmak açısından da gereklidir.

2) Ağır ceza hâkimlerinin ve savcılarının sanıkların kaderi üzerindeki yetkisi soruşturmanın her aşamasında kişilik haklarının sınırında dolaşan bir yetkidir. Savcı tek cümleye sığdırdığı bir gerekçeyle hakkınızda kuvvetli şüphe bulunduğunu iddia ederek tutuklamanızı ve tutukluluğunuzun devamına karar verebilir. Bu karar sonrasında siz ring aracılığıyla cezaevine dönerken; hâkim ve savcı makam araçlarıyla evlerine doğru yola koyulurlar.

“Ergenekon” soruşturması sürecinde hâkim ve savcıların bu konudaki vicdan eşiklerinin hayli yüksek olduğu ve tutukluluğun bir gün bile uzamasının sanık üzerinde – hele haksız yere içeride tutuluyorsa – etkisi üzerinde kafa yormadıkları görülmüştür.

“Masumsa zaten aklanır” ilkesi, tutuklulukta geçen sürede kişinin maruz kaldığı haksızlığı göz ardı eden bir ilkedir ve hukuka olan güven ve saygıyı azaltmaktadır. Hâkimlerin ve savcılarının hukuksuzluğa ve hakkaniyete aykırı zemin hazırlayan bu soğukluklarını hukuk ve insaniyet adına kırmak gerekiyor.

Hâkimler ve savcılar meslekleri gereği staj yapmaktadırlar fakat bu staj kürsünün öbür tarafıyla ilgilidir. Hâlbuki ağır ceza hâkim ve savcılarının kürsünün sanık tarafıyla ilgili de bir staj görmeleri, verdikleri kararların etkilerini görüp vicdan terazilerini daha hassas ayarlayabilmeleri herkes için faydalı olacaktır.

Bu konuda ortaya koyulabilecek sıra dışı öneri şudur:

Ağır cezada görev yapacak hâkim ve savcılar, senaryo bir dava gereği içeri atılarak; bu davadan tahliye kararı alma şartı getirilmelidir. Bu bir nevi tez savunması misali; bir mahkeme heyeti önünde bir sanığın yaşadığı zorlukları ağır ceza hâkim ve savcı adaylarına yaşatacak, bir kalem darbesiyle verilen tu-

tutukluluk veya devamı kararlarının etkilerini bizzat cezaevinde tecrübe etmelerine fırsat tanıyacaktır.

Adalet Bakanlığı nezdinde ağır ceza hâkim ve savcı adaylarının geçmek zorunda oldukları bu senaryo dava testiyle ilgili ayrı bir birim düzenlenerek bu süreç bütün ayrıntılarıyla planlanabilir. Bir cezaevinde gerçek tutuklularla birlikte bir sonraki dava gününü bekleyen; çıktığı mahkemede hakkındaki delilleri çürütse bile “kuvvetli şüphe devam ediyor” gerekçesiyle tekrar cezaevine yollanan bir ağır ceza hâkimi ve savcı adayının, zamanı geldiğinde verdiği kararları vicdan terazisinde daha adilane ve sağlıklı tutmasına sebep olacaktır.

3) “Ergenekon” davası hukuk tarihimiz açısından birçok ilke sahne olmuştur. Bu ilklerden bir tanesi de duruşma salonu sanıklarının ve sorgularının kayda alınmasıdır. Mahkeme davanın hacmi ve savunmaların uzunluğunu göz önüne alarak; daha sonra yazılı metin haline getirmek üzere sanıkların sorgularını ve ayrıca duruşma salonunun farklı açılardan görüntülerini DVD'lere kaydettirmiştir.

Bu maksatla duruşma salonunda 6 kamera kuruldu ve mahkeme heyetinin önündeki kâtip sırasında bir yetkili, bu kameraları kontrol etmekle görevlendirildi. Yaklaşık 2-2,5 saatte bir DVD'nin dolduğu kayıt temposuyla sanıkların sorguları görüntülü olarak kaydedilip daha sonra yine görevli kâtipler tarafından yazıya döküldü. Bu görüntülerin yazıya döküldüğü noktada birçok sanık kâğıt üzerinde savunmalarında özellikle vurgular konusunda anlam kaymaları olduğunu fark etti.

Ceza hukuk sistemimizde davaların temyizine gidildiği noktada üst mahkemeler söz konusu davayı yazılı tutanak üzerinden inceleyeceği ve çoğu incelemenin duruşmasız olarak yapıldığı göz önüne alındığında bu yazılı tutanakların, sanığın savunmasının içeriğini ve ruhunu ne ölçüde yansıtabildiği şüp-

helidir. Kamera sistemi hem sanığın savunmasını, hem mahkemenin duruşma sırasındaki usul işlemlerini en doğru şekilde ve müdahaleye imkân tanımadan kayıt ederek, tutanak altına almak için en ideal yöntemdir.

Devletimiz bütün mahkeme salonlarını kamera sistemiyle donatıp, ceza muhakemeleri usul kanununda gerekli değişiklikleri yapabilir. Bu şekilde davalar görüntülü olarak arşivlenip, temyiz ve diğer safhalarda, inceleme hataya açık yazılı tutanaklar üzerinden değil, görüntülü kayıtlar üzerinden yapılabilir.

Bir sanığın esprili bir şekilde sarf ettiği cümlelerin tutanağa ciddi bir tonla geçirilmesinin sanığın suçunu ikrarı olarak anlaşılabileceği veya mahkeme başkanı veya savcının bir tavrının mahkemenin usulsüz işlemlerinin kanıtı olabileceği bir yargılama ortamında; temyiz davalarının görüntülü kayıtlar üzerinden gerçekleşmesi sadece hukuk sistemimizi daha sağlıklı kılmayacak aynı zamanda mahkemelerin yükünü azaltacaktır.

“Ergenekon” davaları bu konuda devletimize gerekli pratiği sağlamıştır.

Ağır Ceza Mahkemeleri doğaları gereği devletin kurumlarıyla yakın mesai içinde çalışan yapılar. Bu nedenle adalet ve hukuk anlayışları da hukukun bekasından çok “devletin âli menfaatleri” doğrultusunda şekillenmekte. “Şüphe sanık lehine kullanılır” şeklindeki temel hukuk ilkesi bu mahkemelerde genellikle “şüphe devlet lehine kullanılır” şeklinde algılanmakta ve yorumlanmakta. Yargıyı devletin istihbarat ve kolluk kuvvetleriyle iç içe çalıştıran düzenin doğal bir çarpıtması olarak hukukun terazisinin dara ağırlığı vatandaş aleyhine etkilenmekte. Yargıyı istediği kadar “âli menfaatler” bahanesiyle etkilesin, adalet dağıtmayan devletin uzun vadede ayakta kalamayacağına inanan her vatandaşın karşı durması gereken bu anlayış; sadece hukuk sistemimizi değil devlet sistemimizi

de zehirlemekte. Böyle bir anlayışla, hukuk, devlet içine sızmayı başaran büyük balıkları es geçerken, sadece küçük balıkları cezalandıran ve hatta çoğu zaman mazlumları kurbanlaştıran seçici bir araca dönüşmekte. Polise taş atan çocuklar terörist suçlamasıyla onlarca yıl hapis cezasıyla yargılanırken, onları sokağa süren ağa babaları milletin meclisinde milletvekilleri olarak yer alabilmekte; en kötü ihtimalle Habur’dan diplomat girişi yapabilmekteler.

Yargıyla devletin ilgili kurumları arasına konulması gereken filtreler mevcut. Hukuku daha sağlıklı, devletimizi millet nezdinde daha adil kılmak için konulması gereken bu filtreler ancak savcıların ve hâkimlerin bağımsızlığını arttıracak yasal düzenlemelerle sağlanabilir.

Ancak o zaman; Ergenekon Savcısı Zekeriya Öz örneğinde olduğu gibi, **“MİT kulağıma fısıldar, ben gereğini yaparım.”** diyecek kadar mesleki ahlaktan muaf savcılar hukuku araçsallaştıramaz. (Bkz. 31.03.2009 tarihli duruşma)

Ayrıca Ağır Ceza Mahkemeleri’nde savcılar ve hâkimlerin çoğu zaman birbirleriyle yoğun bir teşvik-i mesai içinde olması, mesleki dayanışmanın dengeleri sanık aleyhine değiştirmesi için gerekli zemini hazırlamaktadır. Aynı bina içinde sürekli benzer dosyalar üzerinde çalışan savcı ve hâkimlerin birbirlerinden gelen talepleri olumlu cevaplandırma eğilimlerinin yüksek olması insan ilişkilerinin doğası gereğidir. “Ergenekon” soruşturması sırasında Ağır Ceza’daki birçok hâkimin, savcılardan gelen tutuklama taleplerinin çoğunu yetersiz gerekçelerle onayladığı yönündeki yaygın kanaatin ardında biraz da bu gerçek yatmaktadır.

Bu beşeri yargı hatasının sanık aleyhine işlemesini engellemek için bir savcının talebinin farklı bir adliyedeki (bina-daki) Ağır Ceza Mahkemesi tarafından değerlendirilmesi

yolunda yapılacak bir değişiklik sanıkların haklarında çıkan kararların hakkaniyeti konusunda daha az şüphe duymalarını sağlayacaktır.

5) “Adil yargıyı etkilemeye teşebbüs suçu” hukuk sürecimizde büyük balıkları korurken küçük balıkları ezen filtrelerden bir diğeri.

Mahkeme heyetlerinin aşırı kırılğan ve yönlendirilebilir olduğunu varsayan anlayış, soruşturma ve kovuşturma süreciyle ilgili yapılan haberler üzerinde TCK’nın 288. Maddesini Demokles’in kılıcı gibi asılı tutmaktadır ve daha kötüsü bu kılıç zayfın üzerinde İskender’in kılıcı, güçlünün üzerinde iğne etkisi yapmaktadır. TCK 288; kesin hükümle sonuçlanıncaya kadar, savcı, hâkim mahkeme, bilirkişi veya tanıkları etkilemek amacıyla beyanda bulunan kişiyi altı aydan üç yıla kadar hapisle cezalandırmaktadır.

Keza Basın Kanunu’nun 19. Maddesi mütalaa yayınlamayı yasaklamaktadır. Bu maddelere rağmen “Ergenekon” sürecinde medya soruşturmanın gizliliği prensiplerini her boyutuyla ihlal etmiş; sanıkları “terörist” ilan etmekten, olmayan belgeleri varmış gibi göstermeye kadar “adil yargılamayı etkilemeye yönelik” yüzlerce habere imza atmışlardır.

Şamil Tayyar gibi vakanüvisler işi 1 numarayı tarif etmeye kadar vardırı ve köşelerde, “şunlarda alınmalı” mealinde ahkâmlar kesildi. Bütün bunlara rağmen arkalarına siyasi, bürokratik ve sermaye iktidarını alanların bu fütursuzluğu her türlü hukuki tedbir cezalarına karşı sürmüştür. Bu saldırılar karşısında haklarını korumak adına konuşmaya çalışanlarsa TCK 288’in gölgesini her zaman üzerlerinde hissetmiş ve yasal yaptırımlar karşısında diğerlerine karşı savunmasız hissetmişlerdir. Bu yasak da diğerleri gibi, her beşeri ekosistemde olduğu

gibi güçlülerin yırttığı, güçsüzlerin takılıp kaldığı bir ağı toplumun üzerine atmıştır.

Bu ağı yırtmak adına; yargı mensuplarını aşırı kırılğan ve yönlendirilebilir kabul eden TCK 288; sadece soruşturmanın gizliliğiyle ilgili tedbirler korunarak diğer her türlü yayın yasağını kaldıracak şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Bu tedbir alındığı takdirde, kendilerini bir avukat ordusu ve arkalarındaki politik güç nedeniyle her türlü şekilde koruyabilenlerin karşısında ezilmişlerin eli güçlenecektir. Kimsesizlerin kimsesi olan Cumhuriyetimizin gereği yerine gelecektir.

İnternet üzerinde herkesin yayıncı olabildiği bir çağda yargıyı etkilemekten kurtarmanın en çağdaş ve akıllı yolu hukuk eğitim ve özlük sistemini savcıların ve hâkimlerin özgüvenlerini ve bağımsızlıklarını arttıracak şekilde takviye etmekten geçmelidir.

6) Ülkemizdeki en önemli dokunulmazlıklardan bir tanesi hâkim ve savcılarının dokunulmazlığıdır. Bu dokunulmazlığın adil bir yargılama ortamı sağlama ve yasal süreci aksatmamak adına makul gerekçeleri sayılabilir fakat bu gerekçe terazisinin diğer kefesine sanığın adil yargılama ve kişisel güvenlik hakları konularak bir denge sağlanabilir.

Mevcut sistemde bir savcı veya hâkim aleyhine yaptığınız suç duyuruları Adalet Bakanlığı ve Hâkim ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun idari ve politik labirentlerinde eritilmektedir. Bu çarkların onayı olmadan, usulsüzlüğünden şikâyetçi olduğunuz bir savcı veya hâkim hakkında dava açılamamaktadır. “Ergenekon” soruşturması sırasında işlediği usulsüzlüklerle tarihe geçen Savcı Zekeriya Öz ve Nihat Taşkın aleyhinde yüzlerce suç duyurusu olmasına rağmen, bu şikâyetler yukarıda söz ettiğimiz çarklar içerisinde sonuçsuz çıkmaz sokaklara sokulmuş ve bu savcılarının usulsüzlükleriyle ilgili dava açmak mümkün

olmamıştır. Bunun tek istisnası Cumhuriyet avukatlarının İstanbul Asliye Ceza Mahkemeleri'nde açabildiği tazminat davası ve ikinci "Ergenekon" davası sanıklarından sanık Fatma Sibel Yüksek'in başvurusunu bizzat değerlendirme kararı alan Yargıtay 4 nolu Ceza Dairesi olmuştur.

İlginç bir şekilde Yüksek'in üç savcı hakkında yaptığı başvuruyu bizzat değerlendirme kararı almış fakat ilk duruşmada bu kararından rücu ederek davayı başka bir mahkemeye nakletme kararı almıştır.

Balık koktuğunda tuzun adresi bellidir ama tuz koktuğunda bir vatandaşın ne yapabileceği hukuk sistemimizde meçhullüğünü korumaktadır.

Daha sağlıklı işleyen bir devlet ve millet adına bu meçhullüğü aşmanın yolu; yargı sürecine halel getirirmeden savcılar ve hâkimleri gerçek anlamda yargılanabilir kılmaktır.

Mevcut üst yargı mahkemelerinden biri nezdinde vatandaşların savcılık ve hâkimler nezdinde doğrudan dava açabilme yetkisi olmalı; bu yetkiye yargı sürecini kötü niyetli ak-satma girişimlerinden muaf kılacak sınırlamalar getirilmeli ve bu yolla savcılar ve hâkimlerin her türlü usulsüzlüğe rağmen politik ve bürokratik koruma altında olacakları yolundaki sağ-lıksız güven ortamı kırılmalıdır. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu; milletin ve devletin âli menfaatleri aleyhine bir mes-lek dayanışma lobisi olduğu yolundaki iddialardan ancak bu şekilde muaf tutulabilir.

7) Birçok dava sürecinde olduğu gibi, "Ergenekon" sürecinde de birçok sanık polislerin ve savcılık makamının özen-siz ve/veya bilinçli tavırları neticesinde anayasanın, yasanın ve yönetmeliklerin ilgili hükümlerine rağmen, medya önünde el-leri kelepçeli, suçluymuş gibi adliyeye getirilerek binadan içeri

sokuldular. Bu görüntüler medya tarafından sanıkların kişilik haklarına ihlal edercesine defalarca kullanılmıştır.

Bu hukuk ihlalini gidermenin en önemli yolu polisi ve savcılar bu konu hakkında bilinçlendirmek ve ihlalleri etkili şekilde cezalandırmak olacaktır fakat “beşer şaşar” ilkesine mahal vermemek adına adliye binalarında gerekli yapısal tedbirler alınabilir. Adliye binalarına sanıkları getiren polis ve jandarma araçlarının yanaştığı alanlar medyanın görüntü alamayacağı şekilde yeniden dizayn edilerek, insanların sirk hayvanı gibi teşhir edilmesinin önü alınabilir.

8) CMK 134, kişinin bilgisayarına el koyma işlemi sırasında yedeğinin alınarak, kişiye veya müvekkiline verilmesi gerektiğini açıkça ortaya koymasına rağmen “Ergenekon” soruşturması sürecinde bu yasa maddesi; birkaç istisna dışında, açıkça ihlal edilmiştir. Polisler bilgisayarlara evde el koyup, yedeklerini bazen el koyma tarihinden günler sonra merkezde alma gerekçesi olarak, bilgisayarların kopyasını olay mahallinde alacak cihaz yokluğunu öne sürmüştür. Bu gerekçenin ne kadar samimi olduğu; sanıkların bilgisayarlarına yerleştirildiği iddia ettikleri belgelerin varlığı nedeniyle örgüt üyesi olmakla suçlandıkları dava süresince daha da netleşmiştir. Hâlbuki polisin elinde, sanıkların bilgisayarlarının kopyalarını direk olay mahallinde almaya yarayacak el cihazları mevcuttur. Bu cihazlardan yeteri kadar sayıda olmaması tek makul açıklama olabilir ama bu “Ergenekon” gibi Türkiye’nin en önemli soruşturması için bu tarz bir cihazın tahsis edilmemiş olması inandırıcı olmayacaktır.

Polisin elinden bu gerekçeyi almak adına devlet polisin ilgili kolluk birimleri CMK 134’ün gereğini yerine getirmelerine imkân sağlayacak şekilde portatif disk kopyalayıcı cihazlarla donatmalıdır.

Bu şekilde polis nasıl bir sanığın evinden delilleri toplayıp tutanağı günler sonra polis merkezinde kaleme almıyorsa; dijital kayıtlarda aynı diğer tutanaklar gibi olay yerinde ve sanığın veya müvekkilinin huzurunda yasal bir niteliğe kavuşturulmalıdır.

9) Baro avukatlarının polis ve savcılarının etkisi altında kalma potansiyeli “Ergenekon” sürecinde birçok kez müşahade edilmiştir. Sanıklarsa hayatlarında hiç ummadıkları, hazırlıksız oldukları bir dönemde avukatlık masrafı gibi yüklü bir faturayla karşı karşıya kalmaktadır. Yasalar gereği sanık barodan ücretsiz avukat isteyebilmektedir ama işin doğası gereği ücretsiz ve sizi tanımayan bir baro avukatının sanığa faydası sınırlı olacaktır. Baro avukatlarının bu görevlerini baştan savma yaptıkları ve polisin/savcının yönlendirmelerine açık oldukları görülmüştür.

Adil yargılama devletin vatandaşına karşı temel görevlerinden biriyse ve sanık hakkı bu tablonun değişmez ayağıysa devlet sanığa savunmasına istediği avukatı atama hakkı tanımalı ve bu avukatın ücretini belli limitler içerisinde karşılanmalıdır. Bu hak özellikle devlet adına suçlamalarda bulunulan davalarda tanınmalı ve özellikle tutuklu sanıklar yararlanmalıdır. Keza tutuklanan bir sanık hem hayatının en ummadık anında yüklü avukat ücretleriyle karşılaşmakta, hem de tutuklandığı andan itibaren mevcut gelirlerinden olmaktadır. Devletin bu tedbirle altına gireceği mali yük, adil yargılamanın getireceği kamusal yarar göz önüne alındığında masraf değil yatırım olarak algılanması gereken bir mali kalemdir.

10) Ceza hukukumuzda tutukluluğa itirazı CMK 104. ve 105. Maddede düzenlenmiştir. Bu maddeler üzerinden yapılan itiraz işlemlerinde mahkeme Cumhuriyet savcısı, şüpheli, sanık veya müdafinin görüşünü aldıktan sonra üç gün içeri-

sinde dosya üzerinden işlem yaparak karar vermektedir. Ülkemizde tutukluluğa itiraz mekanizması kâğıt üzerinde işletilen ve mahkemelerin fotokopiyle çoğaltılmış izlenimi veren ret kararlarını, cezaevinde itiraz sonuçlarını ümitle bekleyen sanıklara tevdi ettiği bir rutine bağlanmıştır.

Hukuk insanın sunduğu deliller ve yaptığı savunmayla kaderini etkileyebildiği bir sistem olmalıdır. “Ergenekon” sürecinde birçok sanık sundukları bütün ek delillere ve savunmalara rağmen tutukluluk hallerinin ısrarla sürdürülmesi karşısında hukuka olan inançlarını yitirdiler.

Tutukluğa itiraz mekanizmasının daha adil ve işlevsel kılınması; hatalı tutukluluk kararlarının düzeltilmesine ve hukuka olan inancın korunmasına vesile olacaktır.

Bunu sağlamak adına CMK’nın ilgili maddelerinde gerekli değişiklikler yapılarak; tutukluluğa yapılan itirazların dosya üzerinden yapılması yönündeki uygulamaya son verilmeli; itirazlar sanığın da hazır bulunduğu duruşmalarda değerlendirilmelidir. Bu sağlandığı takdirde; “itirazın reddi” kararlarındaki “dosya incelendi” ifadesi karşısında sanıklar burun kıvrımayacak ve dosyalarının ilgili mahkeme tarafından incelendiğine bizzat şahit olacaklardır. Maalesef hiçbir “Ergenekon” sanığı yaptıkları itirazlarla ilgili “dosyaların incelendiğine” inanmamışlardır.

11) Ceza Muhakemesi Kanunumuzda yapılan değişiklikle çapraz sorgu mekanizması hukuk sistemimize girmiştir. “Doğrudan soru yöneltmek” başlıklı 201. Madde bu mekanizmayı tanımlar. Buna göre sanığın katılana (davaya zarar gören olarak müdahil olan kişi, müşteki), tanıklara, bilirkişilere ve duruşmaya çağrılan diğer kişilere soru yöneltme hakkı vardır. Sanık bu soruları hâkim aracılığıyla yöneltebilir. Keza 201/2’ye göre hâkimlerin de soru sorma hakkı vardır. Bu mekanizma

duruşmaları daha etkili ve şeffaf kılmak adına faydalı bir uygulamadır fakat yeterli değildir.

Mahkeme salonunu daha demokratik ve etkili kılmak adına sanıkların da mahkeme heyetine veya savcıya soru yöneltmesine imkân tanınmalıdır. Bu sağlandığı takdirde özellikle iddia makamının sanık hakkında mahkeme heyeti nezdinde şaibe yaratmak maksadıyla sorduğu soruları sanık karşı sorularla çürütmek imkânına kavuşacaktır.

Ergenekon celselerinden kısa bir pasaj aktaralım:

Savcı: Herhangi bir devlet kurumu adına çalışıyor musunuz?

Sanık: Bu soruyu sorduğunuza göre elinizde bir belge veya kanıt olmalı?

Savcı: Sorumu evet ya da hayır diye cevaplayın.

Sanık: Hayır.

Yukarıda okuduğunuz pasajda, savcı sanığın sorgusuna mahkeme heyeti üzerinde sanık aleyhinde intiba yaratmak maksadıyla istihbaratçı olabileceğini ima eden bir soruyla başlamaktadır. Hâlbuki savcının böyle bir kaygısı varsa; bu soruyu sormadan önce yapması gereken, ilgili kurumlar nezdinde araştırma yapmaktır. Sanık ise bu soruyu sorduran kuşkunun neye dayandığını sorduğunda çapraz sorgu mekanizmasının, sanığın savcıya soru sormasını yasaklayan duvarlarına çarptı. Tek taraflı şaibe yaratan bu soru karşısında eli zayıfladı.

“Silahların eşitliği” ilkesi gereği sanık iddia makamı karşısında kendini savunmak adına eşit imkânlarla sahip olmalıdır. Savcının sanığa soru sorabildiği, sanığın ise bu hakka sahip olmadığı bir çapraz sorgu mekanizması hem ulusal, hem ulusla-

rarası içtihatların parçası olan “silahların eşitliği” ilkesini ihlal etmektedir.

Hâkime olmasa da en azından savcıya soru sorulabilecek şekilde çapraz sorgu mekanizmasının iyileştirilmesi mahkeme sürecini daha acil, şeffaf ve etkili kılacaktır.

12) Sanık mevcut kanuna göre hâkimi ve zabıt kâtibini reddedebilir. Bu mekanizma CMK 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31 ve 32. maddelerde açıkça tanımlanmıştır. Bu hak savcılara yönelik olarak da kullanılabilmelidir çünkü yargılama sürecinde hâkimin reddi için değerlendirilebilecek birçok sebep savcılar için de geçerlidir. Hâkim veya tanık arasında tarafsızlığa halel getirebilecek durumlar savcı ve sanık arasında da mevcut olabileceği halde, zabıt kâtibine bile yöneltilebilecek bir itiraz mekanizmasından savcılık gibi çok önemli bir yargı tarafının muaf tutulması mantıklı değildir.

13) Tutuklulukta geçebilecek süre CMK 102’de tanımlanmıştır. Bu maddeye göre normal şartlarda tutukluluk süresi 1 yıldır ve gerekçe gösterilerek altı ay daha uzatılarak 1,5 seneye kadar çıkarılabilir.

“Ergenekon” davasında olduğu gibi diğer Ağır Cezalık işlerde ise tutukluluk süresinin en çok iki yıl olarak tanımlanmış ve bunun istisnası aşağıdaki ifadelerle tanımlanmıştır:

“Bu süre, zorunlu hallerde gerekçesi gösterilerek uzatılabilir, uzatma süresi toplam üç yılı geçemez.”

Bu maddenin tutukluluk süresinin maksimum sınırını muğlâk şekilde ifade etmesi kötü niyetli bir zihniyetin elinde sanığın aleyhine işleyecektir.

Sanığın haklarını gözeten zihniyet bu maddeyi tutukluluk süresi en fazla üç yıl olabilir şeklinde yorumlar. Sanığın haklarına özen göstermeyen ise rahatlıkla bu maddeyi uzatma sü-

resinin üç yılı geçemeyeceği ve dolayısıyla toplam sürenin iki artı üç yıldan toplam beş yılı geçemeyeceği şeklinde yorumlayabilir.

Terörle Mücadele Kanunu'nun TCK'daki ceza sürelerini %50 oranında arttıran maddesi de göz önüne alındığında sanık haklarını gözetmeyen bir zihniyet bir sanığı 7,5 yıl kadar hiçbir hüküm vermeden içerde tutabilir.

Kötü niyetli bir zihniyetin hukuku ayaklar altına almasına fırsat vermemek için CMK 102'deki bu muğlâk cümle düzeltilmeli ve kesin bir ifade kullanılmalıdır. Cümlelerin düzeltildiği noktada bile bir kişinin hüküm verilmeden üç sene (TMK'daki arttırıcı madde ile birlikte 5,5 sene) hüküm vermeden tutuklu kalmasının mantıklı bir açıklaması olamaz ve kişinin hayatında telafi edilemez bir kayıptır. Bu nedenle; mahkemelerin de davaları zamana yaymamasını teşvik etmek adına maksimum tutukluluk süresinin iki sene olarak belirlenmesi daha makul olacaktır.

14) Ülkemiz Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde her yıl milyonlarca dolar tazminata mahkûm edilmektedir. Öyle ki yıllık bütçede bunun için ayrı bir kalem ayrılmaktadır. Bu davalarda devletimizin maruz kaldığı tazminatın nihai sorumlusu bu davaları açan savcılar ve sonuçlandıran hâkimlerdir.

Savcılar ve hâkimlerin Türkiye'yi sadece maddi değil manevi olarak da zor durumda bırakan bu davalarda ulusal ve uluslararası hukuk normlarını ihlal etmeleri karşısında tek yaptırım gücü bu savcı ve hâkimlere dava açılmasıdır ki sanığın bunu yapabilmek için HSYK (Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu) engelini aşması gerekmektedir. Bunun bilincinde olan savcı ve hâkimler; usulsüzlüklerinin bedelini devlete dolayısıyla vatandaşa ödetmektedirler. Borçlar Kanunu'nda devletin ödeyeceği tazminatın bürokratlara rücu edilebileceğine

dair bir madde bulunsa da bu maddenin savcılar ve hâkimler aleyhine işletildiğine bu güne kadar rastlanmamıştır.

Hâkim ve savcılarının altına imza atabildiği usulsüzlüklerin sonucu ortaya çıkan tazminatları ödemesi gerekir. Şehit olan askerin ailesinden kaza yaptığı aracın bedelini isteyen devlet; ulusal ve uluslararası normları uygulamadığı için devleti tazminata mahkûm ettiren hâkim ve savcılardan da bunun bedelini istemelidir.

Ancak bu yolla; Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ne aykırı olarak matbu gerekçelerle tutukluluğun devamı kararı veren hâkimler veya CMK’daki açık hükme rağmen dijital kayıtlara keyfi şekilde el koyduran savcılarının bu fütursuzluğuna gem vurulabilir.

15) Yasalarımız gereği mahkeme salonlarına görüntü ve ses alma cihazları sokulamamaktadır. CMK’nın 183. Maddesi bu yasakla ilgilidir. Hâlbuki bu madde bir önceki “duruşmanın açıklığı” maddesinin “duruşma herkese açıktır” ilkesiyle çelişmektedir. Söz konusu yasağın makul gerekçeleri olabilir fakat bu gerekçeler bir kefededir; duruşmanın görüntülü ve sesli yayına açmanın kamusal faydaları diğer kefedeki tartıldığı kadar ikinci kefenin daha ağır bastığı görülecektir.

Duruşmalar aynen meclis oturumları gibi yayınlanabildiği takdirde; duruşma salonundaki usulsüzlükler sağlanan şeffaflık karşısında buz gibi eriyecektir. Ayrıca medyanın duruşma içeriklerini çarpıtarak medyayı yanıltma potansiyeli azalacaktır.

“Ergenekon” davaları sırasında birçok sanık, medyanın çarpıtmaları karşısında kamuoyu nezdinde haklarını savunabilmek adına duruşmaların belirlenecek bir kanal üzerinden naklen yayınlanmasını talep etmiş fakat bu talep mahkeme tarafından CMK 183 gerekçe gösterilerek reddedilmiştir.

Yasalarımızda gerekli değişiklik yapıldığı noktada bu yayın bir kamu hizmeti olarak TRT üzerinden yapılabilir veya aynen LİG yayınlarında olduğu gibi devlete de gelir getirecek bir ihaleyle yayın hakkı özel bir kanala devredilebilir.

16) “Ergenekon” sürecinde yaşanan en makro hukuki tartışmalardan bir tanesi darbe suçunun askerî ya da sivil bir suç olup olmadığı ve bunla bağlantılı olarak darbecilerin sivil mahkemelerde mi, askeri mahkemelerde mi yargılanması gerektiği özellikle 2. İddianameyle tartışılmaya başlanmıştır.

Askerî ceza kanunu bünyesindeki üste yönelik, disiplin-sizliğe ve itaatsizliğe yönelik, askerî mahallerde işlenen suçların askerî mahkemelerde görüleceği yolundaki maddeler; “darbe suçuna askerî ceza bakmalı” tezinin ana dayanakları olarak kullanılırken; “darbe suçuna sivil ceza bakmalı” tezini savunanlar ise TCK beşinci bölümdeki “Anayasal Düzene ve bu Düzene Karşı İşlenen Suçlar” başlıklı maddeleri gerekçe göstermektedir.

“Ergenekon” un savcılık makamında ikinci iddianamede bu iki tez arasında orta bir yol tuturmaya çalışmıştır. Savcılar; darbeyle suçladıkları isimlerin darbe girişimlerini emekli olduktan sonra da sürdürdüklerini iddia ederek bu kişileri sivil yargı önünde yargılamanın önünü açmıştır. Bu değerlendirmenin hukuki bir değerlendirmeden çok “Ergenekon” operasyonunu kurgulayan güçlerin iç dengeler açısından bazı paşaları korurken, bazı paşaları kurban eden pragmatik bir zihniyetin ürünü olduğu yorumları yaygındır.

Sivil mahkeme tezini öne sürenlerin bir diğer tezi bu suçların askerler tarafından sivillerle işbirliği içinde işlenmiş olduğu iddiasıdır. Bu gerekçeyle bazı muvazzaf teğmenler güneydoğu operasyonu dönüşü helikopterden iner inmez tutuklanıp sivil mahkeme önüne çıkarılmıştır. Aynı günlerde Diyarbakır’da si-

villerle işbirliği içinde çete kurup orduyu dolandırmakla suçlanan bir albay ise askerî mahkemede yargılanmaktadır. Keza Ergenekon sanıklarından muvazzaf Yarbay Mustafa Dönmez uzun süre sivil mahkeme önüne çıkarılmadan askerî savcılık önünde ifade vermiş, askerî cezaevinde tutulmuş ve ancak daha sonra sivil mahkemeye ve cezaevine nakledilmiştir.

Hukukumuzda bu konuyla ilgili ciddi bir kafa karışıklığı olduğu aşîkâr. Cuntacılarla birlikte yaşları yakmamak için bu kafa karışıklığının giderilmesi gerekir.

Çağdaş hukuk sistemleriyle paralel olarak, darbe suçunun teşebbüs aşamasında bile olsa sivil mahkemelerde yargılanması yönünde TCK ve Askerî Ceza Yasası’nda gerekli değişiklikleri yaparak, şüpheye mahal vermeyecek şekilde yapılması ülkemiz lehine olacaktır.

17) “Ergenekon” süreci ülkemizin askerî darbe kadar polis/istihbarat merkezli sivil darbe girişimlerine de açık olduğunu kanıtlamıştır. Aylar boyunca medya ve hukuk alet edilerek yaratılan korku ortamı, kontrol dışı ve şeffaf olmayan Emniyet ve istihbarat unsurlarının da “sivil darbe” olarak nitelendirilebilecek bir siyasi ortamı nasıl şekillendirebildiklerini ortaya koymuştur. “Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” ahlakının egemen olduğu bir toplumda sivil darbe dinamikleri çok daha rahat kurgulanabilir ve “sivil darbeciler” askerî darbeyi ortaya çıkarma/cezalandırma meşruiyeti şemsiyesi altında kendileri her türlü gayrimeşru faaliyete imza atabilirler. “Ergenekon” davası, özellikle 2. İddianameyle bazılarının nasıl gazetecilik sınırlarını aşarak askerî makamlarla meşruiyet zeminini zorlayan ilişkilere girdiğini ortaya koymaktadır. İronik olan; kendilerini “Ergenekon” sürecinin demokrasi adına tarafı ilan eden bir diğer grup gazetecilerin kendileri ise suçladıkları

Mustafa Balbay'ı aratmayacak şekilde, gazeteciliğin sınırlarını aşarak polis ve istihbarat çevreleriyle hemhal olmuşlardır.

Beşiktaş'taki balıkçı restoranlarının duvarları bir gün konuşmaya karar verdiğinde; askerle gazetecilik sınırlarını koruyamayan Balbay'la polis/istihbarat çevreleriyle gazetecilik sınırlarını koruyamayan Altan ve Çongar'ın demokrasi adına eşit tehdit olduğunu görecektir. Askeri cuntaların Cumhuriyet'le olan ilişkisi tarihi bir gerçektir. Sivil cuntaların "Ergenekon" sürecine taraf gazetelerle ilişkisini de elbet bir gün tarih yazacaktır.

Yargımızı sadece asker değil sivil darbe girişimleri karşısında da güçlendirmek adına mahkemelerin Emniyet ve istihbarat makamlarından bilgi ve belge isteme gücü arttırılmalıdır. Aksi takdirde Emniyet veya istihbarat çevreleri gizledikleri veya yaydıkları bilgilerle yargı süreci üzerinde söz sahibi olmaya başlayacaktır.

En güzel örnek Tuncay Güney vakasıdır.

"Ergenekon" davasında MİT nedense Tuncay Güney'in iddianamenin temel direği olarak kullanılan ifadesinin işkence altında alındığına dair belgeleri aylarca gizlemiş ve sonunda dava başladıktan 5 ay sona mahkemeye yollamıştır.

Bu gibi vakaları önlemek adına mahkemelerin davayla ilgili Emniyet ve istihbarat makamlarını huzura çağırıp, özel ve kapalı hukuk seanslarında sorgulama hakkı olmalıdır. Bu şekilde bu makamların soğuk resmi yazışmalar arkasına saklanarak dava sürecini aksatma ve/veya geciktirme şansları elinden alınacaktır.

18) Kişisel güvenlik hakları adına; TCK'daki, "Kişisel verilerin kaydedilmesi" başlıklı 135. ve "verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme" başlıklı 136. Madde doğru yönde

atılmış adımlardır fakat uygulamalarıyla sadece kişisel güvenliğimizi değil demokrasimizi de tehdit eden bir tuzağa dönüştürülmektedirler.

“Ergenekon” sürecinde bu maddeler hayatın olağan akışına aykırı bir şekilde çok geniş olarak yorumlanarak amaçlarından saptırılmıştır. Birkaç örnek vermek gerekirse:

a) Bir derneğin faaliyetleri hakkında bilgi edinmek isteyen insanların isimlerini ve e-mail adreslerini tuttuğu liste kişisel verileri kaydetme suçu olarak iddianameye sokulmuştur.

b) Bir gazetecinin haber konusuyla ilgili aldığı notlar kişisel verileri kaydetme suçu olarak değerlendirilmiştir.

c) Bir sanığa bir yakınının kızının iş bulmak maksadıyla yolladığı özgeçmişin bilgisayarında bulunması kişilerin verilerin hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme olarak değerlendirilmiştir.

Buna benzer örnekler çoğaltılabilir.

Bu maddelerin bu kadar geniş yorumu, gazetecisinden doktoruna toplumdaki birçok mesleğin doğal akışına aykırı olduğu gibi ifade özgürlüğünü kısıtlayacak tuzakları da bünyesinde barındırmaktadır.

Herkesin kullandığı bir e-posta programının ajandasındaki bilgi alanlarını doldurduğunuz takdirde bile kendinizi suçlu sandalyesinde bulabilirsiniz.

Ülkemiz demokrasisiyle kişisel güvenlik hakları adına bu iki madde hayatın olağan akışına uygun olarak yeniden yazılmalıdır. Bu maddelerin amacı kişilerin özel bilgilerinin hukuka aykırı olarak suiistimal edilmesini önlemek iken; Türk demokrasisinin tepesinde Demokles’in bir kılıcına dönüştürülmesi yasanın ruhuna aykırıdır.

Türkiye’de milletvekillerinin bir konu üzerindeki siyasi görüşleri hakkında siyasi analiz yapan bir araştırma şirketi hangi mantıkla yasadışı bir iş yapmakla suçlanabilir? Milletvekilinin siyasi görüşleri kamusal görevi gereği özel bilgi olmadığı gibi, bu kişilerle ilgili birçok bilgi kamunun ilgi alanındadır.

Dolayısıyla TCK 135 ve 136’da “kişisel veri olarak kaydetmek”, “kişisel verileri yaymak” ifadeleriyle ne kastedildiği daha net olarak tanımlanmalı ve kişisel verilerin kapsamı hem hayatın doğal akışına, hem de söz konusu mesleklerin doğasına uygun olarak daha net tanımlanmalıdır.

“Bu verileri meslek tanımları gereği kaydeden ve mesleki tanımları gereği yasal olarak değerlendiren kişiler bu maddenin hükümlerinden muaftır.”

şeklinde bir ekleme bile birçok suiistimalin önüne geçecektir.

19) Gizli tanık müessesesi ilk kez “Ergenekon” davasıyla kullanıma sokulan ve tabiri caizse ilk kez burada işgal edilen bir müessese olmuştur. Yapacakları ifşaat nedeniyle hayatları tehlikeye girebileceği gerekçesiyle tanığı korumaya alarak mahkeme sürecine dâhil eden bu müessese doğru işlediği takdirde yargı sistemimize faydalı olacaktır. Ne yazık ki; “Ergenekon” davası bu sistemin zayıf noktalarını bütün çıplaklığıyla ortaya koymuştur.

Bu süreçte birçok gizli tanık kimliği davanın ilk celselerinde ortaya çıkmıştır. Savcıların gizli tanık Osman Yıldırım’ın mülakatı sırasında sanığa “Osmanım” diye hitap etmeleri, mülakatın içeriğiyle birleştirildiğinde Osman Yıldırım’ın kimliği deşifre olmuştur. Duruşmalar sırasında sanıklar da kendileri aleyhinde ifade veren sanıkları ifadelerinden tanıdıkları ve bu kimlikleri mahkemeye ifşa ederek, kendileri aleyhine verdik-

leri ifadelerin güvenilirmez olduğunu kanıtlamaya çalıştıkları görülmüştür.

Danıştay ve Cumhuriyet saldırılarıyla “Ergenekon” arasında bağlantı kurmak için savcıların güvendiği ve gizli tanık olduğu ortaya çıkan Osman Yıldırım’ın kendi akrabasını fuhuş için pazarlamak dâhil onlarca suça bulaşmış bir suç makinesi olması ve alınan beş ayrı ifadesinde de birbiriyle çelişkili bilgiler vermesi, hem sanıklar, hem kamuoyu nezdinde gizli tanıkların güvenilirliğini çöpe atmıştır.

Savcıların, “Ergenekon” soruşturma sürecinde delil yaratmak için suçlulardan gizli tanık üretmek için hapishane hapishane dolaştıkları yolundaki iddialar ve bunları destekleyen doneler savcılık müessesesiyle birlikte gizli tanıklığı da yıpratmıştır.

CMK 58’in 2. Maddesinde ortaya konulan gizli tanıklıkla ilgili kanun gecikmeli de olsa çıkarılmıştır. CMK 58/2. kimliğin saklı tutulması için gizli tanığa ait kişisel bilgilerin savcı, hâkim veya mahkeme tarafından muhafaza edileceği belirtilmekte, tanığın tanıklık ettiği olayları hangi sebep ve vesileyle öğrenmiş olduklarını açıklamakla yükümlü kılmaktadır.

“Mahkemelerde ancak duruşmada ele alınan konuların/delillerin karara esas alınabileceğini ortaya koyan” yüz yüzelik ilkesi çerçevesinde gizli tanıkların yüzlerini ve seslerini gizleyen teknolojiler kullanarak duruşmada sanal olarak hazır bulundurulmaları ve soruları cevaplandırmaları öngörülmüştür.

Peki; elinde yeterli delil bulunmayan kötü niyetli savcıların; şöhret veya fayda peşinde koşan güvenilir olmayan isimler veya suç makinelerinden “gizli tanık” üretme hevesinin önüne nasıl geçilecektir? Bir dediği diğerini tutmayan gizli tanık ifadelerinin iddianamelerde ana delil muamelesi görmesinin önüne nasıl geçilecektir.

Bunu önlemenin yollarından bir tanesi gizli tanığın aslında şan, şöhret, pazarlık peşinde olan bir yalancı tanık olduğunun ortaya çıkması durumunda sadece bu tanığa değil; gerekli incelemeleri yapmadan bu tanığı iddianameye sokan savcı ve kolluk yetkilileri hakkında da yalancı tanıklık ve mahkemeyi yanıltmaktan adli işlem yapılmasıdır. Bu işlemler için normalde savcılar ve kolluk kuvvetleri için aranan ön idari izin verilmesi yolundaki mevcut kurallara istisna getirilmesi caydırıcılığı arttıracaktır. Savcı ve kolluk kuvveti ellerinde yeterli delil olmadığı zaman, yalan ifade vermeye meyilli güvenilir birini gerekli teyit mekanizmalarını devreye sokmadan insanları haksız yere suçlamak için kullanmanın bedelinin ağır olacağını bilmelidir.

20) Mevcut düzende Emniyet'te nezarethanelerde ve şubelerle nezarethaneler arasında birkaç noktada sanığı gözlem altında tutan kameralar bulunmaktadır. Sorgu odalarında da gizli kamera olması yüksek bir olasılıktır. Emniyet ayrıca ihtiyaç duyduğu takdirde sanığın sorgusunu kayda alabilmekte veya Tuncay Güney örneğinde olduğu gibi gizli kamerayla kayıt yoluna başvurabilmektedir. Savcılıktaysa en azından görünürde kamera bulunmamaktadır.

Kamera kayıtları aslında tutanaklardaki yanlışlıkların önlenmesinden, suiistimalleri önlemeye kadar birçok yararlı işlev görebilir. Önemli olan sanığın gözetimine alındığı andan itibaren her işlemin kayda alınıp (ev araması dâhil), tutuklandığı ana kadar tek bir kör nokta bırakmadan kaydın yapılması ve gerektiğinde incelenmek üzere saklanmasıdır.

Savcılık makamı bu kayıt zincirinden muaf tutulmamalıdır. Bu şekilde, "Ergenekon" savcılarının "Ergenekon" sanıklarına yaptıkları ahlaksız teklifler (Örnek: paşaları suçlayıcı ifade ver serbest bırakılırsın) yapılmasının önüne geçilecek veya Em-

niyet’te kameraların kör alanlarda yapılan suiistimler engellenecektir. Sorguların her aşamasının istisnasız olarak kayda alınması polisin suiistimallerinin önüne geçecek; sanığın tutanak üzerinde anlaşılamayacak ifade nüanslarını daha anlamlı kılacaktır.

Günümüz teknolojisi söz konusu tedbirlerin en kolay ve etkili şekilde alınması için gerekli imkânları fazlasıyla sağlamaktadır.

20) Ceza hukukumuzda ve içtihatlarımızda “şüphe” gibi hayli öznel bir kavram çok temel kararların alınmasında kerteviz noktası olarak belirlenmiştir.

Bir savcı “basit şüphe”yi gerekçe göstererek soruşturma yapabilir. Savcı “yeterli şüphe” varsa dava açmakla yükümlüdür ve “kuvvetli şüphe” olduğu noktada da bir şüpheli hakkında tutuklama kararı isteyebilir. Görüldüğü üzere “şüphe” gibi zaten öznel olan bir kavram, “basit”, “yeterli” ve “kuvvetli” gibi ek öznel sıfatlarla daha da muğlâk kılınmaktadır.

Bu muğlâklık; hukuku kendi misyonlarına alet etmek isteyen kötü niyetli şahsiyetlere ihtiyaç duydukları hareket alanını sağlamaktadır.

“Ergenekon” sürecinde Tuncay Güney gibi bir şahsın ifadesinde yer alan iftiralar başka hiçbir ek delille desteklenmediği halde sanıkların tutuklanması için “kuvvetli şüphe” olarak kullanılmış fakat aylar sonra Tuncay Güney’in bu iftira dolu ifadeyi işkence altında verdiği ortaya çıkmıştır.

Kötü niyetli zihniyetlerin hareket alanını daraltmak adına “kuvvetli şüphe” tanımı daha net ve somut olarak ölçülebilir şekilde tanımlanmalıdır. Bir kişinin tutuklanması için savcının en az iki delil ortaya koyması ve bu delillerin de ek en az bir delille desteklenmesi şartı getirilebilir.

Örnek olarak şüpheli, bir kişinin ifadesine dayanılarak bir gizli toplantıda bomba alışverişi yapmakla suçlanıyorsa savcıya bu iddiayı; söz konusu şüphelinin iddia edilen gün iddia edilen yerde olduğunu ortaya koyan baz istasyonu kayıtlarıyla desteklenmesi istenmelidir.

Ayrıca “kuvvetli şüphe” gerekçesiyle ilgili tutuklama kararı veren hâkim ve savcılara doğrudan tazminat davası açılmasının yolu açılmalıdır. Bu şekilde “kuvvetli şüphe” gibi hayli şüpheli bir kavramı hukuksuz misyonlarının parçasını yapmak isteyenler bunu yaparken iki kere düşünmek zorunda kalacaklardır.

22) Ceza Muhakemesi kanunumuzda iletişiminin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınmasını düzenleyen 135. Madde, “kuvvetli şüphe”nin varlığı ve başka surette delil elde etme imkânı bulunmaması durumunda şahsın iletişimin dinlemeye alınabileceği belirtilmiştir.

“Kuvvetli şüphe” kavramının muğlâklığına daha önce değışmiştik. Burada dikkat edilmesi gereken diğer şart kişilerin ancak ve ancak başka türlü delil elde etme imkânı bulunmaması durumunda dinlenebileceğidir. Maalesef bu şart hukuk sistemimiz içerisinde göz ardı edilmektedir. “Dinleme” savcılarının son değil, ilk başvurduğu tedbir haline dönüşmüştür ve gerekli özeni göstermeyen hâkimler gelen dinleme taleplerini neredeyse matbu kararlarla aynen onaylamakta; talepte bulunan makamdan yukarıda belirtilen çerçeve doğrultusunda gerekli gerekçelendirmeyi talep etmemektedir.

Ülkemizi bir “telekulak” cumhuriyetine dönüştüren bu özensizliği gidermek adına iletişim tespitiyle ilgili yasal eşğin yükseltilmesi gerekmektedir. Bunu sorgulamak adına yasa gerekliliği değişikliği yapılarak iletişim tespiti kararının en az iki savcı tarafından talep edilmesi ve savcılarının taleplerinde

başka hangi yolları deneyip delil elde edemediklerini ayrıntılandırma şartı getirilmelidir.

23) CMK’da dikkat çekici bir madde 139. Maddedir. “Gizli soruşturmacı görevlendirilmesi” başlıklı bu madde, hâkim veya savcının soruşturulan örgüte ve yapıya sızmak için bir soruşturmacı görevlendirilebileceğini belirtip, madde çerçevesinde hem soruşturmacının kimliğinin gizli tutulması, hem de içine sızdığı örgütün suçlarından muaf tutulması için gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Bu madde; önleyici dava, terörle önleyici mücadele doktrini çerçevesinde dünyada gelişen bir zihniyetin hukuk sistemimize sızmış halidir.

FBI gibi örgütlerin liderliğinde “müttefik” ülkelere pazarlanan bu zihniyet ve doktrin; bir yerde suç ihtimali varsa, suçu oluşturan öğeler oluşmasa dahi, ilgili ortama sızılarak suça meyilli unsurların tahrik edilmesini ve bu yolla suçun/örgütün kontrollü bir şekilde oluşturulmasını ve daha sonra da yine aynı şekilde kontrollü bir şekilde çökertilmesini öngörmektedir.

Normalde suç işlemeyecek insanların tahrik edilerek ve/veya tuzak kurularak suç işler konuma sokulması yoluyla hukukun katledilmesi; normal şartlarda kurulması mümkün olmayan örgütlerin sentetik olarak oluşturulması, bu doktrin ve arkasındaki zihniyetin umrunda değildir.

“Soruşturmacı” kavramı işte bu zihniyetin elinde suiistimale sonuna kadar açıktır ve “Ergenekon” sürecinde FBI eğitilmiş kurulumlarımızda tarafından sonuna kadar suiistimal edilmiştir. En basit kullanımı; hedefe konan insanlara telefonlar açılıp, suç oluşturmalarını sağlayacak şekilde konuşmalarını sağlayacak şekilde provokasyon konuşmaları yapılması olmuştur.

“Ergenekon” operasyonunun nasıl kurgulandığı bu kitabın konusu değil. Dolayısıyla “Ergenekon” soruşturmalarının nasıl ve nerelerde kullanıldığı bir başka kitabın konusu. Burada dikkat çekmemiz gereken, henüz yeni bir kavram olan “soruşturmacı” kavramının hukuki ve idari denetim altına nasıl alınması gerektiği konusudur.

Bu kurum demokratik mekanizmalar tarafından denetlenmediği takdirde suçsuz insanları suçlu gösterme, olmayan örgütleri yaratma adına suiistimal edilecektir ve bu demokratik hukuk düzenimiz açısından bir tehdittir.

Bu maksatla yargı bünyesinde bu denetlemeyi yapmaya yatkın tecrübeli hâkimlerden bir kurul oluşturulmalı ve bu kurul “soruşturmacı” kullanılan davalarda hukuk ve demokrasi sınırlarının aşıp aşılmadığını kontrol etme; gerekirse soruşturmacı kullanımına son verme veya yetki parametrelerini şekillendirme hakkına sahip olmalıdır.

Ayrıca kamuoyunun bu kurumu ve bunla bağlantılı olarak “önleyici dava” doktrinini tartışması ve masaya yatırması faydalı olacaktır. Bu doktrin demokrasimizi zehirleyen bir virüs olarak, bağışıklık sistemimizin zayıfladığı noktada, iktidarın muhaliflerini istediği şekilde yaftalayabileceği bir araca dönüşebilir ki buna en çok gerçek suçlular ve örgütler sevinecektir.

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

EKLER

“ERGENEKON”DAN YARGILANMA REHBERİ

EK-I

Örnek Tekzip Metni

Sayın Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

..... tarihli gazetenizin sayfasında
..... başlığı ile İmzalı bir haber
yayınlanmıştır. Kişilik haklarımı ihlal eden bu haberde;

[Haber ve kişilik haklarınızın nasıl ihlal edildiğini özetle-
yin]

Bu haber içeriği ve sunuş tarzı ile şahsım aleyhinde TCK ve Basın Kanunu'nun adil yargılamayı etkilemeyi teşebbüs, ma- sumiyet ilkesi ve içtihatlarımızda belirlenen haberin hukuka uygunluğu prensipleriyle çatışmaktadır.

Haberde çarpıtılan gerçeklerin aslı aşağıdaki gibidir:

[Haberde gerçek dışı unsurların, doğrularını bu bölüme yazın]

Yukarıdaki gerekçeler doğrultusunda iş bu tekzip metninin 5187 sayılı Basın Yasası'nın 14. Maddesi gereği, hakkımdaki haberin yayınlandığı aynı sayfada, aynı sütunlarda, aynı puntolarla yayınlanmasını takip eder; diğer hukuki haklarımı saklı tuttuğumu bildiririm.

Saygılarımla

.....

Adres

EK-II

Tutukluluğa İtiraz dilekçesinin önüne koyacağınız, cezaevine hitaben dilekçe

.... / /

..... CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Ekteki dilekçemin CMK 263 uyarınca işleme konularak, gerekli yasal takibatı yapabilmem için kayıt numarasının tarafıma iletilmesini talep ederim.

Saygılarımla

EK:.....Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na hitaben yazılı dilekçe

EK - III

Örnek Tutukluluğa İtiraz Dilekçesi

..... / /

..... AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞ-
KANLIĞINA

İlçe / İl

Mahkemenizin tarihli kararı ile
..... Suçlaması ile tutuklanmış bulunmaktayım.

[Bu bölüme kendi özel durumunuzu ve karara itirazlarınızı
belirten cümleleri ekleyin]

Yukarıda ayrıntılandığı üzere, üzerime atılı suçlamalarla hiçbir alakam yoktur. Ayrıca CMK 103 kapsamında tutuklu yargılanmamı gerektirecek hiçbir örgütsel ilişkim ve söz konusu katalog suçlarla hiçbir alakam olmadığı delillerle sabittir. Tutukluluk; Anayasamız, yasalarımız ve yasal sistemimizin parçası olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatları gereğince bir ceza değil; istisnai hallerde başvurulacak bir tedbir olup, bu tutukluluk kararıyla şahsım ve ailem adına mağdur konuma düşmüş bulunmaktayım.

CMK 104 uyarınca yaptığım bu itirazımın CMK 105 uyarınca işleme konularak; avukatımın sunacağı ek delillerle görüşümün istenmesine ve bilahare tutuksuz yargılanmak üzere salıverilmeyi talep ediyorum.

Saygılarımla

EK IV

ERGENEKON SAVUNMASI¹

KISA ÖZGEÇMİŞ

1972 yılında İstanbul’da doğdum. İlköğrenimimi Fındıkzade İlkokulunda tamamladım. 1990 yılında orta öğrenimimi Robert Lisesi’nde bitirdikten sonra 1990–1994 yılları arasında ABD’nde Franklin & Marshall Üniversitesinde ekonomi eğitimi gördüm.

Yurda dönmemi müteakip 1994 yılında Cumhuriyet Gazetesinde ve daha sonra İktisat Gazetesinde muhabirlik yaptım. 1995 yılında Türkiye’nin ilk özel internet sitesi PlaNET’i kurdum ve bu bünyede Türkiye’nin internet üzerindeki ilk haber portalı / sitesi olan Xn’i işletmeye başladım.

1998 yılında vatani görevimi Sarıkamış’ta tamamlamayı müteakip şirketimi kapatmak zorunda kaldım ve bir finans haber ajansında çalışmaya başladım. Daha sonra çeşitli dergilerde ve araştırma şirketlerinde siyasi analiz çalışmaları gerçekleştirdim.

2003–2005 yılları arasında SESAR Araştırma Şirketi’nin başkan yardımcılığı görevinde bulundum.

Bu şirketten ayrılmayı müteakip Açık İstihbarat isimli siteyi kurdum. Bağımsız gazetecilik çalışmalarımı halen bu site bünyesinde sürdürmekteyim.

Halil Behiç GÜRCİHAN

1 Ek IV’teki savunma metnine herhangi bir müdahale yapılmadan, mahkeme-ye sunulduğu şekliyle kitaba konmuştur.

ÖNSÖZ

Sayın Mahkeme Heyeti;

Anayasamız hâkimlerin hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm vereceklerini belirtmiştir.

Yaklaşık beş aydır; bizzat karşısında durduğum ve üyeleri olduğu iddia edilen şahıslarla ihtilaflı olduğum bir yapı ve zihniyetin mensubu olma suçlaması ile tutuklu bulunmaktayım. Tutuklanmamın gerekçesi olarak önüme sürülen bulguları, suçlamaların kanıtı olarak ortaya konan deliller ve “mantık” yürütmeleri gözönüne aldığım da sizlerin Anayasa tarafından vicdanla yükümlü kılınmanızı çok önemiştir.

Vicdan; aklın ve kalbin dengede durduğu noktada, hukuku, hukuksuz misyonlarına alet etmek isteyen zihniyet virüslerine karşı en etkili konumdadır.

Birleşmiş Milletlerin “Savcıların Rolüne Dair” yönergesi, savcılarının görevlerini insan onuruna saygı gösterip koruyarak, insan haklarının yanında yer alarak yürütmeleri gerektiğini, her türlü ayrımcılıktan kaçınmak ve zanlının yararına ve zararına olup olmadığına bakmaksızın ilgili her türlü duruma dikkat etmekle yükümlü olduklarını belirtmiştir.

Bu temel ilkeyi 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’muz 160. maddesinde “*Savcı şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür*” ibaresi ile içselleştirmiştir.

Ulusal yasalarımız ve bizzat tarafı olduğumuz hukuk normları bu kadar açık iken; şahsım adına çok rahat ifade edebilirim ki Ergenekon soruşturması süreci, gözaltına alındığım andan itibaren iddianame metnine kadar baştan aşağı hukuk ve insan hakları ihlalleri ile doludur.

Öyle ki; Devletimize ve Milletimize musallat olan kaos çetelerinin ve zihniyetinin deşifre edilmesi adına bir fırsata dönüştürebilecek bu süreç, iktidar muhalifliğini veya her çağdaş demokrasinin düşünce düsturunda yeralan bağımsızlık, antiemperyalist söylemleri “terör”le özdeşleştirebilecek ve bu yönde **Anayasa ile tanınan hakları doğrultusunda faaliyet gösteren insanları “terör örgütü üyesi” ilan edebilecek bir zihniyetin elinde lekelenmiş ve gölgelenmiştir.**

Akıl, vicdan ve hukuktan yoksun bu zihniyet virüsünün hukuk sistemimize sızmasına izin verildiği noktada, ülkemizin anayasal temelinde faşizan heyelanlar yaşanacaktır.

Öyle ki; bu zihniyet virüsü; Cumhuriyetin 100. Yılında tam bağımsız, dünyanın ilk 7 ülkesi arasında yer alan bir Cumhuriyet Hedefi ile metinler kaleme alan şahsımı “terörist” yaftası ile karşınıza çıkarırken; aynı hedefi YAŞ Toplantısı öncesinde Mustafa Kemal Atatürk’ün huzurunda Anıtkabir’deki deftere yazan Başbakan’ı da bir gün hedefine alabilecektir.

Bu zihniyet virüsü öyle bir virüstür ki, terörün tanımında cebir ve şiddetin yer aldığı gerçeğini gözardı ederek, yıllardır;

Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen yöntemlere ve zihniyete karşı yazılar kaleme alan,

Ergenekon terör örgütünün birimi olduğu iddia edilen LOBİ Teşkilatını deşifre eden ve açıkça eleştiren,

Ergenekon terör örgütünün eylemleri olduğu iddia edilen Danıştay ve Cumhuriyet saldırılarını bizzat Gladyo ile eşleştiren,

Ergenekon terör örgütü üyesi olduğu iddia edilen şahıslara açıkça tavır almış ve onlarla ihtilaflı olan,

Bu konularla ilgili kitap yazmış olan,

şahsımı hiçbir somut delile dayanmadan bu örgütün üyesi ilan ederken savcılık makamını töhmet altında bırakmıştır.

Aklı ve vicdanı ayaklar altına alan bu zihniyet virüsü; iki insan arasındaki yazışmalarda “saygılarımla” ibaresin kullanılmasını bile bir ast üst ilişkisi olarak yorumlayarak elinde yeterli kanıt olmayan ve bu yüzden kanıt üretmeye çalışan bir görüntüyü iddianamenin her tarafına bulaştırmıştır.

Savcılar vicdanla yükümlü değildirler. Ama bu onları akıldan muaf kılmaz. Savcıların dava açması için kıtas “yeterli şüphe”dir **ama sizler somut deliller ve ceza hukuku içtihatlarımızla da sabitlenen ilkeler çerçevesinde kuşkuyla yer bırakmayacak zeminler üzerinden karar vermekle yükümlüsünüz.**

Sayın Mahkeme Heyeti;

Beni yeterli ve ek delil olmadan gözaltına aldırıp tutuklanmamı isteyen; hakkımdaki suçlamaları tamamen mesnetsiz ve asılsız; akli, vicdani ve hukuki delil tanımından uzak olgulara dayandıran ve adil yargılanma hakkımı, kişisel özgürlük ve güvenlik hakkımı, altına imza attığı usulsüzlüklerle bizzat çiğneyen Savcı hakkındaki suç duyurumu savunmam bünyesinde bulabilirsiniz.

Sizden; şahsım hakkındaki kararınız ve kanaatiniz ne olursa olsun, hukuku, akli ve vicdanı bu kadar ayaklar altına alan bu zihniyet virüsünün hukuk sistemimize sızmasına izin vermemenizi ve bu mahkemede karantina altına almanızı özellikle rica ediyorum.

2455 sayfalık bu samanlıktan, adalet terazisinin kayıp iğnesini bulup çıkaracağınıza güvenim tamdır.

Savcının aklı ile hâkimin vicdanı arasındaki makasın açılması; bu tarz iddia samanlıkları içinde adalet terazisinin iğnesinin kaybolması vakaları ile ülkemizi daha çok karşı karşıya bırakacaktır. Geleceğimiz iktidar muhalifliğini, antiemperyalist düşünce sistematığını ve bağımsızlık idealini terörle özdeşleştirmeye çalışan zihniyet virüsünün elinde daha da gölgelecektir.

Anayasal düzenimiz açısından zehirli bir mantık ile örülen bu iddianame hepimiz için bir fırsattır. Yeter ki panzehirinin de aynı yılandan elde edildiğinin bilincinde olalım.

Saygılarımla.

Halil Behiç GÜRCİHAN

SORUŞTURMA SÜRECİNDEKİ USULSÜZLÜKLER HUKUKİ(!) VE EDEBİ(!) BİR METİN OLARAK ERGENEKON İDDİANAMESİ

(Usul ve Esas Dengesi)

Çağdaş hukuk sistemlerinde usul esası bozar. Türkiye Cumhuriyeti Devlet’i, on binlerce evladının canına mal olan bir katili bile yargılarken usule sonuna kadar riayet etmiş bir devlettir. Bu devletin ve milletin namusunun emanet edildiği savcıların usule riayet etmeleri sadece mesleki namusları açısından değil, sorumluluğunu taşıdıkları ulusal ve uluslararası ilkelerin sağlığı açısından da esastır.

Kısacası; usul bir savcının elinde esası kanatlandırabilir de, prangalara mahkûm da edebilir.

Ergenekon soruşturmasına muhatap olduğum andan itibaren maruz kaldığım usulsüzlükler, hakkımdaki esasî doğrudan etkileyen hukuk dışı bir tablo ortaya çıkarmıştır.

1. Gözaltı sürecindeki usulsüzlükler,
2. Tutuklanma ve Mahkeme sürecindeki usulsüzlükler,
3. İddianamedeki usulsüzlükler,
4. Metodoloji ve mantık hataları,

başlıkları altında sıralayacağım usulsüzlüklere geçmeden önce sizlerin de çok iyi bildiği bir maddeyi tekrar hatırlatmak istiyorum.

Bu madde, bir suçun işlendiğini öğrenen Cumhuriyet Savcısı'nın yapması gerekenleri tanımlayan **CMK 160**'tır.

Bu madde, ileride ilgili usulsüzlüklerle beraber hatırlatacağım diğer anayasa, yasa ve uluslararası hukuk normları ile birlikte ele alındığında, bu sürecin baş sorumlusu konumundaki **Savcı Zekeriya Öz'ün doğrudan görev ihlali içinde olduğu** yolundaki tezimin de temelini oluşturmaktadır.

CMK 160/2'ye göre bir SAVCI;

Maddi gerçeğin araştırılması ve **adil bir yargılama için** şüphelinin **lehine** ve aleyhine delilleri toplayarak muhafaza altına almak ve şüphelinin haklarını korumakla **YÜKÜMLÜDÜR**.

Savcı Zekeriya Öz, soruşturma sürecindeki usulsüzlükleri ile bu yükümlülüğünü **bilerek** ihlâl etmiştir.

1. GÖZALTI SÜRECİ:

Ergenekon soruşturması sürecinde ilk kez 27 Haziran 2007 tarihinde gözaltına alındım. **CMUK 118/1'e** aykırı olarak gündüz, hem de evime 100 metre kala sokak ortasında kelep-

çelenerek gözaltına alınmama rağmen, evimdeki arama, gece benim bulunmadığım bir ortamda gerçekleştirildi. **Savcının talimatı ile gerçekleştirilen bu usulsüz aramanın CMK 118/2’de tanımlanan istisnai hallerden hangisi ile uyuştuğunun beyanı ise tarafıma yapılmadı.** Bu konu ile ilgili **CMK 141/i’den** kaynaklanan tazminat hakkımı savcı hakkında kullanacağım.

Gözaltı süresi boyunca diğer konularda usule riayet eden kolluk kuvvetleri, iki temel konuda usule uygun davranmadılar. Savcının da aynı usulsüzlükleri tekrarladığından yola çıkarak, bu konudaki talimatı vermiş olan **Savcının CMK 134 ve Anayasa’nın 25. maddesini açıkça ihlâl ettiğini beyan ediyorum.**

CMK 134’te açık olarak;

a. Bilgisayar araç ve gereçlere ancak bu bilgisayarlara şifrelerin çözülememesinden dolayı girilememesi veya gizlenmiş bilgilere ulaşılamaması halinde el konulabileceği,

b. Gerekli kopyaların alınması halinde el konulan cihazların gecikme olmaksızın iade edileceği,

c.Şüpheliye veya vekiline, istemesi halinde, bu yedekten bir kopya verilerek tutanağa geçirilmesi,

belirtildiği halde savcı, soruşturma sürecinin bütün aşamalarında bu kanun maddesini ihlâl etmiştir.

Evimde yapılan iki arama sırasında (27 Haziran 2007 ve 04 Haziran 2008) istediğim halde bilgisayarlarımın bir yedeği tarafıma verilmemiştir. Ayrıca, bilgisayarlara ancak şifrenin çözülememesi ve gizlenmiş bilgilere ulaşılamaması halinde el konulabileceği açıkça belirtilmiş olmasına rağmen; bilgisayarlarımın şifresini saklama gibi bir niyetim veya beya-

nım olmadığı halde, bilgisayarlarımı el konulması kanunda belirtilen usule açıkça aykırıdır.

Emniyetin elinde bilgisayarların olay mahallinde yedeklemesini yapacak cihazlar mevcuttur. Bu cihazların eğitimi için bir grup polis bizzat sorumlusu olduğum bir proje çerçevesinde Kasım 2002 tarihinde ABD'ye götürülmüştür.

Hal böyleyken, savcının bu kadar hassas bir soruşturma çerçevesinde Emniyet'in elindeki imkânları kullanmayıp, bilgisayarların içeriği hakkında şüpheye mahal bırakması ciddi-yetten uzaktır.

Nasıl olay mahallindeki delil, olay mahallinde kayıt altına alınarak delillere hukuki bir nitelik kazandırılıyorsa, bilgisayarlarla ilgili konuda belirtilen usulün de bilgisayar delillerine hukuki zemin kazandırmak adına bir mantığı vardır. Savcı, bu mantığı ihlal ederek ulusal yasalarımız ve uluslararası normlar çerçevesinde Ergenekon soruşturmasına dâhil ettiği bütün bilgisayar tabanlı delili şüpheli konuma düşürmüştür.

Bilgisayar hard diskine evimde el konulduğu an ile Emniyet'te kopyasının (image) alındığı an arasında yasadışı bir müdahaleye maruz kalmayacağının hiçbir garantisi yoktur. **Nasıl suç mahallinde ele geçen delillerin emniyete götürüldükten sonra tutanağa bağlanması hukuka aykırıysa, bir bilgisayarın verilerinin de olay mahallinde, şahitler huzurunda teknolojik olarak "bağlanması" yerine, Emniyet'te bu işlemin yapılması aynı mantıkla hukuka aykırıdır.**

Günümüzde bir bilgisayara eski tarihli veri ekleme teknolojisi mevcuttur. Bu programların bazılarının internette bile ulaşılabilir olduğu gözönüne alındığında, devletlerin elinde çok daha sofistike teknolojilerin olduğunu varsaymak yanlış olmayacaktır. Bu nedenle, dijital deliller diğer deliller gibi olay

yerinde kayıt altına alınmak, en azından o dijital verinin bütünlüğünün yegâne değeri olan hash değeri kayda alınmak zordur.

İş yükü bahane edilerek çiğnenen bu usulün hayatiyeti kavransaydı, disklerin yedeğinin verilmesi iş yükü nedeniyle gecikse bile, disklerin içeriğinin değiştirilemeyeceğinin kanıtı olarak ‘hash’ yöntemi ile kullanılabilirdi.

(Hash, herhangi bir dijital bilgi kümesinin üzerinden özel bir algoritma ile hesaplanan o bilgi kümesine özgü bir değerdir. **Örnek vermek gerekirse;**

“Bizde ısrar yok” cümlesinin hash değeri ile “Bizde esrar yok” cümlesinin hash değeri farklıdır. İki cümle arasında tek bir harf değişikliği olmasına rağmen farklı değerler ortaya çıkacaktır.

İster bir metnin, ister bir dijital veri kümesinin (sabit disk içeriği vs.) hash değerinin alınması ve şüphelinin müvekkiline bildirilmesi, yedeğinin alınmasına göre çok daha hızlı ve zahmetsiz bir işlem olduğu halde bu bile uygulanmamıştır.

Bilgisayar disklerinin inceleme tutanaklarında, “Acquisition Hash”ve “Verification Hash” değerleri üzerinden verilerin değiştirilemediği kanıtlanmaya çalışılmaktadır.

Bu teoride doğru ama maruz kaldığımız pratikte yanlış bir uygulamadır.

“Acquisition Hash ” disk ilk işleme tutulmaya başladığı anda hesaplanan, “”verification Hash” ise işlem sonlandıktan sonra hesaplanan değerlerdir.

İddianame, bu iki rakamın aynı olmasını, verilere ekleme yapılmadığının kanıtı olarak sunmaktadır.

Hâlbuki bilgisayar disklerime evimde el konduğu an ile benim veya vekilimin gözetimi dışında işlenmeye başladığı yanı “Acquisition Hash”ın hesaplandığı an arasında bazen saatler, bazen de günler vardır. Dolayısıyla, el konulan bilgisayarlara ” Acquisition Hash” değerleri hesaplanmadan bir ekleme yapıp sonra “Acquisition Hash” hesaplanabilir. Bu yapıldıktan sonra “Acquisition Hash” ile “Verification Hash”ın aynı olmasının bilgisayara ekleme yapılmadığının bir kanıtı olarak hukuki değeri yoktur.

Delilin yasallığına özen gösteren bir anlayış, bilgisayar disklerinin kopyalarını (image) veremese bile hash değerini olay yerinde hesaplayarak şüpheliye veya vekiline teslim etmelidir. Aynen diğer delilleri, Emniyet’e götürdükten sonra değil, olay yerinde kayda geçirip bir kopyasını şüpheliye veya vekiline teslim ettiği gibi.

Savcılığın **CMK 134’e** açıkça muhalefet etmesinin “iş yükü” gerekçesi ile alakasının olmadığı ilerleyen süreçte de kanıtlanmıştır.

Bu konu ile ilgili olarak, şahsım ve avukatım tarafından defalarca, 28 Temmuz 2008, 04 Ağustos 2008 ve 09 Eylül 2008 tarihli dilekçelerle bilgisayar hard diskleri veya kopyalarının verilmesi talep edilmiş olmasına rağmen, taleplerimiz yerine getirilmemiştir.

Savcıların, Anayasa’nın **“Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir”** şeklindeki 10. maddesini ve TCK 3/2’yi ciddiye alması gerekir.

Savcının bu konuda uyguladığı çifte standartın ve hukuksuzluğun bir diğer göstergesi ise bizzat Savcı Zekeriya Öz tarafından Emniyet Genel Müdürlüğü’ne gönderilen yazıdır. İddianamenin 442 klasörlük eklerinde yer alan 1 Temmuz 2008

tarihli emekli orgeneraller Hurşit Tolon ve Şener Eruygur ile ilgili yazıda, **“Kanun gereği alınacak olan image’ın hazır bulunan şüpheli vekiline de verilmesi”** ibaresi yer almaktadır. Dolayısıyla, Savcı söz konusu başka şüpheliler olduğunda kanuna uygun davranırken, şahsım söz konusu olduğunda bu özeni göstermemiştir. Savcıların, kanun maddelerini bazı kişilere uygulama, bazı kişilere uygulamama gibi bir lüksleri olmaz.

CMK 134’ü açıkça, defalarca ve şüpheliler arasında ayırım yaparak ihlal eden savcı, **Anayasa’nın 25.** maddesine de aykırı hareket etmiştir.

İlk gözaltına alınmam sırasında şahsıma, başta AKP hükümeti olmak üzere soruşturma ile alakası olmayan çeşitli konularda düşünce ve kanaatlerim sorulmuştur. *Anayasa’nın düşünce ve kanaat hürriyeti ile ilgili maddesi, **“Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir. Her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; düşünce ve kanaatleri sebebiyle kınanamaz ve suçlanamaz”** şeklindedir.*

İster soruşturmadan sorumlu olan savcı, ister onun emri altındaki kolluk kuvvetleri; iktidar partisinin değil, devletin ve milletin emrinde görev yapan kurumlardır. **Şahsımın soruşturma ile alakası olmayan konularda siyaset, ekonomi ve toplumsal konularda görüşlerimin sorulması ve yazılı olarak da birçok mecrada dile getirdiğim bu görüşlerimin önüme suç olarak konulması açık bir anayasa ihlalidir.**

Ayrıca, ikinci gözaltına alınmam sırasında evimde el konulan eşyalarla ilgili **yaptığım itirazlar usulüne uygun olarak kayda geçirilmedi ve bu itirazlar savcı tarafından da dikkate alınmadı.**

“Arama sonunda verilecek belge” başlıklı **CMK 121/2**, arama işlemi uygulanan kimsenin el konulan eşyanın mülkiyetine ilişkin görüş ve iddialarına açıkça yer verileceğini belirttiği halde, benim evimden alınan dizüstü bilgisayarın **şahsıma değil, SESAR’a ait olduğu yönündeki itirazım kayda geçmedi.**

Bilgisayarlarımın olay mahallinde yedeklenmemesi ve istememe rağmen yedeklerin şahsıma teslim edilmemesi ile ilgili **itirazlarım da gözönüne alınmadığından, ilgili tutanağı CMK’nın ilgili maddelerine göre şerhimi koyarak imzaladım.** (Yakalama ve Elkoyma Tutanağı İddianame’ye Ek Klasör 21 Sayfa: 70, 73, 74, Dizi 101, 98, 97)

Gözaltında ifadem sırasında muhatap kaldığım bu tarz soruların kaynağının savcılık makamı olup olmadığının tespiti, açacağım karşı ceza ve tazminat davalarında suç isnat edeceğim şahısların doğru belirlenmesi açısından önemlidir. **O yüzden mahkemenizden bu tarz soruların kaynağının tespit edilmesini talep ediyorum.**

2. SAVCILIK VE MAHKEME AŞAMASI:

Ergenekon soruşturması kapsamında iki kez savcı önüne çıktım. Biri, ilk gözaltım sırasında, 30 Haziran 2007 tarihinde gerçekleşti ve mahkeme tutuklama talebini yerinde bulmayarak tutuksuz yargılanmam istemiyle serbest bıraktı.

İkinci gözaltım sonrasında, 07.06.2008 tarihinde ise tutuklanarak cezaevine gönderildim. Savcı ifademi alırken, her ikisinde de yasalardaki hükümleri açıkça ihlal etti. Öncelikle her iki sorguda da yaklaşık 5-7 saat ayakta tutuldum. Bu, **CMK 148’de** açıkça yasaklandığı üzere yormak maksadı güden bir davranıştı.

Savcının ifade sırasında esas usulsüzlüğü ise, şahsımı gözaltına alma gerekçesi olarak öne sürdükleri oldu.

İlk ifadem sırasında yanımda bulunan avukatım Salih Omacan, daha sonra vefat etmiştir, dolayısıyla bu konuda tanışım bulunmamakla birlikte olay şöyle gerçekleşmiştir:

Zamanında sitemde yazılar yazan ve kendisi de Ergenekon soruşturması çerçevesinde tutuklu bulunan **Ümit Sayın’la aramdaki ihtilaf; gözaltına alındıktan 4 gün sonra, 30 Haziran 2007 tarihinde Hürriyet gazetesinden Toygun Atilla isimli bir muhabirin imzasıyla manşet yapıldı.** 3-5 bin okuyucusu olan bir internet sitesindeki ihtilafın, Hürriyet gibi Türkiye’nin en çok tiraj alan gazetesine manşet olması fazlasıyla manidardı. Bu manşetin gerekçesini, gözaltına alınmamın 4. gününde savcı huzuruna çıkarıldığımda daha net gördüm.

Beni 4 gün önce, 27 Haziran 2007’de gözaltına aldırان savcı, o gün çıkan (30 Haziran 2007) Hürriyet gazetesinin manşetini göstererek, *“Seni bunun için gözaltına aldık, burada tehdit gördük”* dedi. Savcıya sorduğum **“Siz beni 4 gün önce gözaltına aldırдыңız, Hürriyet’in 4 gün sonra çıkacak manşetini nereden biliyordunuz?”** sorusu ise cevapsız kaldı.

Hürriyet’in yapacağı manşeti 4 gün önceden bilerek beni gözaltına aldırان savcı, 04.06.2008 tarihli ikinci gözaltı işlemini de CMK 91/5’e aykırı olarak gerçekleştirdi.

CMK 91/5, bir suçla ilgili serbest bırakılan kişinin yakalanmasına neden olan fiille ilgili yeni ve yeterli delil elde edilemedikçe tekrar gözaltına alınamayacağını açıkça ortaya koymasına rağmen, **savcı ikinci kez gözaltına alınma sebebim olarak yine Ümit Sayın’ın hakkımda verdiği iftira ve yalanlarla dolu ek ifadeyi gösterdi.**

Ümit Sayın ile olan ihtilafımın hukuki boyutu, sureti **Ek-1'de sunulan, Kadıköy 3. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 13 Mayıs 2008 tarih, 2007/2469 E. ve 2008/ 991 K.** sayısı ile hakımda verdiği beraat kararı ile sonuçlandı ve Ümit Sayın davayı kaybetti. **Ne ilginçtir ki, Ümit Sayın hakkımda açtığı davayı kaybettikten sonra savcılığa ek ifade verme isteğini ilettil. Ümit Sayın 23 Mayıs 2008 tarihinde savcılığa verdiği ifadede hakkımda tamamen kişisel hezeyanlara dayalı iftiralarla dolu beyanlarda bulundu.**

İddianamede de yer alan konuşmalarında sürekli MİT'le, Genelkurmay'la görüşüğünü ifade eden ve her ortamda gizli örgüt kurmaktan, darbelerden söz eden bu şahıs, şahsımı "Ergenekon'un kilit adamı olmakla", "kendine MİT ajanı süsü vermekle", "gizli örgüt kurmaktan söz etmekle" suçluyor ve "Hâlâ dışarıda olmasını manidar buluyorum" ifadesiyle beni açıkça hedef gösteriyordu.

Hakkımda soruşturma veya kovuşturma başlatmak maksadıyla yapılan ve dolayısıyla "TCK'daki "iftira" suçu tanımına uyan, mesnetsiz suçlamalar ve hezeyanlarla dolu bu ek ifade hakkında gerekli hukuki işlemleri başlattım. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına yaptığım suç duyurusu halen **Beyoğlu 1. Ağır Ceza Mahkemesinde 2008/454 Değişik iş** sayısı ile işlemde bulunmaktadır.

Savcılıktaki ifadem sırasında da Ümit Sayın'ın bu ifadeyi, bana açtığı davayı kaybetmesinin sonrasında verdiğini, açık bir iftira olduğunu anlattım ve ifadenin içeriğinin bana değil Ümit Sayın'a uyduğunu kanıtlarıyla ortaya koydum.

Bütün bu itirazlar kabul görmedi.

Keza Savcı, hakkımda ek yeni ve yeterli delil olarak ayrıca Ergun Poyraz'ın hakkımda verdiği ek ifadesi de gösterdi.

Daha önceki ifadesinde bundan söz etmek gereği duymayan Ergun Poyraz, nedense yeni ifadesinde bir yalana başvuruyor ve “Tarikat-Siyaset-Ticaret” kitabının bir kopyasını bana kendisinin verdiğini inkâr ediyordu.

Bu yalan ek ifadenin de tek bir sebebi vardı.

Kitabında konu edindiği gizli belgenin bana kendisinden değil bir başka kaynaktan ulaştığı şaibesini yaratmak ve böylece Genelkurmay’daki görevi nedeniyle bu belgenin altında imzası olan babam Ali İhsan Gürcihan’ın bana devletin gizli belgelerini ulaştırıyor suçlaması ile zan altında bırakmak.

Hâlbuki **13 numaralı savunma kartımda** da ayrıntılarını bulabileceğiniz üzere, söz konusu kitap bir CD olarak İstanbul’da yayıncı arayan Ergun Poyraz tarafından şahsıma, tanıştığımız bir kokteylde verilmişti. Bunun tanıkları olduğu gibi; Ergun Poyraz ile bu tanışıklığımız sonrasında yaptığımız birkaç telefon görüşmesi ve kitabın kopyasını götürdüğüm yayıncılar bunun şahididir.

Hal böyleyken, Ergun Poyraz’ın verdiği bu yalan ifade ile benim tutuklanmam için gerekli zemin hazırlanmıştır.

İfadem sırasında savcıya evimde de ele geçen söz konusu belgenin aslı olmadığını, **evimde ele geçen söz konusu belgeyi de içeren Ergun Poyraz’a ait kitap taslağı olduğunu;** bu mantıktan yola çıkılırsa bu kitabı satın alan herkesin suçlu konuma düşeceği anlatılmıştır.

Ayrıca savcıdan, belgenin aslını göstermesinin istenmesi üzerine, Savcı belgenin aslını göstermiş ve bu belgenin babam dışında aralarında MGK’nda bulunduğu 9 ayrı kuruma dağıtımının gerçekleştirildiğine dikkat çekilmiştir. **Dolayısıyla belgenin sızabileceği tek makamın babam olmadığını ay-**

rica kanıtlamıştır. Savcılık bütün bu somut delilleri de dikkate almadan yine yalan bir ifadeyi hakkımda yine gözaltına aldırma gerekçesi olarak ek ve yeterli delil kategorisinde değerlendirilmiştir.

Bütün bunlar, **Savcı Zekeriya Öz'ün CMK 91/5'e aykırı olarak keyfi gözaltı işlemi yaptığıının açık ve net kanıtıdır.**

Savcılıktaki ifadem sırasında işlenen usulsüzlükler bununla da sınırlı değildir.

a. Gözaltına alınma tutanağında ve savcının yüzüne karşı açıkça beyan etmeme rağmen nişanlım Fatma Sibel Yüksek ile olan telefon görüşmelerimin içeriği sorulmuştur. **CMK 135/2'de** açıkça; *“Şüpheli veya sanığın tanıklıktan çekinebilecek kişilerle arasındaki iletişimi kayda alınamaz. Kayda alınma gerçekleştirildikten sonra bu durumun gerçekleşmesi halinde alınan kayıtlar derhal yok edilir”* denilmektedir.

CMK 45/1 ise tanıklıktan çekinebilecek kişiler arasında şüphelinin nişanlısını da saymaktadır.

Kanun maddeleri ve bu konulardaki gerçeklik bu kadar açıkken; **kanuna açıkça muhalefet edilerek nişanlımınla görüşmelerimdeki gündemle ilgili görüşlerim suç unsuru olarak sorularak; hem kişilerin kanatları ve düşüncelerinden dolayı suçlanamayacağını belirten Anayasa'nın 25. maddesi, hem de CMK'nın 135. maddesi açıkça ihlal edilmiştir.**

Bu konuşmaları ifadem sırasında sormakla kalmayıp iddianameye yerleştiren savcının, bu kayıtların derhal yok edilmesini emreden Türk yasalarını dikkate almadığı, açıkça itilaf ettiği ve özel hayatın gizliliği ilkesini fütursuzca ayaklar altına aldığı görülecektir.

Mahkemeniz huzurunda, Savcı Zekeriya Öz hakkında özel hayatın gizliliğini ihlal, Anayasa’ya muhalefet ve CMK 135’e aykırı davranışları hakkında suç duyurusunda bulunuyorum.

b. İfadem sırasında beni Ergenekon terör örgütünün üyesi olmakla suçlayan savcı Zekeriya Öz’e benim bu yapının üyesi olmadığımı, aksine ülkede kaos çıkarmak isteyen böyle bir yapıya karşı yazılarımla, kitaplarımla açıkça karşı durduğum, iddianamede bu örgütün birimi olarak lanse edilen LOBİ teşkilatını bizzat şahsımın deşifre ettiğini yazılarım ve kitaplarımla ortaya koydum.

Lehimdeki bu deliller, hiçbir şekilde değerlendirilmediği gibi, lehimdeki deliller olarak tutuklanmak üzere sevk edildiğim mahkemeye sunulmadı. Bu, **CMK 160/2’nin** açık ihlalidir.

c. **CMK 153/2**, soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecek ise Cumhuriyet Savcısının istemi üzerine, Sulh Ceza Hakiminin kararıyla müdafinin dosya içeriğini inceleme yetkisinin kısıtlanabileceğini belirtmektedir.

Fakat aynı maddenin 153/3 fıkrası, bu kısıtlamanın şüphelinin ifadesini içeren tutanak için sözkonusu olamayacağını açıkça vurgulamaktadır.

Savcı, ifadem sonrasında defalarca dilekçeyle başvuru yapmama rağmen, kendi ifade tutanağımı kanunun ilgili maddesine muhalefeten tarafıma vermemiştir.

Daha sonra bu konu ile ilgili tarafıma ulaştırılan **İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 06.02.2008 tarihli ve Soruşturma No:2007/1536 sayılı kararında** bu kısıtlamaya 3713 sayılı **TMK’nun 10/d** maddesi gerekçe gösterilmiştir.

Bu karar ve gerekçesine yasalarımız ve uluslararası hukuk normları çerçevesinde itiraz ediyorum.

Bizzat Türk Ceza Kanunu'nun 5. maddesi, Türk Ceza Kanunu'nun hükümlerini diğer özel ceza kanunları hükümlerinin üzerinde hukuki bir norm olarak kabul etmiştir.

TMK'nın 10/d maddesi bir özel ceza kanunu hükmü olup; CMK'nın 153/2 maddesinin birebir aynısıdır. Fakat bu maddenin 153/3 ile çerçevesi sınırlanan bir madde olduğu gö-zardı edilmemeli ve TCK'daki bu kısıtlama TMK açısından da gözönüne alınmalıdır.

Anayasamızın 36. maddesinde belirtilen adil yargılanma hakkı ve tarafı olduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin hazırlık evrakının incelenmesine izin veren **6/3-c** maddesi çerçevesinde, **savcılığın kendi ifadelerimi içeren tutanağı bile gizli tutması sadece kendi yasalarımıza değil, evrensel hukuk ilkelerine de aykırıdır.**

Savcı Zekeriya öz, bu uygulaması ile bir kere daha kanuna muhalefet ederek adil yargılanma hakkını çiğnemiştir.

Bu safhada anlattıklarım Savcı Zekeriya Öz'ün delilden suça değil, suçtan delile giden bir zihniyetle, önce kafasında bir örgüt yaratıp sonra bütün hukuk ilkelerini ve kanunları ihlal ederek altını doldurmaya çalıştığının açık kanıtıdır.

3. İDDİANAME VE SORUŞTURMA SÜRECİNDEKİ YASA İHLALLERİ:

Soruşturmanın gizliliğin prensibi, ister ulusal hukukumuzda olsun, ister uluslararası hukuk normlarında olsun, en önemli prensiplerden biridir. Bu prensip sayesinde hem soruşturmanın selameti, hem de şüphelinin hakları korunur.

Soruşturmanın gizliliğinin bizzat soruşturmayı yürüten savcı tarafından ihlal edilmesi ise bu ülkenin hukuk sistemi adına vahim bir noktayı temsil eder

Savcı Zekeriya Öz’ün soruşturmanın gizliliğini bizzat kendisinin ihlal ettiği, gazete muhabirlerini ofisine davet ederek soruşturma bilgi ve belgelerini servis ettiği medyaya yansımış ve bu haberler Savcı Zekeriya Öz tarafından yalanlanmamıştır. Hürriyet Gazetesinin başyazarı Oktay Ekşi’nin 16 Temmuz 2008 tarihinde kaleme aldığı ve tekzip edilmeyen “Kim Kırletti?” başlıklı yazısı buna örnektir. Yazının sureti Ek-2’de sunulmuştur.

Daha önceki bölümlerde anlattığım; **Savcı Zekeriya Öz’ün Hürriyet muhabiri Toygun Atilla’nın hakkındaki habere, haber Hürriyet gazetesinde yayınlanmadan 4 gün önce haberdar olması, bu yasadışı ilişkinin ek kanıtıdır.**

Bu nedenle, Savcı Zekeriya Öz’ün temas kurduğu gazete muhabirleri üzerinden bizzat soruşturmanın gizliliğini ihlal ettiğinin kanıtı olarak, mahkemenizden Zekeriya Öz ile aşağıdaki gazeteciler arasındaki iletişim kayıtlarının TİB Başkanlığı’ndan istenmesini talep ediyorum:

- a. Toygun Atilla
- b. Lube Ayar,
- c. Ecevit Kılıç,
- d. Ahmet Altan

Savcı Zekeriya Öz’ün soruşturmanın gizliliğini ihlali sadece soruşturma bilgilerini basına sızdırması ile sınırlı değildir.

TCK 285/4, soruşturma evresindeki kişilerin suçlu olarak damgalanmalarını sağlayacak şekilde görüntülerinin yayınlanmasını hapis cezasıyla cezalandırmaktadır.

Keza, Adalet Bakanlığı'nın 01.06.2005 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan **“Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği”nin, “Soruşturmanın Gizliliğinin Uygulanması” başlıklı 27. maddesi** şöyle demektedir:

“Şüphelinin basın önüne çıkarılmasına, kişilerin basınla sorulu-cevaplı görüştürölmelerine, görüntülerinin alınmasına, teşhir edilmelerine sebebiyet verilemez ve soruşturma evrakı hiçbir şekilde yayımlanamaz.”

Savcı Zekeriya Öz ve emrindeki kolluk kuvvetleri, adliyeye getirilmem ve çıkarılmam sırasında gerekli tedbirleri almayarak, şahsımı kameralar ve gazetecilerin önünden geçirerek ellerim kelepçeli şekilde fotoğraflanmama, görüntülenmeme sebep olmuştur.

Basına ellerim kelepçeli şekilde teşhir edilmem hem, tutukluların ancak kaçacaklarına veya kendisine veya başkalarının hayatlarına zarar verebile ihtimallerine karşı kelepçelenebileceğini belirten **CMK 93'e**; hem de suçsuzluk karinesinin ihlali olarak **Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6/2 maddesine aykırıdır.**

İstediği zaman diğer şüphelileri Adliye'nin arka kapısından çıkararak görüntülenmelerini engelleyen **Savcı Zekeriya Öz'ün, ben dahil birçok şüpheliyi basına “suçlu olarak” teşhir eden bu ihlali hakkında, TCK 285/4 uyarınca suç duyurusunda bulunuyorum.**

Savcı Zekeriya Öz'ün bizzat soruşturmanın gizliliğini ihlal etmesi bu süreçteki tek hukuk tanımaz davranışı değildir. Aşağıda sıralanan usulsüzlükler, **Savcı Zekeriya Öz'ün artık kendini bir hukuk adamı olarak değil, hukuk firavunu olarak görmeye başladığını göstermektedir.**

a. İddianame ve eklerinde hakkımda isnat edilen suçlamalarla alakası olmayan özel telefon görüşmelerime yer verilerek özel hayatın gizliliği açıkça ihlal edilmiştir.

b. İddianame ve eklerinde nişanlım Fatma Sibel Yüksek ile görüşmelerime yer verilerek **özel hayatın gizliliği ve CMK 135/2 maddesi açıkça ihlal edilmiştir.**

c. İddianame eklerinde telefon fihristlerindeki isimler, telefon numaralarıyla birlikte deşifre edilerek hakkımdaki suçlamalarla ilgisi olmayan **özel arkadaş çevremi özel bilgileri kamuoyuna açılmıştır.**

d. Şahsımı devletin gizli bilgilerini temin etmekle suçlayan iddianamenin bizzat kendisi devlete ait gizli belge ve bilgileri, **hatta MİT elemanlarının isimlerini deşifre etmiştir.**

TCK’nın 258. maddesi, görevi gereği edindiği bilgi belgeleri yayımlayan veya ne surette olursa olsun başkalarının bilgi edinmesini kolaylaştıran kamu görevlisinin 1 yıldan 4 yıla kadar hapsini öngörmektedir.

Hiçbir elemeye tabi tutmadan yayınladığı iddianame ve ekleri ile Susurluk raporunun bizzat devlet tarafından gizlenen 12 sayfası dâhil birçok devlet kurumuna ait gizli belge ve bilgiyi internet ortamına yayan Savcı Zekeriya Öz suç işlemiştir.

Huzurunuzda Savcı Zekeriya Öz hakkında **TCK 258.** maddesi uyarınca suç duyurusunda bulunuyorum.

e. Savcıya ifadem sırasında lehimde delil olarak sunduğum yazı ve kitaplarımı iddianamede lehimde delil olarak kayda geçirilmemiş; **iddianamedeki hiçbir delil lehimde olarak tanımlanmamıştır.** Bu, iddianamenin sonuç kısmında, şüphelinin sadece aleyhinde olan değil, lehimde olan hususların da belirtilmesi gerektiğini hükme bağlayan **CMK170/6’nın** açık ihlalidir.

f. Tutukluluğum sırasında kanunun bana tanıdığı haklar çerçevesinde birçok kez tahliye talebinde bulundum. Bu taleplerimin reddi yönündeki bütün kararlar matbu evrak niteliğindedir. Bu kararlarda, tutukluluk haliminin dosyam üzerinden taze bir göz ve vicdanla ele alındığına dair en ufak bir intiba edinmedim. **CMK 104 uyarınca yaptığım** ve **CMK 105'** teki usul uyarınca incelenmesi gereken bu tahliye taleplerim incelenirken şahsımın ve avukatımın görüşleri alınmamıştır.

Tarafı olduğumuz ve anayasamızca bir üst hukuk normu olarak kabul edilen **Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 5/2 ve 3. maddelerinde tanımlanan kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı prensibi çerçevesinde, tutukluluğun devamına ilişkin verilen kararların her seferinde daha sağlam gerekçeler ve matbu olmaması gerekmektedir.** Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, genel ve soyut ifadelerle gerçekleşen tutukluluğun uzatımı kararlarını kabul etmektedir.

Benzer ifadelerle bezenmiş, matbu, kalıplaşmış tutukluluğun devamı kararları, AIHM kararları uyarınca “gerekçesiz karar” statüsünde olup, hukuksuzdur.

Hakkımda verilen bütün tutukluluğun devamı kararları bu çerçevede usulsüz olup, kişi özgürlüğü ve güvenlik hakkım ihlal edilmiştir.

g. Bir savcının kendisine dilekçe ile yapılan bir başvuruyu kabul etmeme lüksü ve hakkı yoktur. Kanunda kendisine tanınan hak, dilekçeyi inceledikten sonra kabul veya reddetmesidir.

Ek-3'de kanıtını göreceğiniz üzere Savcı Zekeriya Öz, tarihinde yolladığım dilekçeyi içeren bir mektup hiçbir işleme konulmadan doğrudan reddedilmiştir. Savcı, dilekçeyi inceleyip reddetme veya yanlış makama gönderildiğini düşünüyorsa, ilgili makama sevk etme (**CMK264/2** uyarınca, başvurunun

yapıldığı merci, başvuruyu derhal görevli ve yetkili merciye göndermekle yükümlüdür) gereğini bile yerine getirmemiştir.

4. METODOLOJİ VE MANTIK HATALARI:

İddianame hukuk, akıl ve vicdanla hiçbir şekilde bağdaşmayacak metodoloji yanlışları ile doludur.

Bu yanlışlar, iddianameyi kaleme alan savcının sadece bilgi değil, aynı zamanda adaleti kovalama konusundaki niyet eksikliğinin de kanıtı niteliğindedir.

Amacım, iddianamedeki çelişkileri, yanlışlıkları Türkçe katliamını, mantık hatalarını, özensizlikleri, tekrarları ve mizahı irdelemek değil. Bunları ele alacak bir kitabın bu iddianameden daha kalın olacağına ve çok satacağına eminim ama şahsi savunmam adına pek bir fayda sağlamayacağının da farkındayım.

Fakat yine de huzurunuzda, **bu iddianameyi kaleme alan zihniyetin ne kadar sağlıklı, tutarsız, akılsız ve delilden suçluya değil, suçtan delile gitmeye çalışan hukuk dışı bir seviyeyi temsil ettiğini ortaya koyacak 5 temel konuya dikkat çekmek istiyorum.** Bu konuları, şahsıma yöneltilen hukuk dışı suçlamaların da temelinde yer aldığı için önemsiyorum.

- a. Facebook kriminolojisi
- b. Kadraj mühendisliği
- c. Mantık tecavüzü
- d. Benzeşme
- e. Delil zıplaması

a. Facebook Kriminolojisi:

Bilimsel olarak da kanıtlanan 6. derece teorisine göre dünyada herkes birbiri ile 6. dereceden tanışıktır. Örnek olarak ben; maalesef ABD Başkanı Bush ile 2. dereceden tanışığım.

Ben, Yaşar Büyükanıt'ı tanırım; Yaşar Büyükanıt da ABD Başkanı Bush'u. Dolayısıyla, beni tanıyan herkes de en fazla 3. dereceden ABD Başkanı Bush ile ilişkilendirilmiş olur. Hele günümüzün iletişim ve seyahat imkânları ile beraber ele alındığında, insanların birbiriyle tanışıyor olmasının çok da manidar olmadığı ortaya çıkacaktır.

Bu iddianame, şahsımın da sürekli maruz kaldığı bir sorgulama çerçevesinde “Şunu tanıyor musun?” sorusu etrafında bir ilişkiler ağı resmetmeye çalışmaktadır.

Şahsım üzerinden örnek vermeye devam edersem, bu iddianamede adı geçen bir çok şahsı tanımama rağmen bunların bir çoğundan hoşlanmadığım ve alenen ihtilaflı olduğum ortadadır.

İddianame, ilişkinin niteliğine hiçbir şekilde özen göstermeden, birlikte bırakın bir terör örgütü, kooperatif bile kuramayacağım insanlarla beni aynı çuvala tıkmaktadır.

Bir kişiyle 3–5 kez telefonla görüşmek, birkaç kez e-posta alışverişinde bulunmak örgütsel bir ilişkinin temeli olarak sunulmuştur. Hayatınızı paylaştığınız bir insanın bile günahlarından, eylemlerinden sorumlu olmadığınız bir dünyada 2-3 sohbet bile **“facebook kriminolojisi”** çerçevesinde sizi örgüt resmine sokmaya yetmektedir.

Günümüzün popüler arkadaşlık sitesi Facebook, yüzlerce arkadaşı olmakla övünen üyelerle doludur ama derinlemesine incelendiğinde bu insanların arkadaşları ile bir kere bile yüz yüze sohbet etmedikleri görülecektir.

Bu metodolojiyi bir örgütün varlığını kanıtlamak adına bu kadar ciddiye alan bir savcı; 6. Derece Teorisinin ortaya koyduğu bilimsel ve matematiksel gerçekler gereği sonunda kendisini de örgüt üyesi olarak bulacaktır.

Ben, Tayyip Erdoğan’ı tanıyan birini tanıdığım için, benim gibi Tayyip Erdoğan’ı tanıyan birini tanıyan **savcı Zeke-riya Öz’ün de Ergenekon terör örgütünün üyesi olmadığı-nın garantisi yoktur.**

b. Kadraj Mühendisliği:

Sosyal bir insan hiçbir yasadışı eyleme bulaşmadığı ve tamamen Anayasa ile tanımlanan vatandaşlık hakları doğrultusunda siyaset yaparken dahi istemeyerek veya isteyerek birçok fotoğraf karesine girer. Fotoğraf makinelerinin ceplerimize sığıdığı bir çağda bu çok daha olasıdır.

Bir insanın aynı karede poz verdiği insanlarla organik bir bağı olduğunu varsaymak abesle iştigaldir. Bu tarz fotoğraflar, olsa olsa diğer somut deliller varsa bunları destekleyen ikincil delil olarak dikkate alınabilir ve tek başlarına bir anlam ifade etmezler.

Davet edildiğiniz bir ortamda, kontrol dışı bir şekilde, istemediğiniz kişilerle aynı kareye girmeniz an meselesidir.

En son Cumhurbaşkanlığı’nda verilen bir davette, **Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt’ ın PKK zanlısı Sebahat Tuncel ile aynı kareye girmesi bu nahoş duruma yerinde bir örnektir.**

Keza, Almanya’daki Deniz Feneri davasında yargılanan **Mehmet Gürhan ile yan yana poz veren Tayyip Erdoğan da** kadraj mühendisliği kurbanı olmuştur.

O kadar ki AKP Grup Başkan vekili Bekir Bozdağ, 12 Eylül 2008 tarihinde gazetelere yansıyan açıklamasında, bu fotoğrafla ilgili; *“Siz yanınıza gelen her insana adli sicil kaydın, sabıka kaydın var mı diye soruyor musunuz?”* şeklinde tepki vermiştir.

Herkesin idrakinde olduğu bu temel gerçeğin gözardı edilmesi olsa olsa elindeki kanıt yetersizliğini hukuk dışı yöntemlerle kapatmaya çalışan bir zihniyetin göstergesidir.

c. Mantık Tecavüzleri:

İddianame, bir mizah kitabını kuskandıracak mantıksal çıkarımlarla doludur.

Temel bir eğitim alan herkesin vakıf olması gereken basit mantık çıkarımlarının iddianame sayfalarında tersyüz ve suiistimal edildiği görülecektir.

Sağlıklı insanların mantık dünyasında, iki insanın birbirleriyle iletişim kurmak için kullandıkları telefonların varlığı, suçu kanıtlamak anlamında doğru yönde atılmış bir adımdır. Telefonlarının olmaması, suçu işlemediklerinin kanıtı değildir ama suçu işlediklerinin de göstergesi olamaz.

Suç aletinin yokluğunun suça dair bir gösterge olarak değerlendirilmesi hukuka da, savcılık mesleğine de hakarettir.

İddianame bizzat bunu yapmaktadır. Örnek olarak İlhan Selçuk’un “olmayan cep telefonu” gizli görüşmelerinin göstergesi olarak sunulmuştur.

Bu temel mantık hatasının bir diğer örneğine sayfa 132’de rastlamak mümkündür. Burada konu edilen bir belgedeki; *“Bu şirket bünyesinde kesinlikle emekli emniyet mensuplarının yer almaması gerektiği”* şeklindeki ibareden yola çıkılarak şu değerlendirme yapılmıştır: *“Buradan da diğer birimlerde emniyetçilere görev verilebileceği kabul edilmiştir”*

Ergenekon terör örgütünün Emniyet ile bağlantısını kanıtlamak adına bir kez daha mantık ilkelerine tecavüz edilmiş ve “Burada emniyetçiler çalıştırılmayacak” ibaresinden “Demek ki başka birimlerde çalıştırılacak” çıkarımı yapılmıştır.

Bu bir insana, “Bu evi soyduğuna dair kanıt yok, demek ki yandaki evi soyacaksın” demek kadar abes ve mantıksızdır.

Bu düzeyde mantıkla donanmış savcıların bulunduğu bir dünyada hırsızların yapması gereken tek şey, savcıların önüne hırsız olmayanların hangi evleri soymadıklarının listesini koyup, namuslular hakkında şaibe yaratmaktır.

Bu iddianamenin hayırlara vesile olması ve devletimize ve milletimize musallat olan kaos çetelerinin deşifre edilmesi adına sergilenecek her çaba, bu tarz mantık tecavüzleri ile öylesine gölgelenmektedir ki, bu tecavüzlerin gölgesinde adalet fidanı hep bodur ve sağlıklı kalacaktır.

d.”Benzeşme:”

İddianamenin hukuk tarihimize armağan etiği nadide kavramlardan biri de **“benzeşme”dir. Bu terim ne kadar estetikse, o kadar hukuk dışıdır.**

Şahsımda bulunan belgeler ile birlikte birçok belgenin Ergenekon terör örgütünün belgesi olduğu iddia edilen metinlerle “benzeştiği” öne sürülmüştür.

Savunmanın ilerleyen bölümlerinde, iddianamenin bu hukuk dışı mantığını ciddiye alarak şahsıma ait belgelerin söz konusu diğer belgelerle “benzeşmediğini” ayrıca kanıtlayacağım.

Fakat vahim olan; kıyası hukuki bir yöntem olarak kabul etmeyen ulusal ve uluslar arası hukuk ilkelerini bilmesi gereken bir savcının; şahıslarda ele geçen belgelerle “örgütün temel bel-

gesi” olduğunu varsaydığı belgelerin “benzeştiğini” iddia ederek kanıt üretmeye çalışmasıdır.

Bu, hiçbir şekilde bir hukuk sistemine sızmasına izin verilmemesi ve sızdığı yerde karantinaya alınması gereken bir virüstür.

İnsanların söylediklerinin veya yazdıklarının “benzeşmesi” üzerinden, insanları “terör” gibi çok ciddi bir suçlamayla yargılamaya başladığımız nokta bu ülkede Başbakan dâhil herkesin terörist ilan edilebileceği bir noktadır.

Örnek olarak; Başbakan Erdoğan birçok konuşmasında en az 3 çocuk yaparak daha fazla çoğalmamız gerektiğinden bahsetmektedir. 12 Eylül’de İngiliz gazetelerinde yayımlanan habere göre; Londra’da El-Kaide’ye bağlı bir grup, düzenlediği basın toplantısında Müslümanlara “*daha çok çocuk doğurun*” çağırısında bulunmuştur.

Bu iki metni, savcının “benzeşme” kriteri çerçevesinde ele aldığımızda, hele bir de elimizde Tayyip Erdoğan’ın Hikmet-yar’ın dizinin dibinde çekilmiş bir fotoğrafı varsa -kadro mühendisliği- Başbakan’ı El-Kaide üyesi suçlaması ile yargılamamız işten bile değildir.

Bu yöntemi kullanarak Tayyip Erdoğan’ı sadece El-Kaide değil, Ergenekon terör örgütü üyesi olmakla da suçlayabilirsiniz.

Tayyip Erdoğan, Ağustos 2008’de yapılan en son YAŞ toplantısında Anıtkabir defterine yazdığı mesajda, “*Cumhuriyetimizin 100. yılını dünyanın müreffeh ve daha ileri ülkeleri arasında karşılama hedefinden*” bahsetmektedir.

Bu sözler ve hedefler, şahsımın kaleme aldığı ve “Ergenekon terör örgütü belgeleriyle benzeştiği” iddia edilen, Cumhuriyet’in 100. yılında ülkemizi çağdaş, demokratik, kalkınmış

bir ülke olarak dünyanın ilk 7 ülkesi arasına sokma hedefini dile getiren **2023 metinleriyle fazlasıyla benzeşmektedir.**

Görüldüğü gibi, iddianamenin şahsım dahil bir çok insanı “terörist” olarak damgalamak için kullandığı “benzeşme” kriteri, bu ülkenin Başbakanı’nı aynı anda hem Ergenekon, hem de El-Kaide içine sokabilir.

İddianame, bu hukuk dışı “benzeşme” kriterini öylesine sulandırmaktadır ki; belgelerin aynı fontta yazılmış olmasını, kapak sayfalarının olmasını, giriş-gelişme-sonuç bölümlerinin olmasını ve hatta “saygılarımla” ibaresiyle bitirilmiş olmasını “benzeşme” kriteri saymaktadır.

Bu o kadar sağlıksız ve sosyal yaşam rutinlerinden habersiz bir zihniyettir ki, “Saygılarımla” ifadesini bir örgüt kanıtı olarak sunmasının varacağı noktayı bile kestirememektedir.

İddianamenin kendi mantığı çerçevesinde ele alırsak; kendisine yolladığım bütün dilekçeleri “saygılarımla” ibaresi ile bitirdiğim için, bunun bir ast-üst ilişkisinin kanıtı olarak değerlendirilmesini ve savcı Zekeriya Öz’ün örgüt hiyerarşisinde “üstüm” olarak kovuşturmaya dahil edilmesini isteyebirdim ama bu tarz bir zihniyetle bu kadar benzeşmek şahsım için zuldür.

e. Belge= Delil mi?

Çağımızda, hele internet gibi yasal ve yasadışı gizli, açık bir çok belgenin bir tuş uzaklığında olduğu, insanların bir seferde binlerce kişiye e-posta yollayabildiği bir ortamda bir kişinin evinde veya bilgisayarında bir belgenin bulunması ne anlama gelir?

Hele o kişi, işi gereği birçok konuyu araştıran bir gazeteciyse.

Bir şahısta bulunan belgenin, o belgenin içeriğine dair şahsi bir iradeyi temsil ettiği sınır neresidir?

Network güvenliği üzerine araştırmalar yapan bir şahsın, incelemeleri maksadıyla, kullanıldığı takdirde yasadışı sonuçlar doğuracak programlara sahip olması, bu programları kullanarak yasadışı bir eylem gerçekleştirdiği anlamına gelir mi?

Ya da bu iddianameye terör örgütü belgesi olarak giren ve aslında internette bir çok adreste bulunabilen belgeleri merak edip okumak için bilgisayarına indiren bir insan, o belgenin içeriğini paylaşmış anlamına mı gelir?

İnterneti yoğun olarak kullananlar, binlerce insanın üye olduğu birçok posta grubuna üyedir ve buralardan tek taraflı olarak pek çok e-posta yollanmaktadır. Bir insan, kendisine yollanan bir e-postanın içeriğinden sorumlu olabilir mi?

Aslında bu soruların cevabı, anayasamız ile garanti altına alınan demokrasi, bilgi edinme, düşünme, kanaat sahibi olma özgürlüklerini ciddiye alan ve kastı “suçu bilerek ve isteyerek gerçekleştirmesi” olarak tanımlayan TCK’nın 21. maddesinden haberdar olan herkes için çok nettir. İddianameyi kaleme alan zihniyetin ise maalesef bu küme dışında kaldığını görüyoruz.

Bir insanın evinde bulunan belgeler, o insanın irade beyanı olamaz. Aksi takdirde, evinde hem Nutuk, hem Risale-i Nur, hem Kuran hem İncil, hem Das Kapital hem Wealth of Nations bulunan biri olarak aynı anda hem Atatürkçü hem Nurcu, hem Müslüman hem Hıristiyan, hem Marksist hem kapitalist olmam gerekir ki bunun mantıki bir temeli olmadığı açıktır.

Bu mantıksızlık, hukuku öylesine kemiren bir mantıksızlıktır ki, evimden suç delili olarak Harp Akademileri yayınla-

rını toplayanlar, alt raftaki dergi koleksiyonunda yer alan Aksiyon dergisini suç delilleri arasına koymamışlardır.

Böyle bir dünyada bir vatandaşın kütüphanesi ne kadar zengin, hard diski ne kadar dolu ise o kadar terörist olacak. İktidarlar değişse de hakkındaki iddianame değişmeyecektir.

Toplumu ve özgür bireyi terörize etmek adına bundan daha iyi bir yöntem düşünülemez.

Sayın Mahkeme Heyeti,

Dikkatinize sunduğum bu 5 ana kategoriye arttırıp, örnek sayısını çeşitlendirebilirim. Şahsımı terörist ilan eden zihniyetin şahsımı doğrudan ilgilendiren temel mantık hatalarını ortaya koyarak **karşı karşıya kaldığım usulsüzlüğün basit bir hatalar zinciri değil, şahsım ve üyesi olduğum Millet ve sahibi olduğum Devlet adına ne vahim bir hukuksuzluğ, vicdansızlığı ve akıl dışılığı temsil ettiğini göstermek istedim.**

İleride esasa dair savunmamı okurken, **şahsıma karşı ortaya konulan esasın nasıl bir usulden kaynaklandığını görmemiz, sadece şahsım için değil, bu iddianamenin, devletimize ve milletimize sızmış çetelerin yanı sıra, hukuk sistemimize sızmış zihniyet virüslerinin de temizlenmesini ümit edenler adına önemlidir.**

Saygılarımla.

Hali Behiç GÜRCİHAN

TERÖR ÖRGÜTÜ ÜYESİ OLMAK?

(İDDİA İLE İFTİRA ARASINDAKİ FARK)

Bir insanın hayatında karşılaşılabileceği en ciddi suçlamalardan birisidir “terör örgütü üyesi olmak”.

Normal bir insandan kaynaklandığı takdirde bir hakaret niteliği kazanabilecek olan bu suçlamanın kaynağı, **Cumhuriyet’in kilit taşı olan savcılık makamı** olduğu takdirde, bu iddia sahibini de, iddianın hedefini de ağır sorumluluk altına sokan hukuki bir zemin kazanır.

İddia sahibi savcı, kendisine yasalarla tanınmış olağanüstü yetkilerle donanmış bir şekilde bir vatandaşın boynuna “terörist” yaftasına asmadan önce, yasalardaki tanımlar ve prensipler çerçevesinde elinde kuvvetli şüphe bulunduğuna emin olmalıdır.

İddia hedefinin sorumluluğu ise, bu kuvvetli şüpheyi hak edecek bir eylemler ve ilişkiler bütünü içinde yer aldıysa, kamuoyu vicdanını ve bu vicdanı temsil eden mahkeme huzurunda bu bütünün hesabını vermektedir.

Savcı ve şüpheli, bir suçlama çerçevesinde kamuoyuna sorumlulukları açısından ancak bu kadar kırılğan bir zeminde karşı karşıya gelebilir. Bu zemin kırıldığı takdirde, sadece bir insanın hayatı yok yere karartılmış anlamına gelmez, aynı zamanda **kamuoyunun terörü ve teröristi en hakkaniyetli şekilde tespit edeceğine güvendiği savcılık makamına olan güveni sarsılır.**

Savcılık makamının, Cumhuriyet’in namusunun emanet edildiği, güvenlik ve demokrasi dengesini tutturmakla görevli en önemli kurum olduğunu hiçbir zaman unutmamak gerekir.

Savcılık, Cumhuriyet’in kilit taşıdır.

O yüzden ilk olarak, 27 Haziran 2007 tarihinde bir terör örgütünün üyesi olarak gözaltına alındığım günden beri bu suçlamayı çok ciddiye aldım.

Normal şartlarda şahsıma ağır bir hakaret olarak göreceğim bu suçlamayı hak edecek ne yaptığımı anlayabilmek adına binlerce sayfa yasa, yorum ve içtihat okudum. Hayatı boyunca eline silah almamış, hayatı boyunca şiddet adına tek bir satır kalem oynatmamış bir vatandaş olarak; savcılık makamının ciddiyetini gözönüne alarak , *“acaba hangi hareketim hukuk önünde beni şüpheli konuma düşürdü?* Sorusunun cevabına aradım.

Suçlama ciddiydi ve bana bu suçlamayı yönelten savcının da aynı ciddiyete sahip olduğunu varsaydım.

Ve bütün incelemelerim sonucunda; Türkiye’de yasalarda değil, ciddiyet konusunda bir eksiklik olduğu kanaatine vardım.

Bu şahsi kanaatimin, mahkemeniz nezdinde bir kamuoyu kanaatine dönüşmesi ve bir daha benim gibi düşünce üretmekten, yazı yazmaktan (ki bu yazıların çoğu üyesi olduğum iddia edilen yapıya ve zihniyete karşı kaleme aldığım yazılardır) başka bir “suçu” olmayan insanların bu kadar kolay “terörist” olarak damgalanmaması için önemlidir.

O yüzden, aylardır adil bir yargılanma beklentisiyle huzurunuzda çıkmayı bekleyen bir vatandaş olarak, beni sabırla dinlemenizi rica ediyorum.

Sayın Mahkeme Heyeti;

Terör, **3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu**’na göre “cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme

veya tehdit yöntemlerinden biriyle gerçekleştirilen; Devlet'in ve Cumhuriyet'in değerlerine, kamu düzenine veya genel sağlığa yönelik her türlü suç teşkil eden eylem olarak tanımlanmıştır.

Keza yine şahsıma yöneltile suçlamalar la bağlantılı olarak, “suç işleme amacıyla örgüt kurmak” başlıklı TCK **220**; örgütün yapısının sahip olduğu üye sayısının, araç ve gereçlerinin amaç suçları işlemeye elverişli olmasını şart koşturmaktadır.

Bu maddenin gerekçesi incelendiğinde, **“örgüt”ün soyut bir birleşme değil, mensupları üzerinde hakimiyet tesis eden hiyerarşik bir ilişki ağına sahip olduğu;**

Bu suçun bir amaç suç niteliği taşıdığı;

ancak doğrudan kasıtlı işlenebileceği;

kişilerin suç işlemek amacıyla bir örgütlenme yapısı içinde bulunmaları gerektiği;

örgüte üye olmanın fiili bir katılım/irade gerektirdiği;

örgütün hiyerarşik ilişkisine dahil olunmadığı noktada, örgütün amacına bilerek ve isteyerek hizmet edilmesi gerektiği;

Ve

örgütün veya amacının propagandasının yapılmasının da suç olduğunun altı çizilmiştir.

Hukuk literatürümüzde ise **propaganda**,

“belli bir düşüncenin toplum içinde yayılmasını, bu konudaki kanatların kökleşmesini sağlamak amacıyla her türlü maddi ve manevi vasıtaya başvurarak, telkin, teşvik ve etkide bulunmak”

şeklinde tanımlanmış ve **başkalarını caydırıcı, yönlendirici ve etkisi altına alıcı icrai eylemler gerektirdiği yargı içtihadımızda vurgulanmıştır.** (YCGK, 9/24-310 sayılı karar)

Sayın Mahkeme Heyeti,

Sizlerin de çok daha iyi şekilde vakıf olduğunuz **bu hukuki ayrıntıları; hukukun bir ince ayrıntısı üzerinden kendimi savunmak adına hatırlatmıyorum.** Aksine, bugüne kadar bırakan Ergenekon terör örgütü nün üyeliğini ve propagandasını yapmak, bu yapılanmaya karşı bizzat tavır almış; bu tip örgütlenmelerle ilişkilendirilen pek çok eylemi deşifre etmiş, kınamış ve **bu örgüte üye olduğu iddia edilen pek çok isimle ihtilafı, örgütün kolu LOBİ teşkilatını bizzat deşifre etmiş biri olarak, aklanmak için birinci dayanağım hukukun teknik labirentleri değil, sizlerin aklı ve vicdanıdır.**

Fakat şahsımı bu örgütün üyesi olmakla suçlanan birçok şahısla hiyerarşik bir ilişki içinde göstermeye çalışan, beni aleyhinde açık bir duruş sergilediğim böyle bir yapının propagandasını yapmakla suçlayan ve bütün bunları yaparken hakkımda hiçbir lehte delili dikkate almayıp; hukuki ve mantıki olarak delil özelliği olmayan pek çok unsuru önünüze kanıt olarak seren **bu iddianamenin şahsımla ilgili ortaya koyduğu sözde mantığı hukuk adına çürütmek boynumun borcudur.**

İddianamedeki suçlamalar ve bununla bağlantılı deliller hakkındaki savunmalarımı, her bir suçlama için ayrı ayrı **savunma kartlarında** bulabilirsiniz.

Şu aşamada genel hatları ile mantıkî ve vicdanî kıstasların ötesinde; bizzat yasaların ve iddianamede ortaya konulan şema çerçevesinde **neden böyle bir örgütün propagandasını yapmadığımı ortaya koyacağım.**

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 05.06.2008 tarih B.05.1 EGM.0.14.05.06.16052-1929-768/3471-101492 sayılı yazı-

sından anlıyoruz ki, **bu güne kadar Emniyet, Ergenekon terör örgütü ismiyle bir yapılanmadan haberdar değildir.**

Bu durumda, “Ergenekon terör örgütünü aydınlatma” iddiasındaki savcılığın bu örgütle ilgili yapacağı tanımlama önem kazanmaktadır. Benim de bir vatandaş olarak bu örgüte üye olmadığımı kanıtlarken, İdeolojisinden hiyerarşik şemasına kadar bu yapının iddianamedeki şekli şemali elimdeki temel çıkış noktasıdır.

İddianamede, kendimi savunma ve bu örgüte üye olmadığımı kanıtlama gayesi ile “Ergenekon terör örgütünü” aramaya başladığımda, tam bir kafa karışıklığı ile karşılaştım. **Bu kafa karışıklığı, iddianamenin metnine de yansıdığından, iddia makamının beni örgütün hangi birimine üye olmak ve hangi propagandasını yapmakla suçladığı da bir tahmin oyununa dönüştü.**

Bu kafa karışıklığını, birkaç temel unsur üzerinden özetlemek gerekirse;

- a. Örgütün ideolojisi,
- b. Örgütün hiyerarşisi,
- c. Örgütün eylemleri

a. Örgütün ideolojisinin neresindeyim?

Bu üç alanda, bu örgütün üyesi olmakla suçlanan şahsımın neye, nasıl katkıda bulunduğunu anlamak çabası, adil yargılama hakkını etkilemek kapsamına girebilecek mantık duvarlarına takıldı.

İddianameye göre **örgütün 4 temel kök belgesi** bulunmakta. Bunlar;

a. Veli Küçük, Doğu Perinçek ve Tuncay Güney’de ele geçirilen **“Ergenekon’un Yeniden Yapılanması”** (29 Ekim 1999) tarihli doküman,

b. Doğu Perinçek ve Tuncay Güney’de ele geçirilmiş olan **“Devletin Yeniden Yapılanması Üzerine”** (25 Kasım 1999) başlıklı doküman,

c. Kuddusi Okkır’da ele geçirilen **“Devletin Yeniden Yapılanması İçin Öneriler (Mastır Plan) Ön Plan Çalışması”** başlıklı doküman;

d. Muzaffer Tekin, Sevgi Erenerol, OktayYıldırım, Erkut Ersoy, Doğu Perinçek, Ümit Oğuztan’dan ele geçirilen doküman.

Örgütün ideolojisini belirlediği iddia edilen bu dokümanlar, iddianamede de tespit edildiği üzere, “ihanet edenin açıkça öldürüleceği” gibi yöntemler benimseyen (Sf. 62); devlete sızmayı ve devlete sızarak yeniden yapılandırmayı hedefleyen ve **gizli toplantılardan yasadışı finans yöntemlerine kadar birçok yöntemi uygulamayı meşru sayan bir zihniyetin kaleme aldığı dokümanlardır.**

Çağdaş demokrasilerde bir insanın evinden bir yazının çıkması, onun o yazıyı benimsediği veya içeriğini uyguladığı anlamına gelmez. Fakat yine de, **iddianameyi kaleme alan zihniyetin gerçeklerden habersiz seviyesi üzerinden savunmamı yapmaya devam etsem bile, bu “kök dokümanların” hiç birisinin şahsımda çıkmadığı görülecektir.**

Bu dokümanın çıktığı isimlerden birinin, aynı örgütte, aynı departmanda bulunduğum iddia edilen Doğu Perinçek olduğu göz önüne alınırsa, bu eksikliğin açıklaması iddianamede yoktur.

İddianame, şahsımla Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen kök doküman arasındaki bağlantıyı “**benzeşmek**” fiili üzerinden kurmaktadır. (Sf. 622, satır 17)

Çağdaş demokrasi ve hukuk sistemlerinde, kıyas yoluyla yapılan öznel algının, hukukun nesnel normlarını çarpıtabilecek bu tarz mantık zıplamalarına yer olmadığı açıktır.

Bu çağdışı zihniyete kapı aralandığında; benim “2023/100. Yıl Mutabakatı” adlı yazımın Türkiye Cumhuriyeti’nin başbakanı Tayyip Erdoğan’ın Cumhuriyet’in 100. yılına yönelik sözleriyle benzeştiği iddia edilebilir ki, bu **dünyanın hiçbir ülkesini baş edemeyeceği bir cezaevi inşası faaliyetine sebep olacaktır.**

Fakat her şeye rağmen, iddianameyi kalem alan zihniyetin mantık seviyesinden savunma yapmaya devam edersem, bende çıkan ve benim kaleme aldığım dokümanlar incelendiğinde, **Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen metinlerle hiçbir şekilde benzeşmediği ortadadır.**

Zamanında bir grup arkadaşımın başlatmaya çalıştığım fakat gerekli dinamiği yakalayamadığım için atıl durumda kalan 2023 Platformu adlı sivil toplum örgütlenmesi ve yine iddianamede söz edilen Yeni Milis raporu incelendiğinde;

bu güne kadar Ergenekon/ Gladyo benzeri yapılara karşı kaleme aldığım onlarca yazı ve bir kitap göz önüne alındığında, **iddianameye konu olan örgütle hiçbir ideolojik yakınlığının olmadığı apaçık görülecektir.**

Savunma kartlarında ayrıntılandığı bu savunmamı özetlemem gerekirse;

Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen dokümanlarda gizli devleti ele geçirmeye yönelik siyaset dışı ya-

pılardan ve gayrı meşru, yasadışı yöntemlere dayalı gizli yapılanmalardan söz edilirken;

Benim kaleme aldığım rapor ve yazılarda, topluma yönelik siyasete dayalı; açık, şeffaf tamamen meşru siyasal ve anayasal hakların kullanılmasına dayalı, Cumhuriyet’in 100. Yılına yönelik projeler üretmeyi hedefleyen ve devletimizi ele geçirmeyi değil, onu daha işlevsel, çağdaş ve bağımsız kılacak vizyonları ortaya koyan bir anlayış görülecektir.

Yasayla emredildiği halde, lehimde hiçbir delili dosyaya koymayan iddianamenin bu eksikliğini tamamlamak adına **savunma kartlarında daha da ayrıntılandırıdığım noktalardan üçünü burada özellikle dikkatinize sunmak istiyorum.**

i. Lobi isimli doküman ve bununla tanımlanan Lobi teşkilatı, Ergenekon terör örgütünün ana belgelerinden ve birimlerinden biri olarak tanımlanmaktadır. İddianame’ye Ek Klasör 28 Sf.27:31’de ise şahsımın 21.11.2006 tarihinde kaleme aldığı “Gladyo’ya Mektuplar: Lobi Kurmuşsun, Hayırlı Olsun” başlıklı yazı görülecektir. **Danıştay cinayeti ve Cumhuriyet gazetesi bombalamaları ile Ergenekon/Gladyo’yu ilişkilendiren bu yazı, LOBİ teşkilatını Türk basınında deşifre eden ilk yazılardan biridir.**

Savcılık makamına soruyorum:

Eğer ben Ergenekon terör örgütü üyesiysem ve onun propagandasını yapıyorsam, bu yapının temel taşlarından LOBİ’ye karşı neden tavır alıyor, onu neden deşifre ediyorum?

ii. İddianame’nin 92. sayfasında, Ergenekon terör örgütünün yapılanması anlatılırken, benim de üyesi olduğum iddia edilen “Teori Tasarım ve Planlama Dairesi Başkanlığı” başlıklı bölümde şu ifadeye yer verilmiştir:

“Diğer taraftan ERGENEKON TERÖR ÖRGÜTÜ yöneticilerinin her ortamda ülkenin elden gittiği, Kurtuluş savaşı yıllarından daha kötü durumda olduğu, bu nedenle biran evvel tıpkı Kurtuluş Savaşı Yıllarında olduğu gibi Kuvayı Milliye oluşumlarının kurulması gerektiğini öne sürdükleri ve 2005 yılı sonrası ülkemizin değişik vilayetlerinde gerçekten de birçok Kuvayı Milliye Dernekleri kurdukları”

Hâlbuki benim bu konu ile ilgili yazılarım, örneğin; İddianame’ye Ek Klasör 23 Sf. 257:277’ de yer alan **Yeni Milis** ve İddianame’ye Ek Klasör 28 Sf. 133:137’de yer alan “**Kuvva-i Milliye Hareketi: Görüldü, Onaylandı**” başlıklı makalelerim incelendiğinde, **yukarıdaki tespitlerin aksine şahsımın insanları;**

-Kuvvayı milliye hareketlerine karşı uyardığım,

-Kurtuluş savaşı yıllarının referans alınmaması gerektiğini vurguladığım,

-Kurşunla değil akıl zemininde, meşru yöntemlerle siyasi mücadele verilmesini savunduğum görülecektir.

iii. Yine iddianamede, Ergenekon terör örgütünün ideolojisi ve yöntemleri arasında halkı hükümete karşı isyana tahrik ederek darbe ortamını hazırlamak, darbencilik sayılmıştır.

Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen metinlerin darbelerden medet uman yapısı ile şahsımın darbelerle karşı duruşu tamamen zıt noktalardadır.

O kadar ki, Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen Ümit Sayın’ın (ki o dönemde yöneticisi olduğum Açık İstihbarat sitesinin yazarları arasındaydı) bir yazısı, “darbe kışkırtıcılığı” yaptığı, darbeyi savunduğu için reddedilmiş ve siteye yayınlanmamıştır. Bu husus İddianame Sayfa 615 ve 616’da şu şekilde yer almıştır:

“Ümit SAYIN tarafından TANDOĞAN-ÇAĞLAYAN-GÜNDOĞDU MİTİNGLERİ! DERİN MUHTIRA OLDU MU, ŞİMDİ PAMUK ŞEKERİ başlığı ile kaleme alınarak, Açık İstihbarat isimli internet sitesinde bulunan köşesine konmak üzere göndermiş olduğu yazısında darbenin övülmesi ve darbe çağrısı yapılması nedeni ile Behiç GÜRCİHAN tarafından eleştirildiği, bunun üzerine Ümit SAYIN’ın söz konusu yazıyı köşesine koymaktan vazgeçtiği görülmüştür.”

Ümit Sayın bir örgüt üyesiyse ve ben de bu örgüte üye, ideolojini, yöntemlerini benimsemiş bir mensubu isem, Ümit Sayın ile bu dâhil birçok konuda neden ters düştüğüm, iddianame tarafından boşlukta bırakılmıştır.

Ayrıca iddianame, benim yasadışı, gayrı meşru bir yöntemi, ideolojiyi savunduğum tek satırlık, tek saniyelik içerik ortaya koymamaktadır.

İleri sayfalarındaki savunma kartlarında ayrıntılarını bulabileceğiniz diğer unsurlar da incelendiğinde, benim Ergenekon diye bir örgütün hiçbir şekilde ideolojisini benimsemediğim, propagandasını yapmadığım; aksine yasa dışı örgütlenmelere, ideolojilerine ve yöntemlerine açıkça karşı durduğum, hatta örgütün birimi olduğu belirtilen LOBİ teşkilatını internet siteimde bizzat deşifre edip karşı tavrı aldığım görülecektir.

b. Örgüt Hiyerarşisinin Neresindeyim?

Hukuk sistemimizdeki tanımlar göz önüne alındığında, ister terör örgütü, ister suç amaçlı örgüt olsun, vurgulanan ana unsurlarından biri hiyerarşidir. Bu ayrım, örgütlü suçlar ile iştirakle işlenen suçları birbirinden ayırtırmaktadır.

Ergenekon terör örgütünün üyesi olmadığımı dair savunmamı hazırlamak adına iddianameyi incelediğimde, örgütün ideolojisine, yöntemlerine ve hedeflerine dair net bir tanım ge-

tiremeyen **iddianamedeki kafa karışıklığının örgütün hiyerarşik yapısı konusunda da sürdüğünü gördüm.**

Bu kafa karışıklığını düzeltmek adına, 04.08.2008 tarihinde mahkemenize bir dilekçe ile başvurdum.

İddianameye göre, örgütün aynı anda hem medya ve strateji (syf.623); hem LOBİ/ Araştırma-Bilgi Toplama (syf. 492); hem de “LOBİ iletişim ve propaganda (syf 658) üyesi olmakla suçlanıyorum.

Mahkemenizden, bu kafa karışıklığının giderilerek, örgüte üye isem, örgütün hangi biriminde üye olduğumun netleştirilmesini istedim.

Eğer iddianamede öne sürüldüğü üzere, Ergenekon hücre yapılanmasına sahip ise, üyelerin sadece bir hücreye ait olduğu ve diğer hücrelerden kimseyi tanımadığı bu yapılanma, şahsımın birden fazla birime üye olduğu iddiası ile çelişmektedir.

Ayrıca bir örgüte üye olmadığımı ispatlamam gerekiyorsa, bu örgütün hiyerarşik yapısına dâhil olup olmadığımı da kanıtlamam gerekmektedir. **Bunun için de örgütün hangi birimine üye olduğumun net bir biçimde ortaya konulmaması, adil yargılanma hakkımı engelleyen bir durumdur.**

Ben yine de iddianamedeki kafa karışıklığını temel alarak hücre yapılanmasına sahip olduğu iddia edilen bir örgütte 1’den fazla hücreye dâhil olma lüksüne sahip bir terör örgütü üyesi olduğum varsayımından yola çıkarak savunmamı yapacağım.

İddianame’nin 623. sayfa, 5. ve 6. satırında örgütün “medya ve strateji bölümünde” görevli üye olduğum belirtilmektedir. İddianamenin ilk 100 sayfasında Ergenekon terör örgütünün yapısı, birimleri, ideolojisi, yöntemleri tarif edilmiştir. Özellikle 83. sayfadaki “Örgütün Organik ve Temel

Yapısı” başlıklı bölüm ile 85. sayfadaki “Ergenekon terör örgütünün üst düzey oluşumu” başlıklı birimler ve “Ergenekon’un Sivil Yapılanması (LOBİ) başlıklı 104. sayfadaki bölümde bu açıklamalar görülmektedir.

ERGENEKON ŞEMASINI VE ÜSTDÜZEY YÖNETİCİLERİNİ ANLATAN BU BÖLÜMLER İNCELENDİĞİNDE, ERGENEKON BÜNYESİNDE “MEDYA VE STRATEJİ” DİYE BİR BİRİMDEN SÖZ EDİLMEMEKTEDİR.

İDDİANAME, HAKKIMDAKİ HUKUKİ DEĞERLENDİRMEYİ YAPARKEN, BENİ ÖRGÜTÜN OLMAYAN BİR BÖLÜMÜNE ÜYE YAPMIŞTIR.

Eğer savcılığın kastı, benim tek başıma örgütün gizli bir bölümünü teşkil ettiğim ise, o zaman hangi üst düzey yöneticiye veya köprü personele bağlı çalıştığımı da tespit etmesi gerekirdi ki; **iddianamenin bu tür somut delil arayışları ile ilgisinin olmadığı ortadadır.**

İddianamedeki şahsımla ilgili çelişki bunlarla sınırlı değildir. Hakkımdaki hukuki mütalaayı sunarken beni Ergenekon terör örgütü yapılanmasında yer almayan bir birime üye yapan iddianame, 492. sayfada beni Ergenekon Lobi/ Araştırma ve Bilgi toplama bölümünde ve şüpheli Hayrullah Mahmut Özgür ile örgütsel ilişkim olduğu iddiası üzerinden Ergenekon LOBİ/İletişim ve Propaganda bölümü ile ilişkilendirmiştir. (Syf. 658)

Örgütler tarihinde, örgüt yöneticisi veya köprü personel olmadığı halde bu kadar çok hücre ile bağlanacak bir hücre üyesi var mıdır bilmiyorum **ama ben; hukuk ve mantık normlarını değil, bizzat bu iddianamenin normlarını baz alarak hiçbir hiyerarşik içinde olmadığımı kanıtlayacağım.** Listelersek, yukarıdaki mantık çerçevesinde benim;

İsmail Yıldız

Hayrullah Mahmud Özgür

Ergun Poyraz

Kuddisi Okkır

Asuman Özdemir

Gazi Güder

Oktay Yıldırım

Mehmet Zekeriya Öztürk

İle örgütsel ve hiyerarşik bir ilişki içinde olduğum iddia edilmektedir.

İddianamede özellikle İsmail Yıldız, Hayrullah Mahmud Özgür ve Ergun Poyraz ile şahsım arasındaki ilişki ön plana çıkarılarak;

“Şüphelilerden Bülent (kod isim) İsmail Yıldız ve Ergun Poyraz ile ilişkileri, bu ilişkilerin gizlilik bazında tutulması hususları...”

“Şüpheliler Ergun Poyraz ve Bülent (kod) İsmail Yıldız ile diğer örgüt üyeleri arasında irtibatı sağlayarak örgütün stratejik kararlarını irtibatlı olduğu diğer örgüt üyelerine iletme grevi olduğu” (Syf. 623)

“Şüpheli Hayrullah Mahmud Özgür’ün gerek beyanları, gerekse şüpheliler Bülent (kod) İsmail Yıldız, Ergun Poyraz, Halil Behiç Gürcihan ile ilişkileri” (Syf.658) cümleleri ile bu ilişkilerin örgütsel olduğu havası yaratılmaktadır. Lehte hiçbir delili ve gerçeği dikkate almayan iddianamenin yer vermediği gerçeklere gelirse:

İsmail Yıldız ile 2002 yılında başlayan ve 2005 yılına kadar devam eden, sahibi olduğu SESAR Araştırma Şirketi’nin baş-

kan yardımcılığını yaptığım profesyonel bir ilişkimiz olmuştur. Aylık maaşımı alamamam ve İsmail Yıldız’ın SESAR’ın yayın çizgisini farklı bir yöne taşımak yolundaki çabaları üzerine bu şirketten ayrıldım. Zaman içerisinde birikmiş olan borçlarımdan ödenmemesi üzerine kendisine noter kanalıyla ihtar çektim. İsmail Yıldız ile çalıştığım dönemde Hayrullah Mahmud Özgür ile birkaç kez SESAR’ın ofisinde karşılaşmak dışında bir ilişkim olmadı. Zaten bu dönemde SESAR bünyesindeki faaliyetlerim, rapor yazmak, siyasi danışmanlık projelerine destek olmak ve bilgisayarların güvenliğini sağlamak olup; İsmail Yıldız’ın şahsi ilişkileri kapsamındaki görüşmelerine katılmadım.

Aylarca maaş alamamam ve İsmail Yıldız’ın SESAR’ın yayın çizgisini farklı bir yöne taşımak istemesi üzerine İsmail Yıldız ile ihtilaflı bir şekilde yollarımı ayırdım.

İsmail Yıldız ve Hayrullah Mahmud ile ihtilaflı olduğumun kanıtı, ayrıca aşağıda listesini göreceğiniz yazılarımda da görülebilir. Bu yazılarla Hayrullah Mahmud ve İsmail Yıldız’a açıkça tavrı aldım ve eleştirdim.

İsmail Yıldız ve SESAR’ı eleştirdiğim yazılar Ek-4’de, Hayrullah Mahmud’u eleştirdiğim yazılar Ek-5’dedir.

İddianamenin açıkça ihtilaflı olduğum bir isimle, Ergun Poyraz ve diğer örgüt üyeleri arasında bağlantıyı sağladığım iddiası, iddianamenin kendi ciddiyet çizgilerini bile zorlayan bir safsatadır.

Ergun Poyraz ile tanışıklığım-ki bir kokteylde ayaküstü konuşmak ve sonrasında kitabının basımı ile ilgili yaptığımız birkaç telefon görüşmesinden ibarettir.- **İsmail Yıldız ve Hayrullah Mahmud Özgür ile yollarımı ayırdıktan sonra gerçekleşmiştir.**

Avukatım tarafından Mahkemenize sunulan 01 Eylül 2008 tarihli dilekçe ile SESAR İsmail Yıldız ve Ergun Poyraz ile olan iletişim kayıtlarının kopyasını talep ettik. Talebimiz sonuçlandırıldığında ve İletişim **kayıtları incelendiğinde, Ergun Poyraz ile İsmail Yıldız arasında irtibata ilişkin bir iletişim trafiği olmadığı açıkça** görülecek ve böyle bir bağlantı olmadığı kanıtlanacaktır.

Keza; iddianame, suç isnadı ile iftira atmak arasındaki o çok önemli çizgiyi muğlâklaştıran bir üslupla, hiçbir somut delil sunmadan, bu şahıslarla örgütün diğer elemanları arasında irtibatı sağladığımı iddia etmektedir.

Diğer kişilerle ilişkilerime gelirse;

Kuddusi Okkır'ı hayatımda tanımadım, karşılaşmadım. Tek irtibatım; şüphelinin haklarını korumakla yükümlü savcılığın açık ihmali sonrasında rahmetli olmasından sonra cezaevinde onun boşalttığı yatakta yatmak oldu.

Asuman Özdemir'le iki kez bir cafe'de oturup sohbet ettim. Bir kaç kez telefonlaştım ve e-posta yazışması yaptım. Bunların içeriği örgütsel iletişim değil, iki araştırmacı yazarın gündeme dair bilgi ve görüş paylaşımı olup, hiçbir hiyerarşik bağlantı da yoktur.

Asuman Özdemir'in benimle yaptığı görüşmeyi yalan yanlış bilgilerle doldurup e-posta yoluyla Gazi Güder ve Kuddusi Okkır'a göndermesi sadece kendisini bağlayan, haberdar olmadığım, tek yönlü bir iletişimdir.

Mahkemenizden bu konunun Asuman Özdemir' sorulmasını ve aşağıdaki sorularıma Özdemir'in cevap vermesini talep ediyorum:

1. Behiç Gürcihan ile yaptığı sohbetlerin içeriğini Behiç Gürcihan’ın bilgisi dâhilinde ve onun talimatı ile mi Gazi Güder ile paylaşmıştır?

2. Medyaya yansıyan demeçlerinde, Emniyet’teki ifadesini psikolojik baskı altında bilmeden imzaladığını söylemişti. Emniyet’teki ifadelerinde Behiç Gürcihan ile yaptığı ve içinde yanlış bilgiler bulunan ifadeleri bugün hâlâ kabul ediyorsa, mahkemeniz huzurunda Ayşe Asuman Özdemir hakkında iftira suçlaması ile suç duyurusunda bulunuyorum.

Eğer Asuman Özdemir, 27 Haziran 2007 tarihindeki gözüaltına alınmamda Emniyet’te önüme konulan ve suçlanmama vesile olan bu ifadeleri kabul ediyorsa, mahkemeniz huzurunda **Ayşe Asuman Özdemir hakkında iftira suçlaması ile suç duyurusunda bulunuyorum.**

Eğer; Asuman Özdemir, medyaya da yansıyan beyanlarında belirttiği üzere, hakkımda iftiralar içeren bu ifadeyi psikolojik baskı altında imzalamış ise; bu durumda bu usulsüz ve hukuksuz uygulamayı yapan görevlilerin tespitini istiyor ve bu ifadeyi tutuklama gerekçesi olarak kullanan Savcı Zekeriya Öz hakkında suç duyurusunda bulunuyorum.

Gazi Güder ile hayatımda hiç karşılaşmadım, hiçbir iletişimim olmadı.

Mehmet Zekeriya Öztürk ile kısa süren bir arkadaşlık ilişkisi dışında örgütsel anlamda hiçbir ilişkim olmadı.

Siyaset stratejisi konularında yazılar yazan iki yazar olarak tanışmamız üzerine, ara sıra gündem üzerinde sohbet etmek üzere buluştuğum ve sitemde köşe verdiğim Zekeriya Öztürk ile anlaşmazlık üzerine yollarımı ayırdım.

İlgili savunma kartımda (SK-4) ayrıntılarını bulabileceğiniz üzere, Danıştay suikasti ile bağlantılı olarak Muzaffer Tekin ismi gündeme geldiği ve Tekin’in arandığı dönemde; Zekeriya Öztürk kendisi ile Muzaffer Tekin adına röportaj yapmamı is-

tedi. Ben bu talebi reddederek, kendisini Muzaffer Tekin'i ya-
nıltmakla suçladım.

Bu olayı da İddianame'ye Ek Klasör 23 Sayfa 35:37'de yer
alan **“Muzaffer Tekin İntihar Etmeden Bir Gece Önce, Bir
Gece Sonra”** başlıklı yazımda açıkça anlattım.

Kısa bir tanışıklık dönemi sonrasında Mehmet Zekeriya
Öztürk ile de ihtilafa düştüm ve yollarımı ayırdım; o tarihten
sonra da hiçbir iletişimim olmadı. **Zekeriya Öztürk ile ileti-
şimimin olduğu dönemde ise ne Ergun Poyraz, ne İsmail
Yıldız, ne de Hayrullah Mahmut Özgür ile aralarındaki ir-
tibatı sağlayan bir iletişimim olmadı. Esasen İddianamede
de bu konuda hiçbir delil ortaya konmamıştır.**

Oktay Yıldırım ile olan arkadaşlık ilişkimin ayrıntıları Sa-
vunma Kartı 12'dedir. Görevde olduğu dönemde ülkesi adına
yaptığı hizmetlerden dolayı saygı duyduğum, kalemi güçlü ol-
duğu için de sitemde köşe verdiğim Oktay Yıldırım ile arka-
daşlık ilişkimin hiçbir örgütsel niteliği yoktur. Ayrıca, Oktay
Yıldırım'ın suç niteliği taşıyan hiçbir hareketine, eylemine, ya-
zısına tanık olmadım; yardım veya yataklık yapmadım. Oktay
Yıldırım'ın sitemde yayımlanan yazılarında tek bir suç unsuru
bulunamayacağı gibi, aramızdaki iletişimde de herhangi bir
suç ögesi yoktur.

İddianamede de zaten Oktay Yıldırım'la iletişimime ilişkin
hiçbir delile yer verilmemiştir.

**İnsanların arkadaşlık ilişkilerinin, hiçbir somut de-
lile dayanmadan örgütsel ilişki boyutuna taşınmasını ma-
kul gören zihniyet, Ergenekon şüphelileri ile düzenli ola-
rak sohbet eden Bakanları ve Birleşmiş Milletler'in terör
finansörleri listesine aldığı Yasin El Kadı'ya kefil olan Baş-
bakanları da “terörist” olarak damgalaması gerekir.**

Ayrıca Oktay Yıldırım ile Ergun Poyraz, İsmail Yıldız ve Hayrullah Mahmud Özgür arasında iletişimi/ irtibatı sağladığıma dair tek bir kanıt ortaya konulamamıştır. Bu şahıslarla aramdaki telefon konuşmalarının zamanlaması karşılaştırıldığında bu durum görülecektir.

Dolayısıyla, **mahkemenizden iddianamenin soyut ve mesnetsiz suçlamalarının ötesine geçerek;**

a. Aynı hücrede bulunduğum iddia edilen şahıslarla aramdaki iletişimin zamanlaması ve içeriğini,

b. Örgütsel ve hiyerarşik bir ilişki içerisinde olmam gereken şahıslarla açıkça ihtilaf içinde bulunduğum ve kamuoyunda kendilerine karşı açıkça tavır aldığım gerçeğini,

c. Arkadaşlık ilişkilerinin tek başına örgütsel ilişkinin kanıtı olamayacağını ve anayasamız, yasalarımız ve uluslararası hukuk normlarının tespit ettiği **suçun şahsiliği** ilkesini,

gözönüne alarak, üyesi olduğum iddia edilen örgütün üyesi olduğu iddia edilen hiçbir şahısla hiyerarşik bir ilişki içinde olmadığının tespit edilmesini arz ediyorum.

c. Örgütün Eylemleri İçindeki Yerim?

İddianame okunduğunda, Ergenekon terör örgütü olduğu iddia edilen yapının ana eylemleri olarak Danıştay Cinayeti ve Cumhuriyet Gazetesi’ne atılan bombalar gösterilmektedir.

Şahsımın, İddianame’ye Ek Klasör 28 Dizi Pusulasında 7. sırada yer alan kitabım **“Gladyo’ya Mektuplar”**daki yazılarımdan Gladyo’ya Mektuplar II - **Bunlar Reklam Kokan Hareketler** ve Gladyo’ya Mektuplar III - **Lobi Kurmuşsun Hayırlı Olsun** başlıklı yazılar incelendiğinde, **Cumhuriyet Gazetesi bombalamaları ve Danıştay saldırılarını bu örgüt**

ile ilişkilendirdiğim ve bu yapılanmaya karşı açıkça tavır aldığım görülecektir.

İddianameye konu olan eylemlerle bizzat ilişkilendirdiğim Ergenekon/Gladyo örgütünün bizzat üyesi olmak suçlamasıyla karşı karşıyayım.

İnternet sitem incelendiğinde, bu eylemlere karşı diğer yazılar da açıkça görülecektir. İddia sahipleri, şahsımın bu eylemleri öven, perdeleyen, hedef saptıran tek bir yazısını göstere-memiştir.

Aksine bu örgütün LOBİ birimini bizzat deşifre ettim ve Danıştay ve Cumhuriyet Gazetesi saldırılarını da aynı örgütle ilişkilendiren yazılar yazdım.

Dünyada üyesi olduğu terör örgütünün eylemleri sonrasında, bu eylemleri kendi örgütü ile bağdaştırıp örgütünü hedef gösteren bir terör örgütü üyesi var mıdır?

Bu, hukuktan önce aklınıza ve vicdanınıza sığındığım tamamen safsata bir suçlamadır.

Ayrıca TCK ve TMK'daki terör örgütü tanımlarında "araç ve gereç bakımından amaç suçları işlemeye elverişli" şeklinde bir ibareye yer verilmektedir.

Daha önce de ifade ettiğim üzere Ergenekon terör örgütünün medya ve strateji bölümünde görevli bir üyesi olmakla suçlanıyorum. (Syf.623)

İddianame'nin örgütün yapısının tanımlandığı bölümleri incelendiğinde örgütün böyle bir biriminin olmadığı görülecek olsa da, İddianamenin hukuk ve mantık seviyesini göz önüne alarak önemsiz bir ayrıntı olarak not ediyorum.

Üyesi olduğum iddia edilen bölümle "bir örgütün amaç suçlarını işlemeye elverişli araç ve gereçleri" **tanımı arasındaki bağı**

kurabilecek tek unsur, bir USB diskte silinmiş halde bulunan bomba şemasıdır.

Çağdaş demokrasilerde, bir araştırmacı gazetecinin evinde ele geçen belgeler, tek başlarına bir delil, bir ‘niyet beyanı’ olarak algılanamayacak olsalar da, **bu iddianameyi kaleme alanların temsil ettiği noktadan yola çıkıldığı takdirde söz konusu bomba şemasının makûl bir açıklaması olduğu görülecektir.**

Kasım 2002 tarihinde *yöneticiliğini* yaptığım bir proje çerçevesinde Ankara Emniyet Müdürlüğü’nden bir grup polis arkadaş **ABD’de bilgisayar kriminolojisi eğitimine** götürdüm. **Bilgisayar kriminolojisi eğitiminin temel unsurlarından birisi, bilgisayardaki silinmiş dosyaların bulunması kurtarılması üzerinedir. Bu eğitim sırasında bize Guidance firması tarafından içinde silinmiş dosyalar bulunan bir USB disk hediye edildi. İddianamede delil olarak sunulan disk, işte bu disk tir ve içindeki bilinmiş bomba dosyası da eğitim sırasında kullanılan dosyalardan birisidir.**

Mahkemeniz, söz konusu USB diski ile ilgili ayrıntılı teknik raporu incelediğinde, söz konusu diskin uzun süredir kullanılmadığı görülecektir. **Ayrıca bu eğitim sırasında aldığım sertifika Ek-6’da delil olarak dikkatinize sunulmuştur.**

Ayrıntısını ilgili savunma kartında (SK-5) bulacağınız bu olayın örgütsel bir bomba merakı ile uzaktan yakından ilgisi yoktur. Ve şu anda huzurunuzda sıraladığım bütün lehte delilleri savcının huzurunda da sıraladığım halde dikkate alınmamıştır.

Danıştay ve Cumhuriyet Gazetesi saldırılarını Ergenekon/ Gladyo ile bizzat ilişkilendiren yazılarım ve evimdeki bir USB diskte bulunan silinmiş bomba şemasının ayrıntısını ilgili savunma kartında bulacağımız bilgisayar kriminolojisi eğitimi

ile ilgili olduğu göz önüne alındığında, iddianamede konu edilen örgütün eylemleri ile hiçbir ilginin olmadığı görülecektir.

Sayın Mahkeme Heyeti,

“Ceza hukukunda kural, savunmanın ispatlanması değil, savunmanın aksinin ispatlanmasıdır. (YCGK 4/559-138, 1559-183)

Keza, “Ceza yargılamasının amacı hiçbir duraksamaya yer vermeden maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasıdır. Bu araştırmalarda, yani gerçeğe ulaşmada mantık yolunun izlenmesi gerekir. **Gerçek; akla uygun ve realist, olayın bütünü veya bir parçasını temsil eden kanıtların bir bütün olarak değerlendirilmesiyle ortaya çıkarılmalıdır.** Yoksa bir takım varsayımlara dayanılarak sonuca ulaşılması, ceza yargılamasının amacına kesinlikle aykırıdır.” (YCGK 6/79-108)

Sayın Mahkeme Heyeti,

İddianamede, şahsımla ilgili bir terör örgütü üyesi olduğuma dair akla ve somut gerçeklere uygun tek bir kanıt yoktur.

Kanıt olduğu iddia edilen unsurlar da bir bütün olarak değerlendirildiğinde benim sözkonusu örgütün üyesi değil, muhalifi olduğumu açıkça ortaya koymaktadır.

Hukuk, her şeyden önce mantık karinesi üzerine oturtulması gereken bir abidedir. Hukuk içtihadımızda bunun altı, “gerçeğe ulaşmada mantık yolunun izlenmesi gerekir” ifadesi ile çizilmiştir.

Hal böyle iken, örgüt dokümanları olduğu iddia edilen metinler arasındaki bağlantının kanıtlarından biri olarak, yazı metinlerinin sonunda **“saygılarımla”** veya **“saygılarımızla”** iba-

resinin bulunduğunu (Syf.63) ortaya koyan bir İddianame’nin hangi mantığa dayanarak şahsımla ilgili bu kadar ciddi suçlamalar ortaya attığı muammadır.

Anayasamız, yasalarımız ve yargı içtihadımızla açıkça ortaya konulan hiçbir ilke gözetilmeden, “iddia at, tutmazsa izi kalır” mantığıyla kaleme alınan suçlamaların hiç birini kabul etmiyorum.

İçtihadımızla da sabit olduğu üzere, iddia makamını huzurunuzda yaptığım bu savunmanın aksini ispat etmeye davet ediyorum.

Ayrıca, anayasamız, yasalarımız ve uluslararası hukuk normları ile tespit edilen “masumiyet karinesi”, “adil yargılama ilkesi”, “silahların eşitliği” ilkesi ile beraber **CMK 160 ve 161**’de açıkça tanımlanan görev, ilke ve usullerini açıkça ihlal eden savcı Zekeriya Öz hakkında **TCK 257, 258, 329, 285, 258.** maddeleri uyarınca suç duyurusunda bulunuyorum.

Saygılarımla²

Halil Behiç GÜRCİHAN

SAVUNMA KARTI –1

SUÇ: Terör Örgütü Üyesi olmak

İDDİA:

Şüphelide yapılan aramalarda 2023 platformu isimli gizli oluşum içeren ve gizlilikte ve kendi konumunun tartışılmaz olduğu ve yetkilerinin sadece kendisinde bulunduğu belgenin **ERGENEKON TERÖR ÖRGÜTÜNÜN diğer belgeleriyle benzeşen dokümanlardan olduğu**, örgütün amaçlar doğrul-

2 Bu ibare, örgütsel bir ilişkinin değil, Mahkemenize olan saygımın ve standart yazışma usullerinin gereği olarak kullanılmıştır*

tusunda hazırlandığının anlaşıldığı, belge hazırlanması itibarıyla legal görünümlü Türkiye’ye hizmet etme amaçları güden gibi görünse de gizli amaçları Bizzat ERGENEKON TERÖR ÖRGÜTÜNÜN taban kazanması ve uzun vadede örgütün sürekli gelir elde etmesi ayrıca hücre yapılanması sisteminin yaygınlaştırılıp, ani bir emirle tüm hücrelerin tek merkezden harekete geçirilip örgütün emir ve talimatları doğrultusunda eylemlerde kullanılacağı anlaşılmaktadır. (s.622)

ALEYHTE DELİL/BELGE:

2023/7 metinleri (Toplumsal Mutabakat Metni)

LEHTE DELİL/BELGE:

CMUK 160/2’e aykırı olarak iddianamede hiçbir belge lehte olarak belirtilmemiştir.

1. 2023/7 (Toplumsal Mutabakat Metni, İddianame’ye Ek Klasör 29, Sf.82, Dizi 255)

2. “Lobi Kurmuşsun, Hayırlı Olsun!” Başlıklı Makale, GLADYO’ya MEKTUPLAR, Kitap

(İddianame’ye Ek Klasör 28, Sayfa 27:31,Dizi Pusulası Sıra no.7)

SAVUNMA:

Sözkonusu belgeler, Cumhuriyetimizin 75. yılında düşünüp kaleme aldığım, çevremdeki arkadaş grubuyla paylaştığım; Cumhuriyetimizin 100. yılına yönelik projeler üzerine çalışacak ve dernekleşecek bir sivil toplum kuruluşunun hazırlığına dair belgelerdir. **“Ergenekon” belgeleri ile ne içerik, ne kasıt, ne de yöntem açısından bir benzerliği olmadığı gibi; iddianameye göre 1999 yılında kaleme alındığı belirtilen “Ergenekon belgelerinden” bir sene önce kaleme alınmıştır.**

İddianamede sözü edilen Ergenekon belgeleri, gizli yapılanmalardan, gizli istihbarat toplama faaliyetlerinden, örtülü psikolojik harekât eylemlerinden söz eden gizli ve siyaset/devlet dışı bir yapıyı işaret ederken, Cumhuriyetimizin 100. yılında Türkiye’yi dünyanın ilk 7 ülkesi arasına sokma vizyonu ile kaleme alınmış 2023 belgelerinde tamamen açık, gizli operasyonlar değil, toplumsal projeler peşinde koşan bir sivil toplum yapısı tarif edilmektedir.

İnternette de açıkça duyurulan 2023 Toplumsal Mutabakat Metni çevresinde oluşturulacak bir yapının iddianamenin tarif ettiği tarzda gizli, mutabakatlar ve kaoslar peşinde koşan bir yapı ile uzaktan yakından ilgisi olamaz. **Ek-1’de tam metnini bulabileceğiniz bu mutabakat metni, bugün bizzat AKP iktidarı tarafından dile getirilen 2023 hedeflerini de içeren; eğitim, ekonomi, bilim, teknoloji ve kültürel alanlarda hedefler gösteren bir toplumsal uzlaşma projesidir.** 2023/7 oluşumu da o dönemde bu hedefler çevresinde kenetlenilecek bir sivil toplum kuruluşu olarak hedeflenmiş ama gerekli dinamik sağlanamadığından, internet üzerinden duyurulmuş atıl bir proje konumunda kalmıştır.

İddianamedeki; “legal görünümlü Türkiye’ye hizmet etme amaçları gibi görünse de gizli amaçları bizzat Ergenekon terör örgütünün taban kazanması” tamamen hukuk dışı, asılsız bir niyet okuma olup, savcının öznel algısındaki yanılmadan başka bir şey değildir.

TCK 26 “hakkını kullanan kimseye ceza verilemeyeceğini” açıkça belirtirken; Anayasa ile garanti altına alınmış siyasi örgütlenme, düşüncelerini yayma hakkını legal ortamlarda kullanan bir vatandaşın; hiçbir şiddet, gizlilik, yasa dışılık unsuru içermeyen, kamuoyuyla açıkça paylaşılmış çalışmalarını; gizli operasyonlardan, suikastlerden, yasadışı finans

yöntemlerinden bahseden ve sadece üyeleri arasında gizli sirküle edildiği iddia edilen bir takım belgelerle bağlantılı kılınmasının hiçbir hukuki temeli yoktur.

İddianamede metinlerin “legal” olduğu kabul edilmektedir. Bu belgede sözü edilen iletişim yöntemleri ve finans modelleri; yine bu belgelerle birlikte dağıtılan taslak dernek tüzüğü çerçevesinde kurulması planlanan derneğin üyeleri tarafından nasıl finanse edileceğine, üyelerin nasıl iletişim içinde olacağına dair tamamen yasal ve şeffaf yöntemlerdir. **“Ergenekon belgeleri” olarak adlandırılan metinlerdeki yasa dışı finans yöntemleri ve gizli operasyonlar gibi kavramlarla hiçbir ilgisi yoktur. Kamuoyuna internet üzerinden açıkça duyurulan ve imzaya açılan bu çalışmanın, Ergenekon tarzı bir gizli yapılanma ile alakalı olmasının mantıklı bir gerekçesi de bulunmamaktadır.**

Metinlerin legal olduğunu teslim eden iddianame, yasa dışılık tezini tamamen öznel bir niyet okuma üzerinden tesis etmeye çalışılmaktadır ki; bu durumda Türkiye’de aralarında Başbakan’ın da bulunduğu milyonlarca vatandaş ve binlerce sivil toplum kuruluşu, Cumhuriyetin 100. yılına yönelik bir siyasi hedef peşinde koştukları için “Ergenekon terör örgütü ile irtibatlı olmakla” suçlanabilirler.

Örnek: Başbakan Erdoğan 01.08.2008 tarihinde YAŞ toplantısı öncesinde Anıtkabir Özel Defteri’ne şunları yazmıştır:

“Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yıldönümünde ülkemizin dünyanın en büyük ve en güçlü on ülkesi arasında yer alması için tam bir kararlılık içindeyiz”

Eğer **metinler üzerinden niyet okumanın sınırları** bu kadar gevşek ve hukuk dışı normlara göre yapılacaksa, o zaman Mustafa Kemal’in gençliğe hitabesinden AKP’nin seçim bildirgesine kadar her metin bir “terör örgütüne taban kazan-

dırma” faaliyeti olarak yorumlanabilir. Bu durumda, yukarıda da örneği görüldüğü üzere Başbakanların sözleri, **“benzeşmek” suçlamasıyla** karşı karşıya kalabilir. En kısıtlı demokrasilerde bile böyle zorlama bir yoruma yer yoktur. Anayasamızda, Basın Kanunu’nda, TCK’nın kasıt ve suçu tanımlayan maddelerinde ise hiçbir şekilde yeri olmadığı gibi; iddianame **TCK’nın 2. Maddesine** aykırı bir şekilde kanunda açıkça belirtilmeyen bir suçu yaratmaya çalışmaktadır.

KARŞI SORULAR:

1. Eğer söz konusu belgeler benzeşiyor ve taban kazanma amacı güdüyorsa, Ergenekon’a ait olduğu öne sürülen ve bu metinleri yazdığı iddia edilen şahıslarla aramda neden hiçbir iletişim tespit edilmemiştir?

2. Bu metinler 1998 yılında; Ergenekon’un temel metinleri olduğu iddia edilen metinler ise 1999 yılında kaleme alınmıştır. Bu 1 senelik farkın açıklaması nedir?

3. Söz konusu metinlerle 2023 belgeleri benzeşiyorsa, LOBİ isimli örgüte ve onunla ilgili metne karşı kaleme aldığım *“Gladyo’ya Mektuplar-Hayırlı Olsun Lobi Kurmuşsun”* başlıklı internette ve aynı isimli kitabımda yer alan yazım hangi kapsamda değerlendirilecektir?

SONUÇ:

Hem kendi hukukumuz, hem de evrensel hukuk normları gereği **ceza hukukunda kural, savunmanın ispatlanması değil, savunmanın aksinin ispatlanmasıdır. Sanığın, savunmasının aksini kanıtlaması kendisinden beklenemez.** (YCGK 6/81-110)

Bu norm, “metinler arasında benzeşme olduğu” gibi hiçbir somut olayla desteklenmeyen (metinlerin farklı içerikleri, özlery ve kasıtları olması ve söz konusu metinleri yazanlar arasında hiç-

*bir iletişimin bulunmaması) **öznel algılar üzerinden insanlara suç isnat edilmesinin önüne geçmek için vardır.***

2023/7 belgeleri tamamen şeffaf, Cumhuriyetin 100. yılında daha güçlü bir Türkiye hedefi gibi bugün iktidar partisi dahil bir çok kuruluş tarafından açıkça ifade edilen siyasi hedeflere yönelik toplumsal projeler gerçekleştirmeyi hedefleyen metinlerdir. **Hiçbir yasa dışı, gizli, toplumsal huzuru bozucu faaliyete gönderme yapmayan bir sivil toplum çalışmasıdır.** Ayrıca, 1998 yılından beri internet üzerinden ve yapılan toplantılarda kamuoyuna açıkça beyan edilmişlerdir. **Bu yönleriyle ne içerik, ne kasıt, ne yöntem, ne de yazılış tarihi itibarıyla Ergenekon belgeleri ile hiçbir alakaları yoktur.**

İddianamedeki suçlamalar, tamamen asılsız, subjektif niyet okumaları olup, ne hukuk, ne de gerçeklikle bağlantısı bulunmamaktadır. Atılı suçu kabul etmiyorum.

SAVUNMA KARTI –2

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Şüphelinin bilgisayarında, Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen belgelerle “benzeşen” belgeler bulunması.

ALEYHTE DELİL/BELGE:

2023 Sunum ve “Yeni Milis” Raporu (s.618)

LEYHTE DELİL /BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiç bir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

“Yeni Milis” Başlıklı Makale, GLADYO’ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek Klasör 23, Dizi Pusulası Sıra No. 4, Sf.105:119, Dizi 346:332)

SAVUNMA:

İddianamede yer verilen ve Ergenekon terör örgütüne ait olduğu öne sürülen belgelerle **“benzeştiği” iddia edilen belgelerden birisi de Yeni Milis raporu** ve bu raporun da konu edildiği 2023 Sunum başlıklı dosyadır.

Yeni Milis, 2002–2003 yılında kaleme alınmış ve alt başlığı **“Kanın son damlasından önce beynin son hücresine kadar”** olan bir makaledir. Bu makale özetle, **Türkiye’deki milliyetçilik/vatanseverlik dalgasının, birilerince gayrı meşru zeminlere çekilebileceği uyarısında bulunmakta;** “ülkesi için kurşun atan mafya-çete tiplerlerinin kahramanlaştırıldığı bir medya ortamının da katkısıyla gayrı meşru oluşumların kurulanacağı, buna karşılık her Türk vatandaşının bilinçlenerek ülkesi adına daha uzun vadeli, meşrû ve akla dayalı yöntemlerle mücadele etmesi, bu tarz tuzaklara düşmemesi gerektiği yönünde uyarılmaktadır.

Kısacası, **Yeni Milis makalesi bir “Ergenekon belgesi” değil, “Ergenekon soruşturmasının aydınlatmaya çalıştığı bir döneme ve tuzaklara dair aydın insanları uyaran bir çalışmadır.** Yeni Milis de evimde ve bilgisayarımda çıkan diğer belgeler gibi, internet üzerinden açıkça kamuoyuna duyurulmuş, konu ile ilgili olarak yayımlanmış “Gladyo’ya Mektuplar” adlı kitabımda yer almıştır.

Bu belge, Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen belgelerde sözü geçen gayrı meşru yapılara ve yöntemlere karşı vatandaşları uyarmaktadır. Sağlıklı bir akıl ve vicdan, bu metni yazan bir insanın böyle bir örgütün parçası olduğunu iddia edemez.

“Ortalık; kapı kapı dolaşıp, “ülkeyi kurtarmak için zemin yoklayan” ve bunu yaparken, kimin hangi yeme nasıl atladığını ölçerek, bir “milisleşme eğilimi haritası” çıkaranlarla dolu. Tehlike işte tam bu noktada alarm sinyali veriyor.” (Yeni Milis, s. 5)

“Yapılacak mücadelede örgütlenme, manevra yapma, oyun kurma ve bozma amacı strateji üretme yolunda kullanılacak her beyin hücresi, akıtılacak her damla kandan daha değerlidir.” (Yeni Milis s.9)

“Son zamanlarda yaşanan “vatan kurtarma” sohbetlerinin ulaştığı noktayı ve ülke adına kaygı duyan vatanperverlerin “bir şeyler yapma” telaşını gözlemlerken; aynı zamanda güvendikleri dağlar tarafından ortada bırakılan bu kişilerin kurtlar vadisindeki çakalların nasıl iştahını kabarttığını da gözlemlemek mümkün.

Bu noktada; ülke adına kaygı duyan ve mevcut kurumsal yapıların paralyze olduğuna inançla çıkış yolu arayanların çok sağlıklı ve meşru bir zeminden hareketle sahneye çıkması gerekmektedir.” (Yeni Milis, s.15)

Belgede de görüleceği gibi, bu şekilde ifadelerin bulunduğu bir metnin “terör örgütü” Ergenekon belgeleri ile “benzeşmesi” bir yana, aynı ruha sahip olması bile mümkün değildir.

Keza, yine “2023 Sunum” başlıklı metin, 1998 yılında Cumhuriyetin 100. yılına yönelik bir sivil toplum örgütlenmesi maksadıyla kaleme aldığım, fakat atıl duruma düşen düşüncelerimi 2005 yılında tekrar canlandırmak amacıyla kamuoyuna açık bir şekilde Taksim’de gerçekleştirdiğim iki toplantı sırasında yaptığım sunumlardır.

Bu toplantılar, yöneticisi olduğum Açık İstihbarat sitesinden de açıkça kamuoyuna duyurulan, tamamen ya-

sal toplantılardır. Bu toplantılarda yapılan sunumlarda, 2023 Platformu, gerçekleştirilmek istenen projelerle birlikte anlatılmış ve bu sunum yine internetten kamuoyuna duyurulmuştur. Bu toplantılarda hukuk, teknoloji ve sivil toplum adına yapılması hedeflenen projeler anlatılmıştır. “Gözlemciler” projesi, bu projelerden birisi olup Anayasa ve yasalar çerçevesinde belirlenen toplantı ve gösteri hakkını kullanmak üzere oluşturulacak bir sivil toplum hareketini anlatmaktadır. **Kamuoyuna açık toplantılarda grup olarak hazır bulunmak ve izlemek yasadışı değil, yasal bir faaliyettir ve Batı ülkelerinde de birçok örneği bulunan yasal ve sessiz toplanma ve gösteri yöntemidir.**

Söz konusu metinde hiçbir yasa dışı eylem ve yöntemden bahsedilmediği gibi, en önemli projelerden birisi, insanların haklarının hukuk çerçevesinde aranmasını hedefleyen bir hukuk projesidir.

Bütün bunların, “benzeşiyor” mantığı ile tamamen öznel algıya dayanan hukuk dışı bir niyet okuma ile bir terör örgütü ile özdeşleştirilmesi, Türkiye’nin Anayasa ile sabitlenen “*laik, sosyal, demokratik hukuk devletidir*” temeline kast eden bir yaklaşımdır.

Demokrasi dışı yöntemlere prim vermeden, cebir ve şiddete başvurmak bir yana; insanları bu yöntemlere karşı yıllar öncesinden uyararak Anayasal ve yasal örgütlenme, düşüncelerini yayma hakkını kullanan bir vatandaş terörle suçlayan zihniyet; adaleti ve gerçeği arayan bir zihniyet olamaz.

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun 1. maddesi; “*baskı, korkutma, yıldırma, sindirme ve tehdidi*” terörün yöntemleri ve Anayasa’da belirtilen “*Cumhuriyetin niteliklerini değiştirmeyi*” terörün hedefleri arasında saymaktadır. **Bu durumda, Cumhuriyeti korumak, daha ileri taşımak adına anayasal**

ve yasal faaliyetlerde bulunan ve bir terör örgütü üyesi olmakla suçlanarak yıldırmaya çalışılan şahsım, terörün üyesi değil bizzat hedefi haline getirilmiştir.

KARŞI SORULAR:

1. Söz konusu belgeler ve metinler çerçevesinde yaptığım toplantılar ve bu metinleri duyurmak için kullandığım internet sitelerini tamamen kendi finansman imkânlarımla karşıladım. **Bu belgeler, Ergenekon terör örgütünün belgeleri ile benzeşiyorsa, Ergenekon terör örgütü üyesi olduğu iddia edilen şahıslarla bu toplantıların finansmanına dair tek kuruluş para transferinin veya bu belgeleri sunduğum toplantıların gerçekleşmesine dair herhangi bir iletişim tespitinin iddia makamınca mahkemenize sunulmasını arz ediyorum.**

2. Yıllardır kamuoyuna açık mekânlarda duyurulan ve yayınlanan Yeni Milis ve 2023 Platformu belgeleri ile ilgili yapılan bir tek suç duyurusu var mıdır? Söz konusu belgeler, Ergenekon terör örgütü belgeleri ise ve **ben Ergenekon terör örgütü üyesiysem, Yeni Milis metni ile insanları yıllar öncesinden gerçekleştirilebilecek kaos yaratma projelerine karşı uyararak ne yapmayı hedefliyorum?** Bugüne kadar, üyesi olduğu örgütün faaliyetleri ve zihniyetine karşı kamuoyunu açıkça uyaran bir “örgüt üyesi” mevcut mudur?

SONUÇ:

Hukuk, öznel algılar ve “benzeşmek” gibi şahsi düşüncelere dayanan kıyaslamalar üzerinden tesis edilemez. Bu yaklaşımlara prim verildiği noktada, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına Anayasa ve yasalarla verilen demokratik hakların bir anlamı kalmaz.

Ülkemi daha ileriye taşımak idealiyle, düşünsel faaliyetlerimin kâğıda dökülmesinden ve benzer düşünen vatandaşlarla bir araya gelerek proje üretme niyetinden öteye gitmeyen çalışmalarımın, “terör örgütü” ve “terör” kavramıyla bağdaştırılmasının hiçbir somut dayanağı yoktur. Tamamen öznel, hukuk dışı niyet okumalara dayanmaktadır.

En ufak şüpheyi bile şüpheli lehine değerlendirmeyi ve somut olgular üzerinden hükmü şart koşan Ceza hukuku prensipleri;

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına batı standartlarında bir demokrasiyi, örgütlenme ve siyasi hakkı hedefleyen **Anayasal ve yasal çerçevemiz** ile insanların düşüncelerinden ve kanaatlerinden dolayı suçlanamayacağını evrensel ilkelere uygun şekilde sabitleyen **Anayasa’nın düşünce ve kanaat hürriyeti ile ilgili 25. maddesi çerçevesinde**, üzerime atılan bu asılsız suçlamayı reddediyorum.

Suçlamaya, sözkonusu belgelerin, tamamen anayasal vatandaşlık haklarım çerçevesinde yapılmış, Cumhuriyeti “yıkmayı” değil, pekiştirmeyi hedefleyen; cebir ve şiddeti, yasa dışı özendiren değil, insanlara bu yollardan uzak durmayı telkin eden çalışmalar olduğunu mahkemenizin takdirlerine sunuyorum.

SAVUNMA KARTI – 3

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Ayrıca **“operasyon kırık ay”** başlıklı metinde sinema senaryosu adı altında, Süleymaniye’deki Çuval olayının sürekli olarak gündeme getirilip Türk ordusunun olay sebebiyle psi-

kolojik olarak yıpratılıp, aynı zamanda hükümeti de bu sebeple yıpratıp dezenformasyona uğratıp ERGENEKON TERÖR ÖRGÜTÜNÜN darbe ortamına zemin hazırlanması için kaos ortamı oluşturmak için şüphelinin internet sitesini ERGENEKON TERÖR ÖRGÜTÜNÜN amaçları doğrultusunda kullanıp propaganda ve taban oluşturma faaliyetlerinde kullandığı,

ALEYHTE DELİL/BELGE:

Bilgisayarımda bulunan “Operasyon Kırık Ay” başlıklı metin.

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. 2012 İlk Şehit-Kırık Ay’ın Romanı İsimli Kitap (Ek-7)
2. 2012 İlk Şehit Film Senaryosu (Ek-8)
3. 2012 İlk Şehit Film Senaryosu ile İlgili Sözleşme (Ek-9)

SAVUNMA:

Bu iddia, hakkımdaki diğer iddialar gibi hayalidir, **hem hukukun ilgili maddelerini**; hem de hakkımdaki **somut gerçekliği** çarpıtmaktadır. Bilgisayarda “Operasyon Kırık Ay” başlıklı bir metin bulunduğu doğrudur fakat bu anlamsız ve hukuksuz bir niyet okuma ile iddia edildiği gibi **terör örgütü ile ilgili değil, gerçek bir senaryo çalışmasının hazırlık metnidir.**

Çuval olayı, Türk tarihinin en travmatik olaylarından biridir. Bu konuda bir araştırmacı/yazar olarak bir şeyler kaleme alma isteğim doğrultusunda bir ön çalışma olarak kaleme aldığım bu metin, senaryoda kimlerin rol alabileceği, hikâyenin ne tür safhalara ayrılabilceği gibi bazı temel notlar içermektedir.

Bu metin daha sonra olgunlaşarak, 3 kitaplık bir trio (üçleme) ve bunlarla bağlantılı olarak çekilebilecek 2 film ve bir dizi film projesine dönüşmüştür. Metinde sözü edilen “3 safha” projenin olgunlaşmış haliyle 3 kitap olup; bunlardan ilki “2012 ilk Şehit” adıyla Güncel Yayıncılık tarafından Mayıs 2008’de yayımlanmıştır. (Ek-7)

Keza, sözkonusu metnin ilk safhası da **Ek-8’de** görüleceği gibi senaryolaştırılmıştır. Serinin ikinci ve üçüncü kitapları ve bunlarla bağlantıları senaryolar üzerinde ise halen çalışmaktayım.

Kitap ve senaryo metinleri incelendiğinde; “*çuval olayının intikamını alacak*” bir “**Kırık Ay**” isimli teşkilattan söz edildiği görülecektir.

Bütün bu fikri çalışmaların anlamsız, hukuksuz ve vicdansız bir niyet okuma ile bir terör örgütünün propaganda ve taban kazanma faaliyeti olarak değerlendirilmesi, Türkiye’de her türlü yaratıcı edebi faaliyeti bir propaganda/tabana kazanma faaliyeti olarak yorumlayacak faşizan bir yıldırma ortamına zemin hazırlayacaktır.

Çuval olayı gibi Türk tarihinin en önemli olaylarından biri konusunda, bir araştırmacı-yazarın kitap ve senaryo çalışması yapmasında anormal ve hukuk dışı hiçbir unsur bulunmamaktadır. **İddianamedeki sağlıksız ve hukuksuz mantık yürütme ciddiye alınır; Çuval olayını filmleştiren Kurtlar Vadisi ekibinin de Ergenekon terör örgütünün propaganda ve taban oluşturma faaliyetlerine hizmet ettiği fikri ortaya çıkacaktır ki bu durumda Türkiye’de yapılmış her fikir ve sanat faaliyeti bir “terörist faaliyet” gibi damgalanabilecektir.**

İddianamenin kurduğu bu mantık ile Türkiye’de çuval olayı ile ilgili yazı, roman, senaryo yazar, karikatür çizen herkes “or-

228

duyu ve hükümeti psikolojik olarak yıpratmak” ve “Ergenekon terör örgütüne hizmet etmekle” suçlanabilecektir.

Sanık lehine olan hiçbir delili kayda almayan iddianame, söz konusu **“Operasyon Kırık Ay” metninin ön hazırlığını teşkil ettiği “2012-İlk Şehit” adlı romanımı, kahraman Türk askerine ithaf ettiğim gerçeğini de gözardı etmiştir.**

Ortada, Türk Ordusu’nu yıpratın değil, onurlandıran bir çalışma mevcuttur. Akıllı, vicdanlı ve hukuk nosyonuna sahip her göz; “Operasyon Kırık Ay” metnini, ilgili kitap ve senaryo çalışması ile beraber okuduğunda bunu görecektir.

Kezâ, söz konusu metinlerde hükümete yönelik tek bir ifade olmadığı halde, iddianamenin neye dayanarak bir “hükümeti yıpratma ve dezenformasyon çabası” aradığı anlaşılmamıştır.

KARŞI SORULAR:

1. Çuval olayını gündeme getirmek “Türk Ordusu’nu ve hükümetini yıpratmak ve bu yolla Ergenekon terör örgütünün propagandasını yapmak, taban oluşturmak” ise **başta Kurtlar Vadisi-Irak olmak üzere bu konuda yapılmış bütün çalışmalara da Ergenekon terör örgütü soruşturması çerçevesinde işlem başlatılmış mıdır?**

2. Bir olayı gündemde tutarak hükümeti yıpratmak, bir terör örgütü propagandası ve taban kazanma faaliyeti ise, **Anayasa çerçevesinde faaliyet gösteren yayın organları da terör örgütü propagandası mı yapmaktadır?**

3. Savcı, söz konusu suçlama ile ilgili lehte delillere (*Romanımın basılmış hali ve senaryo sözleşmesi*) sorgu sırasında takdim ettiğim ve anlattığım halde neden iddianamede yer vermemiştir?

SONUÇ:

Düşünce ve kanaat hürriyeti, düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti ile bilim ve sanat hürriyeti, **Anayasamızın 25, 26 ve 27. maddeleri ile** garanti altına alınmış olan temel vatandaşlık haklarıdır.

Bu haklar çerçevesinde **insanlar, toplumu ilgilendiren konularda yaratıcılıklarını ortaya koyarken , “hükümeti yıpratıyor mu?” şeklindeki kıstaslara demokratik bir hukuk devletinde tabi tutulamazlar.**

Söz konusu metnin, bir kitabın ve bir senaryonun ön hazırlık çalışması olduğu bütün kanıtlarıyla ortadayken; **Türk Ordusu’nun kahraman askerlerine ithaf edilen bir kitabın ve senaryo taslağının “Türk Ordusu’nu yıpratma” amaçlı olarak görülmesi;**

Metin içerisinde **hükümet aleyhine tek bir satır yer almamasına rağmen hükümeti yıpratma gayreti aranması hukuk, akıl ve vicdan dışı, maksatlı bir gayrettir.**

Demokrasilerde ve bizim hukukumuzda , **“hükümeti yıpratmak, dezenformasyona uğratmak” gibi bir suç tanımı yoktur. Ceza kanunumuz, 312 ve 313, maddeleri ile hükümete karşı suçlarda cebir ve şiddeti özellikle vurgularken, tarihi bir olayı senaryolaştıran bir kitap çalışmasının hukuk dışı bir suç tanımına alet edilmesi,** anayasal haklarımıza ve **TCK’nın 2. maddesinde** hüküm bulan **“suçta ve cezada kanunilik”** ilkesine aykırıdır.

Bu anlayışın hukuk sistemimize sızmasına imkân verildiği takdirde; **Türkiye’de şehitlerimizi konu alan diziler PKK terör örgütünün; Kurtlar Vadisi dizisi mafya oluşumlarının gündemde tutularak yasa dışı organize suç örgütlerinin propaganda ve taban kazanma çabası** olarak görülebilir.

Tamamen akıl ve hukuk dışı bu suçlamayı reddediyor; lehimdeki delillerin incelenmesini arz ediyorum.

SAVUNMA KARTI – 4

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Şüphelinin internet sitesini Ergenekon terör örgütünün amaçları doğrultusunda kullanıp propaganda ve taban oluşturma faaliyetlerinde kullandığı.

ALEYHTE DELİL / BELGE: Yok

LEHTE DELİL BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. Kemal Keriñsiz’i eleştiren yazı:

“Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Keriñsiz’in Hataları” Başlıklı Makale,

GLADYO’ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek Klasör 23, Dizi Pusulası Sıra No. 4; İddianame’ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7, Sayfa 45:55)

2. Cumhuriyet Gazetesi Aleyhine Yazılar (Ek-10)

3. Ergenekon tipi yapılanmalar aleyhine yazılar:

a. Gladyo’ya Mektuplar-I (Oyun Tarzın Hiç Değişmiyor)

b. Gladyo’ya Mektuplar-II (Bunlar Reklâm Kokan Hareketler)

c. Gladyo’ya Mektuplar-III (LOBİ Kurmuşsun Hayırlı Ol-sun!))

d. Gladyo’ya Mektuplar-IV (Operasyon Fetullah’a ve Yalova’ya Uzanır mı?)

GLADYO’ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek Klasör 23,Dizi Pusulası Sıra No. 4; İddianame’ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7Sayfa 17:31)

4. LOBİ’ye karşı yazı:

“Lobi Kurmuşsun, Hayırlı Olsun!” Başlıklı Makale, GLADYO’ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7,Sayfa 27:31)

5. Danıştay Cinayeti ile ilgili yazılar (Ek–11)

6. Ümit Sayın’ın darbe çağrısı yapan yazısını yayınlamadığımı gösterir mail

(İddianame Sf. 615/616)

7. Kuvva-i Milliye Derneklerini eleştiren yazım:

“Kuvva-i Milliye Hareketi: Görüldü Onaylandı” Başlıklı Makale, GLADYO’ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek Klasör 23, Dizi Pusulası Sıra No. 4; İddianame’ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7,Sayfa 133:137)

8. Doğu Perinçek’e karşı yazı (Ek–12)

9. İsmail Yıldız ve SESAR Aleyhine yazılar (Ek–4)

10. Hayrullah Mahmut Aleyhine yazılar (Ek–5)

11. Dünyada Ergenekon benzeri Gladyo yapılanmalarını araştıran Araştırmacı Danielle Ganseril ile Röportaj (Ek–13)

12. Zekeriya Öztürk’le Muzaffer Tekin hakkında yayınlanmasını istediği röportaj teklifini reddettiğim konuşma (İddianame Sf.600)

SAVUNMA:

“Propaganda, belli bir düşüncenin toplumda yayılması, bu konudaki kökleşmesini sağlamak amacıyla, her türlü maddi ve manevi vasıtaya başvurarak telkin, teşvik ve etkide bulunmaktır. Toplu ve bireysel olarak gerçekleştirilen çabalardır, muhataplarının düşüncelerini değiştirip örgüte katılmasını sağlayacak eylemlerdir” (Kaynakça: Açıklamalı, İçti-hatlı Yeni Türk Ceza Kanunu – Necati Mercan Yargıtay Tetkik Hâkimi)

İddianamede, yöneticisi olduğum Açık İstihbarat Sitesi’ni Ergenekon Terör Örgütünün propaganda ve taban oluşturma faaliyetlerinde kullandığım iddia edilmektedir.

Bu iddia ortaya konarken **Açık İstihbarat Sitesinde gerek şahsım, gerek başka isimler tarafından kaleme alınmış herhangi bir yazı örnek olarak gösterilmemektedir. Bu iddianın aksini kanıtlayacak lehte delil niteliğindeki onlarca yazı gözardı edilmiştir.**

Bu, savcının ya propaganda kavramından, ya da Açık İstihbarat sitesinden habersiz kaleme aldığı bir iddiadır.

İddianamede, Ergenekon terör örgütüne ait olduğu iddia edilen “Kök belgeler” örgütün amaçları ve yöntemlerinden söz edilmektedir. **Terörden, kaostan, yasa dışı metotlardan medet uman bu metinlerle yayına geçtiği 2005 yılından itibaren bu yöntemlere karşı tavır alan, Gladyo-Ergenekon aleyhine yazılara imza atan, kaostan ve terörden medet umanları eleştiren bir sitenin alakası olduğunu iddia etmek hukuk dışı bir saptırmadır.**

Keza, yine iddianamede birçok isim Ergenekon örgütünün yöneticisi veya üyesi olmakla suçlanmaktadır. **Açık İstihbarat Sitesi’nde bu isimlere ve temsil ettikleri kurumlara dair açık eleştiri yazıları yer almıştır. Birkaç örneğini sıralamak gerekirse;**

*Ergenekon terör örgütünün üyesi olmakla suçlanan **Kemal Kerinçsiz açıkça eleştirilmiştir.**

*Ergenekon terör örgütünü kurguladığı iddia edilen **Kuvva-i Milliye derneklerine karşı vatandaşlar uyarılmıştır.**

*Ergenekon terör örgütünün üst düzey yöneticisi olduğu iddia edilen **İlhan Selçuk’un Gazetesi Cumhuriyet eleştirilmiştir. (Ek-10)**

*Ergenekon Terör örgütünün parçası olduğu iddia edilen **LOBİ Teşkilatı deşifre edilerek, aleyhinde yazı kaleme alınmıştır. (LOBİ Kurmuşsun Hayırlı Olsun)**

*Danıştay Cinayeti ile ilgili yazılar kaleme alınarak, bunun Dink Suikastı ve Cumhuriyet Gazetesine atılan bombalar ile **Türkiye’de kaos kurgulamak isteyenlerle bağlantısına dikkat çekilmiştir. (Ek-11)**

*Gladyo-Ergenekon ile Cumhuriyet Gazetesine atılan bombalar ve Danıştay Cinayeti ile bu yapılar arasında bağ kurulan yazılar kaleme alınmıştır.

*Ergenekon terör örgütünün üst düzey yöneticisi olduğu iddia edilen **Doğu Perinçek’e karşı yazılar yayınlanmıştır. (Ek-12)**

*Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen **SE-SAR Başkanı İsmail Yıldız aleyhine yazılar yayınlanmıştır. (Ek-4)**

*Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen **Hayrullah Mahmut Özgür aleyhine yazılar yayınlanmıştır. (Ek-5)**

*Dünyada Ergenekon benzeri Gladyo yapılanmalarını araştıran Araştırmacı Danielle Ganseril ile Röportaj yapılmış ve bu konudaki görüşlerim açıklanmıştır.(Ek-13)

*Ergenekon terör örgütü üyesi olduğu iddia edilen **Ümit Sayın'ın yayımlanmak üzere site'ye yolladığı yazı “darbe-lerin övülmesi ve darbe çağrısı yaptığı “ gerekçesiyle eleştirilmiş ve sitede yayımlanmamıştır.** (İddianame Sf.615–616)

*Ergenekon terör örgütünün üst düzey yöneticisi olduğu iddia edilen **Kemal Alemdaroğlu aleyhine sitede yazı yayınlanmış ve Ümit Sayın'ın bu yazının siteden kaldırılması yönündeki isteği reddedilmiştir.** (Zeki Bingöl'ün Kemal Alemdaroğlu aleyhindeki yazısı) (Ek–14)

*Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen **Güler Kömürcü aleyhine yazılar yayınlanmıştır.** Eli Makineli Kadın Köşeciler (Gladyo'ya Mektuplar IV: Başlıklı yazı: GLADYO'ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame'ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7, Sayfa 31:34)

*Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen bir şahsın (Zekeriya Öztürk), yine Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen başka bir şahsın (Muzaffer Tekin) kendisiyle Açık İstihbarat'ta röportaj yapılmasına ilişkin talebi reddedilmiştir. (**“Muzaffer Tekin İntihar Etmeden Bir Gece Önce, Bir Gece Sonra” Başlıklı Yazı**)

(GLADYO'ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame'ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7, Sayfa 37:43)

Açık İstihbarat Sitesi, şüphelinin sadece aleyhine değil lehine de delil toplama anlayışına sahip bir hukukçu sorumluluğu ile incelendiğinde; değil Ergenekon terör örgütünün propagandasını yapmak ve örgüt lehine taban faaliyetinde bulunmak, aksine yasa dışı yapılanmalarına karşı okuyucularını uyaran bir yayın anlayışına sahip olduğu görülecektir.

Keza, Ergenekon terör örgütü üyesi olduğu iddia edilen birçok kişi ve temsil ettikleri kurumlar açıkça eleştirilmiş ve karşı tutum sergilenmiştir.

İddianamede, Ergenekon terör örgütünün birimi olduğu iddia edilen Lobi teşkilatı, bizzat Açık İstihbarat sitesi tarafından deşifre edilmiş ve karşı tutum sergilenmiştir.

Açık İstihbarat’ın kendi yazarlarının yasa dışı faaliyetleri öven yazılara tavrı aldığı, iddianamede yeralan delillerle sabittir. (Ümit Sayın’ın darbe çağrısı yaptığı yazının yayımlanmadığını ve eleştirdiğini gösterir e-posta. İddianame Sf. 615-616)

Açık İstihbarat, bütün bu ortaya koyduğum deliller açıkça gösterdiği üzere, Ergenekon terör örgütü olarak adlandırılan bu yapının propagandasını yapan ve taban kazandıran değil, aksine bu örgüte ait olduğu iddia edilen kişi ve kurumlara açıkça tavrı alan bir sitedir.

Keza yine, Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen Hayrullah Mahmut Özgür ve SESAR Başkanı İsmail Yıldız’a açıkça tavrı aldığım ekteki yazılarda görülebilir. (Ek-4), (Ek-5).

Açık İstihbarat’ın bir terör örgütünün propagandasını yapmak maksadı ile değil, okuyucularını gerçekler hakkında bilgilendirmek saikiyle hareket eden bir gazeteci/medya kimliğine sahip olduğunun delili, yine iddianamede (Sf.600) yer almaktadır. Burada şahsımın Ergenekon terör örgütünün üyesi olduğu iddia edilen Zekeriya Öztürk ile yaptığım bir konuşma yer almaktadır.

Bu konuşma incelendiğinde; Zekeriya Öztürk ile Muzaffer Tekin hakkında ısmarlama bir röportaj yapmayı açıkça reddettiğim ve Zekeriya Öztürk’ü yaptığı yanlış yönlendirmeler konusunda uyardığım görülecektir. Keza, bu görüşme Açık İstih-

barat sitesinde daha sonra bir yazıya konu edilmiş ve kamuoyu bilgilendirilmiştir.

Bunlar, bir örgütün propagandasını yapan bir şahsın değil, yaşanan olaylar hakkında gerçekleri, örgüt üyesi olduğu iddia edilen şahıslarla ters düşme pahasına kamuoyuna açıklayan ve bunu yaparken gazetecilik ilkelerini gözetken bir şahsın davranışlarıdır.

Ortada örgütün yöneticisi olduğu iddia edilen şahıstan gelen talebi aynen yerine getiren bir üye değil, **mesleğinin ilkelerini ve hukuku gözetken bir gazeteci görülecektir.**

KARŞI SORULAR:

1. Üyesi olduğu iddia edilen örgütün üst düzey yöneticilerine, üyelerine, bu örgütün birimlerine ve metotlarına karşı tavır alan, bunlar aleyhine yayın yapan ve okuyucularını bilinçlendiren bir kişi iddia edilen örgütün üyesi olabilir mi?

2. İddianamede, terör örgütünün hangi birimine ait olduğum konusunda kafa karışıklığı görülmektedir. İddianamenin farklı yerlerinde "medya ve strateji" (Sf.623), Lobi Araştırma ve Bilgi Toplama (Sf.492) ve Lobi İletişim ve Propaganda (Sf.658) birimlerine üye olduğum iddia edilmektedir. Söz konusu birimlerden her hangi bir kimse ile

a. Bir propaganda faaliyetine dair çalışmamı,

b. Bir propaganda çalışmasına dair iletişimi,

gösterir tek saniyelik veya tek bytelik bir iletişim söz konusu mudur?

3. Terörle Mücadele Kanunu ve TCK, örgütün unsurları arasında "Hiyerarşiyi" saymaktadır. Birlikte örgüt üyesi olduğumuz insanlarla bırakın hiyerarşik ilişki içinde olmayı, bizzat

ihtilaflı olduğum, aleyhine yazılar yayınladığım ortadayken; “*örgütün propagandası*” olarak sitemde hangi metin yayınlanmış ve bu metnin kaynağı kimdir?

SONUÇ:

Açık İstihbarat Sitesi ve Yöneticisi olarak iddianamede tarif edilen Gladyo-Ergenekon benzeri yapılara ve yöntemlere açıkça tavır aldığım bütün kanıtlarıyla ortadır.

Hukuk terminolojisinde “**örgüt**”, hiyerarşik bir yapıyı; “**üyelik**”, bilinçli bir iradeyi; “**propaganda**” ise telkin, teşvik ve etkiyi ifade etmek için kullanılır.

Örgüt üyesi oldukları iddia edilen birçok isme ve temsil ettikleri yapılara karşı açıkça tavır alan ve ihtilaflı konumda olan birinin, örgüt hiyerarşisinde yer alması mümkün değildir.

Örgütün ideolojisine, metodolojisine, yöntemlerine karşı yazılar kaleme alan, ülkeyi karıştırmayı amaçlayan suikastların arka planını araştırmaya yönelik çalışmalar yapan ve en önemlisi **Ergenekon terör örgütünün birimi olduğu iddia edilen LOBİ Teşkilatını bizzat eleştiren ve karşı tavır alan birinin**, örgütün propagandasını yaptığını ve taban kazanmaya çalıştığını iddia etmek akıl, vicdan ve hukuk dışıdır.

İddiayı hakaret ve iftiradan ayıran unsur, öznel algıya değil, somut delillere dayanma gereğidir.

Lehimdeki bütün deliller aksini gösterirken; aleyhinde onlarca yazı, bir de kitap kaleme aldığım bir yapının propagandasını yapmak ve taban sağlamakla suçlanmak şahsıma yönelik **bir iddia değil, açık bir iftira ve hakarettir.**

Hiçbir delil, olgu, karine ile desteklenmeyen TCK ve TMK'daki hiçbir hukuki tanıma, akla ve vicdana dayanmayan bu asılsız suçlamayı reddediyorum.

SAVUNMA KARTI – 5

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Şüphelinin Bilgisayarında bulunan bomba düzenek şemaları ve şifreli konuşma ile alakalı notlar.

ALEYHTE DELİL/BELGE :

Evimde bulunan Guidance Firması tarafından verilen taşınabilir USB diskte silinmiş bomba şeması ve şifreli konuşmaya dair notlar.

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2'ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

Guidance Firması'ndan aldığım bilgisayar kriminoloji kursu sertifikası (**Ek-6**)

SAVUNMA:

Sözkonusu bomba şeması Guidance Firması tarafından verilen flash disk bünyesinde bulunmuştur. Guidance Firması; Encase isimli bilgisayar üzerinde kriminolojik inceleme yapmaya yarayan yazılımın üreticisidir.

2002 yılında danışmanlığını yaptığım Ankara Emniyet Müdürlüğü 'ne ait bir proje bünyesinde bir grup polisi ABD'ye bilgisayar eğitimine götürdüm. Bu eğitimde Guidance Firması bize sözkonusu flash diski hediye etti ve bir eğitim çalışması

olarak bünyesindeki silinmiş dosyaları bulmamızı istedi. Söz-konusu bomba şeması bu çalışmaya aittir.

Mahkemenizden 04.08.2008 tarihli dilekçemle talep ettiğim Flash Diske ait ayrıntılı teknik rapor incelendiğinde flash diskin uzun süredir kullanılmadığı ve içindeki dosyaların o döneme ait olduğu görülecektir.

Dolayısıyla söz konusu bomba şemasının bir terör örgütü ile hiçbir şekilde bağlantısı yoktur, tamamen bir eğitim amacıyla kullanılmıştır. **Bu eğitim sonrasında Guidance Firması’ndan aldığım Bilgisayar Kriminolojisi Sertifikası Ek-6’dadır.**

İddianame’de şifreli konuşmalarla ilgili notlar bulunduğu belirtilmiştir. Söz konusu şifreli konuşma notları Ergenekon Terör Örgütü olduğu iddia edilen yapı ile alakalı olmayıp, yine 2000’li yılların başında hassas bir teknoloji ilgili görüşme ile ilgilidir.

Teknoloji ve güvenlik konuları ile ilgilendiğimi ve o sırada Babamın Genelkurmay’da görevli olduğunu bilen bir arkadaşım üzerinden bağlantıya geçen bir grup, ellerinde Türkiye’ye getirmek istedikleri hassas bir teknoloji olduğunu ve bunu ilgili makama sunmak istediklerini belirtmişlerdir.

Bunun üzerine Genelkurmay’ın ilgili birimi ile bağlantıya geçilmiş, görüşmede yarar olacağının belirtilmesi üzerine söz konusu kişilerle görüşme gerçekleştirilmiştir. **Teknolojinin hassasiyeti ve görüşülen kişilerin olası kötü niyetleri göz önüne alınarak görüşme iddianamede sözü edilen şifreler üzerinden yapılmıştır. Görüşme sonucu Genelkurmay’a raporlanmış ve söz konusu teknoloji ile ilgilenmediklerinin belirtilmesi üzerine ilgili grupla görüşmeler kesilmiştir.**

Tamamen resmi makamların bilgisi dâhilinde gerçekleşen bu görüşmenin Ergenekon terör örgütü ile hiçbir alakası yoktur.

KARŞI SORU:

Sözkonusu şifreli notlar Ergenekon Örgütü ile bağlantılı ise; Ergenekon Terör Örgütü üyesi olduğu iddia edilen şahıslarla hiçbir iletişimde bu şifreli konuşmaların yer almamasının açıklaması nedir? **Savcılığın elinde, Ergenekon Terör Örgütüne üye olduğu iddia edilen hiçbir şahısla bu şifreleri kullanarak gerçekleştirdiğim bir iletişim kaydı var mıdır?**

SONUÇ:

Bugüne kadar teknoloji ve güvenlik konularında Emniyet dâhil birçok kurum bünyesinde proje yürüttüm. İddianame’de Ergenekon terör örgütü ile bağlantılandırılmaya çalışılan bu deliller tamamen sözkonusu çalışmalarla alakalıdır.

Ne bomba şemasının bir bomba yapma kastıyla ne de şifreli konuşma notlarının bir örgüt içi gizli iletişimle bağlantısı yoktur.

Profesyonel çalışmalarımız, konu ile ilgili aldığım sertifika ve Ergenekon Terör Örgütü ile bağlantılı olduğu iddia edilen kod kelimelerin diğer hiçbir iletişim bünyesinde geçmemesi bunun kanıtıdır.

Bu asılsız suçlamayı reddediyorum.

SAVUNMA KARTI – 6

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

25.12.2006 tarihli yazısında da Bekir ÖZTÜRK’ e hitaben “sizde bir dernek kurmak istiyorsunuz, biz de bu konuda ay-

rişmak yerine biz sizin toplantınıza gelip sizin oluşumunuza destek verelim, siz de bizim toplantımıza gelip bizim oluşumumuza destek verin, bu yolda iki ayrı grup olarak aynı hedefe yürüyelim” şeklindeki yazısı ve aynı yazı içeriğinde Zeynep ORUNCAK isimli kendi site yazarlarının ulusalcı cephe denilen grubu Rusya ve Hıristiyanlığa hizmet etmek ile suçladığı, “İsa’ nın Bozkurtları” başlıklı yazısı sebebi ile Doğu PE-RİNÇEK’ den Ergün POYRAZ’ a kadar geniş bir yelpazenin üzerine alındığı, bu sebeple bu tür hataların yapılmaması gerektiğini belirtilen yazıları göz önüne alındığında yazı içeriğinde farklı isimler altında kurulan dernek ve sivil toplum kuruluşlarının aslında Ergenekon çatısı altında planlanmış amaca yürümek için farklı kesim ve kişilere hitap etmeye yönelik kurulmuş örgütün birimleri olduğu ve yine bu yazı içeriğine bakıldığında cephenin bölünmemesi gerektiğini ve birbirleri ile bu tür bir husumet içinde olmamaları, düşmanlarına koz vermemeleri gerektiği, yine yazı içeriğinde **Türk Ortodoks Patrikhanesi basın sözcüsü şüpheli Sevgi ERENEROL’un da Oktay YILDIRIM ve grubu ile birlikte hareket ettikleri, Büyük Hukukçular Birliği, Milli Mücadele Platformu ve Milli Güç Platformu gibi oluşumların da kurulduğu, yine yazı içeriğinde kontrol edemediği yapılar içinde olmayı tercih ettiği için değil hepimiz kontrol ettiğimiz yapıları tercih ederiz şeklinde kurulan derneklerin hedef ve gayesinin de vatan sevgisi ön plana çıkarılarak Ergenekon oluşumunun farklı versiyonlarda hayata geçirilmesini sağlamak olduğunun anlaşıldığı,**

ALEYHTE DELİL/BELGE:

25.12.2006 tarihli “Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Kerinçsiz’in Hataları” başlıklı yazı

LEYHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2'ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

25.12.2006 tarihli “Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Kerinçsiz’in Hataları” başlıklı yazı (GLADYO’ya MEK-TUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek 23 No.lı Klasör, Dizi Pusulası Sıra No. 4; İddianame’ye Ek 28 No.lı Klasör, Dizi Pusulası Sıra no.7) Sayfa 45:55

SAVUNMA:

İddianamenin 623. sayfasında yer alan bu suçlamanın kötü Türkçesi nedeniyle neyi kastettiğini anlamak hayli zordur. Suçlama kendi içinde çelişkiler barındırmaktadır. Temel aldığı 25.12.2006 tarihli ve Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Kerinçsiz’in Hataları” Başlıklı Makale’nin içeriği çarpıtılmıştır. Savunmamızı net bir şekilde yapabilmek ve İddianame’nin yarattığı kafa karışıklığını gidermek adına sözkonusu yazıya konu olan olayları özetlememiz gerekir.

Kuvvai Milliye sitesinin sahibi Bekir Öztürk sayfalarını Kemal Kerinçsiz’e açtı ve Milli Güç Platformunu kendi okuyucu kitlesine duyurdu. Bekir Öztürk okuyucuları nezdinde bir dernekleşme çalışması yürütürken, Kemal Kerinçsiz de Milli Güç Platformunu dernekleştirme çalışmaları yürütmeye başladı.

İkisi arasında hangi çatı altında birleşileceği konusunda iletişimsizlik yaşandı ve iki grubu da tanıyan Oktay Yıldırım, Zeynep Oruncak gibi isimler Kemal Kerinçsiz Grubundan uzaklaştı ve taraflar arasında karşılıklı suçlamalar yaşandı.

Bu sürede iki grubu da tanıyan ve bu kavgayı anlamsız bulan şahsım bu isimleri barıştırmak adına görüşmeler yaptım ve başarısız olduğum noktada iki tarafın da hatalarını ortaya koyan “Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Kerinçsiz’in Hataları” başlıklı yazıyı sitemde yayınladım.

İddianamede söz konusu yazı ve konu edindiği barıştırmacıları, kendi içinde çelişkili ve bozuk bir anlatımla bir örgüt faaliyeti havasında anlatılmaktadır. İddia o kadar asılsız bir zemine oturtulmuştur ki bir yandan söz konusu dernek ve sivil toplum kuruluşlarının aslında Ergenekon çatısı altında planlanmış, farklı kesimlere yönelik örgüt birimleri olduğu iddia edilmekte, diğer taraftan bu iki sivil toplum kuruluşunun birlikte bir dernek bile kuramayacak ve uluorta kavga edecek kadar ayrı düştüğünü ortaya koyan bir yazı bu iddiaya kaynak gösterilmektedir.

İddianame; **“Bunlar aynı örgütün iki birimi iseler daha kurulmadan nasıl birbirlerine düştüler?”** sorusuna cevap vermemektedir.

Keza iddianame, sözkonusu yazı bünyesinde Kemal Kerinçsiz’e ait olduğu açıkça belli olan ifadeleri (**“Siz de bir dernek kurmak istiyorsunuz...”** ile başlayan ifade ve **“kontrol edemediği yapılar içinde olmamayı”** ile başlayan ifade) **sanki şahsıma aitmiş gibi yansıtarak gerçeği çarpıtmaktadır.**

Ayrıca, Sanık Sevgi Erenerol’un Oktay Yıldırım ve Grubu ile birlikte hareket ettiğini belirten iddia makamının iddiaya konu ettikleri yazıyı okumadıkları anlaşılmaktadır. Keza iddiaya konu olan yazıda bu şekilde bir ifade yer almamaktadır.

Bekir Öztürk ve Kemal Kerinçsiz’in başında olduğu sivil toplum kuruluşları ilgili tarih itibari ile yasal siyasi oluşumlardır. Ayrıca sözkonusu kişileri tanımak suç olmadığı gibi zamanında birbirinin arkadaşı olan insanları aralarının bozulması üzerine barıştırmaya çalışmak bir terör örgütü faaliyeti değil insani bir çabadır. **Ülke adına siyaset yapan insanları birlikte hareket etmeye teşvik etmek de en fazla siyasi bir faaliyet olarak tanımlanabilir ki Anayasal koruma altındadır.**

KARŞI SORULAR:

1. Sözkonusu gruplar bir terör örgütünün alt birimleri iseler, terör örgütü üyesi olmakla suçlanan şahsımın bu birimleri bir araya getirme çalışmalarımı ve sözkonusu şahısların hatalarını kamuoyuna bir yazı ile duyurmam hangi mantık ile açıklanabilir.

2. Savcı İddiaya konu ettiği yazıdaki başka şahıslara atfen kullandığım cümleleri hangi gerekçe ile kendi şahsıma ait cümleler gibi sunarak yazının içeriğini çarpıtma gereğini duyumuştur.

SONUÇ:

İddianamede yeralan “kurulan derneklerin hedef ve gayelerinin de vatan sevgisinin ön plana çıkarılarak Ergenekon oluşumunun farklı versiyonlarda hayata geçmesini sağlamak olduğunun anlaşıldığı” ifadesi tamamen öznel, akıl ve hukuk dışı bir niyet okumaktır. **Bu tarz bir anlayışa prim verildiği noktada birçok yasal sivil toplum kuruluşu “vatanseverlik görüntüsü altında farklı bir Ergenekon oluşumu” olmakla suçlanabilecektir.**

İddianamede suç olarak lanse edilen faaliyet bir yönü ile insani, diğer yönü ile Anayasal koruma altındaki bir siyasi faaliyetidir.

İddianame sözkonusu 25.12.2006 tarihli ve Devlet Bahçesinde Milliyetçilik ve Kemal Kerinçsiz’in Hataları” Başlıklı Makale’nin içeriği çarpıtılmıştır. Yazının Mahkeme Heyeti tarafından okunmasını talep ediyor ve asılsız bir niyet okumaya dayalı bu hayali suçlamayı reddediyorum.

SAVUNMA KARTI – 7

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Oktay YILDIRIM’ın tutuklanması üzerine bu siteden ayrılan H.Ümit SAYIN ile alakalı olarak “Doktor Şerefsiz Ödleğ” başlığı ile kendi tabanlarına yakın internet sitelerine yazan insanları tehdit ettiği,

ALEYHTE DELİL/BELGE:

Ümit Sayın’ın İfadeleri

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. Ümit Sayın’ın aynı konuda açtığı davadan beraat ettiğimi gösteren Kadıköy 3. Sulh Ceza Mahkemesinin 13.05.2008 tarih, 2007/2469 E ve 2008/991 K sayılı Kararı (**Ek-1**)

2. Ümit Sayın’ın Osman Pamukoğlu ile 08.01.2008 tarihinde yaptığı görüşme (Tape: 3566, iddianame syf.1267)

SAVUNMA:

Savcılık Makamının Ümit Sayın’la aramızdaki ihtilafı aleyhime kullanma tarzı özellikle dikkat çekicidir.

Bana yöneltilen suçlamaların temel dayanağı Sanık Habip Ümit Sayın’ın 23 Mayıs 2008 tarihli iftiralarla dolu ek ifadesidir. Gözaltına alınmama ve tutuklanmama bu yalan ifade neden olmuştur.

Bu yalan ifade Sanık Habip Ümit Sayın’ın aleyhimdeki ilk yalan beyanı da değildir. Evvelce sahip olduğum internet sitesinde kendisine hakaret edildiği iddiasıyla dava da açmıştır. Bu dava Kadıköy 3. Sulh Ceza Mahkemesinin 13.05.2008 tarih,

2007/2469 E ve 2008/991 K sayılı kararı ile beraatımla sonuçlanmıştır. Söz konusu karar **Ek-1**'de sunulmuştur. **Bu yargı kararı ile insanları tehdit etmediğim, bu köşe ile Ümit Sayın'ı kastetmediğim tescillenmiştir.**

Sanık Habip Ümit Sayın, bu beraat kararını öğrenir öğrenmez, tutuklu bulunduğu cezaevinden Cumhuriyet Savcılığına müracaatla ek ifade vermek istediğini beyan etmiş ve İddianame'ye ek 107 No.lu Klasör Dizi Pusulasının 26 ncı sırasında Sayfa 2-11'de yer alan 10 sayfalık ifadeyi vermiştir. Bu ifade de asılsız ve mesnetsiz olarak aleyhimde suçlamalarda bulunmuştur. Bu beyanlar tutuklanmama yol açmıştır.

Bu yalan beyan ve iftiralar nedeniyle Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundum. Bu suç duyurusu üzerine İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 12 Ağustos 2008 tarih Soruşturma No.: 2008 / 32779 Hz. ve Karar No.: 2008/ 10692 sayılı Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermiştir. Bu karara Beyoğlu 1. Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde itirazda bulundum İtiraz halen bu mahkemede 2008/454 Değişik İş sayılı dosyada incelenmektedir. Kovuşturmaya yer olmadığı kararı ve itiraz dilekçemin suretleri **Ek-15** ve **Ek-16**'da sunulmuştur.

İddianame'nin 1267. sayfasında yeralan Ümit Sayın ile Osman Pamukoğlu arasındaki görüşme kaydı incelendiğinde (Tape 2566) Ümit Sayın'ın konu kendisini hiçbir şekilde ilgilendirmedeği halde, Osman Pamukoğlu hakkında yazdığımız yazı üzerinden Osman Pamukoğlu'na aleyhimde propaganda yaptığı görülecektir.

Bu konuşma Ümit Sayın'ın karakteri hakkında iddianame-deki diğer kanıtlarla aynı paralelde yeterli bir göstergedir.

SONUÇ:

Savcı, Ümit Sayın’ın aleyhime açtığı tehdit ve hakaret davasını kaybetmiş olmasına rağmen bu lehte delili dikkate almamıştır.

Ayrıca Savcı, aramda husumet olan bu şahsın, bana karşı açtığı davayı kaybetmesinin hemen ardından verdiği iftiralarla dolu ek ifadeyi yeniden gözaltına alma gerekçesi olarak kullanmıştır.

Dolayısıyla ortada ne bir tehdit ne de Ümit Sayın’a yönelik bir hakaret vardır. Aksine Ümit Sayın’ın şahsıma yönelik kastı ek ifadesindeki iftiralarla sabittir.

Hal böyle iken “insanları tehdit ettiğim” suçlamasının hiçbir dayanağı yoktur.

SAVUNMA KARTI –8

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

1. Şüphelinin BÜLENT (Kod) İsmail YILDIZ ve Ergün POYRAZ ile irtibatlarının bulunduğu, SESAR isimli internet sitesinde yayınlanan bir grup yazının da şüphelinin bilgisayarlarından çıktığı,

2. Şüpheliler Ergün POYRAZ ve BÜLENT (Kod) İsmail YILDIZ’la diğer örgüt üyeleri arasında irtibatı sağlayarak örgütün stratejik kararlarını irtibatlı olduğu diğer örgüt üyelerine iletme görevi olduğu anlaşılmıştır.

3. Şüphelilerden BÜLENT (Kod) İsmail YILDIZ ve Ergün POYRAZ ile olan ilişkileri, bu ilişkilerin gizlilik bazında

tutulması hususları göz önüne alındığında şüphelinin **örgüt üyesi olduğu**,

ALEYHTE DELİL/BELGE:

Bilgisayarda çıkan SESAR İnternet Sitesinde yayınlanan yazılar.

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2'ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. SESAR'la ihtilafımı gösteren Üsküdar 9. Noterliğinin 28 Nisan 2006 tarih ve 12194 sayılı ihtarnamesi (**Ek-16**)

2. Avukatım aracılığı ile 01.09.2008 tarihinde Mahkeme'den talep ettiğim Ergün Poyraz'la ve İsmail Yıldız'la iletişim kayıtlarımı gösteren TİB Belgesi.

3. SESAR Başkan Yardımcısı olarak Para ve Yeni Harman Dergilerine verdiğim röportajlar

(**Ek-17**)

4. SESAR/İsmail Yıldız aleyhine yazdığım yazı (**Ek-4**)

SAVUNMA:

SESAR Firmasında 2002-2005 yılları arasında çalıştım ve son dönemde başkan yardımcılığı görevinde bulundum. Bu firmada çalışırken kaleme aldığım raporların bazıları SESAR'ın İnternet Sitesinde yayınlandı. Ayrıca bu firmadaki görevim çerçevesinde Firmanın bilgisayarındaki bilgilerin güvenliğini sağlamak maksadıyla raporların yedeklemesini yapıyordum.

SESAR Başkanı İsmail Yıldız'la 2005 yılında anlaşmazlığa düştüğümüz ve aylardır da hiçbir ödeme yapılmadığı için yollarımı ayırdım. Bu ihtilafla ilgili olarak kendisine gönderdiğim uyarı yazısı **Ek-16**'dadır.

SESAR’ın İnternet Sitesinde yayınlanan ve bilgisayarımda bulunan raporlarım tamamen gündeme dair siyasal analiz çalışmalarını olup hiçbir yasadışı unsur içermemektedir.

İddianame bir suç unsuru gibi lanse edilen bu yazılardan hangisinin kastedildiği anlaşılmamakta, muğlâk ifadelerle Mahkeme nezdinde yanıltıcı izlenimler uyandırılmaya çalışılmaktadır.

Keza iddianame, bütün karşı deliller mevcut olmasına rağmen Şahsımı Ergün Poyraz ve İsmail Yıldız arasında irtibatı sağlayan bir örgüt elemanı olarak sunmaya çalışmaktadır.

Ergün Poyraz’la biri Karaköy’deki Patrikhane’de kokteylde ayaküstü yaptığım bir sohbet, diğeri de yine Karaköy’de bir börekçide oturup yaptığımız konuşma dışında başka bir karşılaşmam olmamıştır. Telefonda konuşmalarımız ise birkaç görüşme ile sınırlıdır.

Ergün Poyraz yeni çıkaracağı kitap için İstanbul’da bir yayınevi bulma isteğini dile getirince yardımcı olmak maksadıyla bana verdiği kitap CD’sini iki yayıncı arkadaşşıma götürmek dışında bir ilişkimiz olmamıştır. Daha sonra kendisinin bir başka yayıncı bulması üzerine bu ilişkimiz de kesilmiştir.

İsmail Yıldız’la beraber çalıştığım dönemle Ergün Poyraz’la tanıştığım dönemler birbirlerinden farklıdır. Ergün Poyraz ve İsmail Yıldız’la görüşme trafiğini gösteren TİB belgesi incelendiğinde bu net bir şekilde görülecektir.

Ayrıca Ergün Poyraz ve İsmail Yıldız’la diğer örgüt üyeleri arasında irtibatı sağladığıma dair tek bir saniyelik veya tek bir bytelik iletişim kaydı yoktur. Biri son üç senedir ihtilafı olduğum bir isim diğeri iki kez yüzyüze görüşme dışında hiçbir irtibatım, iş veya arkadaşlığı olmayan bir kişidir.

İddianame ilginç bir şekilde bu **ilişkilerimi gizlilik bakımında tuttuğumu** da ileri sürmektedir. Ekte SESAR Başkan Yardımcısı olarak verdiğim röportajları bulabilirsiniz. Ayrıca Sitemde yazdığım SESAR aleyhindeki yazıda bu ilişki açıkça anlatılmaktadır. **Bu durumda şahsımın İsmail Yıldız’la olan ilişkiyi nasıl gizli tutmaya çalıştığım savcılık tarafından açıklanmaya muhtaçtır.**

İki kez yüzyüze ve birkaç kez telefonla konuştuğum Ergün Poyraz’la ilişkiyi kamuoyuna duyurma konusunda sergilediğim eksiklik ise gizlilik değil, herkesin anlayabileceği normal insan ilişkilerinin doğasında olan bir rutindir. Hiç kimsenin ister hayatında iki kez, ister günde iki kez **görüşsün ileride “gizlilik” suçlamasına maruz kalırım korkusu ile bütün ilişkilerini kamuoyuna açıklama gibi bir yükümlülüğü yoktur.**

KARŞI SORU:

İddia Makamını, Ergün Poyraz ve İsmail Yıldız’la, diğer örgüt elemanları arasında irtibatı sağladığımı gösterir iletişim kayıtlarını açıklamaya davet ediyorum. Yıllardır görüşmediğim bir kişi ile ömür boyu sadece iki kez görüştüğüm bir kişi arasında kimlerin hangi irtibatını sağlamış olabilirim?

SONUÇ:

TCK170/4, İddianamede yüklenen suç oluşturulan olayların maddi delillerle ilişkilendirilerek açıklanmasını, **170/5** iddianame şüphelinin sadece aleyhine olan hususlar değil lehine olan hususların da yer almasını şart koşmaktadır.

Hal böyle iken Savcılık suçlamayı hiçbir maddi delil ile ilişkilendirmeden, yüklenen suçun temelini olmadığı iletişim kayıtları ile kolayca ortaya konabilecekken ve isnat edilen suç temellendiren aleyhimde tek bir iletişim kaydı mevcut değil-

ken şahsımı örgüt yapısı olduğu iddia edilen şahıslar arasında irtibat kurmakla suçlamaktadır.

Bu sadece şahsıma yönelik asılsız bir suçlama değil, aynı zamanda kamu görevini yasaların belirlediği hassasiyetle yapmamanın yol açtığı bir çarpıtma ve zaman kaybıdır.

Bu asılsız suçlamayı reddediyor, TCK 160’a göre açıkça tanımlanan görevlerini yerine getirmeyerek adil yargılanma hakkımı açıkça sabote eden Savcı Zekeriya Öz hakkında Mahkememiz huzurunda bir kez daha suç duyurusunda bulunuyorum.

SAVUNMA KARTI – 9

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Şüphelinin Mehmet Zekeriya ÖZTÜRK ve ZAFER (Kod) Muzaffer TEKİN ile irtibatının bulunduğu, ZAFER (Kod) Muzaffer TEKİN’i ofisinde ziyaret etmiş olması, (Sf.622)

ALEYHTE DELİL/BELGE:

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. Zekeriya Öztürk’le aramda geçen Muzaffer Tekin’le ilgili görüşme. (Sf.610)

2. Muzaffer Tekin’in intihar girişimiyle ilgili yukarıdaki görüşmeyi anlattığım yazı. (**“Muzaffer Tekin İntihar Etmeden Bir Gece Önce, Bir Gece Sonra” Başlıklı Yazı**) (GLAD-YO’ya MEKTUPLAR, Kitap (İddianame’ye Ek Klasör 28, Dizi Pusulası Sıra no.7, Sayfa 37:43)

SAVUNMA:

Muzaffer Tekin'i ve Zekeriya Öztürk'ü tanıdığım doğrudur. Fakat bu tanışıklık ne Terörle Mücadele Kanunu'ndaki ne de TCK'daki "örgüt üyesi" getirdiği şartlara uymamaktadır. **Sözkonusu şahıslarla aramadaki iletişimin ne sıklığı, ne içeriği; bir örgüt ve üyeleri arasında bulunması gereken hiyerarşik yapıyı ve bilerek isteyerek örgütün amaçlarına hizmet etmeyi kanıtlar niteliktedir.**

Zekeriya Öztürk, zamanında tanıştığım, bir zamanlar siyasette yazan ve daha sonra iddianamede yer alan görüşme sonrasında ihtilafa düştüğüm bir şahıstır.

Sözkonusu görüşmenin içeriği incelendiğinde (Sf.610) Zekeriya Öztürk'ün benimle Muzaffer Tekin'le ilgili görüşme yapmak istediğini ve benim bu talebi geri çevirdiğim görülecektir.

Ergenekon terör örgütü diye bir örgüt var ise ve Muzaffer Tekin ile Zekeriya Öztürk iddia edildiği üzere bu örgütün üst düzey yöneticileri ise; benim üstlerimden gelen bu röportaj talebini geri çevirmem hangi örgüt hiyerarşisi ve üyelik disiplini ile açıklanabilir?

Sözkonusu görüşme incelendiğinde tamamen gazetecilik saikiyla hareket ettiğim görülecektir.

Keza Muzaffer Tekin'le de tanışıklığım intihar girişiminden sonra kendisi ile röportaj yapabilme maksadı ile gerçekleşmiştir. Bu çerçevede ofisine 4-5 kez gittikten sonra bu yönde bir çabanın nafile olduğunu, kendisinin bir röportaj vermeyeceğini anlamam üzerine bu ziyaretler sona ermiştir. Kendisi ile bu dönemde yaptığım görüşmeler bir gazeteci olarak bilgi almak, röportaj talebimi tekrarlamak amacıyla olmuştur.

Kendisini, Danıştay Cinayeti sonrasında hakkındaki iddialar basına yansıyınca doğrudan Emniyet’e gidip ifade vermemesini açıkça eleştirdiğim de ekteki yazıda görülecektir.

Dolayısıyla Muzaffer Tekin’le bir örgütsel ilişki değil, gazetecilik saikiyla başlayan sınırlı bir tanışıklık söz konusudur. Muzaffer Tekin’le ofisinde yaptığım görüşmeler de zaten odada bulunan diğer misafirlerin huzurunda gerçekleşen gündeme dair sohbetlerdir. Zekeriya Öztürk’le de sitemin yazarı olduğu dönemde gündeme dair sohbet etmek üzere kafelerde buluşmuşluğum vardır. Fakat bunların hiç biri örgütsel toplantı niteliği taşımayıp iki yazarın gündeme dair sohbetlerinden başka bir anlam yüklenemez.

KARŞI SORU:

1. İddia Makamını; Zekeriya Öztürk veya Muzaffer Tekin’le bir örgüt hiyerarşisi içinde konuştuğumu, mesajlaştığımı veya toplantılar yaptığımı gösteren delileri mahkemenize sunmasını istiyorum.

2. İddia makamını, Zekeriya Öztürk ve Muzaffer Tekin benim üyesi olduğum iddia edilen örgütün üst düzey yöneticileri ise nasıl onlara karşı açıkça tavır aldığım ve taleplerini reddettiğimi açıklamaya davet ediyorum.

SONUÇ:

“Terör örgütü üyesi olmak” çok ciddi bir suçlama olup, bu suçlamayı yapma yetkisi taşıyanların bunun sorumluluğunu da taşıması gerekir.

Ceza Muhakemesi Kanunu, yakalama için **basit şüpheli**, tutuklama için **kuvvetli şüpheli**, dava açılması için ise **yeterli şüpheli** şart koşmaktadır.

Kuvvetli şüphe tanımı ise somut olaylara dayanan, inandırıcı bilgi, belge ve delil olarak tanımlanmaktadır.

Sözü edilen şahıslarla ilişkimin bir örgüt hiyerarşisi içinde olmadığı ve ihtilaflı olduğum iddianame de yer verilen konuşmalarda açıkça belli olduğu halde ve sözkonusu şahıslarla aramda örgütsel iletişime dair tek bir kanıt olmadığı halde bu suçlamayı yapmak Ceza Hukuku İlkelerini ayaklar altına alan bir sorumsuzluktur.

Ceza Hukukunda kural savunmanın ispatlanması değil, savunmanın aksinin ispatlanmasıdır. (YCGK 4/559-138, 1559-183)

İddia Makamını savunmanın aksini ispatlayacak delilleri ortaya koymaya davet ediyor, kişilik haklarıma ağır bir saldırı içeren ve adil yargılanma hakkımı sabote eden bu usulsüz suçlamayı reddediyorum.

SAVUNMA KARTI –10

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Ayşe Asuman ÖZDEMİR ile görüşmüş olması (Sf.622)

ALEYHTE DELİL/BELGE: Ayşe Asuman ÖZDEMİR'in ifadesi.

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2'ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

Asuman Özdemir'in medyaya yansıyan demeci (**Ek-18**)

SAVUNMA:

Ayşe Asuman Özdemir ile sadece iki kez Kadıköy’deki bir kafede sohbet etmek maksadı ile buluştum. Sözkonusu buluşmalar, bir sitede yönetici olmam sebebi ile şahsımla iletişime giren Asuman Özdemir’in talebi üzerine gerçekleşmiştir. Bu sohbetlerde ülkenin gündemi ile birlikte; ortak tanıdığımız insanların hatalı davranışlarını konuştuk.

Daha sonra Asuman Özdemir’den şahsıma “Şunu tanıyor musun?”, “Bunu tanıyor musun?” tarzında e-postalar geldi. Fakat ben sözkonusu şahısları tanımadığımı bildirdim.

Aramızdaki iletişimin mahiyeti iki yazar arasındaki gündeme dair sohbet iken; 27 Haziran 2007 tarihinde Asuman Özdemir’in ifadesi üzerine gözaltına alındığımı öğrendim.

Sözkonusu ifadede Asuman Özdemir’in aramızdaki konuşmayı çarpıtarak, doğru bilgilerin yanına yanlış bilgiler ekleyerek hakkımda iftirada bulunduğunu ve Savcılığın bu iftiraları ciddiye aldığını gördüm.

Asuman Özdemir, daha sonra medyaya yansıyan demeçlerinde bu ifadelerin kendisinin psikolojik baskı altında bilmeden imzalatıldığı yönünde beyanlar verdi. Bu beyanların doğru olup olmadığını tespit etme olanağım yok. Fakat hem Poliste, hem Savcılıkta; Asuman Özdemir’e Yaşar Büyükanıt ile ilgili bilgi vermekten söz etmediğimi, zaten açıkça Yaşar Büyükanıt’ı eleştiren yazılar yazdığımı, dolayısıyla elimde *bir belge olsa kendimin kullanacağını, Asuman Özdemir’e ihtiyaç duymadığımı*” açıkladım.

Ne yazık ki, ikinci tutuklanmamda Ümit Sayın’ın iftiralarla dolu ifadesini ciddiye alan savcılık, birinci tutuklanmamda da Asuman Özdemir’in iftiralarını ciddiye aldı, bu iftiraları destekleyen hiçbir somut delil ve olgu olmamasına rağmen.

Asuman Özdemir’le iki kez buluşmuş ve 2-3 kez de telefonda konuşmuş bir kişi olarak iletişimimizin içeriği ve sıklığı örgütsel bir ilişkiyi göstermekten uzaktır. Asuman Özdemir’in aramızdaki özel görüşmeleri, şahsımdan habersiz Gazi Güder’e, Gazi Güder’in de Kuddusi Okkır’a yollaması şahsımı bağlamayan tek taraflı bir iletişimdir ve şahsımla Asuman Özdemir’in değil, olsa olsa Asuman Özdemir ile diğer şahıslar arasındaki ilişkiye dair bir göstergedir.

KARŞI SORULAR:

1. Asuman Özdemir’in hakkımda iftiralar içeren ifadeyi psikolojik baskı altında, bilmeden imzaladığı doğru mudur?

2. İddia sahiplerini, Asuman Özdemir’le aramdaki sınırlı iletişimi bir örgütsel ilişki olduğunu gösterir delilleri ortaya koymaya çağırıyorum.

SONUÇ:

Bir insanı tanıyarak olmak, onunla sohbet etmek ve görüş alışverişinde bulunmak, bırakın demokrasileri, teokratik otoriter rejimlerde bile suç değildir.

Hal böyle iken, iki kişi 2 kez sohbet etti, 2-3 kez yazıştı ve telefonda konuştu diye, iletişim içeriklerinde hiçbir suç unsuru bulunmamasına rağmen, bunu terör örgütü üyeliğinin bir delili olarak ortaya koymak, hukuk, akıl ve vicdan tanımaz bir keyfiliktir.

Bu keyfiliğin sonucunda ben ve ailem mağdur duruma düşerken Yüce Mahkeme bir iftira yığını içinde adalet terazisinin ibresini bulmaya zorlanmaktadır.

Ergenekon soruşturması kapsamında 27 Haziran 2007’de ilk kez tutuklanmama sebep olan **iftiralarla dolu ifade ile il-**

gili Asuman Özdemir’in beyanlarının doğru olup olmadığının Mahkemece tespitini istiyorum.

Eğer; Asuman Özdemir, medyaya da yansıyan beyanlarında belirttiği üzere, hakkımda iftiralar içeren bu ifadeyi psikolojik baskı altında imzalamış ise; bu durumda bu usulsüz ve hukuksuz uygulamayı yapan görevlilerin tespitini istiyor ve bu ifadeyi tutuklama gerekçesi olarak kullanan Savcı Zekeriya Öz hakkında suç duyurusunda bulunuyorum.

Eğer; Asuman Özdemir, hakkımda iftiralar içeren bu ifadeyi kendi özgür iradesi ile imzalamış ise; **bu durumda da Mahkemeniz huzurunda Asuman Özdemir hakkında TCK 267’den suç duyurusunda bulunuyorum.**

Asuman Özdemir’le aramdaki sınırlı iletişimin örgütsel bir içeriğe ve hiyerarşik bir yapıya sahip olduğuna dair tek bir kanıt olmamasına rağmen; iftiralara ve keyfiyete dayalı bu suçlamayı hukuk dışı ilan ediyor ve reddediyorum.

SAVUNMA KARTI – 11

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Ayrıca Kuvvai Milliye Derneği ile ilgisi olmamasına rağmen bu dernek Başkanı Bekir ÖZTÜRK ve Oktay YILDIRIM’ı yönlendirdiği anlaşılmıştır. (Sf.624)

ALEYHTE DELİL/BELGE:

1. 9 Ekim 2006 tarihli e-postada, Bekin Öztürk’ün Behiç Gürciyan’a “7 gün 24 saat emrinde olduğunu” belirtmesi (syf. 224)

2. Dernek bilgisayarında ve Oktay Yıldırım'ın bilgisayarı-
rında bulunan haberleşme zinciri şeklindeki bağlantı zinciri-
nin Halil Behiç Gürcihan tarafından hazırlanan hücre yapılan-
masının haberleşme zinciri olduğu.

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2'ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte
olarak tanımlanmamıştır.

1. Bekir Öztürk'ün Umit Sayın'ı şahsım aracılığı ile tanı-
ması ama güvenemediği için Güler Kömürcü aracılığıyla so-
ruşturması (4 Mayıs 2007 tarihli e-posta) (İddianame Sf.225)

2. 27 Aralık 2006 tarihli Bekir Öztürk ile Kemal Keriñsiz
arasındaki ayrışmanın nedenleri ile ilgili görüşlerimi aktardı-
ğım e-mail (İddianame Sf. 226)

3. İddianamede bu suçlamayı yalanlayan aşağıdaki ifadeler:
“Şüpheli Bekir Öztürk'ün Güler Kömürcü vasıtasıyla Kuvva-i
Milliye Derneğini kurup Güler Kömürcü'nün yönlendirmesi
ile yönettiği... Güler Kömürcü'nün talimatlarına göre hare-
ket ettiği, yine Güler Kömürcü'nün talimatıyla Kuvva-i Mil-
liye Derneğini kurduğu ve aynı örgüt çatısı altında bulunan
SESAR isimli sitenin yazılarını yayınladığı (İddianame Sf.694)

SAVUNMA:

İddianamedeki hukuk dışı, somut verilere dayanmayan,
kafa karışıklığı mahsulü bir diğer suçlama benim Bekin Öztürk
ve Oktay Yıldırım'ı yönlendirdiğim iddiasıdır. Oktay Yıldırım
ile ilgili savunmam aşağıdadır.

Bekir Öztürk, kuvvaimilliyenet sitesinin sahibi olması ve-
silesiyle tanıdığım, 1–2 dernek toplantısına katıldığım, 3–4
kez buluştuğum ve ara sıra da gündemle ilgili yazıştığım bir ki-
şidir. **Aramızdaki ilişki bir arkadaşlık ilişkisi olup, kimse-**

nin diğerini yönlendirmesi gibi bir durum asla söz konusu değildir.

İddianamede buna dair sunulan deliller ise hiçbir akıl, vicdan ve hukuk bilgisi sahibi insanın ciddiye alamayacağı zorlamalardır.

Bekir Öztürk’ün şahsıma yönelik olarak kullandığı “7 Gün 24 saat emrindeyim” ifadesi, toplumumuzda iki insan arasında saygı ve sevgiyi ifade etmek maksadıyla kullanılan ifadelerdir. Türk toplumunda insanların birbirlerine “abi”, “hocam”, “emrin olur”, “başım üstüne” şeklinde ifadeler kullanılmasının aralarında bir ağabeylik, hocalık, ast-üst ilişkisini göstermediğini Türk milletinden haberdar olan herkes bilir.

Hal böyleyken, bu ifadenin Bekir Öztürk’ü yönlendirdiğimin kanıtı olarak gösterilmesi kötü niyetli bir çıkarımdır.

Keza iddianamede, “*dermek bilgisayarında bulunan haberleşme zinciri* şeklindeki bağlantı zincirinin Halil Behiç Gürçihan tarafından hazırlanan hücre yapılanmasının haberleşme zinciri olduğu “ yolundaki ifade, **ne anlama geldiği anlaşılmayan, internet üzerindeki haberleşme yöntemlerinden habersiz bir zihniyetin ürünüdür.**

İnternet üzerinde haberleşme zincirleri doğaları gereği sınırlı sayıda üyeye sahip olup; **herhangi bir kişi, haberi olmadan bir haberleşme zincirine dâhil edilebildiği gibi, aynı insanlar farklı haberleşme zincirlerine üye olabilirler. Ayrıca bu haberleşme zincirinin bir üyesinin yaptığı yazışmalar üzerinde diğer üyelerin bir kontrolü ve dahli olmaz.** İnternet, birbirinden habersiz milyonlarca insanın dâhil olduğu, milyonlarca haberleşme zinciri ile doludur.

İddianame; burada da “Bekir Öztürk’ün hangi haberleşme zincirinin benim hücre yapılanmamın haberleşme zinciri ol-

duğunu muğlak bırakıp, bu muğlaklık üzerinden suç üretmeye çalışmaktadır.

Ortada hiçbir somut olgu ve delile dayanmayan ve **TCK 2’ye** aykırı olarak insanların birbirleri ile aynı iletişim gruplarında olmayı birbirlerinin olası suçlarına ortak olmak olarak yorumlayan bir hukuk dışı suçlama vardır.

Ayrıca iddianamenin 160/2’ye aykırı olarak yer vermediği lehimde deliller, Bekir Öztürk’ü yönlendirmem gibi bir şeyin söz konusu olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

225. sayfadaki e-posta incelendiğinde Bekir Öztürk’ün kendisini tanıştırdığım Ümit Sayın’ı güvenilir bulmadığı için Güler Kömürcü’ye soruşturttuğu yazmaktadır. **Bu nasıl bir yönlendirmedir ki, Bekir Öztürk tanıştırdığım kişiyi soruşturma gereği duymuştur?**

Keza, 26 Aralık 2006 tarihli yazışmada, Bekir Öztürk ve konuyla ilgili Zeynep Oruncak ve Oktay Yıldırım’a, Kemal Kerinçsiz ile Bekir Öztürk arasında yaşanan ayrışma ile ilgili düşüncelerimi aktardığım görülecektir. Eğer Bekir Öztürk ve Oktay Yıldırım’ı ben yönlendiriyorsam, bu yazışmada da görüldüğü üzere neden kendileri ile ayrı düşündüğümü ve söz konusu olayla ilgili kendilerine neden katılmadığımı belirttiğimin açıklanması gerekir.

Ortada, Behiç Gürcihan’ın yönlendirdiği bir Bekir Öztürk ve Oktay Yıldırım değil, bir olayla ilgili görüş alışverişinde bulunan üç arkadaş vardır. Arkadaşlık ve görüş alışverişi yasalarımıza göre suç değildir, insanları diğerlerinin günahlarına ve suçlarına ortak etmez.

Ayrıca Bekir Öztürk ve Oktay Yıldırım’ı yönlendirdiğimi iddia eden iddianame, yine kafa karışıklığı ile Bekir Öztürk’ü Güler Kömürcü’nün yönlendirdiğini ve

Güler Kömürcü’nün talimatıyla SESAR’daki yazıların Kuvvai Milliye sitesinde yayınlandığını iddia etmektedir. (Syf.694)

SESAR, benim ihtilaflı olduğum ve yazılarına asla sitemde yer vermediğim, hatta aleyhinde yazılar yazdığım bir kurumdur. (Ek-4) ve (Ek-5) **Hal böyleyken, benim yönlendirmem altında olduğu iddia edilen Bekir Öztürk’ün benim ihtilaflı olduğum bir sitenin yazılarını yayınlamasının mantığı nedir?**

Bekir Öztürk’e aynı anda hem benim, hem Güler Kömürcü’nün yönlendirmesinde olduğunu iddia edenler; benimle Bekir Öztürk arasında bu iddiayı destekleyecek hiçbir iletişim kaydı ortaya koyamadıkları gibi, iddianame içerisinde açıkça çelişkiye düşmüşlerdir.

KARŞI SORULAR:

1. Bekir Öztürk, hem benim hem de Güler Kömürcü’nün yönlendirmesi altında mıdır?

2. Bekir Öztürk, benim yönlendirmem altındaysa, benim ihtilaflı olduğum ve aleyhine yazılar yayınladığım SESAR’ın yazılarına neden sitesinde yer vermiştir?

3. Türk toplumunda insanların saygı, sevgi ve latife maksatlı kendi aralarında kullandıkları “hocam”, “abi”, “emrin olur”, “baş üstüne”, “emrindeyim” gibi ifadeler, bütün bir toplumun birbiriyle bir ast-üst ilişkisi içinde olduğunu mu gösterir?

SONUÇ:

Savcılık mesleği ciddi bir meslektir ve hukuk, bu ciddiyete sahip olmayan şahısları göz önüne alarak süreci ciddi kurallarla donatmıştır. Hukuk literatürüne göre delillerin;

1. Gerçekçi,

2. Akılcı

3. Olayı yansıttırıcı

4. Kanıtlamaya yararlı

5. Hukuki yollardan elde edilmiş olması gerekir.(Uygulamalı ve yorumlu Ceza Muhakemesi Kanunu-Yargıtay üyesi Osman Yaşar-Syf. 1136)

Söz konusu suçlama, iddianamedeki şahsımla ilgili diğer suçlamalar gibi hiçbir gerçekçi, akılcı, olayı yansıttırıcı ve kanıtlamaya yararlı bir delile dayanmamaktadır.

Ortada, CMK 160 ve 170. maddelerin bağlayıcılığını gözardı eden ve delilden suçluya değil, suçtan delile gitmeye çalışan bir zihniyetin mahkemenizi yanıltıcı yaklaşımı söz konusudur.

Diğer sanıklarla olduğu gibi Bekir Öztürk'le de hiçbir örgütsel ilişkim olmadığını açıkça vurguluyor, bir gazeteci ve bir arkadaşlıkla sınırlı bu ilişkilerin beni hiç kimsenin suçuna ve günahına ortak etmeyeceğini mahkemenizin dikkatine sunuyorum.

SAVUNMA KARTI –12

SUÇ: Terör örgütü üyesi olmak

İDDİA:

Bu sitede Oktay YILDIRIM'ın da yazı yazdığı, (Sf.622)

ALEYHTE DELİL/BELGE: Yoktur.

LEHTE DELİL / BELGE:

CMK 160/2'ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte tanımlanmamıştır.

1. Oktay Yıldırım’la aramdaki iletişimi gösteren e-postalar
2. Oktay Yıldırım’la telefon konuşmalarımın içeriği.

SAVUNMA:

Oktay Yıldırım yaklaşık 2 yıl önce tanıştığım bir arkadaşımıdır. Kendisinin şahsıma, site sahibi olmam dolayısıyla atıldığı bir e-posta ile başlayan ilişkimiz bir arkadaşlığa dönüşmüştür. Bu arkadaşlık, adı üzerinde bir arkadaşlık olup, aramızda iki arkadaşın paylaşabileceği dostane sohbetlerin ve fikir alışverişlerinin ötesinde bir iletişim gerçekleşmemiştir.

Bir asker olarak görev yaptığı dönemde ülkesi adına gösterdiği fedakârlıklardan dolayı saygı duyduğum Oktay Yıldırım’a; kalemi de güçlü olduğu için sitemde bir köşe açtım.

Arkadaşı olduğum dönemde Oktay Yıldırım’ın hiçbir yasa dışı faaliyetinden haberdar olmadığım gibi tanıdığı da olmadım. Oktay Yıldırım’ın sitemde yayınlanan yazılarında da hiçbir yasa dışı unsur yoktur.

Emniyet Genel Müdürlüğü bile sözkonusu soruşturmaya kadar “Ergenekon” terör örgütüne ilişkin bir bilgiye sahip olmadığını açıkça beyan etmişken (Sf.50) Oktay Yıldırım’ın bu iddianamede iddia edildiği gibi bu örgütün üyesi ise; kendisi ile ayda 2-3 kez buluşup, sohbet eden birisi olarak bu faaliyetlerinden ve böyle bir örgütün varlığından haberdar olmam söz konusu olamaz. Dolayısı ile Oktay Yıldırım’la arkadaşlığım ve sitemde yayınlanan yazılar, bir terör örgütü ilişkisinin değil, hayata dair normal bir arkadaşlık ilişkisinin göstergesidir.

Eğer arkadaşlık, tanışık olmak bir insanı suça ortak ediyorsa; **El Kadı’ya kefil olduğunu belirten tayip Erdoğan’ın, Ergenekon zanlısı Sinan Aygün’le ödül vermek dahil dostane ilişkileri olan Abdullah Gül’den Cemil Çiçek’e Anka-**

ra'nın birçok üst düzey siyasilerinin; Başka bir Ergenekon zanlısı Güler Kömürcü'ye köşe yazdıran Serdar Turgut'un, bu arkadaşlık ilişkilerinden farklı şekilde sorumlu olmaları gerekirdi.

Bu yaklaşım, hukuku mantık sınırları dışına çıkaran keyfi bir yaklaşımdır. İnsanlar arkadaşlıklarından ve ilişkilerinden dolayı değil, kendi öz iradelerinden sorumludurlar. Oktay Yıldırım'la ilişkim bir arkadaşlık ilişkisi olup, suça dair hiçbir irade unsurunu barındırmamaktadır.

KARŞI SORULAR:

1.Savcılığı, Oktay Yıldırım'la olan iletişimimde, onun bir örgüt üyesi olduğunu bildiğimi gösterir, bir örgüt içi iletişimi kanıtlar veya onun bilgim dâhilinde bir suç işlediğini gösterir her hangi bir iletişim, kanıt sunmaya davet ediyorum.

2. Oktay Yıldırım'ın sitemde yayınlanan yazılarında herhangi bir suç unsuruna rastlanmış mıdır?

3. Oktay Yıldırım'a ait olduğu ileri sürülen bombalardan haberdar olduğuma ilişkin herhangi bir kanıt var mıdır?

SONUÇ:

Anayasa'nın 38. maddesi Ceza sorumluluğunun şahsi olduğunu belirtmiştir. Bu temel prensip **TCK 20'de derinleştirilerek**, kimsenin başkasının fiilinden sorumlu tutulmayacağını yasal güvence altına almıştır.

Suçun oluşmasını kasta bağlayan yasalarımız kastı da "**suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesidir**" şeklinde tanımlamıştır.

Eğer Oktay Yıldırım, iddianamede iddia edildiği üzere bir terör örgütünün üyesi ise ve bir suç işlediyse, benim bunu bilmem ve bu suça iştirak etmem söz konusu değildir.

Oktay Yıldırım’ın ne arkadaşım olması, ne de sitemde köşe yazarı olması, bir terör örgütü üyeliğinin kanıtı olamaz. Zaten iddianamede de Oktay Yıldırım’ın aramdaki iletişimin bir örgüt üyeliği, örgüt içi iletişim, suçtan haberdar olmayı, suça iştirak etmeyi veya bir suçu övmeyi gösteren bir kanıtı yer vermemiştir.

Suçun şahsiliği prensibi çerçevesinde ve Oktay Yıldırım’la normal bir arkadaşlık ilişkisi dışında bir iletişim olduğunu gösterir hiçbir delil olmadığı gözönüne alındığında üzerime atılı suçlamayı reddediyorum.

SAVUNMA KARTI –13

SUÇ: Yasaklanan bilgileri temin etmek (TCK 334)

İDDİA:

Şüpheli Ergün POYRAZ’da ele geçirilen “**İrticai Örgütlerin Tehdit Değerlendirmesi**” başlıklı **gizlilik** içeren belgelerle alakalı olarak, Belgenin kitap metinlerinde kullanılması, devlete ait gizli bilgi ve belgelerin ele geçirilmesi ve amacı dışında kullanılmasını da suç olarak kanunlarımızda düzenlendiğinden, bu konu ile alakalı olarak Ergün POYRAZ ek ifadesinde şüpheli Halil Behiç GÜRCİHAN’ın kitabını bastırmak için istediğini ve kendisinin de bunu kabul etmediğinden vermediğini beyan etmiş ise de; kitabın tamamının word belgesi olarak Halil Behiç GÜRCİHAN’da çıkması bu beyanın doğru olmadığını, şüpheli Halil Behiç GÜRCİHAN’ın devlete ait gizli belgeleri ele geçirmek, bulundurmak ve amacı dışında kullanmak, suçlarını da ayrıca işlediği anlaşılmaktadır. (Sayfa 623)

ALEYHE BELGE/DELİL:

Evimde bulunan yazar Ergun Poyraz’a ait “Tarikat, Ticaret, Siyaset ve Cinayet” isimli kitabın word belgesi olarak çıktıları.

LEHTE VE ALEYHTE DELİL BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

Evimde bulunan yazar Ergun Poyraz’a ait “**Tarikat, Ticaret, Siyaset ve Cinayet**” isimli kitabın word belgesi olarak çıktıları.

SAVUNMA:

İddianamede bu suçla ilgili kullanılan ifadeler, tamamen somut gerçekleri çarpıtarak mahkemenizi yanıltmaya yönelik bir sonuç yaratmaktadır. Evimde bulunan belge, suça konu edilen ve Genelkurmay Başkanlığı’nın 04.12. 2007 tarih ve 2007/58 425 YY sayılı cevabı ile “**gizli belge**” olarak nitelediği aynı belge değildir. Evimde bulunan belge, bu belgeyi de içinde barındıran ve aylardır kitapçı dükkânlarında satılan “**Tarikat, Ticaret Siyaset ve Cinayet**” adlı kitabın bir kopyasıdır.

Günümüzde gizli belgeleri konu eden birçok kitap yayınlanmaktadır. Bunlardan biri, **İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi**’nde sorgulandığım dönemde, Şube’nin **kütüphanesinden alıp okuduğum, Mustafa Balbay’a ait, içinde Genelkurmay’a ait gizli belgelerin orijinallerinin de bulunduğu “Irak Bataklığında Türk-ABD İlişkileri” isimli kitaptır.**

İçinde gizli belgelerin de bulunduğu kitapları bulundurmamak suç ise, bu durumda Türkiye’de sıradan bir vatandaşın Terörle Mücadele Şubesi’ne kadar herkes suçlu konuma düşmektedir.

Bunun hiçbir yasal, mantıki ve vicdani temeli yoktur. Yasa-
nın ilgili hükmü açıkken, evimde bulunan bir kitap çıktısından
dolayı suçlanmamın hiçbir hukuki dayanağı yoktur. **Keza, ki-
tapta belgenin orijinali yer almadığı için, bu belgenin giz-
liliği ile ilgili bir hüküm verebilmem de mümkün değildir.**

Türkiye’deki bütün kitap okurlarını, yayınevi sahiplerini ki-
tap ajanslarını uhdelelerinde bulundurdıkları, yayımlanmış ol-
sun veya olmasın kitaplarda konu edilen belgelerden sorumlu
tutan bu anlayışın, anayasa ile teminat altına alınan demokra-
tik hukuk devleti ilkeleri ile bağdaştığı düşünülemez.

**İddianame; evimde bulunanın “gizli belge” değil, gizli
belgenin konu edildiği kitap olduğu gerçeğini göz ardı
ederek mahkemeyi yanıltıcı bir üslup kullanılmıştır.**

KARŞI SORULAR:

1. İddia makamı, gizli belgelerin konu edildiği kitapların
aslını veya kopyalarını bulundurmanın suç olduğunu iddia
ediyorsa, bu iddiası doğrultusunda söz konusu kitabın kitap-
çılarda satılan asılları ve yayınevlerinde bulunabilecek diğer
kopyalarına yönelik neden girişimde bulunmamıştır?

2. Suça konu edilen belge ve bilgiler gizli ise, -ki savcı Ge-
nelkurmay’ın ilgili yazısını dosyaya dahil etmiştir- **Savcı ne-
den bu “gizli” bilgi ve bilgileri iddianameye koyarak daha
da yayılmasına vesile olmuştur? Savcı, kamu görevlile-
rinin görevleri nedeniyle edindikleri bilgi ve belgeleri
başkalarının edinmesini kolaylaştırmaları durumunda,
cezaya hükmeden TCK 258 (Göreve ilişkin sırrın açıklan-
ması) maddesinden haberdar değil midir?**

SONUÇ:

Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza ve-
rilemeyeceği TCK’nın ikinci maddesiyle güvence altına alın-

mişken, bir şahsı evinde bulunan bir kitap çıktısını bahane ederek suçlamak keyfidir, kanuna aykırıdır.

İlgili yasa maddesi, suçun unsurunun “yasaklanan bilgi ve belge olduğunu” açık olarak hükme bağlarken, evimde bulunan kitap ve kitap taslağı yasak olmadığı halde;

*Kitabın konu edindiği belgelerden sorumlu tutulamayacağı halde;

*Kitabın konu edindiği belgenin orijinali evimde bulunmadığı halde;

*Şahsımı bu belgeyi bulunduruyormuş gibi suçlayan ifadeler, iddianameye mahkemeyi yanıltıcı bir nitelik kazandırmaktadır.

Sadece şahsımı değil, söz konusu kitabı okuyan, bulunduran herkesi ve her kurumu töhmet altında bırakan **bu asılsız suçlamayı reddediyor, gizli olduğunu bildiği bir belgeyi iddianameye koyarak başkalarının edinmesini kolaylaştıran Savcı Zekeriya Öz hakkında TCK 258 uyarınca Mahkemeniz huzurunda bir kez daha suç duyurusunda bulunuyorum.**

SAVUNMA KARTI –14

SUÇ: Kişisel verilerin kaydedilmesi (TCK 135/2-1)

İDDİA:

Şüpheli Halil Behiç GÜRCİHAN’a ait, HP marka dizüstü bilgisayar içerisindeki, IBM Travelstar marka, seri numarası 9ZS81393 olan bilgisayar hard diski üzerinde yapılan incelemede;

“Kopya **milletvekillerialbüm.xls**” isimli Excel **dosyaları incelendiğinde bir çok milletvekili ile ilgili kişisel bilgilere yer verildikten sonra kişilerin siyasi, felsefi veya ırkı kökenlerine ilişkin verilerin yer aldığı görülmüştür.** Ayrıca listede yer alan bazı milletvekillerinin karşısında “**İyi İzlenmeli, Takip Dışı, Değerlendirme Dışı**” gibi ifadelerin bulunduğu görülmüş ve şüphelinin hukuka aykırı olarak bir kısım milletvekillerini fişlediği anlaşılmıştır. (iddianame syf. 624)

ALEYHTE DELİL/BELGE:

HP marka dizüstü bilgisayarda bulunan “kopya milletvekilleri album.xls” başlıklı dosya

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160/2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. Erkut Ersoy ile yaptığım telefon görüşmesi. (İddianame’ye Ek 25 No.lı Klasör, Tap 3937,

Sf.31-32, Dizi 187-186)

2. SESAR ile ihtilafımı gösteren Üsküdar 9. Noterliğinin 28 Nisan 2006 tarih ve 12194

sayılı İhtarnameşi (**Ek-16**)

3. El konulan eşya tutanağı (İddianame’ye Ek 21 No.lı Klasör, Dizi Pusulası Sıra No. 3 Sf.

70-74, Dizi 101-96 sayfalar arasında yakalama ve el koyma tutanağı)

SAVUNMA:

“Ergenekon” soruşturması çerçevesinde 04.06.2008 tarihinde ikinci kez gözaltına alındım. Evimde yapılan arama sırasında söz konusu iddiaya konu olan bilgisayarın şahsıma ait

olmadığını, bir zamanlar başkan yardımcılığını yaptığım ve ihtilaflı bir şekilde ayrıldığım SESAR firmasına ait olduğunu özellikle vurguladım. Bu bilgisayarı SESAR'dan alacaklarıma karşılık olarak, aramızdaki ihtilaf konusu hukuki yoldan çözülene kadar uhdemde tuttuğumu ve kullanmadığımı belirttim. Zaten sözkonusu bilgisayar, evimde bir dolabın alt rafında, kullanılır değil, muhafaza edilir pozisyonda bulundu.

Ayrıca bu bilgisayarın uzun süredir kullanılmadığını ispat için, 04.08.2008 tarihli dilekçem ile ayrıntılı teknik rapor istenmesini Mahkeme'den talep ettim.

CMK 121/2'ye (*Arama sonunda verilecek belgede, hakkında arama işlemi uygulanan kimsenin el konulan eşyanın mülkiyetine ilişkin görüş ve iddialarına yer verilir*) hükmüne uygun olarak yaptığım itirazlar, el konulan eşya listesine eklenmediği için de tutanağı "*TCK ve CMK'nın ilgili maddelerine ilişkin şerhimi koyuyorum*" ifadesini ekleyerek imzaladım.

İddiaya konu olan milletvekilleri ile ilgili belge, bana ait ve benim kaleme aldığım bir belge değildir. Yukarıda belirttiğim gerekçelerle uhdemde tuttuğum bilgisayarda yer alan bir belge olup, şahsımla alakası yoktur.

Bilgi ve network güvenliği konusunda bugüne kadar onlarca makale yazmış ve projeler yönetmiş biri olarak, kişisel ve özel bilgilerin kaydedilmesi konusu, şahsımın özellikle hassas olduğu bir konudur.

Bu hassasiyetimin kanıtlarından bir tanesi, mevcut iddia-namede yer almaktadır. 3937 No'lu tape de (*Klasör 25, Sf. 31–32 ve 187–186*) Erkut isimli şahısla aramda geçen konuşma incelendiğinde bu görülecektir. **O dönemde davalık olduğum Ümit Sayın'ın bilgisayarından bilgi alındığı şeklinde ifadeler üzerine verdiğim tepki nettir.**

Telefondaki muhatabıma, bu konunun hassas olduğunu, olağandışı yöntemlere gerek olmadığını telkin ettiğim görülecektir. Bu, şahsımın kişisel verilerin güvenliği konusunda söz konusu kişi ihtilaflı olduğum şahıs bile olsa gösterdiğim hassasiyetin kanıtıdır.

Yıllarca bilgi ve network güvenliği konusunda aralarında Emniyet Genel Müdürlüğü’nün de bulunduğu onlarca kurum ile çalışmış şahsım hakkında bu güne kadar hiçbir kurum ve kişiden bir şikâyet olmadığı da araştırılacağı takdirde ortaya çıkacaktır.

SONUÇ:

TCK’nın kişisel verilerin kaydedilmesi başlıklı **135.** maddesi, suçun maddi unsuru olarak *“hukuka aykırı olarak kişisel verilerin kaydedilmesini”* belirlemiştir.

Belgenin yer aldığı bilgisayarla ilgili ayrıntılı teknik rapor incelendiğinde, söz konusu bilgisayarın uzun süredir kullanılmadığı görülecektir. Ayrıca bu bilgisayarın şahsıma ait olmadığı ve **SESAR ile olan hukuki ihtilafıma binaen uhdemde tuttuğum yönündeki kanıtlarım ve beyanlarım dikkate alınmadan,** söz konusu belgeye benim kaleme aldığım bir belge muamelesi yapmak mantığa ve hukuka aykırıdır. **Ki, bilgisayarın bana ait olmadığı arama sırasında özellikle belirtilmiş ve CMK 121/2 hükümlerine uygun olarak yaptığım itiraz, arama tutanağına şerh olarak konulmuştur.**

Dolayısıyla, ortada *“hukuka aykırı olarak kişisel verilerin kaydedilmesi”* olarak nitelenebilecek bir eylem bulunmamaktadır. Böyle bir kastımın olamayacağı da geçmiş yaşantım, iş tecrübelerim, uzmanlık alanlarım ve iddianamede yer verilen bir konuşmadaki net tavrım ile ortadadır. **CMK 160/2’ye** aykırı olarak, lehimdeki delilleri dikkate almadan isnat edilen bu suçlamayı reddediyorum.

SAVUNMA KARTI – 15

SUÇ: Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs

İDDİA:

Yine internette yazmış olduğu “Medyanın Görmediği Oktay’ın Bombaları ve Ulusalçı Cephe” başlıklı yazı ve “Kuvvacının Basılma Rehberi ve Bizim Oktay” başlıklı yazı içeriklerinde de adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçunun işlendiği,

ALEYHTE DELİL/BELGE:

1. “Medyanın Görmediği Oktay’ın Bombaları ve Ulusalçı Cephe” başlıklı yazı (İddianame’ye Ek Klasör 20, Sayfa 77–80; Dosya Dizini 71–66)

2. “Kuvvacının Basılma Rehberi ve Bizim Oktay” başlıklı yazı (İddianame’ye Ek Klasör 20, Sayfa 72–76; Dosya Dizini 65–61)

LEHTE DELİL/BELGE:

CMK 160’a 2’ye aykırı olarak iddianamede hiçbir delil lehte olarak tanımlanmamıştır.

1. “Medyanın Görmediği Oktay’ın Bombaları ve Ulusalçı Cephe” başlıklı yazı (İddianame’ye Ek Klasör 20, Sayfa 77–80; Dosya Dizini 71–66)

2. “Kuvvacının Basılma Rehberi ve Bizim Oktay” başlıklı yazı (İddianame’ye Ek Klasör 20, Sayfa 72–76; Dosya Dizini 65–61)

SAVUNMA:

Ceza hukukumuzda **adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu doğrudan ve özel kasıtlı işlenebilir bir suç olarak tanımlanmaktadır. Kasıt ise TCK 21’de suçun bilerek ve istenerek gerçekleştirilmiş olması olarak tanımlanmıştır.**

Keza, Basın Kanunu’nun yargıyı etkilemekle ilgili 19. maddesi, soruşturmayla ilgili belgelerin içeriğinin yayınlanmasını ve görülmekte olan bir dava kararları sonuçlanıncaya kadar bu dava ile ilgili Cumhuriyet savcısı, hakim ve mahkeme işlemleri ile ilgili mütalaa yayınlanmasını suç olarak tanımlamaktadır.

Suçla konu olduğu iddia edilen iki makale incelendiğinde, makalelerin hedefinin yargı değil, doğrudan medya olduğu görülecektir.

Bu yazı “Türk medyasının Şemdinli vakasında da, Danıştay cinayeti sonrasında da, Hırant Dink cinayeti sonrasında da ve şimdi de Ümraniye’de bombalı evle başlayan tutuklamalar zinciri sonrasında bir güvenlik bültenine dönüşmesinde tembelliğin çok büyük etkisi var” Cümlesiyle başlamakta ve **yazının tek bir satırında soruşturma ve yargı ile ilgili bir ifadeye yer verilmemektedir.**

Keza, “Kuvvacı’nın Basılma Rehberi” başlıklı yazının giriş paragrafı da, “***Türk Medyası Pavlov’un köpeği gibi artık önüne Muzaffer Tekin ve Kemal Kerinçsiz fotoğrafı konulduğunda, hemen aynı şekilde salya salgılamaya başlıyor ve başlıyor bir derin devlet nidası***” cümlesiyle başlamaktadır.

Birinci yazıda, medyanın olaylarla ilgili verdiği yanlış bilgiler düzeltilmekte, ikinci yazıda da yine medyanın yaşananları çarpıtma ve herkesi suçlu olarak damgalama potansiyeline gönderme yapılarak esprili bir dille, böyle bir durum karşısında vatandaşın yapması gerekenler anlatılmaktadır.

Burada da yargıya ve soruşturma işlemlerine, içeriğine dair tek bir satır olmadığı gibi, hiçbir mütalaa da yer verilmemiştir.

İki yazı da incelendiğinde, hedefin medya ve medyadaki yanlış bilgilendirmeler olduğu görülecektir. Yazılarda yargıya dair tek bir satır yoktur.

Bu nedenle söz konusu yazıların adil yargılamayı etkileme teşebbüsü suçu olarak nitelenmesi, öznel ve hukuk dışı bir niyet okumadır.

Bu soruşturma sürecinde adil yargılamayı etkileme suçunu işleyen biri varsa o da bizzat bu iddianameyi kaleme alan Savcı Zekeriya Öz'dür.

Savcılık mesleğinin gerektirdiği ciddiyeti gözdari eden Savcı Zekeriya Öz'ün bizzat soruşturma esnasında gazete muhabirlerini makamına çağırarak soruşturmanın gizliliğini ihlal etme pahasına belge servisi yaptığı iddiaları araştırılmalıdır (Ek-2 16 Temmuz 2008 tarihli Hürriyet Gazetesinde yer alan Oktay Ekşi'nin yazısı)

Savcı Zekeriya Öz'ün, ifade alma ve sorguda yasak usulleri belirleyen CMK 148'e aykırı olarak, ifade alma sırasında şüphelilere kanuna aykırı yarar vaat ettiği de tanık ifadeleri ile ortaya konulmuştur. (Ek-19: 08 Temmuz 2008 tarihli Vatan Gazetesi Sayfa 17: Erdal Sarızeybek'in basına yansıyan beyanı)

Ayrıca Savcı Zekeriya Öz, televizyonlara da yansıyan Sultannahmet Adliyesi çıkışındaki görüntülerinde, son olaylarla ilgili ne düşündüğünün sorulması üzerine; ***“Ben ne düşüneyim, Ergenekoncular düşünsün”*** ifadesini kullanmıştır.

Bu, soruşturma sürecinde şüphelilerin hem aleyhinde, hem lehinde delilleri toplayarak tarafsız konumda olması gereken **savcının şüphelilere kafasında çoktan mahkûm ettiği nin ve husumet duyduğunun net kanıtıdır. Basına verdiği bu demec, bizzat yargı sürecine ilişkin net bir mütalaadır.**

Ayrıca, adil yargılamayı etkileme kastının olmadığına kanıtı yine iddianamede yer alan doneler içinde mevcuttur.

KARŞI SORULAR:

1.Söz konusu yazılar adil yargıyı etkileme amacı taşıyorsa, iddia makamını söz konusu **yazılar bünyesinde yargıyı veya savcıyı hedef gösteren tek satır göstermeye davet ediyorum.**

2. Söz konusu **yazılar soruşturma ile ilgili yayın yasağından önce kaleme alınmış ve yayın yasağından sonra konuyla ilgili hiçbir yazı yazılmamıştır.** Yargının her kararına harfiyen uyan bir anlayış, nasıl adil yargıyı etkileme kastını taşıyabilir?

SONUÇ:

TCK ve BK, yargıyı etkileme suçu kavramını ele alırken, **doğrudan ve özel kasta** (bilerek ve isteyerek gerçekleştirme) dikkat çekmiştir. Ayrıca, Basın Kanunu’nda ifade özgürlüğü ile hukuka aykırılık arasında denge kurulurken; gerçeklik, güncellik, kamu yararı ve konuyla ilgili haberin verilişi arasındaki düşünsel bağ hukuka uygunluk nedenleri olarak sayılmıştır.

Bu kıstaslar, öznel algıları ve hukuk dışı misyonlarını hukuk maskesine bürümek isteyenlere karşı fren mekanizmaları olarak yasalarımızda ve içtihadımızda mevcuttur.

Medyanın yaşanan olayları çarpıtmasına ve okuyucularını yanlış bilgilendirmesine karşı tamamen kamu yararını gözeterek doğruları duyurma amacıyla kaleme aldığım, doğrudan medyayı hedef alıp **hiçbir şekilde yargıyı konu edinmediğim iki yazının içeriği hukuki, vicdani ve akılcı bir gözle incelendiğinde, üstüme atılan suçu işlemediğim net bir şekilde görülecektir.**

Sözkonusu yazıların soruşturma ile ilgili yayın yasağından önce kaleme alınması ve soruşturmanın içeriğine dair belgeler, kaynakların tarafından ulaştırılmasına rağmen bunları hiçbir şekilde değerlendirmem, doğrudan ve özel kasıtlı işlenebilecek adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu ile alakam olmadığına ek kanıtlarıdır.

Hakkımda yapılan suçlamayı reddediyor, sunduğum kanıtlar ve medyada yer alan iddialar doğrultusunda **Savcı Zeke-riya Öz hakkında adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs ve soruşturmanın gizliliğini ihlâl suçlaması ile suç duyurusunda bulunuyorum..**

TCK 83: İHMALİ DAVRANIŞLA ADAM ÖLDÜRME (KUDDUSİ OKKIR VAKASI)

Devlet, vatandaşının her türlü maddi ve manevi sağlığından sorumludur. **Devletin temel amaç ve görevlerini tanımlayan Anayasa'nın 5. maddesi**, devletimizin vatandaşlarının refah, huzur ve mutluluğunu sağlaması ve maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlaması konusunda fazlasıyla nettir.

Mesleği “cumhuriyet” sıfatı ile taçlandırılmış bir savcının görevini tanımlayan CMK'nın 160. maddesi ise savcıyı şüphelinin haklarını korumakla yükümlü kılmıştır.

Şahsi olarak hiç tanışıp karşılaşmasam da, aynı örgütün üyesi olmakla suçlandığım **Kuddusi Okkır'ın vefatı**, bu soruşturma sürecinde fazlasıyla alışık olduğumuz usulsüzlüklerin ve **hukuksuzlukların ötesinde bir insanlık ve hukuk skandalıdır.**

Bu skandalın dolaylı yoldan da olsa şahidi oldum. Şahsi savunmam açısından teknik bir anlam ifade etmese de, şahsımı onlarca usûl ve esas hatası üzerinden “terörist” olarak yaftalayan zihniyetin karanlığının sınırlarını ortaya koymak ve vicdani borcum adına yaşananları huzurunuzda anlatmak istiyorum.

Ergenekon soruşturması çerçevesinde 7 Haziran 2008 tarihinde tutuklandıktan sonra Tekirdağ F Tipi Cezaevi’ne nakledildim ve burada Ergenekon sanıklarından Fikri Karadağ ve Erol Ölmez’in bulunduğu B1-38 no’lu koğuşa yerleştirildim.

Koğuştaki devraldığım yatak, daha önce Kuddusi Okkır’ın yattığı yataktı. Yatağın hâli, Kuddusi Okkır’ın son günlerinde düştüğü durumun şahidi konumundaydı.

Son günlerinde Kuddusi Okkır’ın yaşadıklarını bizzat Kuddusi Okkır’ın bakımını üstlenen Erol Ölmez ve koğuş arkadaşı Fikri Karadağ’dan dinledim. Son günlerinde konuşamaz ve tek başına tuvalete gidemez hâle gelen Kuddusi Okkır’ın bakımını üstlenen Erol Ölmez, savcıyla iki kez yüzyüze görüşerek Kuddusi Okkır’ın durumunun aciliyeti hakkında uyardığını fakat sonuç alamadığını anlattı.

Foto kopyaları **Ek-20**’de sunulan Erol Ölmez’in 11 Temmuz 2008 tarihinde Adalet Bakanlığına ve TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Başkanlığına yazdığı dilekçelerde de görüldüğü üzere Savcı Zekeriya Öz, Erol Ölmez’in Okkır ile ilgilenmesi için kendisine istediği ifadeyi vermesini ve bunun karşılığında kendisini tahliye ettireceğini söylemiştir.

Erol Ölmez, her namuslu ve vicdanlı insanın yapacağı gibi bu ahlaksız teklifi reddetmiştir. “Terörle” suçlananların, “terörle” suçlayanlardan daha namuslu ve vicdanlı olduğu bir dünyanın tasviridir bu.

Savcı Zekeriya Öz'ün kanıt üretmek adına, buna benzer teklifleri yaptığı başka vakalarla da sabittir.

Mahkemeniz, savcı Zekeriya Öz'ün Tekirdağ ve Kandıra cezaevlerinde, çeteden yatmakta olan hükümlülerle görüşmeler yapıp yapmadığı, bu görüşmelerde bu hükümlülere Ergenekon terör örgütü adına eylemleri üstlenmeleri teklifini götürüp götürmediği araştırılmalıdır.

Bu kapsamda mahkemenizden,

a. Savcı Zekeriya Öz'ün Kandıra ve Tekirdağ F Tipi Cezaevi'ne yaptığı ziyaretlerin tarihlerinin tespiti,

b. Erol Ölmez'in sadece kendisine değil, Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde yatmakta olan diğer bir grup çete zanlısına yapılan tekliflerle ilgili şahitliğini dinlemenizi talep ediyorum.

c. Keza, emekli Albay Erdal Sarızeybek'in medyaya yansıyan demeçleri ve bizzat yaptığı suç duyurusu ek delil olarak değerlendirilmelidir. Sarızeybek, Ergenekon'dan tutuklu pasalar aleyhine ifade vermesi için savcının kendisine psikolojik baskı yaptığını açıkça beyan etmiştir.

Mahkemenizden, bu konuyla ilgili Erdal Sarızeybek'in tanık olarak çağrılarak dinlenmesini talep ediyorum.

Şahsımı, "terörist" olarak suçlayan iddianameyi kaleme alan zihniyetin hukuk tanımazlığının boyutlarının tespiti şahsımı sadece usulden değil esastan ilgilendiren bir konudur ve bu yüzden adaleti tesis etmekle görevli mahkemenizi doğrudan ilgilendirmektedir.

Sayın Mahkeme Heyeti,

Ceza Kanunu'muzun "Kasten öldürülmenin ihmali davranışla işlenmesi" başlıklı 83. maddesi;

Kişinin yükümlü olduğu belli bir icrai davranışı gerçekleştirmemesi dolayısıyla meydana gelen ölüm neticesinden sorumlu tutulabilmesi için, bu neticenin oluşumuna sebebiyet veren **yükümlülük ihmalinin icrai davranışlara eşdeğer olması** gerektiğini belirtmiştir.

Aynı maddenin ikinci fıkrası ise, belli bir icrai davranıştan bulunmak hususunda **kanuni düzenlemelerden** veya sözleşmelerden **kaynaklanan bir yükümlülüğün** bulunmasını ise ihmali ve icrai davranışı eşdeğer kılan unsur olarak tanımlamıştır.

Savcı Zekeriya Öz, kanunen maddi ve manevi sağlığından sorumlu olduğu Kuddusi Okkır’ın hayatını yasadışı delil üretmek adına pazarlık konusu yaparak ağır bir ihmalle Kuddusi Okkır’ın ölümüne sebebiyet vermiştir.

Bu ihmali, TCK 85’le tanımlanan taksirle adam öldürme olarak değerlendirilebilecek Savcı Zekeriya Öz, aynı zamanda TCK 148. maddesini de açıkça ihlal etmiştir.

İfade alma ve sorguda yasak usulleri tanımlayan 148. madde, savcının kanuna aykırı bir vaatte bulunamayacağını açıkça belirtmiştir.

Savcını ek ifade vermek için huzuruna çıkan ve Kuddusi Okkır’ın durumu hakkında harekete geçmesini isteyen Erol Ölmez’e yaptığı,

“Kuddusi Okkır iyle ilgilenmemi istiyorsan, bana istediğim ifadeyi ver ve ben de seni Tekirdağ’a geri dönmeden tahliye ettireyim”

şeklindeki teklif açık bir hukuk ihlalidir.

Savcını kanıt üretme adına başvurduğu bu yasadışı yollar, diğer tanıkların ifadeleri ile sabittir.

Bu nedenle savcı Zekeriya Öz hakkında ihmali davranışla kasten adam öldürme ve kanuna aykırı yarar vaat ederek CMK 148'e muhalefetten suç duyurusunda bulunuyor, yukarıda sıraladığım taleplerin dikkate alınmasını arz ediyorum.

Halil Behiç GÜRCİHAN

SAVCI ZEKERİYA ÖZ

HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

Kuddusi Okkır vakasında, “kanuni yükümlülüklerini ihmal ederek sorumluluğundaki bir şahsın ölümüne sebebiyet verdiği için, ketsen öldürmenin ihmali davranışla işlenmesi “ suçlamasıyla **TCK 83**'ten, durumu kötüleşen Kuddusi Okkır'la ilgilenmesini isteyen şüphelilere, **“Bana istediğim ifadeyi ver, ben de Kuddusi Okkır ile ilgileneyim, seni de tahliye etti-reyim”** teklifini yaptığı ve bu tarz kanunsuz davranışlara meyilli olduğu Erdal Sarızeybek'in ifadesiyle de bir kez daha teyit edildiği için, ifade alma sırasında kanuna aykırı yarar vaat edilemeyeceğini hükme bağlayan **CMK 148/2'yi açıkça ih-lalden,**

İkinci kez gözaltına alınmam sırasında ek ve yeterli delil olarak, hukuk önünde ihtilaflı olduğum bir şahsın hakkımda açtığı davayı kaybetmesinin hemen ertesinde verdiği ifadelerle dolu metnin kullanılmasından dolayı **CMK 91/5'e muhale-fetten,**

Gözaltına alınırken, savcılıktaki ifadem sırasında ve daha sonra defalarca dilekçeyle başvuru yapmama rağmen, kanun hükmünde açıkça belirtildiği halde usulsüzce el konulan (kanun maddesi bilgisayarların ancak şifrelerinin çözülmemesi durumunda el konulabileceğini açıkça belirtmiştir) bilgisai-

yarların kopyalarının tarafıma verilmemesi dolayısıyla **CMK 134’e açıkça muhalefetten;**

Gözaltına alınmam sırasında ve savcılıktaki ifadem sırasında açıkça belirtmeme rağmen, kişilerin tanıklıktan çekinebilecek kişilerle, dolayısıyla **CMK 45**’teki listeye göre nişanlısıyla arasındaki iletişimin kayda alınamayacağını, alınmış olsa dahi kayıtların derhal yok edilmesi gerektiği hükmünü dikkate almayıp, nişanlımla yaptığım özel telefon görüşmelerini bir de iddianameye koyarak kamuoyuna ifşa ettiği için **TCK 138 ve CMK 135/2’ye muhalefet ve özel hayatın gizliliğinin ihlal edilmesi dolayısıyla Anayasa’nın 20. maddesini ihlalden;**

Savcılıktaki ifadem sırasında, lehimdeki delilleri tek tek belirtip, savcıya yazdığım kitaplar dahil sunmama rağmen, ne mahkemeye sevkimde, ne de iddianamede hiçbir delili lehime tanımlamadığı için **CMK 170/5’e, muhalefetten;**

Gerektiğinde diğer şüphelileri adliyenin arka kapısından aldırarak görüntülenmelerini engelleyen savcının aynı hassasiyeti şahsımla ilgili göstermeyip, adliyeye getirilmem sırasında kelepçeli olarak görüntülenmeme zemin hazırlayan ve bu davranışı ile **25832 sayılı Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği’nin**, soruşturma evresindeki bir kişinin suçlu olarak teşhir edilmesine sebebiyet verilemeyeceğini belirten 27. maddesine; bu yönetmeliğe uyulması gerektiğini belirten **CMK 99. maddesine, TCK 285/4’e** ve suçluluğu hükmen sabit olana kadar kimsenin suçlu sayılamayacağını hükmeden **Anayasa’nın 38. maddesine muhalefetten;**

Birinci ve ikinci gözaltına alınmalarım sırasında beni 7 saat ayakta tutarak, ifade alırken sanığın yorulamayacağını belirten **CMK 148’in ihlalden;**

Sorumluluğunda olan soruşturma dosyasının içeriklerinin medyaya sızmasına engel olmadığı ve medyada yer alıp tektezip

edilmeyen haberlere göre gazete muhabirlerini ofisine davet ederek bizzat belge ve bilgi servisi yaptığı için **CMK 157, görevi gereği edindiği bilgileri bizzat muhabirler aracılığıyla medyaya servis ettiği için TCK 258. maddelerine açıkça muhalefetten;**

İddianamede, Susurluk raporunun bizzat devlet tarafından gizlenen 12 sayfası dahil bir çok gizli belgeye yer vererek görevi gereği edindiği ve gizli kalması gereken bilgi ve belgelere ulaşılmasını kolaylaştırması sebebiyle **TCK 258'den;** devletin güvenliğine ilişkin belgeleri tahsis olundukları yerden başka bir yerde kullanılması ve devletin güvenliği veya iç ve dış siyasal çıkarları açısından gizli kalması gereken bilgileri açıklaması sebebiyle **TCK 329'dan;**

İddianamede; hakkımda isnat edilen suçla hiçbir alakası olmadığı halde, bilgisayarımdaki şahsıma ait özel dosyaları ve telefon defterimi, hem şahsımın hem de arkadaş çevremın özel bilgilerini deşifre etmesi ve isnat edilen suçlarla alakası olmayan şahıslarla özel konuşmalarına yer vermesi nedeniyle **CMK 160/2'ye;** özel hayatın gizliliğini ihlal suçunu düzenleyen **CMK 134/2'ye** ve **özel hayatın gizliliğini hükme bağlayan Anayasa'nın 20. maddesine muhalefetten;**

İfademi alma sırasında güncel siyasi konularda şahsi düşüncelerimi sorup, bunları suç isnadı olarak önüme koymasından dolayı, her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimsenin düşünce ve kanatlarını açıklamaya zorlanamayacağını, düşünce ve kanatları sebebiyle kınanamayacağını ve suçlanamayacağını **Anayasal hak olarak kayda geçen Anayasa'nın 25. maddesini açıkça ihlalden;**

Tutuklu kaldığım süreçte kendisine yolladığım dilekçeyi içeren mektubu inceleyip işleme koymadan aynen iade etme-

sinden dolayı **TCK 257’yi ihlalden suç duyurusunda bulunuyorum.**

Halil Behiç GÜRCİHAN

SAVUNMANIN EKLERİ

Ek-1: Kadıköy 3. Sulh Ceza Mahkemesinin 13.05.2008 tarih, 2007/2469 E. ve 2008/991 K. sayılı Kararı.

Ek-2: 16 Temmuz 2008 tarihli Hürriyet Gazetesinde yer alan Oktay Ekşi’nin yazısı

Ek-3: Savcı Zekariya Öz’e Hitaben Yazdığım 21 Temmuz 2008 Tarihli Dilekçem

Ek-4: SESAR ve İsmail Yıldız Aleyhine Yazdığım Yazılar

Ek-5: Hayrullah Mahmut Özgür Aleyhine Yazdığım Yazılar

Ek-6: Guidance Firması’ndan aldığım Bilgisayar Kriminolojisi Sertifikası.

Ek-7: 2012 İlk Şehit-Kırık Ay’ın Romanı İsimli Kitap

Ek-8: 2012 İlk Şehit Film Senaryosu

Ek-9: 2012 İlk Şehit Film Senaryosu ile İlgili Sözleşme

Ek-10: Cumhuriyet Gazetesi Aleyhine Yazdığım Yazılar

Ek-11: Danıştay Cinayeti ile ilgili Yazılarım

Ek-12: Doğu Perinçek Aleyhine Yazdığım Yazılar

Ek-13: Araştırmacı Danielle Ganseril ile Röportaj

Ek-14: Kemal Alemdaroğlu Aleyhine Zeki Bingöl’ün Yazdığı Yazı

Ek-15: İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 12 Ağustos 2008 tarih, Soruşturma No.: 2008/ 32779 Hz. ve Karar No.: 2008/10692 sayılı Kovuşturmaya yer olmadığı Kararı ve İtiraz Dilekçelerimiz

Ek-16: SESAR’la ihtilafımı gösteren Üsküdar 9. Noterliği’nin 28 Nisan 2006 tarih ve 12194 sayılı İhtarnamesi

Ek-17: SESAR Başkan Yardımcısı olarak 28 Mart 2003 tarihli Para (Sf.22,23) ve 15 Kasım 2004 tarihli Yeni Harman Dergilerine (Sayfa 10:15) verdiğim röportajlar

Ek-18: 23 Temmuz 2008 tarihli Yeni Çağ Gazetesi Asuman Özdemir ‘in Demeci

Ek-19: 08 Temmuz 2008 tarihli Vatan Gazetesi Sayfa 17: Erdal Sarızeybek’in Basına Yansıyan Beyanı (Foto kopya)

Ek-20: Erol Ölmez’in 11 Temmuz 2008 tarihinde Adalet Bakanlığına ve TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Başkanlığına Yazdığı Dilekçeler (Foto kopya)

E K V

ERGENEKON SAVCILARINI TAKVİYE

DAVAYI SULANDIRDI MI?

Ellerinde pankartlar, bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olanlar güruhu “**Genç Siviller**» Ergenekon sürecinde savcı sayısının arttırılmasını savunanları Sabih Kanadoğlu üzerinden igneliyorlar:

«**240 Savcı yetmez, 367 olsun**»

«**Ergenekon**» sürecinde rövanşist duygularla taraf olanlar, her şeyi fetişleştirdikleri gibi Savcı Zekeriya Öz’ü de plastik bir kahraman haline getirip demokrasicilik oyununun Barbi bebeğine çevirdiler.

Öz’ün yanına başka savcılar atanınca bu sürecin sulanacağını zannediyorlar.

Ya Öz’ü bilmiyorlar, ya iddianameyi... Ya da mahkemede yaşananlardan haberleri yok. Bu soruşturmanın ek savcılarla takviye edilmesini en önce bu süreci ciddiye alanlar istemeli. “**Ergenekon amigoları**» dahil.

Aşağıda iddianameden ve duruşmalardan rastgele seçtiğim belli başlı noktaları okuyun ve siz karar verin; Zekeriya Öz’ü takviye etmek bu süreci sulandırır mı yoksa ciddiyet mi kazandırır?..

«**Asrın davasının**» iddianamedeki temel tezi, ortada “**Ergenekon**» diye bir terör örgütü olduğu olduğu... Peki, yıllardır süren soruşturmaya rağmen iddianame, örgüte dair net bir tanım ortaya koyuyor mu? Açın iddianamenin 85, 109,

286

153, 339 ve 346. sayfalarını okuyun. Hepsinde farklı birimlerden söz edildiğini göreceksiniz. Kendimden örnek vermek gerekirse örgütün **“medya ve strateji»** bölümüne üye olmakla suçlanıyorum ama iddianamedeki tanımlamalara göre örgütün böyle bir birimi yok!

İddianame bıktırıcı tekrarlar, atlanan bölüm başlıkları ve Orhan Pamuk’u aratmayacak bir Türkçe ile bezeli. Peki, Felice Casson veya Di Pietro zannettiğimiz savcının mahkemede intihal (aşırımacılık) ile suçlandığını biliyor musunuz? Güya örgütün ideolojisi olduğu iddia edilen Agarth’a efsanesinin anlatıldığı bölümün Burhan Yılmaz’ın **“Bilinmeyen Mevlana»** ve **“Gerçek Ergenekon»** kitaplarından kaynak gösterilmeden, aynen alındığı açıkça belgelendi. İşte bu yüzden Öz, sadece kötü Türkçe’si ve Türk milliyetçiliğini Batı’nın istediği şekilde yorumladığı için değil, işte bu nedenle de Orhan Pamuk’un ardından Nobel edebiyat ödülüne aday gösterilmesi istendi. Şaka değil, aynı savcı **“akıl ve ruh sağlığının tespit edilmesi»** talep edilen ilk savcı olarak da dünya hukuk tarihine geçti.

İddianame hukuk tarihi açısından daha pek çok yeniliklerle dolu. Dünya hukuk tarihinde muhtemelen ilk kez, suç aletinin yokluğu **“suç delili»** olarak gösterildi... En çarpıcı örnek İlhan Selçuk’la ilgili. İddianameyi yazarlara göre İlhan Selçuk’un cep telefonu kullanmaması, örgütsel ilişkilerinde **“gizliliğe verdiği önemin»** kanıtı! Yine aynı iddianamede insanlar, **“şu kişi ile şu kadar kez konuştu»** denilerek **“örgütsel ilişki»** içinde gösteriliyor. Söz konusu konuşmaların içeriğine bakan bile yok...

İddianamede **“örgüt belgesi»** olarak sunulan belgelere göre Ergenekon, Cumhuriyet gazetesi ile Aydınlık dergisini ele geçirmeye çalışıyor. Kaderin garip cilvesine bakın ki, İlhan Sel-

çok ile Doğu Perinçek yine iddianameye göre aynı zamanda örgütün üst düzey yöneticileri. Yani İlhan Selçuk ile Doğu Perinçek sahibi/yönetmeni oldukları yayınları **“ele geçirmeye çalışmakla»** suçlanıyorlar. Bir yayını ticari olarak ele geçirmeye çalışmanın neden suç olduğu gibi hukuki sorulara girmiyoruz bile.

Mahkemede, Ergenekon’a ait olduğu iddia edilen belgelerin ilk olarak Aksiyon dergisinde yayımlandığı, ilk Fehmi Kuru ve Aslı Aydıntaşbaş’ta bulunduğu ve bu belgelerin internette yıllardır dolaştığı, bu belgelerden bazılarının bizzat Mehmet Eymür tarafından yazıldığı defalarca kanıtlandı. Ama iddianamede, bu belgelerin bilgisayarınızda bulunması **“örgüt üyeliğinin delili»** sayılıyor.

İddianamede anlatılan meşhur bir **“Ataşehir toplantısı”** var. Daha sonra kimliği Osman Yıldırım olarak deşifre olan gizli tanığın çelişkilerle dolu beyanından başka hiçbir delille desteklenmeyen bu iddiaya göre Cumhuriyet gazetesine atılan bombalar bu toplantıda Osman Yıldırım ve Alpaslan Aslan’a teslim edildi. Savcıların **“Osman’ım»** diye hitap ettiği Osman Yıldırım, ifadesinin bir yerinde bombaları Muzaffer Tekin’in; bir Muzaffer Tekin’in, bir Veli Küçük’ün koruması olduğu iddia edilen Rasim Görüm’ün verdiğini iddia ediyor. Savcılık bu kadar ciddi bir iddiayı, bu kişileri aynı anda aynı yerde gösteren baz istasyonu kayıtları gibi somut delillerle destekliyor mu? Hayır. Savcılık, Osman Yıldırım’a **“Gel bize şu villayı göster»** deyip yer keşfi yaptırmış mı? Hayır.

Peki, savcıların **“Osman’ım»** diye hitap edecek kadar kendilerine yakın buldukları Osman Yıldırım kim? Cumhuriyet gazetesi saldırılarından başka, kardeşini öldürmek, öz yeğenini 200 lira karşılığında fuhuş amaçlı kiralamak dâhil birçok suçtan hüküm giymiş bir suç makinesi. Kemal Kerinçsiz, du-

ruşmalar sırasında Osman Yıldırım'ın 18 yaşındaki yeğenine zorla fuhuş yaptırmak dâhil işlediği suçlardan hüküm giydiğine dair mahkeme kararlarını Ergenekon davasına bakan 13. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sundu. Bunu da medyada okumadınız değil mi?

İnsanlar arasında olmayan bağlantıları kurmak için sergilenen yaratıcılıkları görseniz hayretler içinde kalırsınız.

Adam, yurtdışında gizli toplantılar yapmakla suçlanıyor. Gelin görün ki adamımız o tarihte cezaevinde yatıyor! (Doğu Perinçek'in Haymana cezaevinde yattığı tarihlerde yurtdışında bir toplantısı görünüyor iddianameye göre)

İşkence yapanla işkenceye maruz kalan aynı örgütün üyesi. Birbiriyle davalık olacak kadar husumet içinde olanlar örgütün aynı biriminde gösterilmiş.

İnsanların yazdıkları yazının sonuna “saygılarımla» ibaresini koymuş olmaları “ast-üst» ilişkisinin delili olarak sunulmuş. Bunu yazan savcı, “Ergenekoncuların» kendisine yazdıkları yüzlerce dilekçenin sonunda sırf “saygılarımla” ibaresine yer verdikleri için iddia edilen bu “ast-üst» ilişkisi zincirine dâhil olduğunun farkında değil.

Bir savcının iddianamesini kanıtlamak için delil üretmek ve karartmakla suçlanması ve bunun mahkemede ortalara dökülmesi kadar ciddi bir durum olabilir mi? Hangi örneği verelim...

Sırf Veli Küçük ile bağlantı kurmak için bir telefon tapeindeki “Tevhide Kütük» isminin “Tevhide Küçük» olarak değiştirilmesini mi istersiniz...

Arama tutanaklarında yer almayan CD'lerin iddianameye eklenerek burada yer alan bilgilerle insanların suçlanmasını mı...

Ruhsatlı silahların tutanaklara “**ruhsatsız**» olarak geçirilmesini mi...

Tuncay Güney tarafından sahte olarak hazırlandığı mahkeme kararıyla sabit belgelerin gerçekmiş gibi “**suç delili**» olarak iddianameye konulmasını mı...

Soruşturmanın başlangıç delili olan Ümraniye bombalarının delil olarak korunması gerektiği halde, bununla ilgili yasa maddelerine ve delil muhafaza yönetmeliklerine aykırı olarak imha ediliş; ne iddia makamının ne de suçlananın bu delillerle ilgili ek inceleme yapma hakkının ihlali yoluyla ceza hukuku ve metodolojisinin en temel düsturunun ihlal edilmesini mi...

(Dünyada kaç davada bombalar bilgisayar kayıtlarının imhası ile madde gerekçe gösterilerek, yani bombalara bilgisayar kaydı muamelesi yapılarak imha edilmiştir?)

Sayfalarca uzatabileceğimiz örneklerden bir tane daha verip sonlandıralım yazıyı.

“**Benzeşme**” kriteri.

Ceza kanunumuzda “**kıyas**» açıkça yasaklandığı halde (TCK 213) “**benzeşme**» kriterinin insanları “**terörist**» olarak yaftalamak için yeterli olduğu bir ülkede hangi demokrasi ve hukuktan söz edilebilir.

Hayal edin...

Cumhuriyet’in 100. yılında “**Büyük Türkiye**» hedefinden söz etmiş, bu konuda yazılar kaleme almışsınız. Sözde “**Ergenekon**» belgelerinde de Cumhuriyet’in 100. yılında güçlü Türkiye hedefinden söz edildiği için “**benzeşmekle suçlanıyorsunuz**»

Soruyorsunuz mahkeme huzurunda... “Ben Ergenekon’la benzeşiyorsam, Anıtkabir özel defterine Cumhuriyet’in 100.

yılında dünyanın ilk on ülkesi arasında yer alan bir Türkiye hedefini dile getiren Tayyip Erdoğan da ‘**benzeşiyor mu?**’

Bu “**benzeşme**» kriteri öyle kullanılıyor ki, insanlarda çıkan belgelerin “**kapak sayfası olması ve üzerinde tarih yazması**» aynı kaynaktan çıktığının kanıtı olarak takdim ediliyor.

Şimdi, bir zahmet taraf gözlüklerinizi çıkarın ve elinizi vicdanınıza koyun. Sizce böyle bir iddianameye imza atan ve mahkeme aşamasında bu şekilde bir sürece vesile olan zihniyetin varlığı mı, yokluğu mu bu davayı sulandırır?

Hangi tarafta olursak olalım, Türkiye’ye musallat olan karanlık şebekeleri çökertmek istiyorsak en azından bu sorunun cevabında uzlaşabiliriz.

NOT: *Farkındaysanız, davanın ana karakteri Tuncay Güney’in beyanlarındaki kanıtlanmış yalanlara, çelişiklere değinmedik bile...*

EK VI

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN F TİPİ

Bir adaya düşseydiniz yanınıza ne alırdınız tarzında sorular vardır. Ve bu sorulara bir aile ortamında bir de aile dışında verilebilecek cevaplar. Bu sorunun mahpushane versiyonunda şartlar gereği ‘Ahlaksız’ bir liste çıkaramazsınız. Benim tavsiyem bir gün bu soruyla karşı karşıya kalırsanız ‘mahpushanede dile benden ne dilersen ama yönetmeliklere uygun olsun’ diyen cininize vereceğiniz listenin ilk sırasına Bekir Öztürk’ü yerleştirmeniz.

“**Ergenekon**” çuvalına tıklılmadan önce 2-3 kez yüz yüze sohbet etme imkânı dışında uzaktan tanıdığım Bekir Öztürk ile dünya hukuk tarihine geçecek bir savcının marifeti ile çok daha yakından tanışma fırsatım oldu. Aylarca koğuş arkadaşlığı yapmakla kalmadık, aynı davada en ön sırada tarihe beraber tanıklık ettik. “Ergenekon” davası konusuna farklı bakış açılarına sahiptik. O bu davanın tamamen “fasa fiso” olduğuna inanan ekolü temsil ederken: ben bu davanın “fasa fiso” ile sarmalanmış bir çekirdeği olduğunu, bizlerin muhalefet kotasından bu çuvala dâhil edilmiş tali unsurlar olduğumuzu savundum. Tarzımız ve fikirlerimiz uyuşmasa da mahpushane cininin sorusuna karşılık Bekir Öztürk’ü her zaman tek geçerim.

“Neden?” sorusunun birden fazla cevabı var.

Öncelikle Bekir’in udu var. Bir udun tutsaklığı ne kadar renklendirebileceğini tahmin bile edemezsiniz. Hele hele udisi çok güzel çalıp söyleyen Bekir Öztürk ise. “**Ergenekon**” çuvalında tutsak kaldığımız aylar boyunca Bekir’in udu ile seslendirdiği şarkılar kimi zaman neşe kimi zaman hüznün kayna-

ğımız oldu. Yankılarıyla ünlü 21 kişilik L Tipi koğuştaki Bekir Öztürk hiç eksik etmediği iyimserliği ve güler yüzü ile benim gibi bir karamsarlık abidesini bile neşelendirmeyi başardı. Aynı zamanda iyi bir öğretmen olan Bekir bir arkadaşımıza ud çalmayı bile öğretti.

Bekir'in titizlikleri ve yaratıcılıkları aynı koğuştaki kalanlar için bir diğer nimet. Hele hele benim gibi pasaklı ve özensizseniz. Bekir Öztürk tuvaletten mutfaka kadar koğunun pür-i pak kalmasında hep sorumluluğu üstlenen taraf oldu hem de hiç gıcık olmadan. Bir de bunun üzerine mutfakta o kısıtlı imkânlarla yarattığı harikaları, salam, kavurma, kaşar buğulaması, çorbaları renklendirme yeteneğini eklerseniz, Bekir'in bu davayı uzatmak için "Ergenekon" çuvalına eklendiği yolundaki uçuk komplo teorilerine inanmaya başlayabilirsiniz. Tutsaklık bu kadar renklenince şevki kırılıyor insanın!

Yassıada duruşmalarında Bekir Öztürk gibi salonun fotoğrafını şiirleriyle resmeden bir ozan olsaydı, o tarihi anları çok farklı hatırlıyor olabilirdik. Bekir'in bir ozan aynı zamanda ve "Ergenekon Şiirleri" isimli kitabında birçok örneğini bulacağınız duruşmalar ve sanıklar hakkında kendi üslubuyla kaleme aldığı dizeler salonda elden ele dolaştı. Hatta henüz duruşmaya gelmeyen 2. İddianame sanıklarından **"İnşallah biz mahkemeye gelmeden Bekir Bey tahliye olmaz da bizim için de yazar."** diyenler bile çıktı. Bu şiirlerdeki güzellemelemlere veya tahlillere katılın ya da katılmayın, bu davaların tarihine bir renk katacağı kesin.

Fakat Bekir Öztürk'ü bir koğuştaki arkadaş olarak en değerli kılan şey bunlardan hiçbiri değil. Bekir Öztürk; bir tutuklu veya hükümlünün cezaevindeki yaşam şartlarını belirleyen Ceza İnfaz Kanunu (CİK)'nu, aynı konuyla ilgili tüzük ve yönetmeliklerini öyle bir hatmedip, cezaevi yönetimine öyle bir

hatmettirdi ki Cezaevi 2. Müdürlerinden Özer Bey emekliliğini isteyecek diye korkmadım değil. Hatta mahkemenin her gün devam eden duruşmalara dokuz günlük ara verdiği gün Özer Bey’e şu tavsiyede bulundum:

“Özer Bey yerinizde olsam yıllık iznimi kullanırdım. Bekir dokuz gün aralıksız koğuştaki olacak haberiniz olsun.”

Bekir Ceza İnfaz Kanunu üzerinde yaptığı çalışmalarla bir tutuklu olarak hakkını öyle ısrarlı ve bilinçli olarak savundu ki onun sayesinde koğuştaki yaşam standartlarımız yükseldi. Ve Bekir bunu üslubunu bozmadan, kendini cezaevi yöneticilerine bir nimet gibi sunmadan, bağırıp çağırmadan yaptı. Sonuçta her şekilde hayatınızı cehenneme çevirebilecek, gardiyanlarından cezaevi müdürüne kadar herkesin saygısını böyle kazandı.

Bekir Öztürk’e bu CİK takıntısından dolayı kızmadım değil. **“Güzel kardeşim; şu CİK ile uğraştığın kadar, TCK ve CMK ile uğraşsaydın, şu ana kadar sen de biz de çoktan çıkmıştık.”** diye çok yakındım kendisine ama duruşmalarda tahliye talep etmeyen ender sanıklardan ve dünya hukuk tarihinde savcıların akıl ve ruh sağlığının tespitini isteyen tek tutuklu olarak Bekir Öztürk koğuştaki evindeymiş gibi rahat ve mutlu olan tek kişiydi.

Hiç acelesi yoktu ve ben en çok buna sinir oldum, en çok da buna saygı duydum.

Bir gün tekrar mahpus damlarına düşersem bir sahte ihbarla Bekir’i tekrar yanıma alacağım. Nasılsa Zekeriya Öz bu yolu açtı. Bir iki sohbet yapan herkesi örgüttaş yaptı. Örgüttaş değildik ama koğuştaki yaşamından çok şey öğrendim. Keşke siz de benim kadar şanslı olup sadece bu kitapla yetinmek zorunda kalmasaydınız.

Behiç Gürcihan

EK VII

FACEBOOK KRİMİNOLOJİSİ, 6 DERECE TEORİSİ VE 2020'LERİN GENERAL KADROSU

Entelektüel Asker yaratma hevesine kapılanların küresel planla şiir gibi olması ile hız kazanan dönemde; **ASKER** Oktay Yıldırım'ın tutuklanması ile başlayan süreç **ENTELEKTÜEL** İlhan Selçuk'un gözüne alınması ile zirve yaptı. “**Neden?**” sorusunun cevabını hep beraber açalım...

9 aydır haklarında tek satır iddianame olmadan içeride tutulan insanlar hakkında Cumhuriyet kalem oynamadı. Gün geldi kurunun yanında yaşı da yakmakta mahzur görmeyen zihniyet İlhan Selçuk'un da kapısına dayandı. **Cumhuriyet'in sembol ismi İlhan Selçuk'un kapısına saat 04:00'te dayanan polis miydi, kendi körlüğü mü?..**

Oktay Yıldırım, Kemal Kerişsiz, Ergün Poyraz, Vedat Yenerer, Emin Gürses, Ümit Sayın, İsmail Yıldız gibi isimler içerideyken bu isimlerin hukuku için “*sağcıdır, Türkçüdür, faşisttir, bizden değildir*” gerekçeleri ile bir gram mürekkep harcamayanlar sıra kendilerine gelince şimdi gazetelerini 250 bin basmaya hazırlanıyorlar...

Bizim gibi **küçük adamların** gözüne alınma, aylarca iddianamesiz içeride tutulma gerekçesini sorgulamayan **büyük adamlar** şimdi kendi sorgulamaları ile yüz yüzeler... Bu basit bir “*oh oldu*” ifadesi değil... Bu “*hukuk herkese lazım*” temel kuralının acı bir hatırlatması. Biri Cumhuriyeti laikçilik, diğeri de demokrasiyi AKP ile sınırlayan **iki savcı arasında gerilen Türkiye'de** hiç kimsenin unutmaması gereken bir hatırlatma.

İlhan Selçuk’un tutuklanma gerekçesinde “örgüte üye olmaksızın örgütün amaçlarını bilerek örgüt adına vazife yüklenmek yazıyormuş. (*Milliyet’in yalancısıyız*)

27 Haziran’da bırakın evimizden gözaltına alınmayı, İstanbul’un en işlek caddelerinden birinde sokak ortasında kelepçelenerek gözaltına alınan bendenizin tutuklanma talebinde ne yazıyordu: “El bombası ile yakalanan ve eylemsel faaliyetinde bulunabileceği değerlendirilen şahıslarla irtibatlı olmak.”

İddiaların şıklığına bakar mısınız?.. Birinde; *Birilerinin eylem yapma olasılığı var ve ben onları tanıyorum*. Diğerinde; *Ortada bir örgüt var ve İlhan Selçuk örgüte üye olmaksızın örgüt adına vazife yükleniyor*. Biz buna **facebook kriminolojisi** diyoruz. **Artık delilden suçluya değil, tanıdıktan suçluya gidiliyor**. Gözaltındayken şunları söyledim: **Devletin sağ eli sol elini kovalıyor ve arada bizim gibiler harcanıyor**. Siz çeteyi bizde değil, bizi sizlerin önüne kim attı sorusunda arayın. Neticede siz görevinizi yapıyorsunuz. **Siz çekişsiniz; biz çivi**. Görev tanımınız gereği tek bir şey yapabilirsiniz. Önünüze atılan çiviye çakmak... Burada gözaltına aldığınız onlarca kişinin bilgisayarlarını ve evraklarını tasnifle uğraşıyorsunuz. **Birileri koskoca Terörle Mücadeleyi Evrakla Mücadeleye dönüştürüp kilitliyor**.

Çeteyi arıyorsanız esas şu soruyu sormanız lazım: **Bizim gibi boy boy çividen bu sistemin hangi balonları rahatsız oldu da bizi sizin önünüze attı?** Tabi ki babamız yaşındaki amirde de, arkadaşımız yaşındaki memurlarda da bu sözlerimiz bir etki yaratmadı. Onlara verilen görev netti. Bu görevin çerçevesi Dolmabahçe’de çizilmişti ve herkese bu operasyon çerçevesinde **kurumsal sürtünmeye neden olan**

muhaliflerini harcama kotası verilmişti. Ortada bir çete var, bulunacak, bul... Bu noktada kendilerine şunu sordum. Siz **6 derece teorisini** bilir misiniz?.. “Hayır” dediler... Anlattım: **Dünyada herkes birbiri ile en fazla altıncı dereceden irtibatlıdır.** Mesela ben Bush ile 3. dereceden irtibatlıyım. “Nasıl” dediler... “Ben Yaşar Büyükanıt’ı tanırım. O ABD Genelkurmay başkanını. O da Bush denilen o soytarı katili. Siz insanları “o onu tanıyor, o onla aynı resimde gözüktü” şeklinde **kadraj mühendisliği** üzerinden gözaltına almaya devam ederseniz çok yakında **Tayyip Erdoğan’ı da gözaltına almak zorunda kalırsınız ki; işte ancak o zaman “Çete Kim” sorusunun kökenine inmiş olursunuz.**” dedim.

Bir insanın diğeri ile “irtibatlı” olmasının binbir anlamı olabileceğini; bugün “**çete/örgüt kurmakla suçlanan birçok insanın bırakın örgüt kurmayı, bir araya gelip bir kooperatif bile kuramayacak kadar ihtilaflı olduğunu**” anlatmaya çalıştım.

Gelinen noktada birilerinin; **Şamil Tayyar**, Ahmet Altan, **Fehmi Koru** ve Nuh Gönültaş gibi **AKP’nin dört atlısının** propaganda yardımı ile **facebook kriminolojisinin** ve **kadraj mühendisliğini** artık kendi “mahallelerinden” insanların bile vicdanlarının ve akıllarının sindiremediği mantık sınırlarının ötesine taşıdığı gözüküyor. Ama benim aklımı kurcalayan bir başka soru var... Sizce bu süreç sadece Tayyip Erdoğan’dan Şamil Tayyar’a uzanan bir dizi insanın iktidar zehirlenmesi ile açıklanabilir mi?.. Akıl ve vicdan sınırlarını zorlayan bu soruşturma süreci sadece bir **AKP ve diğerleri çatışması** içine sıkıştırılabilir mi... Yaşanan sürecin başlangıcının **Dolmabahçe Mutabakatı** olduğu, temel metodolojisinin de **facebook kriminolojisi** ve **kadraj mühendisliği** olduğu tespitinde hemfikirsek, **bu operasyonun bir ana he-**

defini daha ortaya net koymalıyız: “Ergenekon” olarak kodlanan bu cadı avı süreci aynı zamanda bir 2020’lerin General Kadrosunu şekillendirme operasyonudur.

Temel bir soruyu soruyorum herkese, size de sorayım... Siz AB-D olsanız ve size denilse ki... 2020 Türkiye’sinin siyasi kadrolarını mı, askeri kadrolarını mı şekillendirmek istersiniz? Sadece bir tanesini seçme hakkınız var, hangisini seçerdiniz... Bugüne kadar bu soruyu sorduğum tek bir kişi “*siyasi kadroyu*” tercih etmedi. Kendini AB-D’nin yerine koyan herkes tercihini “*askeri kadroyu şekillendirme hakkı*” üzerinde kullandı. Çünkü herkes; Türkiye’nin **teknolojik üretim altyapısının** belli bir olgunluğa erişeceği ve bugün Irak’ın kuzeyinde, Doğu’nun ve Güneydoğu’nun dağlarında **ABD’nin eğittiği teröristlerle çarpışırken, AB’nin sağladığı mayınlar üzerinden yürümek zorunda kalan subayların generalliğe yükseldiği noktada bu kadronun PKK’ya sivrisinek, AB-D’ye bataklık muamelesi yapacağını çok iyi biliyor.**

Gözünün önünde teğmenini AB-D’nin beslemelerine şehit veren Yarbayın; Albayın, Tuğgeneralinin, Tümgeneralin; bu Ordunun yönetim katlarına tırmandığında; AB-D’li generallerle “Terörle Mücadelede Mükemmeliyet Merkezi” açılışlarında gülümseyerek kameralara poz vermeyeceğinin AB-D de farkında. İşte bu yüzden... Alttan gelen bu **küresel planla asenkron kadroyu** mümkün olduğu kadar ekarte edip; Brüksel’in salonlarında ve hatta localarında; “Terörle Mücadelede Mükemmeliyet Merkez”lerinde, NATO karargahlarında, elit üniversitelerin doktora programlarında, İstanbul’un oligarkları ile oynanan golf oyunlarında; Afganistan’da ortak operasyonlarda pişmiş, **küresel planla senkron kadroların yükselmesini sağla-**

mak AB-D'nin Türkiye'deki temel önceliklerinden bir tanesidir.

Ergenekon operasyonu bir yönüyle AB-D'ye bu fırsatı vermektedir. Metodoloji facebook kriminolojisi ve kadraj mühendisliği değil mi... **Yaz sicile...** Muzaffer Tekin bayram tebriği yollamış... Ümit Sayın'la MSN'de konuşmuş... Oktay Yıldırım'ın arkadaşımıymış... Behiç Gürcihan'la kahve içmiş... Kemal Kerinçsiz'le telefonda konuşmuş... Veli Küçük'le beraber çalışmış... Vedat Yenerer'i Irak'ın kuzeyinde misafir etmiş... Emin Gürses'in derslerine girmiş... Ergun Gürsoy'la e-maileşmiş... Ne kadar kolay değil mi... İşte bu noktada Yaşar Büyükanıt'ın; bir astsubayla ilgili *“tanırım, iyi çocuktur”* dediği için kendisini **Şemdinli iddianamesine dâhil eden zihniyetle Dolmabahçe'de vardıği uzlaşma** daha da önem kazanıyor.

Bu ülkede **AB'nin sağladığı mayınlara basa basa AB-D'nin eğittiği köpeklerle dağda bayırda çarpışanlar** bir gün AB-D için tehdit oluşturacaksa onların önünün şimdiden kesilmesi gerekiyor. **TSK, entelektüel askerden profesyonel askere geçerken;** bu profesyonelliğin tanımına birileri *“küresel plana uyumlu”* tanımını da yerleştirmeye çalışmaktadır. “Ergenekon” kodlu operasyon; *“tanıdığının tanıdığı”*, *“aynı karede görüldü”* metodolojisi üzerinden; işte bu **uzun vadeli kadro planlaması** için ideal bir araç konumuna dönüştürülmüştür.

Operasyonun; *“ulusalcı/milliyetçi ise uzak dur, iktidarla bozuşma ki yükselesin”* yolunda verdiği derin mesaj ise İlhan Selçuk'un, Doğu Perinçek'in, Kemal Alemdaroğlu gibilerinin örgütleyebileceğinin çok ötesinde **pragmatik bir zihniyet cuntasının ordu içinde kendiliğinden şekillenmesine yardımcı olmaktadır.** Bu açıdan bakıldığında

uzun vadede önemli olan gözaltına alınanlar, aylardır iddianamesiz içeride çürüyenler değil, bu gözaltına alınanları sırf tanıdığı için bile siciline not düşülecek olanlardır. Daha da önemli olan komutanlarına güvenen askerlerin bu güveninin zedelenmemesidir.

Millet ve devletin bekası adına baki olanın ASKER olduğu asla unutulmamalıdır. **ASKER** düşmanının mayınına basana denir; düşmanı ile kadeh tokuşturana değil. Devletin iş bölümü çerçevesinde gerektiğinde düşman ile kadeh tokuşturmak **BÜROKRAT**’ın işidir. Ne acıdır ki *“Entelektüel Asker”* arayanların şiir kıvamına geldiği; devleti yönetme iddiasında olanların **KÜRESEL BÜROKRATA** dönüştüğü noktada; **ASKER Oktay Yıldırım**’ın tutuklanması ile başlayıp, **ENTELEKTÜEL İlhan Selçuk**’un tutuklanması ile zirve yapan süreçte **ENTELEKTÜEL de ASKER de aynı hukuksuzluğun hedefi haline getirilmiştir.**

Tanımları karıştıranlara tekrar hatırlatırız....